
GUDS FÅR HÖR GUDS RÖST

Allsmäktige Guds Kyrka

Innehåll

Förord

Guds framträdande har inlett en ny tidsålder

Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan

Kapitel 1 Allsmäktige Gud är den enda sanna guden som har skapat allt

1. Allsmäktige Gud är den enda sanna guden som härskar över allt
2. Allsmäktige Gud är Herren Jesus som återvänt
3. Frälsning är endast möjlig genom tro på Allsmäktige Gud

Kapitel 2 Sanningen om Guds namn

1. Varför tar Gud sig namn, och kan ett enda namn representera Guds helhet?
2. Varför bär Gud olika namn i olika tidsåldrar?

Kapitel 3 Sanningarna om Guds verks tre stadier

1. Vad innebär verket att förvalta mänskligheten?
2. Målet med de tre stadierna i Guds verk
3. Syftet och betydelsen med vart och ett av de tre stadierna i Guds verk
4. Förhållandet mellan de tre stadierna i Guds verk
5. Varför sägs det att kännedom om de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud?

Kapitel 4 Sanningarna om Guds verk i de sista dagarna

1. Betydelsen av Guds ordverk
2. Betydelsen av Guds erövringsverk
3. Betydelsen av Guds doms- och tuktdansverk
4. Betydelsen av Guds prövnings- och förädlingsverk
5. Hur måste du tro på Gud för att bli frälst och fullkomliggjord?

Kapitel 5 Sanningarna om Guds inkarnation

1. Vad är inkarnationen? Vad är det väsentliga i inkarnationen?
2. Vikten av att Gud blivit kött
3. Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verk och Andens verk
4. Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens

frälsning

5. De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse

Kapitel 6 Flera typer av särskiljande som du måste kunna göra i din tro på Gud

-
1. Att skilja mellan Guds verk och människans verk
 2. Att skilja mellan den helige Andes verk och onda andars verk
 3. Att skilja mellan den sanne Kristus och falska kristusgestalter
 4. Att skilja mellan den sanna vägen och de falska vägarna och mellan sanna och falska kyrkor

5. Skillnaden mellan att följa Gud och att följa människor
6. Att skilja mellan sanna och falska ledare och mellan sanna och falska herdar
7. Skillnaden mellan yttre goda gärningar och förändringar i sinnelag

Kapitel 7 Andra sidor av de sanningar du måste förstå i din tro på Gud

1. Känna till källan till människors motstånd mot Guds nya verk i deras tro på Gud
2. Du måste besitta förnuft i ditt sökande efter den sanna vägen
3. Du ska upprätta en normal relation till Gud i din tro på honom
4. Den helgonlika anständighet den som tror på Gud ska besitta
5. Tro på Gud ska inte bara ha sökande efter frid och välsignelser som grund
6. Lidandets mening och vilken typ av lidande de som tror på Gud måste utstå
7. De som tror på Gud ska förbereda sig för sitt slutmål med tillräckligt många goda gärningar

Kapitel 8 Slutet för olika typer av människor och Guds löfte till människan

Förord

Trots att många människor tror på Gud är det få som förstår vad förtröstan på Gud innebär och vad de måste göra för att följa Guds vilja. Det beror på att fastän folk är väl bekanta med ordet "Gud" och uttryck som "Guds verk" känner de inte Gud och än mindre känner de till hans verk. Det är alltså inte undra på att alla dessa som inte känner Gud är virriga i sin tro på honom. Folk tar inte tron på Gud på allvar och det beror helt och hållet på att Gud är alltför obekant, alltför främmande för dem. På så sätt uppfyller de inte Guds krav. Om folk inte känner Gud och inte känner hans verk, är de med andra ord inte lämpliga att användas av Gud och än mindre i stånd att lyda hans vilja. Att "tro på Gud" innebär att tro att det finns en Gud; det här är den mest elementära innebörden av begreppet gudstro. Dessutom är inte tron att det finns en Gud detsamma som att verkligen tro på honom; snarare är det en sorts enkel förtröstan med starka religiösa övertoner. Sann förtröstan på Gud innebär följande: Med utgångspunkt från tron på att Gud härskar över allting upplever man hans ord och hans verk, renar sitt fördärvade sinne, följer Guds vilja och lär känna honom. Endast en resa av det här slaget kan kallas att "förtrösta på Gud". Likväl ser folk ofta tro på Gud som någonting enkelt och ytligt. Människor som tror på Gud på det viset har tappat bort vad det betyder att tro på Gud, och även om de fortsätter att tro ända till slutet kommer de aldrig att vinna Guds gillande, för de befinner sig på fel väg. Än i dag finns det de vars tro på Gud baserar sig på bokstavstro och tomma lärosatser. De vet inte att de saknar gudstrons innersta kärna och de kan inte få Guds gillande. Likväl ber de Gud välsigna dem med trygghet och tillräcklig nåd. Låt oss stanna upp, stilla vårt hjärta och fråga oss själva: Är det så att tro på Gud verkligen är det enklaste i världen? Är det så att tro på Gud inte handlar om mer än att ta emot mycket nåd från Gud? Är människor som tror på Gud utan att känna honom eller som tror på Gud och ändå går emot honom verkligen i stånd att tillfredsställa Guds vilja?

Det går inte att tala om Gud och människan som jämbördiga. Guds väsen och hans verk är fullständigt ofattbara och obegripliga för människan. Om inte Gud personligen utförde sitt verk och talade sitt ord i människans värld skulle hon aldrig kunna förstå Guds vilja. Och då skulle inte ens de som gett hela sitt liv åt Gud kunna vinna hans gillande. Om inte Gud skred till verket skulle allt vara förgäves – oavsett hur bra människan skötte sig – eftersom Guds tankar alltid kommer att vara högre än

människans tankar och Guds visdom övergår människans förstånd. Och därför säger jag att de som påstår sig "till fullo förstå" Gud och hans verk är en oduglig samling; de är förmätna och okunniga allihop. Det är inte människans sak att definiera Guds verk, och för övrigt kan hon inte göra det. I Guds ögon är människan obetydlig som en myra, så hur skulle hon kunna förstå Guds verk? De som gärna hasplar ur sig att "Gud verkar inte på det eller det viset" eller att "Gud är si eller så" — talar de inte i övermod? Vi ska alla veta att människan, som är av köttet, har fördärvats av Satan. Det ligger i mänsklighetens natur att opponera sig mot Gud. Människan kan inte jämföras med Gud, än mindre kan hon hoppas på att ge Gud råd angående hans verk. När det gäller Guds vägledning av människan så är det ett verk som Gud själv utför. Det är lämpligt att människan underkastar sig utan att komma med den ena eller andra synpunkten, för människan är bara stoft. Eftersom det är vår avsikt att söka Gud ska vi inte häva våra föreställningar på hans verk och mena att Gud ska ta dem i beaktande, än mindre ska vi anstränga vårt fördärvade sinne till det yttersta för att medvetet gå emot Guds verk. Skulle inte det göra oss till antikrister? Hur skulle sådana människor kunna tro på Gud? Eftersom vi tror att det finns en Gud och eftersom vi vill behaga honom och se honom, måste vi söka sanningens väg och söka efter ett sätt att vara i samklang med Gud. Vi får inte stå i styvnackad opposition mot honom. Vad skulle det rimligen kunna komma för gott ur ett sådant agerande?

Idag har Gud utfört nytt verk. Du kanske inte kan acceptera dessa ord, och de kanske verkar underliga, men jag skulle råda dig att inte blotta din naturlighet, för det är bara de som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet inför Gud som kan vinna sanningen, och det är bara de som är verkligt gudfruktiga som kan bli upplysta och vägleda av honom. Resultat når man genom att söka sanningen med allvarsamt lugn, inte genom gräl och strider. När jag säger att "idag har Gud gjort nytt verk" syftar jag på att Gud har återvänt till köttet. De här orden kanske inte bekymrar dig, du kanske avskyr dem eller också är de kanske av stort intresse för dig. Oavsett vilket hoppas jag att alla dessa som verkligen längtar efter att Gud ska framträda kan ta emot detta faktum och inte drar förhastade slutsatser om det utan ägnar det sin omsorgsfulla granskning. Det är vad en vis människa bör göra.

Det är inte svårt att undersöka en sådan sak, men det kräver att var och en av oss är medveten om denna enda sanning: Han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds

väsen, och han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds uttryck. Eftersom Gud blir kött måste han frambringa det verk han avser att frambringa, och eftersom Gud blir kött måste han uttrycka vad han är och kunna skänka människan sanningen, ge henne liv och visa henne vägen. Kött som inte har Guds väsen är absolut inte den inkarnerade Guden; den saken råder det inget tvivel om. Om människan har för avsikt att undersöka huruvida någon är Guds inkarnerade kött måste hon avgöra detta utifrån det sinnelag han uttrycker och de ord han talar. För att avgöra huruvida det är Guds inkarnerade kött eller inte, och huruvida det är den sanna vägen eller inte, måste man alltså göra bedömningen med utgångspunkt från hans väsen. När man ska fastställa huruvida det är den inkarnerade Gudens kött, ligger således nyckeln i hans väsen (hans verk, hans uttalanden, hans sinnelag och många andra aspekter) snarare än hans yttre skepnad. Om människan bara granskar hans yttre och därmed förbiser hans väsen, visar det att hon är oupplyst och okunnig. Den yttre skepnaden kan inte säga något om någons väsen, och vad mer är — Guds verk kan aldrig anpassa sig efter människans föreställningar. Stred inte Jesu yttre helt mot människans föreställningar? Gav hans ansikte och kläder några som helst ledtrådar angående hans verkliga identitet? Opponerade sig inte de tidigaste fariséerna mot Jesus just därför att de bara såg till hans yttre och inte tog hans ord till sitt hjärta? Det är min förhoppning att varje broder och syster som söker Guds framträdande inte ska upprepa historiens tragedi. Ni får inte bli den moderna tidens fariséer och spika upp Gud på korset igen. Ni måste noga begrunda hur ni ska välkomna Guds återkomst och ni ska vara helt på det klara med hur man blir någon som underkastar sig sanningen. Det här är något som alla som väntar på att Jesus ska återvända på ett moln måste göra. Vi måste gnugga våra andliga ögon så vi ser klart och inte fastnar i överdrivna fantasier. Vi ska tänka på Guds praktiska arbete och ta en titt på Guds praktiska sida. Låt er inte ryckas med eller förlora er själva i dagdrömmar och ständigt längta efter den dag då Herren Jesus plötsligt kommer på ett moln, stiger ner bland er och tar till sig er som aldrig känt eller sett honom och som inte vet hur ni ska göra hans vilja. Det är bättre att tänka på mer praktiska saker!

Du må ha öppnat den här boken i forskningssyfte eller i avsikt att acceptera den; oavsett vilken inställning du har hoppas jag att du ska läsa den till slutet och inte lättvindigt lägga den åt sidan. Efter att ha läst de här orden kanske din inställning förändras, men det beror på din motivation och graden av din förståelse. En sak ska du

emellertid veta: Guds ord kan inte göras till människans ord, och än mindre kan man göra människans ord till Guds ord. En människa som används av Gud är inte den inkarnerade Guden, och den inkarnerade Guden är inte en människa som används av Gud. Det är en väsentlig skillnad. Efter att ha läst dessa ord kanske du inte accepterar dem som Guds ord utan bara som den upplysning som människan har vunnit. I så fall är du förblindad av okunnighet. Hur skulle Guds ord kunna vara desamma som upplysning som människan har vunnit? Den inkarnerade Gudens ord inleder en ny tidsålder, vägleder hela mänskligheten, uppenbarar hemligheter och visar människan den riktning hon ska gå i den nya tidsåldern. Den upplysning människan fått är inget mer än enkla praktiska instruktioner eller kunskaper. De kan inte vägleda hela mänskligheten in i en ny tidsålder eller uppenbara Guds egna hemligheter. Till syvende och sist är Gud Gud och människan människa. Gud har Guds väsen och människan har människans väsen. Om människan betraktar de ord Gud talar som enkla upplysningar från den helige Ande och tar apostlarnas och profeternas ord som om de vore Guds egna, så misstar hon sig. Vad du än gör så ska du aldrig förväxla rätt och fel, göra högt till lågt eller missta det djupa för det grunda; vad du än gör så ska du aldrig medvetet vederlägga vad du vet är sanningen. Alla som tror att det finns en Gud bör undersöka problem från rätt utgångspunkt och acceptera Guds nya verk och nya ord ur hans skapade varelses perspektiv; i annat fall kommer du att elimineras av Gud.

Efter Jehovas verk blev Jesus kött för att utföra sitt verk bland människorna. Han utförde inte sitt verk som någonting isolerat utan det baserade sig på Jehovas verk. Det var ett verk för en ny tidsålder som Gud utförde sedan han avslutat lagens tidsålder. När Jesu verk avslutats fortsatte Gud på samma sätt med sitt verk för den följande tidsåldern, eftersom hela Guds förvaltning alltid fortskrider framåt. När den gamla tidsåldern är förbi ersätts den av en ny tidsålder, och så snart det gamla verket är fullbordat följer nytt verk som fortsätter Guds förvaltning. Den här inkarnationen är Guds andra inkarnation och den följer på Jesu verk. Naturligtvis är inte denna inkarnation helt fristående; den utgör verkets tredje etapp som följer på lagens tidsålder och nådens tidsålder. Varje gång Gud initierar en ny etapp av sitt verk måste det bli en ny början och den måste alltid föra med sig en ny tidsålder. Likaså finns det motsvarande förändringar i Guds sinnelag, i hans sätt att arbeta, i platsen för hans verk och i hans namn. Det är alltså inte undra på att det är svårt för människan att acceptera

Guds verk i den nya tidsåldern. Men oavsett människans motstånd utför Gud alltid sitt verk och leder alltid hela mänskligheten framåt. När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Om folk förblir fast i nådens tidsålder kommer de aldrig att bli fria från sitt fördärvade sinnelag, än mindre lära känna Guds inneboende sinnelag. Om folk alltid lever mitt i ett överflöd av nåd, men inte känner till den livsväg som låter dem lära känna Gud eller behaga honom, kommer de aldrig att verkligen vinna honom i sin tro på honom. Den sortens tro är sannerligen beklagansvärd. När du har läst ut den här boken, när du har erfarit alla steg i den inkarnerade Gudens verk i rikets tidsålder, kommer du att känna att den längtan du burit på i många år äntligen har förverkligats. Du kommer att känna att du först nu verkligen har skådat Gud ansikte mot ansikte; först nu har du sett hans anlete, hört hans personliga uttalanden, insett visheten i hans verk och på allvar känt hur verklig och allsmäktig han är. Du kommer att känna att du har fått mycket som folk i gångna tider aldrig sett eller ägt. Nu kommer du att veta precis vad det är att tro på Gud och vad det är att följa Guds vilja. Om du klamrar dig fast vid gamla föreställningar och avvisar eller förnekar Guds andra inkarnations realitet, kommer du naturligtvis att förbli tomhänt, du kommer inte att uppnå någonting och i sista änden

kommer du att förklaras skyldig till att ha satt dig upp emot Gud. De som är i stånd att lyda sanningen och underkasta sig Guds verk kommer att infordras i Guds andra inkarnations namn — den Allsmäktige. De kommer att kunna ta emot Guds personliga vägledning, vinna fler och högre sanningar såväl som verkligt liv. De kommer att skåda den vision som gångna tiders människor aldrig sett: ”Jag vände mig om för att se den röst som talade med mig och när jag vände mig såg jag sju gyllene lamphållare, och mitt bland de sju lamphållarna en som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft” (Upp 1:12–16). Denna vision är uttrycket för Guds hela sinnelag, och uttrycket för hela hans sinnelag är också uttrycket för Guds verk i hans nuvarande inkarnation. I strömmarna av tuktan och domar ger Människosonen uttryck för sitt inneboende sinnelag med hjälp av yttranden, och han låter alla dessa som accepterar hans tuktan och domar se Människosonens sanna ansikte som är en trogen framställning av det Människosonens ansikte som Johannes såg. (Allt detta kommer naturligtvis att vara osynligt för dem som inte accepterar Guds verk i rikets tidsålder.) Guds sanna ansikte kan inte beskrivas fullt ut med mänskligt språk, och därför visar han sitt sanna ansikte för människan genom att använda de metoder han uttrycker sitt inneboende sinnelag med. Alla dessa som har förstått Människosonens inneboende sinnelag har alltså sett hans sanna ansikte, för Gud är alltför stor och kan inte beskrivas helt och hållet med hjälp av människans språk. När människan väl har upplevt alla steg i Guds verk i rikets tidsålder kommer hon att förstå den sanna innebörden i Johannes ord då han talade om Människosonen bland lamphållarna: ”Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft.” Den dagen kommer du att veta bortom allt tvivel att detta ordinära kött som har sagt så mycket obestridligen är Guds andra inkarnation. Dessutom

kommer du verkligen att känna hur välsignad du är och uppleva dig själv som världens lyckligaste. Vill du inte ta emot denna välsignelse?

Den första delen av denna bok är "Kristi yttranden i begynnelsen". Dessa ord betecknar övergången från slutet av nådens tidsålder till början av rikets tidsålder, och de är den helige Andes offentliga vittnesbörd om Människosonen till församlingarna. De är också uppfyllelsen av dessa ord i Uppenbarelsboken: "Den som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna." Dessa ord betecknar det inledande stadiet av det arbete som Gud påbörjade i rikets tidsålder. Den andra delen av boken består av de ord som Människosonen själv talade sedan han uppenbarat sig officiellt. Den innehåller flera typer av uttalanden och ord såsom profetior, uppenbarelsen av hemligheter och livets väg, vars innehåll är väldigt rikt — här finns förutsägelser om rikets framtid, uppenbarelsen av Guds förvaltningsplans hemligheter, analyser av människans natur, uppmaningar och varningar, stränga domsord, innerliga ord av tröst, diskussion om livet, samtal om inträde och så vidare. Kort sagt, allt vad Gud har och vad han är, liksom hans sinnelag, kommer till uttryck i hans verk och hans ord. Guds verk i den nuvarande inkarnationen syftar naturligtvis till att uttrycka hans sinnelag i första hand genom tuktan och dom. På denna grundval förser han människan med mer sanning och visar henne ytterligare sätt att omsätta denna i praktiken. På så sätt uppnår han sin målsättning att erövra människan och rädda henne från hennes eget fördärvade sinnelag. Detta är vad som ligger bakom Guds verk i rikets tidsålder. Vill du träda in i den nya tidsåldern? Vill du befria dig från ditt fördärvade sinnelag? Vill du förvärva högre sanning? Vill du se Människosonens sanna ansikte? Vill du göra detta liv meningsfullt? Vill du bli fullkomliggjord av Gud? Hur kommer du då att välkomna Jesu återkomst?

Guds framträdande har inlett en ny tidsålder

Guds sextusenåriga förvaltningsplan lider mot sitt slut, och porten till riket har redan öppnats för alla som söker hans framträdande. Kära bröder och systrar, vad väntar ni på? Vad är det ni söker? Väntar ni på att Gud ska framträda? Söker ni efter hans fotspår? Hur man längtar efter Guds framträdande! Och hur svårt det är att finna Guds fotspår! Vad måste vi göra i en tidsålder som denna, i en värld som denna, för att få bevittna den dag då Gud visar sig? Vad behöver vi göra för att hålla jämna steg med Gud? Den sortens frågor möter alla dem som väntar på att Gud ska framträda. Ni har alla funderat på dem mer än en gång – men med vilket resultat? Var framträder Gud? Var är Guds fotspår? Har ni fått svaren? Många människor skulle svara på det här viset: Gud framträder bland alla dem som följer honom och hans fotspår finns mitt ibland oss; så enkelt är det! Vem som helst kan ge ett standard svar, men förstår ni vad som menas med Guds framträdande och hans fotspår? Guds framträdande syftar på hans ankomst till jorden för att personligen utföra sitt verk. Med sin egen identitet, med sitt eget sinnelag och på det sätt som är inneboende i honom stiger han ner bland människorna för att börja en tidsålder och avsluta en tidsålder. Ett sådant framträdande är inte någon form av ceremoni. Det är inte ett tecken, en bild, ett mirakel eller någon sorts storslagen vision, och än mindre är det någon form av religiös process. Det är ett verkligt och påtagligt faktum som vem som helst kan se och ta på. Den här sortens framträdande äger inte rum bara för att det ska äga rum eller som ett tillfälligt åtagande; nej, det är tvärtom ett av stadierna i hans förvaltningsplan. Guds framträdande är alltid betydelsefullt och har alltid något samband med hans förvaltningsplan. Det som här kallas ”framträdande” skiljer sig helt från det ”framträdande” då Guds vägleder, leder och upplyser människan. Gud genomför ett stadium i sitt stora verk varje gång han uppenbarar sig. Det här verket skiljer sig från det som skett i alla andra tidsåldrar. Människan kan inte föreställa sig det och hon har aldrig upplevt det. Det är ett verk som påbörjar en ny tidsålder och avslutar den gamla, och det är ett nytt och bättre slags verk för mänsklighetens frälsning; dessutom är det ett verk som för in mänskligheten i den nya tidsåldern. Detta är vad Guds framträdande innebär.

Hur ska ni då söka Guds fotspår när ni väl har förstått vad Guds framträdande innebär? Den frågan är inte svår att svara på: Varhelst Gud framträder kommer ni att finna hans fotspår. Den här förklaringen låter väldigt enkel, men den är inte så enkel i

praktiken eftersom många människor inte vet var Gud framträder, än mindre var han vill eller bör framträda. Somliga tror impulsivt att varhelst den helige Ande är verksam, där framträder Gud. Eller också tror de att där det finns andliga människor, där framträder Gud. Eller också tror de att varhelst det finns människor med högt anseende, där framträder Gud. Låt oss för ögonblicket bortse från om den sortens uppfattningar är rätt eller fel. För att finna svaret på vår fråga måste vi först ha en klar målsättning: Vi söker efter Guds fotspår. Vi söker inte efter andliga gestalter och än mindre letar vi efter berömda personer; vi letar efter Guds fotspår. Eftersom vi söker efter Guds fotspår måste vi söka efter Guds vilja, efter Guds ord, efter Guds yttranden – för där Gud uttalar nya ord, där finns Guds röst, och där Guds fotspår finns, där finns Guds gärningar. Där Guds uttryck finns, där framträder Gud, och där Gud framträder, där finns sanningen, vägen och livet. När ni har sökt efter Guds fotspår har ni ignorerat orden: ”Gud är sanningen, vägen och livet.” Och därför tror många människor inte att de har funnit Guds fotspår ens när de tar emot sanningen, och ännu mindre erkänner de Guds framträdande. Vilket allvarligt misstag! Guds framträdande kan inte fås att gå ihop med människans föreställningar, och än mindre kan Gud framträda på människans begäran. Gud gör sina egna val och har sina egna planer när han utför sitt verk; därtill har han sina egna syften och sina egna metoder. Oavsett vilket verk han utför har han inget behov av att diskutera det med människan eller söka hennes råd, än mindre behöver han underrätta varenda människa om sitt verk. Detta är Guds sinne, något som dessutom alla måste inse. Om ni vill bevittna Guds framträdande, om ni vill följa Guds fotspår, då måste ni först lämna era egna föreställningar bakom er. Ni kan inte kräva att Gud ska göra si eller så, och än mindre kan ni sätta upp era egna ramar för honom och anpassa honom efter era egna föreställningar. Istället ska ni fråga hur ni ska söka efter Guds fotspår, hur ni skall ta emot Guds framträdande och hur ni skall underkasta er Guds nya verk: Det här är vad människan ska göra. Eftersom människan inte är sanningen och inte äger sanningen, måste hon söka, acceptera och lyda.

Oavsett om du är amerikan, britt eller av någon annan nationalitet, måste du gå utanför nationalitetens begränsningar, överträffa dig själv och se på Guds verk ur en skapad varelses perspektiv. På så sätt kommer du inte att begränsa Guds fotspår. I dag ser nämligen många människor det som omöjligt att Gud kommer att framträda i ett visst land eller bland ett visst folk. Hur oerhörd är inte betydelsen av Guds verk och hur

viktigt är inte Guds framträdande! Hur skulle det över huvud taget kunna bedömas med människans föreställningar och tankar som måttstock? Därför säger jag att du måste bryta igenom dina uppfattningar om nationalitet och etnicitet för att kunna söka Guds framträdande. Endast på det viset blir du inte begränsad av dina egna uppfattningar; endast då kommer du att vara kvalificerad att välkomna Guds framträdande. I annat fall kommer du att förbli i mörkret och aldrig vinna Guds gillande.

Gud är hela människosläktets Gud. Han betraktar sig inte som något lands eller folks privata egendom, utan utför sitt verk så som han planerat utan att begränsas av någon form, något land eller något folk. Kanske har du aldrig föreställt dig denna form, kanske har du en förnekande inställning till den, eller kanske är det bara så att det land där Gud uppenbarar sig och det folk han uppenbarar sig bland bara är diskriminerat av alla och bara råkar vara det mest efterblivna på jorden. Men Gud har sin visdom. Med sin makt och genom sin sanning och sitt sinnelag har han verkligen vunnit en skara människor som är av samma sinne som han, och en skara människor som han ville göra fulltalig: en grupp som han erövrat och som efter att ha uthärdat alla sorters prövningar och förföljelser kan följa honom ända till slutet. Målsättningen med Guds framträdande är att gör det möjligt för honom att fullborda sitt verk så som han planerat, utan några begränsningar på grund av form eller nation. Det är precis som när Gud blev kött i Judéen: Hans syfte var att genomföra korsfästelsens verk för att återlösa hela människosläktet. Judarna trodde emellertid att det var omöjligt för Gud att göra detta, och de trodde att det var omöjligt att Gud skulle kunna bli kött och anta Herren Jesu gestalt. Deras "omöjligt" var grunden till att de fördömde Gud och gjorde uppror mot honom, vilket i slutänden ledde till Israels förstörelse. Idag har många människor begått ett liknande misstag. De förkunnar med all sin kraft att Gud skall framträda inom kort, samtidigt som de fördömer hans framträdande; deras "omöjligt" begränsar återigen Guds framträdande till ramarna för vad de själva kan föreställa sig. Därför har jag sett många människor brista ut i gapskratt när de har träffat på Guds ord. Men är det någon skillnad mellan detta skratt och judarnas fördömande och hädande? Ni visar ingen vördnad i sanningens närvaro, än mindre har ni en längtande attityd. Ni bara studerar utan urskillning och väntar med bekymmerslös ligkiltighet. Vad kan ni vinna med att studera och vänta på det viset? Tror ni att ni kommer att få personlig vägledning från Gud? Hur skulle ni kunna vara kvalificerade att bevittna Guds framträdande om ni inte

kan urskilja vad som är Guds yttranden? Varhelst Gud framträder kommer sanningen till uttryck, och där kommer Guds röst att vara. Endast de som kan godta sanningen kommer att kunna höra Guds röst, och endast dessa människor är kvalificerade att bevittna Guds framträdande. Släpp taget om era uppfattningar! Tysta dig själv och läs dessa ord noggrant. Om ni längtar efter sanningen kommer Gud att upplysa er och ni kommer att förstå hans vilja och hans ord. Släpp taget om era åsikter om vad som är "omöjligt"! Ju mer folk tror att något är omöjligt, desto troligare är det att det händer, för Guds visdom når högre än himlarna, Guds tankar är högre än människors tankar, och Guds verk övergår gränserna för människans tankar och föreställningar. Ju mer omöjligt något är, desto mer rymmer det sanning som kan sökas; ju mer något går bortom människans uppfattningar och föreställningar, desto mer rymmer det Guds vilja. Det beror på att oavsett var Gud uppenbarar sig så är han fortfarande Gud, och hans väsen kommer aldrig att förändras beroende på var eller hur han framträder. Guds sinnelag förblir detsamma oavsett var hans fotspår är, och oavsett var Guds fotspår är så är han hela mänsklighetens Gud, precis som Herren Jesus inte bara är israeliternas Gud utan också Gud för alla folk i Asien, Europa och Amerika, och mer ändå, han är den ende Guden i hela universum. Så låt oss söka Guds vilja, upptäcka hans framträdande i hans yttranden och hålla jämna steg med honom! Gud är sanningen, vägen och livet. Hans ord och hans framträdande existerar samtidigt, och hans sinnelag och fotspår är alltid öppna för mänskligheten. Kära bröder och systrar, jag hoppas att ni kan se Guds framträdande i dessa ord, börja följa hans fotspår då ni vandrar framåt in i en ny tidsålder och träder in i den underbara nya himmel och jord som Gud har förberett för dem som väntar på hans framträdande.

Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan

I likhet med hundratal miljoner andra efterföljare till Herren Jesus Kristus håller vi fast vid lagarna och buden i Bibeln, åtnjuter den rikliga nåden från Herren Jesus Kristus och samlas, ber, lovsjunger och tjänar i Herren Jesu Kristi namn – och allt detta gör vi under Herrens omsorg och beskydd. Vi är ofta svaga och ofta starka. Vi tror att alla våra handlingar överensstämmer med Herrens undervisning. Därav följer naturligt att vi också tror att vi är på den väg där vi gör den himmelske Faderns vilja. Vi längtar efter Herren Jesu återkomst, efter Herren Jesu ärofyllda ankomst, efter slutet på vårt liv på jorden, efter rikets framträdande och efter allt som förutsades i Uppenbarelseboken: Herren kommer och för med sig en katastrof och belönar de goda och bestraffar de onda och tar med sig alla som följer honom och välkomnar hans återkomst upp i luften för att möta honom. Varje gång vi tänker på det kan vi inte undgå att gripas av sinnesrörelse. Vi är tacksamma över att vara födda under de sista dagarna och vi har turen att bevittna Herrens ankomst. Även om vi har blivit utsatta för förföljelse är det i utbyte mot ”en mycket mer överträffande och evig tyngd av härlighet”; en sådan välsignelse det är! All denna längtan och nåden som är given av Gud gör att vi ofta håller oss nyktra i bön och att vi samlas oftare. Kanske kommer Herren plötsligt nästa år, kanske imorgon eller kanske ännu tidigare när människan inte förväntar sig det, och uppenbarar sig i en grupp av människor som har väntat uppmärksamt på honom. Vi konkurrerar alla med varandra, ingen vill hamna efter, för att bli den första grupp som skådar Herrens ankomst, för att bli en av dem som blir uppräckta. Vi har gett allt, oavsett priset, för att den här dagen ska komma. Vissa har gett upp sina arbeten, en del har övergett sina familjer, några har avstått från äktenskap och somliga har till och med skänkt alla sina besparingar. En sådan osjälvisk hängivenhet! En sådan uppriktighet och lojalitet måste till och med överträffa helgonen i forna tider! Då Herren skänker sin nåd till den han önskar och har förbarmande med den han vill, tror vi att vår hängivenhet och våra offer redan har skådats av hans ögon. På samma sätt har våra uppriktiga böner redan nått hans öron och vi litar på att Gud kommer att belöna oss för vår hängivenhet. Dessutom hade Gud varit nådig mot oss innan han skapade världen och de välsignelser och löften han har gett till oss kan ingen ta ifrån oss. Vi planerar alla för framtiden och utgår från att vår hängivenhet och våra offer är förhandlingsobjekt eller förråd till vårt uppräckande i luften för att möta Herren. Förutom det placerar vi oss själva, utan

minsta tvekan, på den framtida tronen där vi styr över alla länder och folk eller regerar som kungar. Allt detta ser vi som ett givet faktum, som något vi kan förvänta oss.

Vi föraktar alla dem som är emot Herren Jesus. I slutänden kommer de alla att förintas. Vem sa åt dem att inte tro att Herren Jesus är frälsaren? Det händer naturligtvis att vi lär oss av Herren Jesus och är medlidsamma med världen, för människor förstår inte så vi bör vara toleranta och förlåtande mot dem. Allt vi gör sker i enlighet med Bibelns ord, för allt som inte överensstämmer med Bibeln är irrlära och kätteri. En sådan slags tro är djupt rotad i sinnet hos var och en av oss. Vår Herre finns i Bibeln och om vi inte avviker från Bibeln så skall vi inte avvika från Herren. Om vi står fast vid den principen skall vi bli frälsta. Vi sporrar varandra och stödjer varandra, och varje gång vi samlas hoppas vi att allt vi säger och gör är i enlighet med Herrens vilja och kan godtas av Herren. Trots den skarpa fientligheten i vår omgivning är våra hjärtan fyllda med glädje. När vi tänker på de välsignelser som är så nära inom räckhåll, finns det då något som vi inte kan lägga åt sidan? Finns det något som vi tvekar att skiljas från? Allt detta är underförstått och allt detta betraktas av Guds ögon. Vi, det lilla antal av de behövande som har blivit upplyfta från dynghögen, är likadana som alla vanliga anhängare till Herren Jesus: Vi drömmer om att bli uppräckta och om att bli välsignade och om att regera över alla länder. Vårt fördärv är blottlagt i Guds ögon och våra önskningar och begär är fördömda i Guds ögon. Ändå sker det hela så obemärkt, så rationellt, och ingen av oss undrar om vår längtan är rätt, än mindre tvivlar någon av oss på riktigheten i allt som vi håller fast vid. Vem känner Guds vilja? Vi vet inte att vi ska söka eller utforska eller ens engagera oss i den väg som människan vandrar. För vi bryr oss bara om huruvida vi kan bli upplyfta, huruvida vi kan bli välsignade, huruvida det finns en plats för oss i himmelriket och huruvida vi ska få ta del av vattnet i livets flod och frukten på livets träd. Tror vi inte på Herren och är hans efterföljare i syfte att erhålla allt detta? Våra synder har blivit förlåtna, vi har ångrat oss, vi har druckit den bittra kalken med vin och vi har tagit korset på vår rygg. Vem kan säga att det pris vi har betalat inte kommer att godtas av Herren? Vem kan säga att vi inte har förberett tillräckligt med olja? Vi vill inte vara de oförståndiga jungfrurna eller en av dem som lämnas kvar. Dessutom ber vi ofta och ber Herren att hindra oss från att bli lurade av falska kristus, för det står i Bibeln att "Så om någon människa säger till er: 'Se, här är Kristus' eller 'Där är Kristus', tro det inte. För det skall uppstå falska frälsare och falska

profeter, och de skall göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, skall bedra till och med de utvalda” (Matt 24:23–24). Vi har alla memorerat dessa verser, vi kan dem framlänges och baklänges och vi betraktar dem som en värdefull skatt, som liv, och som referenserna för vårt uppräckande och vår frälsning ...

I tusentals år har de levande gått bort och tagit med sig sin längtan och sina drömmar, och ingen vet egentligen om de har farit till himmelriket. De döda återvänder och de har glömt alla historier som en gång utspelade sig och fortsätter följa förfädernas undervisning och vägar. Så allt eftersom åren går och dagarna förflyter är det ingen som vet om vår Herre Jesus, vår Gud, verkligen godtar allt som vi gör. Vi ser bara fram emot ett resultat och spekulerar i allt som ska ske. Under tiden har Gud tigit och aldrig framträtt för oss eller talat till oss. Och därför bedömer vi egensinnigt Guds vilja och sinnelag enligt Bibeln och tecknen. Vi har vant oss vid Guds tystnad. Vi har vant oss vid att värdera rätt och fel i vårt beteende med hjälp av vårt eget sätt att tänka. Vi har vant oss vid att använda vår kunskap, våra föreställningar och vår etik och moral för att ersätta Guds krav på oss. Vi har vant oss vid att njuta av Guds nåd. Vi har vant oss vid att Gud ger stöd när än vi behöver. Vi har vant oss vid att sträcka fram våra händer till Gud för att få allt och vid att kommendera Gud. Vi har också vant oss vid att följa en dogm och inte uppmärksamma hur den Helige Ande leder oss. Dessutom har vi vant oss vid dagar då vi är vår egen herre. Vi tror på en sådan här Gud, som vi aldrig har mött. Frågor om hur hans sinnelag är, hur hans ägodelar eller vara är, hur hans avbild är, huruvida vi ska känna igen honom eller inte när han kommer, och så vidare – ingen av dessa är viktiga. Det viktiga är att han finns i våra hjärtan, att vi alla väntar på honom och att vi kan föreställa oss hur han är. Vi uppskattar vår tro och värdesätter vår andlighet. Vi betraktar allting som dynga och trampar allt under fötterna. Eftersom vi är den ärorika Herrens efterföljare kan inget hejda våra steg när vi följer Herren, oavsett hur lång och besvärlig resan är, oavsett vilka svårigheter och faror som drabbar oss. ”En flod med livets vatten, klar som kristall, som går ut från Guds och Lammets tron. På båda sidor av floden stod livets träd, som gav tolv sorters frukter, och det bar frukt varje månad, och trädens löv var till för att hela folken. Och det skall inte längre finnas någon förbannelse, utan Guds och Lammets tron skall finnas inuti den, och hans tjänare skall tjäna honom. Och de skall se hans ansikte och hans namn skall finnas på deras pannor. Och där skall det inte finnas någon natt, och de behöver inte något vaxljus, och inte

heller solens ljus, för Herren Gud ger dem ljus, och de skall härska i evigheters evighet” (Uppenbarelseboken 22:1-5). Varje gång vi sjunger de orden fylls våra hjärtan till brädden av en vidunderlig glädje och tillfredsställelse och tårarna strömmar nerför våra kinder. Herren vare tack för att han väljer oss, Herren vare tack för sin nåd. Han har skänkt oss hundrafalt nu i denna tid, har gett oss evigt liv i den värld som kommer och om han bad oss att dö nu skulle vi göra det utan att klaga det minsta. Herre! Skynda dig och kom! Dröj inte en minut längre, för vi längtar desperat efter dig och har försakat allt för dig.

Gud tiger och har aldrig visat sig för oss, men hans verk har aldrig upphört. Han ser på alla länder och styr över allt och lägger märke till människans alla ord och gärningar. Han utför sin förvaltning stegvis enligt sin plan. Den fortskrider stilla, utan dramatiska effekter, men hans fotsteg kommer ständigt närmare mänskligheten och hans domarsäte breddas ut i universum med ljusets hastighet och följs direkt av att hans tron sänks ner till oss. En sådan majestätisk scen det är, en sådan storslagen och högtidlig tablå. Som en duva och ett rytande lejon kommer Anden till oss alla. Han är vis, han är rättfärdig och majestätisk, han kommer till oss stilla, i besittning av auktoritet och fylld med kärlek och medlidande. Ingen lägger märke till hans ankomst, ingen välkomnar hans ankomst och ingen vet heller allt som han kommer att göra. Människans liv förblir oförändrat, hennes hjärta är det samma och dagarna fortlöper som vanligt. Gud lever bland oss som en vanlig människa, som en mycket oansenlig efterföljare och en vanlig troende. Han har sina egna förehavanden, sina egna mål och han har dessutom en gudomlighet som vanliga människor inte besitter. Ingen har upptäckt hans gudomlighet och ingen har uppfattat skillnaden mellan hans substans och människans. Vi lever tillsammans med honom, otvungna och orädda, för vi ser honom inte som någonting annat än en oansenlig troende. Han följer alla våra rörelser, och alla våra tankar och idéer är blottlagda inför honom. Ingen intresserar sig för hans existens, ingen har någon uppfattning om hans funktion och ingen har heller några misstankar om vem han är. Vi fortsätter helt enkelt med våra förehavanden, som om han inte hade något med oss att göra...

Som av en händelse uttalar den Helige Ande ett textavsnitt ”genom” honom och även om det känns väldigt oväntat så erkänner vi det som ett yttrande av Gud och accepterar det villigt från Gud. Det beror på att vi bör acceptera dessa ord och inte kan

förneka dem, oavsett vem som uttalar dem, så länge de kommer från den Helige Ande. Nästa yttrande skulle kunna komma genom mig, det skulle kunna komma genom dig eller det skulle kunna komma genom honom. Oavsett vem det är, så är allting Guds nåd. Men oavsett vem den personen är bör vi inte tillbe denna, för oavsett allt annat kan den personen omöjlig vara Gud. Vi kan på inga villkor utse en vanlig människa som denna till att vara vår Gud. Vår Gud är så stor och ärofull. Hur skulle han kunna representeras av någon så oansenlig? Dessutom väntar vi alla på Guds ankomst som ska föra oss tillbaka till himmelriket, och hur kan då någon så oansenlig vara kvalificerad för en så viktig och krävande uppgift? Om Herren kommer tillbaka måste det vara på ett vitt moln, synlig för alla. Så ärofullt det kommer att bli! Hur skulle han stilla kunna dölja sig bland en vanlig grupp människor?

Och ändå är det denna vanliga person, dold bland människor, som uträttar det nya verket med att frälsa oss. Han klagar inget för oss och berättar inte heller för oss varför han har kommit. Han uträttar bara det verk han avser att göra, stegvis och enligt sin plan. Hans ord och yttranden blir allt mer frekventa. Från att trösta, förmana, påminna och varna till att förebrå och fostra. Från en ton som är vänlig och mild till ord som är häftiga och majestätiska – alla ingjuter de medlidande och bävan i människan. Allt han säger når in till de hemligheter som är dolda djupt inom oss, hans ord plågar våra hjärtan, plågar vår ande och gör oss skamsna och förödmjukade. Vi börjar undra om Gud i den personens hjärta verkligen älskar oss och vad exakt han har för avsikt att göra. Kanske vi bara kan bli uppräckta efter att ha genomlidit en sådan smärta? I våra huvuden gör vi beräkningar ... om det slutmål som skall komma och om vårt framtida öde. Ändå är det ingen av oss som tror att Gud har antagit kött och verkar bland oss. Trots att han har varit med oss så länge, trots att han redan har talat så många ord till oss, ansikte mot ansikte, är vi fortfarande ovilliga att acceptera någon så vanlig som vår framtids Gud, än mindre är vi villiga att överlåta kontrollen över vår framtid och vårt öde till någon så oansenlig. Av honom åtnjuter vi en evig tillgång till levande vatten och tack vare honom lever vi ansikte mot ansikte med Gud. Vi är bara tacksamma för nåden från Herren Jesus i himlen och har aldrig lagt märke till känslorna hos denna vanliga person som besitter gudomlighet. Han fortsätter ödmjukt att utföra sitt verk, dold i köttet, och ger uttryck för sitt hjärtas röst, till synes opåverkad av mänsklighetens

avvisande av honom, och han förlåter tydligen alltid människans barnslighet och okunnighet, och är evigt tålmodig med människans vanvördighet gentemot honom.

Utan vår vetskap har denna oansenliga man steg för steg lett oss in i Guds verk. Vi genomgår otaliga prövningar, är underkastade oräkneliga tillrättavisningar och provas av döden. Vi lär om Guds rättfärdiga och majestätiska sinnelag, åtnjuter också hans kärlek och medlidande, börjar uppskatta Guds väldiga makt och vishet, bevittna Guds skönhet och skåda Guds ivriga önskan att frälsa människan. Genom orden från denna vanliga människa börjar vi lära känna Guds sinnelag och substans, börjar vi förstå Guds vilja, börjar vi lära känna människans natur och substans och se frälsningens och fulländningens väg. Hans ord får oss att ”dö” och får oss att återigen ”födas på nytt”. Hans ord ger oss tröst men gör oss också förkrossade av skuld med en känsla av tacksamhetsskuld. Hans ord skänker oss glädje och frid, men även stor smärta. Ibland är vi som lamm till slakt i hans händer, ibland är vi som hans ögonsten och får åtnjuta hans kärlek och tillgivenhet, ibland är vi som hans fiende, brända till aska av vreden i hans blick. Vi är den mänsklighet som räddats av honom, vi är maskar inför hans blick och vi är de förlorade fåren som han tänker på att återfinna dag och natt. Han är barmhärtig mot oss, han föraktar oss, han upphöjer oss, han tröstar och förmanar oss, han vägleder oss, han upplyser oss, han tillrättavisar och fostrar oss och han till och med förbannar oss. Han oroar sig för oss natt och dag, han skyddar och värnar om oss natt och dag, han viker aldrig från vår sida och han ägnar oss all sin omsorg och betalar vilket pris som helst för oss. Bland orden från detta lilla och oansenliga kött har vi åtnjutit Gud i sin helhet och skådat den slutmål som Gud har skänkt åt oss. Ändå smyger sig fåfänga in i våra hjärtan och vi är fortfarande ovilliga att aktivt godta en person som denna som vår Gud. Även om han har gett oss så mycket manna, så mycket att glädjas åt kan inget av detta ta över Herrens plats i våra hjärtan. Det är bara med stor ovilja som vi visar vår aktning för den personens särskilda identitet och status. Om han inte talar tydligt för att få oss att inse att han är Gud så kommer vi aldrig själva att erkänna honom som den Gud som snart ska komma och ändå har verkat bland oss så länge.

Gud fortsätter att yttra sig och använder olika metoder och perspektiv för att förmana oss till vad vi ska göra och han ger uttryck åt sitt hjärtas röst. Hans ord bär livskraft och visar vilken väg vi ska gå och låter oss förstå vad sanningen är. Vi börjar

lockas av hans ord, vi kommer att fokusera på hans ton och sätt att tala och börjar undermedvetet intressera oss för hjärtats röst hos denna oansenliga person. Han gör gedigna ansträngningar för oss, mister sömn och aptit för oss, gråter för oss, suckar för oss, stönar i sjukdom för oss, utstår förödmjukelser för vårt slutmål och vår frälsnings skull, och hans hjärta blöder och faller tårar för vår känslolöshet och upproriskhet. Ett sådant vara och sådana ägodelar som hans är bortom en vanlig person och det kan inte besittas eller uppnås av någon av de fördärvade. Han har en tolerans och ett tålamod som ingen vanlig människa besitter, och ingen skapad varelse besitter hans kärlek. Ingen förutom honom kan känna till alla våra tankar, ha ett sådant grepp om vår natur och substans, döma mänsklighetens upproriskhet och fördärv eller tala till oss och verka bland oss på det viset å Gud i himlens vägnar. Ingen förutom han kan besitta Guds auktoritet, vishet och värdighet. Guds sinnelag och det han har och är utgår i sin helhet från honom. Ingen utom honom kan visa oss vägen och ge oss ljus. Ingen utom honom kan avslöja de mysterier som inte Gud har röjt från skapelsen fram till idag. Ingen utom honom kan rädda oss från Satans slaveri och vårt fördärvade sinnelag. Han representerar Gud och ger uttryck åt Guds hjärtas röst, Guds förmaningar och Guds dömande ord till hela mänskligheten. Han har inlett en ny tidsålder, en ny era och kommit med en ny himmel och jord, ett nytt verk och han har fört med sig hopp till oss och avslutat det liv vi levde i vaghet och låtit oss att fullt ut skåda frälsningens väg. Han har erövrat hela vår varelse och vunnit våra hjärtan. Från den stunden har våra sinnen blivit medvetna och vår ande tycks bli upplivas: Denna vanliga, oansenliga person som lever bland oss och som sedan länge har blivit avvisad av oss – är han inte den Herre Jesus som ständigt finns i våra tankar och som vi längtar efter dag och natt? Det är han! Det är verkligen han! Han är vår Gud! Han är vägen, sanningen och livet! Han har låtit oss leva igen, se ljuset och har hindrat våra hjärtan från att komma på villovägar. Vi har återvänt till Guds hem, vi har återvänt inför hans tron, vi befinner oss ansikte mot ansikte med honom, vi har bevittnat hans anlete och har sett vägen framåt. Då har våra hjärtan varit fullständigt erövrade av honom. Vi tvekar inte längre om vem han är och motsätter oss inte längre hans verk och ord, utan faller fullständigt ner inför honom. Vi vill inget hellre än att följa Guds fotspår under resten av våra liv och bli fulländade av honom och återgälda hans nåd och återgälda hans kärlek till oss och lyda hans

iscensättningar och arrangemang, och samarbeta med hans verk och göra allt vi kan för att fullfölja det han anförtror oss.

Att bli erövrad av Gud är som en kampsportstävling.

Alla Guds ord slår mot vår dödliga punkt och gör oss sorgsna och rädda. Han avslöjar våra föreställningar, avslöjar våra fantasier och avslöjar vårt fördärvade sinnelag. I allt det vi säger och gör och i alla våra tankar och idéer avslöjas vår natur och substans av hans ord, och gör oss förödmjukade och darrande av rädsla. Han berättar för oss, en efter en, om alla våra handlingar, våra syften och föresatser, och till och med det fördärvade sinnelag som vi själva aldrig har upptäckt, och får oss att känna oss blottställda i all vår bedrövlige bristfällighet och, än mer, fullständigt övertygade. Han dömer oss för vårt motstånd mot honom, tuktar oss för vår hädelse och vårt fördömande av honom och får oss att känna att vi är värdelösa i hans ögon och att vi är den levande Satan. Våra förhoppningar är krossade, vi vågar inte längre ställa några orimliga krav eller försöka något med honom och till och med våra drömmar försvinner över en natt. Det är ett faktum som ingen av oss kan föreställa sig och som ingen av oss kan acceptera. För en stund råkar våra sinnen ur balans och vi vet inte hur vi ska fortsätta vägen fram, vet inte hur vi ska fortsätta i det vi tror på. Det verkar som att vår tro har hamnat på ruta ett igen och att vi aldrig har mött och bekantat oss med Herren Jesus. Allt vi ser gör oss förbryllade och får oss att känna att vi har hamnat på drift. Vi är bestörta, vi är besvikna och djupast i våra hjärtan finns en outhärdlig ilska och skam. Vi försöker få utlopp för den, försöker hitta en väg ut och än mer försöker vi fortsätta vänta på vår frälsare Jesus och utgjuta våra hjärtan till honom. Även om det händer att vi varken är högmodiga eller ödmjuka på ytan plågas vi inombords av en känsla av förlust som aldrig förr. Även om vi ibland kan verka ovanligt lugna på ytan utstår vi ett stormigt hav inombords. Hans dom och tuktan har tagit ifrån oss alla våra förhoppningar och drömmar, har lämnat oss utan våra orimliga önskningar, ovilliga att tro att han är vår frälsare med förmåga att rädda oss. Hans dom och tuktan har öppnat en djup avgrund mellan honom och oss och ingen är beredd att korsa den. Hans dom och tuktan är den första gången vi drabbas av en sådan kraftig motgång och en sådan stor förödmjukelse. Hans dom och tuktan har fått oss att verkligen uppskatta Guds ära och intolerans mot människans brott, och jämfört med det är vi så oansenliga och orena. Hans dom och tuktan har fått oss att för första gången inse hur arroganta och uppblåsta vi är och att människan aldrig

kommer att bli Guds jämlike eller likställd med Gud. Hans dom och tuktan har fått oss att längta efter att inte längre leva med ett så fördärvat sinnelag och har fått oss att längta efter att bli av med en sådan natur och substans så snart som möjligt och inte längre vara avskydda av honom och motbudande för honom. Hans dom och tuktan har gjort oss villiga att lyda hans ord och inte längre redo att göra uppror mot hans iscensättningar och arrangemang. Hans dom och tuktan har åter gett oss en längtan efter att överleva och gjort att vi glatt accepterar honom som vår frälsare. ... Vi har vandrat ut ur erövrings verk, klivit ut ur helvetet, klivit ut ur dödsskuggans dal. ... Allsmäktige Gud har vunnit oss, denna grupp människor! Han har triumferat över Satan och besekrat alla sina fiender!

Vi är bara en grupp vanliga människor som besitter ett fördärvat sataniskt sinnelag, vi är de som Gud utvalde före tidernas begynnelse, och vi är de behövande som Gud har lyft upp från dynghögen. En gång avvisade och fördömde vi Gud, men nu har vi blivit erövrade av honom. Vi har fått liv och fått det eviga livets väg av Gud. Var vi än befinner oss på jorden, oavsett förföljelse och vedermöda, kan vi inte vara utan frälsningen från Allsmäktige Gud. För han är vår skapare och vår enda försoning!

Guds kärlek tränger fram som vattnet ur en källa och ges till dig och till mig och till honom och till alla dem som uppriktigt söker sanningen och inväntar Guds framträdande.

På samma sätt som månen alltid följer solen upphör aldrig Guds verk utan det utförs på dig, på mig, på honom och på alla dem som följer Guds fotspår och godtar Guds dom och tuktan.

23 mars 2010

Kapitel 1 Allsmäktige Gud är den enda sanna guden som har skapat allt

1. Allsmäktige Gud är den enda sanna guden som härskar över allt

Relevanta ord från Gud:

Allt som finns i denna värld förändras hastigt med den Allsmäktiges tankar och under hans ögon. Saker människosläktet aldrig hört talas om till kan plötsligt uppkomma, medan annat som människosläktet sedan länge besitter obemärkligt kan glida undan. Ingen kan komma underfund med den Allsmäktiges vistelseort, än mindre kan någon känna det överjordiska och stora i den Allsmäktiges livskraft. Han är höjd över det jordiska genom att han kan uppfatta vad människor inte kan. Han är stor genom att han är den som människosläktet övergivit, och ändå frälser han människosläktet. Han vet meningen med livet och döden, och, av ännu större betydelse, vet han vilka regler som är lämpliga för att härska över det människosläkte han har skapat. Han är grunden för människans existens och han är återlösaren som uppväcker människosläktet på nytt. Han tynger lyckliga hjärtan med sorg och lyfter sorgsna hjärtan med glädje, allt för sitt verks skull och för sin plans skull.

Utdrag ur "Den Allsmäktiges suckande" i "Ordet framträder i köttet"

I det oändliga kosmos och i himlavalvet lever och förökar sig oräkneliga varelser; de följer livets cykliska lag och håller fast vid en konstant regel. De som dör tar med sig de levandes historier och de som lever upprepar samma tragiska historia som de som har dött. Och mänskligheten kan inte undgå att fråga sig själv: Varför lever vi? Och varför måste vi dö? Vem är det som styr denna värld? Och vem skapade denna mänsklighet? Var det verkligen moder natur som skapade mänskligheten? Har mänskligheten verkligen kontroll över sitt eget öde? ... Mänskligheten vet helt enkelt inte vem som är universums och alltings Härskare, än mindre känner hon till mänsklighetens begynnelse och framtid. Mänskligheten lever bara, av nödvändighet, mitt i denna lag. Ingen kan undfly den och ingen kan förändra den, för bland alla ting och i himlen finns det bara en enda, från evighet till evighet, som härskar över allting. Han är den ende som aldrig har skådats av människan, den ende som mänskligheten aldrig har känt, den på vars existens mänskligheten aldrig har trott, ändå är han den ende som blåste in andedräkten i mänsklighetens förfäder och gav liv åt mänskligheten. Han är den ende som tillgodoser och ger näring åt mänskligheten för att säkra dess existens och vägleder mänskligheten fram till idag. Dessutom är det han, och endast han, som

människosläktet är beroende av för sin överlevnad. Han härskar över allt och styr alla levande varelser i universum. Han för befäl över de fyra årstiderna och det är han som framkallar vind, frost, snö och regn. Han ger mänskligheten solsken och gör att det blir natt. Det var han som anlade himmel och jord och gav människan berg, sjöar och floder och alla levande varelser i dem. Hans gärning finns överallt, hans makt finns överallt, hans visdom finns överallt och hans auktoritet finns överallt. Alla dessa lagar och regler är förkroppsligandet av hans gärning och uppenbarar hans visdom och auktoritet. Vem kan undanta sig själv från hans välde? Och vem kan frita sig själv från hans avsikter? Allting existerar under hans blick och dessutom lever allting under hans välde. Hans gärning och hans makt gör att mänskligheten inte har något annat val än att erkänna det faktum att han verkligen finns och härskar över allt. Inget annat än han kan ha herraväldet över universum, än mindre kan det oupphörligen sörja för denna mänsklighet. Oavsett om du kan känna igen Guds gärning och oavsett om du tror på Guds existens eller ej råder det ingen tvekan om att ditt öde omfattas av Guds ordning och det råder ingen tvekan om att Gud alltid kommer att härska över allt. Hans existens och auktoritet är inte beroende av om de kan kännas igen och begripas av människan. Endast han känner till människans förflutna, nutid och framtid och endast han kan avgöra mänsklighetens öde. Oavsett om du kan acceptera detta faktum kommer det inte att dröja länge förrän mänskligheten bevittnar allt detta med egna ögon, och det är det faktum som Gud snart kommer att verkställa. Mänskligheten lever och dör inför Guds blick. Mänskligheten lever för Guds förvaltning och när hennes ögon sluts för sista gången är det till följd av samma förvaltning. Människan kommer och går, om och om igen, fram och tillbaka. Allt är, utan undantag, en del av Guds suveränitet och avsikter. Guds förvaltning fortskrider alltid och har aldrig upphört. Han kommer att göra så att mänskligheten blir medveten om hans existens, litar på hans suveränitet, skådar hans gärning och återvänder till hans rike. Det är hans plan och det verk som han har utfört i tusentals år.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

Livets väg är inget som vem som helst kan äga och inte heller är den något som vem som helst enkelt kan uppnå. Det beror på att livet endast kan komma från Gud, det vill säga endast Gud själv äger livets essens och endast Gud själv har livets väg. Därmed är endast Gud livets ursprung och den ständigt framspringande källan med livets levande

vatten. Alltsedan han skapade världen har Gud utfört mycket verk som inbegriper livskraft, har utfört mycket verk som ger människan liv och har betalat ett högt pris för att människan ska kunna vinna liv, för Gud själv är evigt liv och Gud själv är den väg genom vilken människan uppstår. Gud lämnar aldrig människans hjärta och lever bland människorna hela tiden. Han har varit den drivande kraften i människans existens, grunden för människans existens och en stor pant för människans existens efter födseln. Han får människan att födas på nytt och gör det möjligt för henne att leva ihärdigt i alla sina roller. Tack vare hans makt och hans aldrig sinande livskraft har människan levt generation efter generation, under vilka makten hos Guds liv har varit stöttepelaren i människans existens, och för vilken Gud har betalat ett pris som ingen vanlig människa någonsin har betalat. Guds livskraft kan förhärskas över all annan makt; den överträffar dessutom all annan makt. Hans liv är evigt, hans makt är enastående och hans livskraft kan inte besegras av någon skapad varelse eller fientlig kraft. Guds livskraft existerar och lyser med sin skinande strålgans, oberoende av tid och plats. Himmel och jord må genomgå stora förändringar, men Guds liv är för evigt detsamma. Allting må försvinna men Guds liv kommer att bestå, för Gud är upphovet till alltings existens och roten till dess existens. Människans liv härstammar från Gud, och himlens existens beror på Gud och jordens existens har sitt ursprung i Guds livs makt. Inget föremål som äger livskraft kan överträffa Guds suveränitet och inget ting med energi kan frigöra sig från Guds auktoritets räckvidd. På det viset måste alla, oavsett vilka de är, underkasta sig Guds herravälde, alla måste leva under Guds befäl och ingen kan undkomma hans kontroll.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Redan innan denna mänsklighet blev till existerade kosmos – alla planeter och alla stjärnor på himlen. På makronivå har dessa himlakroppar kretsat regelbundet, under Guds kontroll, under hela sin existens, hur många år det nu har varit. Vilken planet som går vart vid vilken tidpunkt, vilken planet som utför vilken uppgift och när, vilken planet som cirkulerar i vilket kretslopp, och när den försvinner eller ersätts – allt detta fortlöper utan minsta misstag. Planeternas position och avståndet mellan dessa följer strikta mönster som alla kan beskrivas med exakta data: banorna längs vilka de färdas, kretsloppens hastighet och mönster och de tillfällen de befinner sig i olika positioner kan kvantifieras exakt och beskrivas med särskilda lagar. I eoner har planeterna följt dessa lagar utan minsta avvikelse. Ingen makt kan ändra eller bryta deras kretslopp eller

de mönster som de följer. Eftersom de särskilda lagar som styr planeternas rörelse samt de exakta data som beskriver dem är förutbestämda av Skaparens auktoritet lyder de dessa lagar på egen hand, under Skaparens suveränitet och kontroll. På makronivå är det inte svårt för människan att komma fram till vissa mönster, vissa data, liksom vissa märkliga och oförklarliga lagar eller fenomen. Trots att mänskligheten inte medger att Gud finns, inte accepterar det faktum att Skaparen gjorde och härskar över allt och inte heller erkänner förekomsten av Skaparens auktoritet, upptäcker människans vetenskapsmän, astronomer och fysiker mer och mer att alltings existens i universum, och de principer och mönster som dikterar alltings rörelser, styrs och kontrolleras av en väldig och osynlig mörk energi. Detta faktum tvingar människan att inse och medge att det finns en mäktig en mitt bland dessa rörelsemönster, en som orkestrerar allt. Hans makt är enastående och även om ingen kan se hans sanna ansikte styr och kontrollerar han allt i varje stund. Ingen människa eller kraft kan sträcka sig bortom hans suveränitet. I mötet med detta faktum måste människan erkänna att lagarna som styr alltings existens inte kan kontrolleras av människor, inte kan ändras av någon, samtidigt som människan måste medge att människor inte fullt ut kan förstå dessa lagar. Och dessa uppstår inte naturligt utan dikteras av en Herre och Mästare. De är alla uttryck för Guds auktoritet som mänskligheten kan uppfatta på en makronivå.

På mikronivå är alla de berg, floder, sjöar, hav och landområden som människan skådar på jorden, alla årstider som hon upplever, allt som bebor jorden, inklusive växter, djur, mikroorganismer och människor, föremål för Guds suveränitet och kontrollerade av Gud. Under Guds suveränitet och kontroll blir alla ting till eller försvinner i enlighet med hans tankar. Deras liv styrs alla av vissa lagar och de växer och förökar sig enligt dem. Ingen människa och inga ting står över dessa lagar.

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

När Gud skapade alla ting drog han upp gränser för bergen, slätterna, öknarna, kullarna, floderna och sjöarna. På jorden finns berg, slätter, öknar och kullar, liksom olika slags vattendrag och sjöar. Dessa utgör olika slags terräng, inte sant? Mellan dem har Gud dragit gränser. När vi talar om att dra gränser, innebär det att bergen har sina avgränsningar, slätterna sina egna avgränsningar, öknarna har vissa gränser och kullarna har sin bestämda plats. Det finns också ett fast antal vattendrag och sjöar. Det betyder att när Gud skapade alla ting, delade han upp allting mycket tydligt. ... Inom alla

dessas olika typer av terräng och geografiska miljöer som skapats av Gud, förvaltar han allting på ett planerat och välordnat sätt. Därför finns alla dessa geografiska miljöer fortfarande och fyller sina funktioner tusentals och till och med tiotusentals år efter det att de skapats av Gud. Även om det förekommer perioder då vulkaner får utbrott och då jordbävningar inträffar och jorden rör sig, kommer Gud aldrig att tillåta att någon form av terräng förlorar sin ursprungliga funktion. Det är bara tack vare denna Guds förvaltning, hans styre och hans kontroll över dessa lagar som allt detta – som mänskligheten kan se och njuta av – kan fortleva på jorden på ett välordnat sätt. ...

.....

... förutom att ha fastställt gränser för de olika geografiska miljöerna, har Gud också fastställt gränser och inrättat lagar för de olika fåglarna och djuren, fiskarna, insekterna och för alla växter. På grund av skillnaderna mellan de olika geografiska miljöerna och på grund av förekomsten av olika geografiska miljöer har de olika typerna av fåglar och djur, fiskar, insekter och växter sina olika livsmiljöer. Fåglar och djur och insekter lever bland de olika växterna, fiskarna lever i vattnet och växterna växer på land. ... alla ting som skapats av Gud – oavsett om de är bundna till en plats, eller om de andas genom sina näsborrar – har sina egna lagar för sin fortlevnad. Långt innan Gud skapade dessa levande varelser hade han redan förberett deras boplatser och deras livsmiljöer. Dessa levande varelser hade sin egen fastställda livsmiljö, sin egen föda och sina egna fastställda boplatser, där temperaturen var lämplig för att de skulle kunna fortleva. Därför skulle de inte vandra omkring hur som helst eller undergräva mänsklighetens fortlevnad eller påverka människornas liv. Det är så Gud förvaltar alla ting och skapar den bästa miljön för människans fortlevnad. De levande varelserna bland alla ting har sin egen livsuppehållande föda inom sin egen livsmiljö. Med den födan är de för sin fortlevnad bundna till den miljö där de fötts. I den miljön kan de fortsätta leva, föröka sig och gå framåt i enlighet med de lagar Gud har fastställt för dem. På grund av denna typ av lagar och på grund av Guds förutbestämmelser lever alla ting i harmoni med människorna och människorna samlever med alla ting i ömsesidigt beroende.

Utdrag ur "Gud själv, den unike IX" i "Ordet framträder i köttet"

Från det ögonblick du kommer skrikande in i den här världen börjar du uppfylla din plikt. Du inleder ditt livs resa och fyller din roll i Guds plan och förordnande. Oavsett vilken bakgrund du har och vilken resa som ligger framför dig kan ingen

undkomma himlens iscensättningar och arrangemang, och ingen kan styra sitt eget öde, för det kan bara han som härskar över alla ting göra. Sedan den dag då människan började existera har Gud verkat på det sättet, skött om universum och regisserat förändringens regler för alla ting och deras rörelser banor. Som alla ting närms människan stilla och ovetande av sötman och regnet och daggen från Gud; som alla ting lever människan ovetande under Guds iscensättande hand. Människans hjärta och ande hålls i Guds hand, och hela hennes liv beskådas av Guds ögon. Oavsett om du tror på detta eller inte kommer alla ting, både levande och döda, att växla, förändras, förnyas och försvinna i enlighet med Guds tankar. Det är på detta sätt som Gud tronar över alla ting.

Medan natten stilla närmar sig är människan ovetande, för människans hjärta kan inte uppfatta hur natten närmar sig, eller varifrån den kommer. Medan natten tyst glider undan välkomnar människan dagens ljus, men varifrån ljuset kommer och hur det drivit undan nattens mörker vet människan ännu mindre om, och är än mindre medveten om. Dessa återkommande skiftningar mellan dag och natt tar människan från en period till en annan, från ett historiskt sammanhang till nästa, samtidigt som de försäkrar att Guds verk i varje tidsperiod och hans plan för varje tidsålder genomförs.

Utdrag ur "Gud är källan till människans liv" i "Ordet framträder i köttet"

Mänsklighetens och universums öden är intimt sammanflätade med Skaparens suveränitet, oskiljaktigt knutna till Skaparens orkestreringar. I slutänden kan de inte lösgöras från Skaparens auktoritet. Genom alla tings lagar lär sig människan förstå Skaparens orkestrering och hans suveränitet, genom reglerna för överlevnad uppfattar hon Skaparens styre, från alla tings öden drar hon slutsatser om hur Skaparen utövar sin suveränitet och kontroll över dem, och i människors och alla tings livscyklar upplever människan verkligen Skaparens orkestreringar och arrangemang för alla ting och levande varelser och får verkligen bevittna hur dessa orkestreringar och arrangemang åsidosätter alla jordiska lagar, regler och institutioner, alla andra makter och krafter. I ljuset av detta är mänskligheten tvungen att erkänna att Skaparens suveränitet inte kan brytas av någon skapad varelse, att ingen kraft kan röra vid eller ändra de händelser och ting som är förutbestämda av Skaparen. Det är under dessa gudomliga lagar och regler som människorna och alla ting lever och fortplantar sig,

generation efter generation. Är inte detta det sanna förkroppsligandet av Skaparens auktoritet?

Utdrag ur "Gud själv, den unike III" i "Ordet framträder i köttet"

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Gud styr över hela mänsklighetens öde

Som medlemmar av den mänskliga rasen och hängivna kristna är det allas vårt ansvar och vår plikt att offra vårt sinne och vår kropp för att uppfylla Guds uppdrag. Hela vår varelse kom nämligen från Gud och den existerar tack vare Guds suveränitet. Om våra sinnen och kroppar inte används för Guds uppdrag och inte för mänsklighetens rättfärdiga sak, då kommer våra själar inte att vara värdiga dem som blev martyrer för Guds uppdrag och än mer ovärdiga Gud som har gett oss allt.

Gud skapade den här världen. Han skapade den här mänskligheten och dessutom var han den grekiska kulturens och mänskliga civilisationens arkitekt. Enbart Gud tröstar detta människosläkte och enbart Gud bryr sig om detta människosläkte både natt och dag. Människans utveckling och framsteg går inte att skilja från Guds suveränitet, och människosläktets historia och framtid går inte att skilja från Guds arrangemang. Om du är en sann kristen, då tror du säkerligen att ett lands eller en nations uppgång och fall sker i enlighet med Guds arrangemang. Bara Gud själv känner till ett lands eller en nations öde och endast Gud kontrollerar människosläktets riktning. Om mänskligheten vill ha ett gott öde, om ett land vill ha ett gott öde, då behöver människan böja sig inför Gud i tillbedjan, ångra sig och erkänna sina synder inför Gud. Annars kommer människans öde och slutmål oundvikligen att bli katastrofala.

Se tillbaka på tiden för Noas ark: Då var mänskligheten ytterst fördärvade. De hade kommit bort från Guds välsignelse, blev inte längre omhändertagna av Gud och hade förlorat Guds löften. De levde i mörker, utan Guds ljus. Därmed blev de otyglade av naturen och hängav sig åt fruktansvärt fördärv. Sådana människor kunde inte längre ta emot Guds löfte. De var inte lämpade att bevittna Guds ansikte eller höra Guds röst eftersom de hade övergivit Gud, kastat åt sidan allt han hade gett dem och glömt Guds lära. Deras hjärtan kom längre och längre bort från Gud och därmed blev de depraverade bortom allt vett och all mänsklighet samt alltmer ondskefulla. På så vis kom de närmare döden än någonsin och de hamnade under Guds vrede och bestraffning. Endast Noa tillbad Gud och skydde ondskan och därför var han också förmögen att höra

Guds röst och hans instruktioner. Han byggde arken i enlighet med Guds ords instruktioner och samlade ihop alla sorters levande varelser. På det här sättet kunde Gud, när allt var förberett, släppa lös sin förstörelse över världen. Det var bara Noa och hans sju familjemedlemmar som överlevde förstörelsen, eftersom Noa tillbad Jehova och skydde det onda.

Ta dig sedan en titt på tiden vi lever i nu: Rättfärdiga människor som Noa, som kunde tillbe Gud och undvika ondskan, existerar inte längre. Ändå är Gud fortfarande barmhärtig mot detta människosläkte och ger det syndernas förlåtelse under denna sista era. Gud söker dem som längtar efter att han ska visa sig. Han söker dem som kan höra hans ord, de som inte har glömt hans uppdrag och som ger honom sitt hjärta och sin kropp. Han söker dem som är lika lydiga som små barn inför honom och inte motsätter sig honom. Om du inte hindras av någon kraft i din hängivenhet till Gud, då ska Gud visa dig nåd och välsigna dig. Om du har en hög ställning, ett ärofyllt rykte, ett överflöd av kunskap, rikligt med tillgångar och många människors stöd, och dessa saker ändå inte hindrar dig från att komma inför Gud och ta emot hans kallelse och uppdrag, för att göra vad Gud begär av dig, då ska allt du gör vara det mest betydelsefulla på jorden och det mest rättfärdiga hos människosläktet. Om du avfärdar Guds kallelse för din status och dina egna måls skull, då ska allt du gör vara förbannat och till och med föraktat av Gud. Du är kanske en president, en vetenskapsman, en pastor eller en äldste. Hur hög din ställning än är, om du förlitar dig på din kunskap och förmåga i allt du företar dig, kommer du alltid att vara ett misslyckande, och aldrig få ta del av Guds välsignelser eftersom Gud inte accepterar någonting du gör och medger inte att din karriär är rättfärdig eller accepterar att du arbetar för människosläktets bästa. Han kommer att säga att allt du gör är att använda människosläktets kunskap och styrka för att beröva människan Guds beskydd och förneka Gud välsignelser. Han kommer att säga att du leder människosläktet mot mörker, mot död och mot början på en tillvaro utan begränsningar i vilken människan har förlorat Gud och hans välsignelse.

Från det att människan upptäckte samhällsvetenskaperna upptogs människans sinne av vetenskap och kunskap. Sedan blev vetenskapen och kunskapen verktyg för att styra över människorna och det fanns inte längre tillräckligt med plats för människan att tillbe Gud eller några fördelaktiga villkor för tillbedjan av Gud. Guds position sjönk ännu lägre i människans hjärta. En värld i människans hjärta utan plats för Gud är

mörk och tom utan hopp. Och därmed dök det upp många samhällsvetare, historiker och politiker för att ge uttryck åt samhällsvetenskapliga teorier, teorin om människans evolution och andra teorier som går emot sanningen att Gud skapade människan, för att fylla människans hjärta och sinne. På det här sättet blev de som tror att Gud skapade allt ännu färre och de som tror på evolutionsteorin blir allt fler. En allt större grupp människor behandlar återgivningar av Guds verk och hans ord under Gamla testamentets tid som myter och legender. I sina hjärtan blir människorna likgiltiga för Guds värdighet och storhet, för principen att Gud existerar och har herraväldet över alla ting. Människosläktets överlevnad och länders och nationers öde har inte längre någon betydelse för dem. Människan lever i en tom värld där allt går ut på att äta, dricka och söka njutning ... Få människor ägnar sig åt att ta reda på var Gud utför sitt verk i dag, eller att försöka se hur han leder och tar hand om människans slutmål. På det här sättet blir mänsklig civilisation, trots att människorna är ovetande om det, allt mindre förmögen att följa människans önskemål och det finns till och med många människor som känner att de, när de lever i en sådan här värld, är olyckligare än människorna som fanns före dem. Även folk från länder som brukade vara ytterst civiliserade uttrycker sådana klagomål. Utan Guds vägledning spelar det nämligen ingen roll hur mycket ledarna och sociologerna funderar på hur de ska bevara den mänskliga civilisationen. Ingen kan fylla tomheten i människans hjärta, för ingen kan vara människans liv och ingen social teori kan befria människan från tomheten som ansätter henne. Vetenskap, kunskap, frihet, demokrati, fritid, bekvämlighet, dessa utgör bara en tillfällig respit. Även med dessa saker kommer människan oundvikligen att synda och begråta samhällets orättvisor. Dessa ting kan inte begränsa människans längtan efter och önskan om att få utforska. Eftersom människan skapades av Gud och människans oförnuftiga uppoffringar och undersökningar kan bara leda till mer smärta, kommer människan att existera i ett konstant tillstånd av rädsla och inte veta hur hon ska hantera mänsklighetens framtid eller vägen framför sig. Människan kommer till och med att börja frukta vetenskap och kunskap, och framför allt bli rädd för känslan av tomhet inombords. I den här världen, oberoende av om du lever i ett fritt land eller ett land utan mänskliga rättigheter är du fullständigt oförmögen att komma undan mänsklighetens öde. Vare sig du är den som styr eller den som blir styrd är du fullständigt oförmögen att komma undan önskan att utforska mänsklighetens öde,

mysterier och slutmål. Du är än mindre förmögen att komma undan den förvirrande känslan av tomhet. Sådana fenomen, som är gemensamma för hela mänskligheten, kallas av sociologer för sociala fenomen. Det finns dock ingen stor man som kan träda fram och lösa sådana problem. Människan är trots allt bara människa. Guds position och liv kan inte ersättas av någon människa. Mänskligheten kräver inte bara ett rättvist samhälle där alla har gott om mat och är fria och jämlika, utan även Guds frälsning och hans tillhandahållande av deras liv. Först när människan tar emot Guds frälsning och hans tillhandahållande av deras liv kan behoven, längtan efter att utforska och den andliga tomheten hos människan lösas. Om folket i ett land eller en nation inte kan ta emot Guds frälsning och omsorg, då kommer detta land eller denna nation att påbörja färden mot ödeläggelse och mörker och det skall bli tillintetgjort av Gud.

Kanske är ditt land mycket framgångsrikt just nu, men om du tillåter att ditt folk kommer bort från Gud, då ska ditt land alltmer vara berövat på Guds välsignelser. Ditt lands civilisation ska bli nertrampad i allt större skala och det kommer inte att dröja länge förrän folket ska resa sig mot Gud och förbanna himmelen. På så vis kommer ett lands öde, utan att människan vet om det, att fördärvas. Gud ska resa upp mäktiga länder som får ta itu med länderna som förbannats av Gud och kan till och med komma att uttradera dem från jordens yta. Ett lands eller en nations uppgång och fall är beroende av om dess härskare tillber Gud och ifall de leder sitt folk närmare Gud och till tillbedjan av honom. Och ändå, i denna sista era, på grund av att de som verkligen söker och tillber Gud blir allt färre, gynnar Gud särskilt länder i vilka kristendomen är statsreligionen. Han samlar ihop dem för att skapa det relativt rättfärdiga lägret av världen, medan ateistiska länder eller de som inte tillber den sanne Guden blir det rättfärdiga lägrets motståndare. På det här viset har Gud inte bara en plats bland mänskligheten där han kan utföra sitt verk, utan han vinner också länder som kan utöva rättfärdig auktoritet för att införa sanktioner och begränsningar mot de länder som motsätter sig Gud. Trots detta är det fortfarande inte fler människor som kliver fram för att tillbe Gud. Det beror på att människan har kommit för långt bort från honom och på att Gud har varit frånvarande från människans tankar alltför länge. På jorden finns det bara kvar länder som utövar rättfärdighet och motsätter sig orättfärdighet. Men detta är långt från Guds önskemål, för inget lands härskare tillåter att Gud leder deras folk och inget politiskt parti skall samla sitt folk för att tillbe Gud. Gud har förlorat sin rättmätiga

plats i hjärtat på varje land, nation och styrande parti, och till och med i varje människas hjärta. Även om det existerar rättfärdiga krafter här i världen är ett styre där Gud inte har en plats i människans hjärta bräckligt. Utan Guds välsignelse kommer den politiska arenan fyllas av oordning och bli sårbar för attacker. För mänskligheten är att vara utan Guds välsignelse som att vara utan solen. Oberoende av hur ihärdigt härskare arbetar med att hjälpa sitt folk, oavsett hur många rättfärdiga möten mänskligheten håller tillsammans, skall inget av detta förändra utvecklingen eller ändra på mänsklighetens öde. Människan tror att i ett land där människor har mat och kläder, där de lever tillsammans i fred, är ett bra land, ett land med ett bra ledarskap. Gud tycker emellertid inte det. Han anser att ett land där ingen tillber honom är ett land som han ska tillintetgöra. Människans sätt att tänka står i alltför stark motsats till Guds sätt. Om ett lands överhuvud alltså inte tillber Gud, då ska hans lands öde bli tragiskt och landet skall inte ha något slutmål.

Gud deltar inte i människors politik, men ändå kontrolleras ett lands eller en nations öde av Gud. Gud kontrollerar den här världen och hela universum. Människans öde och Guds plan är tätt förbundna med varandra, och ingen människa, inget land och ingen nation är befriad från Guds suveränitet. Om människan vill lära känna till sitt öde, då måste han komma inför Gud. Gud ska se till att de som följer och tillber honom frodas och att de som motsätter sig och avvisar honom drabbas av förfall och utrotning.

Tänk på scenen i Bibeln där Gud förstörde Sodom, och tänk också på hur Lots hustru blev till en saltstod. Tänk tillbaka på hur Nineves folk bad om förlåtelse för sina synder i säckväv och aska och minns vad som hände efter att judarna spikat upp Jesus på korset för två tusen år sedan. Judarna fördrevs från Israel och flydde till länder runt om i världen. Många blev dödade och hela den judiska nationen utsattes för en förstörelse utan motstycke. De hade spikat upp Gud på korset – begått ett fruktansvärt brott – och provocerat Guds sinne. De fick betala för vad de hade gjort, fick ta konsekvenserna av sina handlingar. De fördömde Gud och förkastade Gud. Därför fanns det bara ett öde för dem: att bli bestraffade av Gud. Det här är den bittra konsekvensen och katastrofen som deras härskare orsakade deras land och deras nation.

I dag har Gud återvänt till världen för att utföra sitt verk. Hans första stopp är den stora samlingen av diktatoriska härskare: Kina, ateismens ståndaktiga bastion. Gud har vunnit en grupp av människor genom sin visdom och sin makt. Under perioden jagas

han av Kinas styrande parti på alla upptänkliga sätt och utsätts för stort lidande, utan någon plats där han kan vila sitt huvud och oförmögen att finna skydd. Trots detta fortsätter Gud ändå med det verk som han tänker utföra: han använder sin röst och sprider evangeliet. Ingen kan fatta Guds allsmäktighet. I Kina, ett land som betraktar Gud som en fiende, har Gud aldrig upphört med sitt verk. I stället har fler människor accepterat hans verk och hans ord, för Gud gör allt han kan för att rädda varje medlem av hela mänskligheten. Vi litar på att inget land och ingen makt kan stå i vägen för det som Gud vill uppnå. De som försvårar Guds verk, motsätter sig Guds ord samt stör och skadar Guds plan ska i slutändan bestraffas av Gud. Den som trotsar Guds verk kommer att skickas till helvetet. Varje land som trotsar Guds verk skall förstöras. Varje nation som reser sig för att motsätta sig Guds verk ska rensas bort från den här jorden och upphöra att existera. Jag uppmanar folket i alla nationer, länder och till och med industrier att lyssna på Guds röst, betrakta Guds verk, vara uppmärksam på människosläktets öde och att därmed göra Gud till det heligaste, mest hedervärda, högsta och enda föremålet för tillbedjan bland mänskligheten och låta hela mänskligheten leva under Guds välsignelse, precis som Abrahams ättlingar levde under Jehovas löfte och precis som Adam och Eva, som ursprungligen skapades av Gud, levde i Edens lustgård.

Guds verk är likt mäktigt böljande vågor. Ingen kan hindra honom och ingen kan stoppa hans steg. Bara de som lyssnar uppmärksamt på hans ord, och som söker och törstar efter honom, kan följa i hans fotspår och ta emot hans löfte. De som inte gör det skall utsättas för överväldigande katastrof och välförtjänt bestraffning.

Ur "Ordet framträder i köttet"

2. Allsmäktige Gud är Herren Jesus som återvänt

Relevanta ord från Gud:

Efter Jehovas verk blev Jesus kött för att utföra sitt verk bland människorna. Han utförde inte sitt verk som någonting isolerat utan det baserade sig på Jehovas verk. Det var ett verk för en ny tidsålder som Gud utförde sedan han avslutat lagens tidsålder. När Jesu verk avslutats fortsatte Gud på samma sätt med sitt verk för den följande tidsåldern, eftersom hela Guds förvaltning alltid fortskrider framåt. När den gamla tidsåldern är förbi ersätts den av en ny tidsålder, och så snart det gamla verket är fullbordat följer nytt verk som fortsätter Guds förvaltning. Den här inkarnationen är Guds andra inkarnation och den följer på Jesu verk. Naturligtvis är inte denna inkarnation helt fristående; den utgör verkets tredje etapp som följer på lagens tidsålder och nådens tidsålder. Varje gång Gud initierar en ny etapp av sitt verk måste det bli en ny början och den måste alltid föra med sig en ny tidsålder. Likaså finns det motsvarande förändringar i Guds sinnelag, i hans sätt att arbeta, i platsen för hans verk och i hans namn. Det är alltså inte undra på att det är svårt för människan att acceptera Guds verk i den nya tidsåldern. Men oavsett människans motstånd utför Gud alltid sitt verk och leder alltid hela mänskligheten framåt. När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta

större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blindas syn återkom och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktsans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket.

Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord. På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

Gud fortsätter att yttra sig och använder olika metoder och perspektiv för att förmana oss till vad vi ska göra och han ger uttryck åt sitt hjärtas röst. Hans ord bär livskraft och visar vilken väg vi ska gå och låter oss förstå vad sanningen är. Vi börjar lockas av hans ord, vi kommer att fokusera på hans ton och sätt att tala och börjar undermedvetet intressera oss för hjärtats röst hos denna oansenliga person. Han gör gedigna ansträngningar för oss, mister sömn och aptit för oss, gråter för oss, suckar för

oss, stönar i sjukdom för oss, utstår förödmjukelser för vårt slutmål och vår frälsnings skull, och hans hjärta blöder och faller tårar för vår känslolöshet och upproriskhet. Ett sådant vara och sådana ägodelar som hans är bortom en vanlig person och det kan inte besittas eller uppnås av någon av de fördärvade. Han har en tolerans och ett tålamod som ingen vanlig människa besitter, och ingen skapad varelse besitter hans kärlek. Ingen förutom honom kan känna till alla våra tankar, ha ett sådant grepp om vår natur och substans, döma mänsklighetens upproriskhet och fördärv eller tala till oss och verka bland oss på det viset å Gud i himlens vägnar. Ingen förutom han kan besitta Guds auktoritet, vishet och värdighet. Guds sinnelag och det han har och är utgår i sin helhet från honom. Ingen utom honom kan visa oss vägen och ge oss ljus. Ingen utom honom kan avslöja de mysterier som inte Gud har röjt från skapelsen fram till idag. Ingen utom honom kan rädda oss från Satans slaveri och vårt fördärvade sinnelag. Han representerar Gud och ger uttryck åt Guds hjärtas röst, Guds förmaningar och Guds dömande ord till hela mänskligheten. Han har inlett en ny tidsålder, en ny era och kommit med en ny himmel och jord, ett nytt verk och han har fört med sig hopp till oss och avslutat det liv vi levde i vaghet och låtit oss att fullt ut skåda frälsningens väg. Han har erövrat hela vår varelse och vunnit våra hjärtan. Från den stunden har våra sinnen blivit medvetna och vår ande tycks bli upplivas: Denna vanliga, oansenliga person som lever bland oss och som sedan länge har blivit avvisad av oss – är han inte den Herre Jesus som ständigt finns i våra tankar och som vi längtar efter dag och natt? Det är han! Det är verkligen han! Han är vår Gud! Han är vägen, sanningen och livet!

Utdrag ur "Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan" i "Ordet framträder i köttet"

Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det

vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen. Verket i den här etappen bygger vidare på verket i nådens tidsålder. Om de här två stadierna av verket inte hänger samman, varför upprepas då inte korsfästelsen i det här stadiet? Varför bär jag inte människans synder, utan kommer i stället för att direkt döma och tukta människan? Om inte mitt arbete med att döma och straffa människan – och min nuvarande ankomst, som inte skedde genom den Helige Andes avlelse – följde på korsfästelsen, då skulle jag inte vara kvalificerad att döma och tukta människan. Det är just för att jag är ett med Jesus som jag kommer direkt för att tukta och döma henne. Verket i det här stadiet bygger helt på verket i det föregående stadiet. Det är därför endast denna typ av verk kan föra människan steg för steg till frälsningen. Jesus och jag kommer från en och samma ande. Fastän vi inte är köttsligen släkt är vår ande densamma; trots att innehållet i det vi gör och det arbete vi utför inte är detsamma, är vi lika varandra till vårt väsen. Köttsligen har vi olika former, men det beror på att vi lever i olika epoker och att våra verksamheter ställer olika krav. Våra ämbeten skiljer sig åt, så därför är det arbete vi utför och de sinnelag vi uppenbarar för människan också olika. Det är därför det människan ser och förstår i dag skiljer sig från vad hon såg och förstod i gångna tider – det beror på att det handlar om olika epoker. Trots att Guds inkarnationer skiljer sig åt i fråga om kön och kroppslig gestalt, liksom att de inte föddes i samma familj, än mindre under samma tidsperiod, är deras andar ändå en och samma. Trots att deras kött varken delar blod eller fysiskt släktskap av något slag, kan det inte förnekas att båda är Guds inkarnerade kött i två olika tidsperioder. Det är en ovedersäglig sanning att de är Guds inkarnerade kött, även om de inte tillhör samma blodslinje och inte delar ett gemensamt mänskligt språk (en var en man som talade judarnas språk och den andra en kvinna som endast talar kinesiska). Det beror på att de har levt i olika länder för att utföra det verk som var och en fått att utföra och dessutom under olika tidsperioder. Trots att de är samma ande och äger samma väsen finns det inga absoluta likheter mellan det yttre skalet hos deras kött. Allt de delar är samma mänskliga natur; när det gäller deras

kroppars utseende och omständigheterna kring deras födelse är de inte likadana. Men detta påverkar inte deras respektive verk eller den kunskap människan har om dem, för när allt kommer omkring är de samma ande och ingen kan skilja dem åt. Trots att de saknar blodsband kontrolleras hela deras väsen av deras andar, som ger dem olika verk att utföra under olika tidsperioder och ger dem kroppar som tillhör olika blodslinjer. Jehovas Ande är inte Jesu Andes fader och Jesu Ande är inte son till Jehovas Ande: de är en och samma Ande. Inte heller är Jesus och den inkarnerade Guden av idag förbundna med blodsband, men de är en därför att deras andar är en. Gud kan utföra barmhärtighetens och godhetens verk, liksom den rättfärdiga domens och tuktans verk och verket med att nedkalla förbannelser över människan. Och i slutänden kan han utföra verket med att förstöra världen och straffa de ogudaktiga. Gör han inte allt detta själv? Är inte detta Guds allmakt?

Utdrag ur "De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse" i "Ordet framträder i köttet"

I folks ögon är det andra inkarnerade köttets verk helt olikt det förstas, i så hög grad att de två inte verkar ha något gemensamt, och man kan inte se något ingenting av det förstas verk den här gången. Även om det andra inkarnerade köttets verk skiljer sig från det förstas, är det inget bevis för att deras källa inte är en och samma. Huruvida källan är densamma beror på karaktären hos det verk som utförts av kötten och inte på deras yttre skal. Under sitt verks tre stadier har Gud inkarnerats två gånger och båda gångerna inviger den inkarnerade Gudens verk en ny tidsålder, inleder ett nytt verk; inkarnationerna kompletterar varandra. Det är omöjligt för det mänskliga ögat att se att de två kötten faktiskt kommer från samma källa. Det ligger naturligtvis inte inom det mänskliga ögats eller det mänskliga sinnets förmåga. Men till sitt väsen är båda likadana, för deras verk har sitt ursprung i samma Ande. Huruvida de två inkarnerade kötten kommer från samma källa kan inte avgöras utifrån i vilken era och på vilken plats de föddes, eller utifrån liknande faktorer, utan utifrån det gudomliga verk som uttrycks av dem. Det andra inkarnerade köttet utför inte något av det verk som Jesus utförde, för Guds verk följer inga konventioner, utan varje gång öppnar det upp en ny väg. Det andra inkarnerade köttet har inte som målsättning att fördjupa eller befästa det första köttets avtryck i människors medvetande, utan att komplettera det och fullkomna det, att fördjupa människans kunskap om Gud, att bryta alla regler som finns i människors hjärtan och utplåna de felaktiga bilderna av Gud i deras hjärtan. Man kan säga att inget

enskilt stadium av Guds eget verk kan ge människan fullständig kunskap om honom; varje stadium ger bara en del, inte helheten. Trots att Gud har uttryckt sitt sinnelag i sin helhet, förblir människans kunskap om Gud ändå ofullständig på grund av hennes begränsade förmåga att förstå. Det är omöjligt att med mänskligt språk förmedla hela Guds sinnelag; hur mycket mindre kan då ett enda stadium av hans verk fullständigt uttrycka Gud? Han verkar i köttet med sin normala mänsklighet som täckmantel och man kan bara känna honom genom hans gudomlighets uttryck, inte genom hans kroppsliga skal. Gud kommer i köttet för att göra det möjligt för människan att lära känna honom genom hans olika verk, och det finns inte två stadier av hans verk som är likadana. Endast på detta sätt kan människan ha en fullständig kunskap om Guds verk i köttet, en kunskap som inte begränsar sig till en enda aspekt. Trots att de två inkarnerade köttens verk är olika, är köttens väsen och källan till deras verk identiska; det är bara att de existerar för att utföra två olika stadier av verket och uppträda i två olika tidsåldrar. Oavsett allt delar Guds båda inkarnerade kött samma väsen och samma ursprung – det är en sanning ingen kan förneka.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

3. Frälsning är endast möjlig genom tro på Allsmäktige Gud

Relevanta ord från Gud:

När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad. Efter det att lagens tidsålder nått sitt slut och med början i nådens tidsålder inledde Gud det frälsningsverk som fortsätter fram till den yttersta tiden, då han genom att döma och tukta människosläktet för dess upproriskhet kommer att rena mänskligheten helt och hållet. Först då kommer Gud att avsluta sitt frälsningsverk och träda in i vila.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Den yttersta tidens verk är att tala ord. Stora förändringar kan åstadkommas i människan med hjälp av ord. De förändringar som nu sker i dessa människor då de tar emot dessa ord är mycket större än de som skedde i människor då de tog emot tecknen och undren i nådens tidsålder. För i nådens tidsålder kastades de onda andarna ut ur människor med hjälp av handpåläggning och bön, men människans fördärvade sinnelag fanns fortfarande kvar. Människor botades från sina sjukdomar och fick sina synder förlåtna, men när det gällde exakt hur människan skulle renas från det sataniska sinnelaget i sitt inre, så var det ett arbete som återstod. Människan blev bara frälst och förlåten sina synder för sin tros skull, men hennes syndiga natur var inte utplånad utan fanns fortfarande kvar i henne. Människan fick sina synder förlåtna genom den inkarnerade Guden, men det betydde inte att människan inte längre hade synd i sitt inre. Människans synder kunde bli förlåtna genom syndoffer, men när det gäller hur människan ska fås att inte synda mer och hur hennes syndiga natur ska kunna bli totalt utplånad och förvandlad, så är det ett problem hon inte har någon möjlighet att lösa. Människans synder blev förlåtna, och det var tack vare Guds korsfästelseverk, men hon fortsatte att leva med det gamla fördärvade sataniska sinnelaget. Därför måste människan bli fullständigt fri från sitt fördärvade sataniska sinnelag, så att hennes syndiga natur kan utplånas fullständigt för att aldrig mer utvecklas; därmed blir det möjligt för människans sinnelag att förvandlas. Det kräver att människan begriper hur hon ska kunna växa till i livet, begriper livets väg och begriper hur hon ska kunna förändra sitt sinnelag. Dessutom kräver det att hon handlar i överensstämmelse med denna väg så att hennes sinnelag successivt förändras och hon kan leva i skenet från ljuset, så att allt hon gör är i samklang med Guds vilja, så att hon kan göra sig av med sitt fördärvade sataniska sinnelag och så att hon kan bryta sig loss från Satans mörka inflytande och därmed bli helt och hållet fri från synd. Först då kommer hon att motta fullständig frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda

fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket. Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Du vet bara att Jesus skall nedstiga under de sista dagarna, men exakt hur kommer han att nedstiga? En syndare som ni, som just har blivit friköpta och inte har förändrats eller fullkomnats av Gud, kan du vara efter Guds hjärta? För dig, du som fortfarande är ditt gamla jag, är det sant att du frälstes av Jesus och att du inte räknas som en syndare på grund av Guds frälsning, men det bevisar inte att du inte är syndig och att du inte är

oren. Hur kan du vara helig om du inte har förändrats? I ditt inre är du ansatt av orenhet, självisk och elak, men du vill ändå stiga ner med Jesus – det kan du ju drömma om! Du har missat ett steg i din tro på Gud: Du har bara blivit friköpt, du har inte förändrats. För att du skall vara efter Guds hjärta måste Gud personligen utföra verket med att förändra och rena dig; om du bara är friköpt kommer du att vara oförmögen att uppnå helighet. På så sätt kommer du inte att vara kvalificerad att ta del av Guds goda välsignelser, för du har missat ett steg i Guds verk med att förvalta människan, nämligen det avgörande steget – att förändras och fullkomnas. Och därmed är du, en syndare som just har blivit friköpt, oförmögen att direkt ärva Guds arvedel.

Utdrag ur "Om beteckningar och identitet" i "Ordet framträder i köttet"

I den yttersta tidens verk är ordet mäktigare än manifestationen av tecken och under, och ordets myndighet är större än teckens och unders myndighet. Ordet blottlägger alla de fördärvade sinnelag som är begravda djupt i människans hjärta. Du har ingen möjlighet att upptäcka dem på egen hand. När de läggs blottade framför dig genom ordet kommer du helt naturligt att upptäcka dem; du kommer inte att kunna förneka dem och du kommer att bli fullständigt övertygad. Är inte det ordets makt? Det här är det resultat som uppnås genom ordets verk i dag. Därför är det inte genom botande av sjuka och ande utdrivning som människan kan bli fullkomligt frälst från sina synder, och inte heller kan hon göras fullständig genom att det visas tecken och under. Makten att bota sjuka och driva ut onda andar ger bara människan nåd, men hennes kött tillhör fortfarande Satan och det fördärvade sataniska sinnelaget finns fortfarande kvar i henne. Det som inte har gjorts rent är med andra ord fortfarande behäftat med synd och smuts. Det är först efter det att människan renats med hjälp av ordet som hon kan vinnas av Gud och bli helgad. När de onda andarna drevs ut ur människan och hon blev återlöst innebar det bara att hon slets ut ur Satans grepp och återbördades till Gud. Men utan att ha blivit renad eller förändrad av Gud förblir hon en fördärvad människa. I människans inre existerar fortfarande smuts, motstånd och upproriskhet; människan har bara återvänt till Gud genom hans återlösning, men hon har inte den minsta kunskap om Gud och är fortfarande kapabel att sätta sig upp mot honom och svika honom. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså

bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövrans stadium och frälsningsverkets andra stadium.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Guds verk i den nuvarande inkarnationen syftar naturligtvis till att uttrycka hans sinnelag i första hand genom tuktan och dom. På denna grundval förser han människan med mer sanning och visar henne ytterligare sätt att omsätta denna i praktiken. På så sätt uppnår han sin målsättning att erövra människan och rädda henne från hennes eget fördärvade sinnelag. Detta är vad som ligger bakom Guds verk i rikets tidsålder.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

De som kan stå stadigt under Guds verk av dom och tuktan de sista dagarna – det vill säga under det slutliga renande verket – är de som kommer att träda in i den slutliga vilan med Gud. Därför kommer alla de som träder in i vila att ha brutit sig loss från Satans inflytande och blivit vunna av Gud efter att först ha genomgått hans slutliga renande verk. De människor som slutligen har blivit vunna av Gud kommer att träda in i den slutliga vilan. Essensen av Guds verk av tuktan och dom är att rena mänskligheten, och det är inför dagen för den slutliga vilan. I annat fall kommer inte mänskligheten i sin helhet att kunna följa sina egna gelikar eller träda in i vila. Detta verk är mänsklighetens enda väg till att träda in i vila. Endast Guds renande verk kommer att rena mänskligheten från orättfärdighet, och endast hans verk av tuktan och dom kommer att föra fram mänsklighetens olydnad i ljuset och därmed skilja dem som kan bli frälsta från dem som inte kan det och dem som kommer att bli kvar från de som inte blir det. När detta verk avslutas kommer alla de människor som tillåts stanna kvar att renas och träda in i ett högre mänskligt tillstånd där de kommer att njuta av ett mer

underbart andra liv som människor på jorden; de kommer med andra ord att inleda sin mänskliga vilodag och existera tillsammans med Gud. När de som inte kan bli kvar har genomgått tuktan och dom kommer deras ursprungliga form av blottas helt, sedan kommer de alla att tillintetgöras och, som Satan, inte längre ha rätt att finnas kvar på jorden. Framtidens mänsklighet kommer inte längre att omfatta några människor av det slaget; dessa människor är inte redo att träda in i landet för den slutgiltiga vilan, inte heller är de redo att träda in i den dag av vila som Gud och människan kommer att dela, för de är föremål för bestraffning och de är onda, inte rättfärdiga människor. ... Han slutgiltiga verk med att bestraffa det onda och belöna det goda utförs enbart för att rena mänskligheten helt, så att han kan föra en allt igenom helig mänsklighet till evig vila. Detta stadium av hans verk är hans mest avgörande verk. Det är det slutliga stadiet i hela hans förvaltningsverk.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud. Om du inte söker den livets väg som Kristus av de sista dagarna ger ska du aldrig vinna Jesu godkännande och aldrig kvalificera dig för att träda in genom porten till himmelriket, för du är både historiens marionett och fånge. De som kontrolleras av regler, av ord, och är fjättrade av historien kommer aldrig att kunna vinna liv och aldrig att kunna vinna det oändliga livets väg. Det beror på att de endast har grumligt vatten som klibbat sig fast i tusentals år istället för det livets vatten som flödar från tronen. De som inte blir försedda med livets vatten kommer för alltid att förbli lik, Satans leksaker och helvetets söner. Hur kan de då skåda Gud? Om du bara försöker hålla fast vid det förflutna, bara försöker låta allting vara som det är genom att stå still och inte försöker förändra den nuvarande situationen och överge historien, kommer du då inte alltid att vara emot Gud? Stegen i Guds verk är väldiga och mäktiga, som svallande vågor och mullrande åska – ändå sitter du passivt och väntar på förstörelse, håller fast vid din dårskap och gör ingenting. Hur kan du på det viset bli betraktad som någon som följer Lammets steg? Hur kan du rättfärdiga den Gud du håller fast vid som en Gud som alltid är ny och aldrig gammal? Och hur kan orden i dina gulnade böcker föra dig över till en ny tidsålder? Hur kan de leda dig till att söka stegen i Guds verk? Och hur kan de ta dig upp till himlen?

Det du håller i dina händer är de ord som endast kan ge tillfällig lindring, inte de sanningar som kan ge liv. De skrifter du läser är sådana som endast kan berika ditt språk, inte visdomsord som kan hjälpa dig att förstå mänskligt liv, än mindre de vägar som kan leda dig till fullkomlighet. Ger inte den motsägelsen dig anledning att reflektera? Låter den dig inte förstå vilka mysterier som den rymmer? Är du i stånd att överlåta dig själv till himlen för att möta Gud på egen hand? Kan du, utan att Gud kommer, ta dig in i himlen själv för att njuta familjelyckan med Gud? Drömmer du fortfarande? Jag föreslår i sådant fall att du slutar drömma och ser på den som verkar nu, på den som nu uträttar verket med att rädda människan i de sista dagarna. Om du inte gör det ska du aldrig vinna sanningen och ska aldrig vinna liv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

De som vill vinna liv utan att förlita sig på den sanning som talas av Kristus är de mest löjeväckande människorna på jorden, och de som inte accepterar livets väg som Kristus för med sig har förlorat sig i fantasier. Och därför säger jag att de som inte accepterar Kristus av de sista dagarna ska för alltid föraktas av Gud. Kristus är människans ingång till riket under de sista dagarna, som ingen kan kringgå. Ingen kan bli fullkomnad av Gud utom genom Kristus. Du tror på Gud och därmed måste du acceptera hans ord och lyda hans väg. Du får inte bara tänka på att vinna välsignelser utan att ta emot sanningen eller acceptera livets försörjning. Kristus kommer under de sista dagarna, så att alla de som uppriktigt tror på honom kan förse med liv. Hans verk är till för att avsluta den gamla tidsåldern och träda in i den nya och utgör den väg som måste följas av alla de som vill träda in i den nya tidsåldern. Om du inte är i stånd att erkänna honom utan istället fördömer, hädar eller till och med förföljer honom ska du nödvändigt brinna i all evighet och kommer aldrig att träda in i Guds rike. För denne Kristus är själv den Helige Andes uttryck, Guds uttryck, den ende som Gud har anförtrott att uträtta hans verk på jorden. Och därför säger jag, att om du inte kan acceptera allt som Kristus av de sista dagarna gör, då hädar du mot den Helige Ande. Den vedergällning som ska drabba den som hädar mot den Helige Ande är uppenbar för alla. Jag säger också till dig att om du motsätter dig Kristus av de sista dagarna och förnekar honom, finns det ingen som kan bära konsekvenserna åt dig. Vidare kommer du från och med den dagen inte att få en ny möjlighet att vinna Guds godkännande; även om du försöker friköpa dig själv kommer du aldrig mer att skåda Guds ansikte. För

det du motsätter dig är inte en människa, det du förnekar är inte någon ynkelig varelse, utan Kristus. Är du medveten om denna konsekvens? Du har inte gjort ett litet misstag, utan begått ett avskyvärt brott. Och därför råder jag alla att inte visa tänderna inför sanningen eller komma med omdömeslös kritik, för endast sanningen kan ge dig liv och inget annat än sanningen kan låta dig födas på nytt och skåda Guds ansikte.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 2 Sanningen om Guds namn

1. Varför tar Gud sig namn, och kan ett enda namn representera Guds helhet?

Relevanta ord från Gud:

Skulle Jesu namn – ”Gud med oss” – kunna representera Guds fullständiga sinnelag? Skulle det kunna ge fullständigt uttryck åt Gud? Om människan säger att Gud endast kan heta Jesus och inte ha något annat namn, på grund av att Gud inte kan ändra sitt sinnelag, då är de orden i sanning hädelse! Tror du att namnet Jesus, Gud med oss, ensamt kan representera Guds fullständiga väsen? Gud kan ges många namn, men bland dessa många namn finns inget enskilt som förmår att sammanfatta Guds allt, inte något enda som helt kan representera honom. Därmed har Gud många namn, men dessa många namn kan inte ge fullständigt uttryck åt Guds sinnelag, eftersom Guds sinnelag är så rikt att det helt enkelt överskrider människans förmåga att känna honom. Det finns inget sätt för människan att sammanfatta Gud på mänskligt språk fullt ut. Mänskligheten har endast ett begränsat ordförråd att använda för att sammanfatta allt de känner till om Guds sinnelag: väldigt, ärat, underbart, ofattbart, enastående, heligt, rättfärdigt, vist och så vidare. Så många ord! Det här begränsade ordförrådet förmår inte att beskriva det lilla som människan bevittnat av Guds sinnelag. Med tiden har många andra lagt till ord som de tyckte skulle kunna beskriva glöden i deras hjärtan bättre: Gud är så stor! Gud är så helig! Gud är alltför härlig! Numera har sådana mänskliga påståenden nått sin kulmen, men ändå är människan fortfarande oförmögen att uttrycka sig klart. För människan har Gud alltså många namn. Ändå har han inget namn, och det är för att Guds väsen är så ymnigt och mänskligt språk så fattigt. Ett visst ord eller namn förmår inte representera Guds fullständiga väsen, så tror du att hans namn skulle kunna slås fast? Gud är så väldig och så helig – ändå skall du inte låta honom byta namn i varje ny tidsålder? I varje tidsålder där Gud personligen utför sitt eget verk använder han därför ett namn som anstår den tidsåldern för att sammanfatta det verk han ämnar utföra. Han använder detta särskilda namn, ett som har en tidsbestämd innebörd, för att representera hans sinnelag i den tidsåldern. På så sätt använder Gud mänskligt språk för att uttrycka sitt sinnelag. Ändå känner många människor som har haft andliga upplevelser och som själva sett Gud att detta särskilda namn inte lyckas återge Guds fullhet – det kan tyvärr inte hjälpas. Därför tilltalar människan inte längre Gud med något namn alls, utan bara kallar honom ”Gud”. Det är

som att människans hjärta är fyllt av kärlek men också anfäktas av motsägelser, för människan vet inte längre hur Gud ska förklaras. Vad Gud är, är så ymnigt att det helt enkelt inte finns något sätt att beskriva det. Inget enskilt namn kan sammanfatta Guds sinnelag, och inget enskilt namn kan beskriva allt Gud har och är. Om någon frågar mig: "Exakt vilket namn använder du?" Då svarar jag: "Gud är Gud!" Är inte detta det bästa namnet på Gud? Sammanfattar inte det Guds sinnelag bäst? När nu så är fallet, varför lägger ni så mycket möda på att söka efter Guds namn? Varför ska ni bråka era hjärnor och försaka mat och sömn bara för ett namns skull? Den dag ska komma då Gud inte kallas Jehova eller Jesus eller Messias – han är då helt enkelt Skaparen. Då ska alla de namn han antagit på jorden upphöra, eftersom hans verk på jorden har upphört, och därefter kommer namnen inte att finnas mer. När allt hamnat under Skaparens herravälde, vilket behov skulle han då ha av något högst passande men ändå ofullkomligt namn? Söker du nu fortfarande efter Guds namn? Vågar du fortfarande påstå att Gud bara heter Jehova? Vågar du fortfarande påstå att Gud enbart kan kallas Jesus? Förmår du att bära hädelsens synd mot Gud? Du ska veta att Gud från början inte hade något namn. Han tog sig ett eller två eller många bara för att han hade verk att utföra och måste förvalta människosläktet. Vilket namn han än kallas, har han inte fritt valt det själv? Skulle han behöva dig, en av hans skapelser, för att avgöra det? Det namn Gud kallas är ett namn som stämmer överens med vad människan förmår att begripa, på mänskligt språk, men detta namn är inget som människan kan famna. Du kan bara säga att i himlen finns en Gud, att han heter Gud, att han är Gud själv med stor makt, att han är så vis, så upphöjd, så förunderlig, så oförklarlig och så allsmäktig. Sedan kan du inte säga mer – denna lilla smula är allt du kan känna till. Skulle därmed bara namnet Jesus kunna representera Gud själv? När de sista dagarna är inne måste Guds namn förändras trots att det fortfarande är Gud som utför sitt verk, för det är en annan tidsålder.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

I varje tidsålder och varje stadium av verk är mitt namn inte ogrundat utan har en representativ innebörd: Varje namn representerar en tidsålder. "Jehova" representerar lagens tidsålder och är hedersbenämningen på den Gud som tillbads av folket i Israel. "Jesus" representerar nådens tidsålder och är namnet på Guden för alla dem som återlöstes under nådens tidsålder. Om människan fortfarande längtar efter Frälsaren

Jesu ankomst under de sista dagarna och fortfarande väntar sig att han ska komma och se ut som han gjorde i Judéen, då skulle hela den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp i återlösningens tidsålder och inte kunnat fortskrida längre än så. Vidare skulle de sista dagarna aldrig komma och tidsåldern skulle aldrig föras till sitt slut. Det här beror på att Frälsaren Jesus bara är till för mänsklighetens återlösning och frälsning. Jag tog namnet Jesus enbart för alla syndares skull i nådens tidsålder, men det är inte det namn under vilket jag ska föra hela mänskligheten till ett slut. Även om Jehova, Jesus och Messias allesamman representerar min Ande, betecknar de här namnen endast de olika tidsåldrarna i min förvaltningsplan och representerar inte mig som helhet. De namn som människor på jorden kallar mig kan inte uttrycka hela mitt sinne och allt som jag är. De är endast olika namn som jag kallas under olika tidsåldrar. Så när den slutliga tidsåldern – de sista dagarnas tidsålder – kommer, då ska mitt namn ändras igen. Jag kommer inte att heta Jehova eller Jesus, och än mindre Messias, utan mitt namn kommer att vara den mäktige Allsmäktige Gud själv, och under detta namn ska jag föra hela tidsåldern till ett slut.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

2. Varför bär Gud olika namn i olika tidsåldrar?

Relevanta ord från Gud:

I varje tidsålder utför Gud nytt verk och benämns med ett nytt namn; hur skulle han kunna utföra samma verk i olika tidsåldrar? Inte kan han väl klamra sig fast vid det gamla? Namnet Jesus tog han för återlösungsverkets skull. Skulle han då fortfarande ha samma namn när han återvänder i de sista dagarna? Skulle han fortfarande utföra återlösningens verk? Hur kommer det sig att Jehova och Jesus är ett och ändå har olika namn i olika tidsåldrar? Beror inte det på att de tidsåldrar då de utför sina verk är olika? Kan ett enda namn verkligen representera Gud i hans helhet? Gud måste alltså kallas vid ett annat namn i en annan tidsålder, och han måste använda det namnet för att förändra tidsåldern och representera tidsåldern. Inget namn kan nämligen tillfullo representera Gud själv, utan varje namn kan bara representera den tillfälliga aspekten av Guds sinnelag i en given tidsålder; allt det behöver göra är att representera hans verk. Därför kan Gud välja vilket namn som helst som passar hans sinnelag för att representera hela tidsåldern.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

"Jehova" är det namn jag tog under mitt verk i Israel och det betyder israeliternas (Guds utvalda folk) Gud som kan ha medlidande med människan, förbanna människan och vägleda människans liv; den Gud som äger stor makt och är full av visdom. "Jesus" är Immanuel, alltså syndoffret som är fullt av kärlek och fullt av medkänsla och som återlöser människan. Han uträttade nådens tidsålders verk och representerar nådens tidsålder och kan endast representera en del av förvaltningsplanens verk. Det vill säga endast Jehova är det utvalda israelitiska folkets Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud, Moses Gud och hela Israels folks Gud. I den nuvarande tidsåldern tillber följaktligen alla israeliter utom det judiska folket Jehova. De offrar till honom på altaret och tjänar honom i templet, klädda i prästerliga dräkter. Det de hoppas på är att Jehova ska framträda igen. Jesus är mänsklighetens ende återlösare och han är syndoffret som återlöste människan från synden. Namnet Jesus kom alltså från nådens tidsålder och uppstod på grund av återlösungsverket i nådens tidsålder. Namnet Jesus kom till för att människor i nådens tidsålder skulle kunna födas på nytt och bli frälsta, och det är ett särskilt namn för hela mänsklighetens återlösning. Därför representerar namnet Jesus återlösungsverket och betecknar nådens tidsålder. Namnet Jehova är ett särskilt namn

för Israels folk som levde under lagen. I varje tidsålder och varje stadium av verk är mitt namn inte ogrundat utan har en representativ innebörd: Varje namn representerar en tidsålder. "Jehova" representerar lagens tidsålder och är hedersbenämningen på den Gud som tillbads av folket i Israel. "Jesus" representerar nådens tidsålder och är namnet på Guden för alla dem som återlöstes under nådens tidsålder. Om människan fortfarande längtar efter Frälsaren Jesu ankomst under de sista dagarna och fortfarande väntar sig att han ska komma och se ut som han gjorde i Judéen, då skulle hela den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp i återlösningens tidsålder och inte kunnat fortskrida längre än så. Vidare skulle de sista dagarna aldrig komma och tidsåldern skulle aldrig föras till sitt slut. Det här beror på att Frälsaren Jesus bara är till för mänsklighetens återlösning och frälsning. Jag tog namnet Jesus enbart för alla syndares skull i nådens tidsålder, men det är inte det namn under vilket jag ska föra hela mänskligheten till ett slut. Även om Jehova, Jesus och Messias allesamman representerar min Ande, betecknar de här namnen endast de olika tidsåldrarna i min förvaltningsplan och representerar inte mig som helhet. De namn som människor på jorden kallar mig kan inte uttrycka hela mitt sinnelag och allt som jag är. De är endast olika namn som jag kallas under olika tidsåldrar. Så när den slutliga tidsåldern – de sista dagarnas tidsålder – kommer, då ska mitt namn ändras igen. Jag kommer inte att heta Jehova eller Jesus, och än mindre Messias, utan mitt namn kommer att vara den mäktige Allsmäktige Gud själv, och under detta namn ska jag föra hela tidsåldern till ett slut.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande

av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord. På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

Vissa säger att Guds namn inte ändras, men varför blev då Jehovas namn Jesus? Det profeterades om Messias ankomst, så varför kom då en människa vid namn Jesus? Varför ändrades Guds namn? Utfördes inte sådant verk för länge sedan? Kan inte Gud utföra ett nytt verk i dag? Gårdagens verk kan ändras, och Jesu verk kan följa upp Jehovas verk. Kan då inte Jesu verk efterträdas av ett annat verk? Om Jehovas namn kan ändras till Jesus, kan då inte Jesu namn också ändras? Det är inte ovanligt, och folk tänker så^a enbart på grund av sin enfald. Gud kommer alltid att vara Gud. Oavsett förändringar av hans verk och hans namn, förblir hans sinnelag och vishet för evigt oförändrade. Om du tror att Gud endast kan åkallas med Jesu namn, då vet du för lite. Vågar du hävda att Guds namn för alltid är Jesus, att Gud alltid och för evigt kommer att använda namnet Jesus, och att detta aldrig kommer att förändras? Vågar du påstå med säkerhet att det är Jesu namn som avslutade Lagens Tidsålder och som dessutom avslutar den sista tidsåldern? Vem kan säga att Jesu nåd kan avsluta en tidsålder?

Utdrag ur "Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?" i "Ordet framträder i köttet"

Om Guds verk alltid vore detsamma i varje tidsålder och han alltid hade samma namn, hur skulle då människan kunna känna honom? Gud måste kallas Jehova, och utöver en gud med namnet Jehova är ingen med något annat namn Gud. Eller så kan Gud bara vara Jesus, och utöver namnet Jesus kan han inte ha något annat namn;

utöver Jesus är inte Jehova Gud, och Allsmäktige Gud är inte heller Gud. Människan tror att det är sant att Gud är allsmäktig, men Gud är en gud som finns hos människorna, och han måste heta Jesus, eftersom Gud finns hos människorna. Att resonera så här är att rätta sig efter dogmer och att begränsa Gud till vissa ramar. För varje tidsålder gäller att det verk Gud utför, det namn han bär och den gestalt han antar – det verk han utför i varje skede ända fram till idag – inte följer någon enskild regel och inte är underkastade några som helst begränsningar. Han är Jehova, men han är även Jesus likväl som Messias och Allsmäktige Gud. Hans verk kan genomgå en gradvis omvandling, med motsvarande förändring i fråga om hans namn. Inget enskilt namn kan till fullo representera honom, men alla de namn han kallas kan representera honom, och det verk han utför i varje tidsålder representerar hans sinnelag.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Det verk Jesus utförde representerade namnet Jesus och det representerade nådens tidsålder. Vad gäller det verk Jehova utförde så representerade det Jehova och det representerade lagens tidsålder. Deras verk var en och samme Andes verk i två olika tidsåldrar. ... Fastän de hade två olika namn var det samme Ande som utförde verkets båda skeden, och verket utfördes kontinuerligt. Liksom namnet var ett annat och verkets innehåll ett annat var tidsåldern en annan. När Jehova kom rådde Jehovas tidsålder, och när Jesus kom rådde Jesu tidsålder. Vid varje ankomst kallas Gud alltså vid ett visst namn, representerar en viss tidsålder och startar en ny väg. På varje ny väg antar han ett nytt namn vilket visar att Gud är ständigt ny och aldrig gammal samt att hans verk aldrig slutar fortskrida framåt. Historien rör sig alltid vidare och Guds verk rör sig alltid framåt. Om hans sextusenåriga förvaltningsplan ska nå sin slutpunkt måste den fortsätta fortskrida i riktning framåt. Varje dag måste han utföra nytt verk, varje år måste han utföra nytt verk. Han måste starta nya vägar, starta nya epoker, sätta i gång ett nytt och väldigare verk, och jämsides med dem måste han föra med sig nya namn och nya verk.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Den ursprungliga texten lyder "vilket är".

Kapitel 3 Sanningarna om Guds verks tre stadier

1. Vad innebär verket att förvalta mänskligheten?

Relevanta ord från Gud:

Verket med att förvalta mänskligheten är uppdelat i tre stadier, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten är uppdelat i tre stadier. Dessa tre stadier omfattar inte verket med att skapa världen, utan är snarare de tre stadierna av verket under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Verket med att skapa världen var verket med att framställa hela mänskligheten. Det var inte verket med att frälsa mänskligheten och har inget samband med verket med att frälsa mänskligheten. När världen skapades hade mänskligheten nämligen inte fördärvats av Satan, så det fanns inget behov av att utföra verket med mänsklighetens frälsning. Verket med att frälsa mänskligheten började först när mänskligheten hade fördärvats av Satan, och följaktligen inleddes även verket med att förvalta mänskligheten först efter det att mänskligheten hade fördärvats. Guds förvaltning av människan började med andra ord som ett resultat av verket med att frälsa mänskligheten och härrör inte ur verket med att skapa världen. Det var först sedan mänskligheten fått ett fördärvat sinnelag som det förvaltande verket kom till, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar tre delar, snarare än fyra stadier eller fyra tidsåldrar. Detta är det enda korrekta sättet att hänvisa till Guds förvaltning av mänskligheten. När den sista tidsåldern når sitt slut kommer verket med att förvalta mänskligheten att ha upphört helt. Det förvaltande verkets avslutning innebär att verket med att frälsa hela mänskligheten har slutförts helt och hållet och att mänskligheten har nått sin resas slut. Verket med att förvalta mänskligheten skulle inte existera utan verket med att frälsa hela mänskligheten och inte heller skulle verket bestå av tre stadier. Det var just på grund av mänsklighetens förfall, och för att mänskligheten var i ett så trängande behov av frälsning, som Jehova avslutade världens skapelse och påbörjade lagens tidsålders verk. Först då påbörjades verket med att förvalta mänskligheten, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten påbörjades först då. Att "förvalta mänskligheten" betyder inte att vägleda den nyskapade mänsklighetens liv på jorden (alltså en mänsklighet som ännu inte hade fördärvats). Snarare är det mänsklighetens frälsning som fördärvats av Satan; det handlar med andra ord om att förvandla denna fördärvade mänsklighet. Detta är innebörden i att förvalta mänskligheten. Verket med att frälsa mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar

inte verket med att skapa världen, utan omfattar endast tre stadier av verk som är åtskilda från världens skapelse. För att förstå verket med att förvalta mänskligheten är det nödvändigt att känna till historien med verkets tre stadier – det här är vad alla måste vara medvetna om för att kunna bli frälsta.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Förvaltningsverket blev till enbart på grund av mänskligheten, vilket innebär att det uppkom till följd av mänsklighetens existens. Innan mänskligheten, eller i begynnelsen, när himlarna och jorden och allting skapades, fanns det ingen förvaltning. Om det inte någonstans i hela Guds verk fanns trosutövning som var till nytta för människan, det vill säga, om Gud inte ställde passande krav på den fördärvade mänskligheten (om det inte fanns någon passande väg för människans trosutövning i det verk som Gud utför), då skulle inte detta verk kunna kallas Guds förvaltning. Om Guds verk i dess helhet endast bestod i att berätta för den fördärvade mänskligheten hur den skulle omsätta sin tro i praktiken, och Gud inte utförde något av sin egen verksamhet och inte uppvisade ett uns av sin allmakt eller vishet, då skulle inte människan veta något om Guds sinnelag oavsett hur höga krav Gud ställde på henne och oavsett hur länge Gud levde bland människorna; i så fall skulle denna typ av verk vara ännu mindre värt att kallas Guds förvaltning. Enkelt uttryckt är Guds förvaltningsverk det verk som utförs av Gud och allt den verksamhet som de som vunnits av Gud utför under Guds ledning. Med andra ord kallas Guds verk bland människorna liksom samarbetet med alla dessa som följer honom sammantaget för förvaltning. Här kallas Guds verk visioner och människans samarbete kallas trosutövning. Ju högre Guds verk är (det vill säga, ju högre visionerna är), desto mer klargörs Guds sinnelag för människan, desto mer det står i strid med människans föreställningar och desto högre blir människans trosutövning och samarbete. Ju högre krav som ställs på människan, desto mer strider Guds verk mot människans föreställningar, och som följd av det blir även människans prövningar och de krav hon måste uppfylla högre. När detta verk är avslutat kommer alla visioner att ha fullbordats och det som människan måste omsätta i praktiken kommer att ha nått kulmen av fulländning. Det här kommer också att vara den tid då var och en klassificeras enligt sitt slag, för det som människan måste känna till kommer att ha visats för henne. När visionerna når sin höjdpunkt kommer verket följaktligen att närma sig slutet, och människans trosutövning kommer också att ha nått sin topp. Människans

trosutövning baserar sig på Guds verk, och det är enbart tack vare människans trosutövning och samarbete som Guds förvaltning uttrycks till fullo. Människan är paradnumret i Guds verk och föremål för hela Guds förvaltningsverk liksom produkten av Guds hela förvaltning. Om Gud verkade ensam, utan människans samarbete, skulle det inte finnas något som kunde tjäna som kristallisering av hela hans verk, och då skulle det inte finnas minsta mening med Guds förvaltning. Förutom Guds verk är det bara genom att Gud väljer lämpliga objekt för att uttrycka sitt verk och bevisa sin allmakt och visdom som Gud kan uppnå målet för sin förvaltning och uppnå målet att använda hela sitt verk för att fullständigt besegra Satan. Följaktligen är människan en oundgänglig del av Guds förvaltningsverk, och människan är den enda som kan få Guds förvaltning att bära frukt och uppnå sitt yttersta mål; ingen annan livsform än människan kan ta på sig denna roll. Om människan skall kunna bli den sanna kristalliseringen av förvaltningsverket måste den fördärvade mänsklighetens olydnad vara helt undanröjd. Det här kräver att människan får trosutövning som är anpassad till olika tider och att Gud utför motsvarande verk bland människorna. Endast på detta sätt kommer slutligen en skara människor som är förvaltningsverkets kristallisering att vinnas. Guds verk bland människorna kan inte vittna om Gud själv enbart genom Guds verk; för att ett sådant vittnesbörd ska kunna uppnås krävs levande människor som är lämpade för hans verk. Gud kommer först att bearbeta dessa människor som sedan kommer att uttrycka hans verk, och på så sätt kommer detta vittnesbörd att bäras bland de skapade varelserna, och därmed kommer Gud att ha uppnått målet med sitt verk. Gud verkar inte ensam för att besegra Satan, för han kan inte vittna om sig själv direkt bland alla skapade varelser. Om han gjorde det skulle det vara omöjligt att övertyga människan helt och hållet, så Gud måste bearbeta människan i syfte att erövra henne och först då kommer han att kunna få ett vittnesbörd bland alla skapade varelser. Om endast Gud skulle verka, om det inte fanns något samarbete med människan eller om människan inte var tvungen att samarbeta, då skulle människan aldrig kunna lära känna Guds sinne, och skulle för alltid vara omedveten om Guds vilja. På så sätt skulle det inte kunna kallas Guds förvaltningsverk. Om endast människan själv skulle sträva, söka och arbeta hårt utan att förstå Guds verk, då skulle hon bara skoja. Utan den helige Andes verk är det som människan gör av Satan, han är rebellisk och en missdådare; Satan visar sig i allt som den fördärvade mänskligheten gör, och där finns

ingenting som är förenligt med Gud utan allt människan gör är uttryck för Satan. Ingenting i allt det jag talat om är exklusivt för visioner och trosutövning. På den grundval som visionerna utgör finner människan trosutövning och lydnadens väg, så att hon kan lägga sina uppfattningar åt sidan och få detta som hon inte haft förut. Gud kräver att människan samarbetar med honom, att människan underkastar sig hans krav till punkt och pricka, och människan ber att få se det verk som utförts av Gud själv, att få uppleva Guds allsmåktiga kraft och att lära känna Guds sinne. Det här är kortfattat Guds förvaltning. Guds förening med människan är förvaltningen, och det är den största förvaltningen.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

Sådan är Guds förvaltning: att överlåta mänskligheten till Satan – en mänsklighet som inte vet vad Gud är, vad Skaparen är, hur man tillber Gud och varför det är nödvändigt att underkasta sig Gud – och ge Satans fördärv fritt spelrum. Steg för steg återvinner Gud sedan människan ur Satans grepp, tills människan tillber Gud helt och avvisar Satan. Det är Guds förvaltning. Det hela låter som en mytisk berättelse och det verkar förvirrande. Människor tycker att det är som en mytisk berättelse och det beror på att de inte har en aning om hur mycket människan har varit med om de senaste flera tusen åren, än mindre vet de hur många historier som har utspelats i kosmos och på himlavalvet. Det beror också på att de inte kan greppa den mer häpnadsväckande, mer skrämmande värld som existerar bortom den materiella världen men som deras dödliga ögon hindrar dem från att se. Den ter sig obegriplig för människan och det beror på att människan saknar insikt i betydelsen av Guds frälsning av mänskligheten och betydelsen av Guds förvaltningsverk och inte förstår hur Gud slutligen vill att människosläktet ska vara. Är det en mänsklighet besläktad med Adam och Eva, ofördärvad av Satan? Nej! Syftet med Guds förvaltning är att vinna en grupp människor som tillber Gud och underkastar sig honom. Denna mänsklighet har blivit fördärvad av Satan men ser inte längre Satan som sin far. Den känner igen Satans fula tryne och avvisar det och kommer inför Gud för att godta hans dom och tuktan. Den vet vad som är fult och hur det står i kontrast till det som är heligt, och den känner igen Guds storhet och Satans ondska. En sådan mänsklighet kommer inte längre att arbeta för Satan, eller tillbe Satan, eller avguda Satan. Det beror på att det är en grupp människor som

verkligen har vunnits av Gud. Detta är innebörden av Guds förvaltning av mänskligheten.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

2. Målet med de tre stadierna i Guds verk

Relevanta ord från Gud:

Hela min förvaltningsplan, en plan som sträcker sig över sextusen år, består av tre skeden, eller tre åldrar: lagens tidsålder i begynnelsen, nådens tidsålder (vilken också är återlösningens tidsålder) samt rikets tidsålder i de sista dagarna. Mitt verk under dessa tre tidsåldrar varierar i innehåll i enlighet med varje tidsålders natur, men i varje skede stämmer det överens med människans behov – eller, för att vara mer exakt, det görs i enlighet med de trick som Satan använder i kriget jag för mot honom. Syftet med mitt verk är att vinna över Satan, manifestera min visdom och allmakt, avslöja alla Satans trick och därmed rädda hela den mänskliga rasen, vilken lever under hans domän. Det är att visa min visdom och allmakt samtidigt som jag avslöjar Satans outhärdliga ohygglighet. Det är också att lära mina skapelser att skilja mellan gott och ont, att veta att jag är härskaren över alla ting, att se tydligt att Satan är mänsklighetens fiende, den lägsta av de lägsta, den onde, och att med fullkomlig säkerhet skilja mellan gott och ont, sanning och falskhet, helighet och smuts, och mellan vad som är fantastiskt och vad som är skamligt. På det här sättet kommer den okunniga mänskligheten att kunna vittna om mig att det inte är jag som fördärvar mänskligheten och att endast jag – skapelsens Herre – kan rädda mänskligheten, kan ge människan saker för hennes glädje. De kommer att inse att jag är alla tings härskare och att Satan bara är en av de varelser som jag skapade och som sedan vände sig emot mig. Min sextusenåriga förvaltningsplan är uppdelad i tre skeden för att uppnå följande effekt: att göra det möjligt för mina skapelser att bli mina vittnen, att förstå min vilja och att veta att jag är sanningen.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Du måste veta att oavsett vilket verk Gud utför förändras inte syftet med hans verk, kärnan i hans verk eller hans vilja med människan. Oavsett hur hårda hans ord är, oavsett hur fientlig omgivningen är, förändras inte principerna för hans verk eller hans avsikt att frälsa människan. Kärnan i hans verk kommer inte att förändras, förutsatt att det inte är uppenbarelsen av människans ändpunkt eller slutmål, den sista etappens verk eller verket med att avsluta Guds hela förvaltningsplan och förutsatt att det äger rum medan han arbetar människan. Kärnan kommer alltid att vara mänsklighetens frälsning. Detta bör vara grundvalen för er tro på Gud. Målsättningen med verkets tre stadier är hela mänsklighetens frälsning, vilket innebär att människan räddas

fullständigt undan Satans styre. Även om vart och ett av verkets tre stadier har olika mål och betydelse, är varje stadium en del av verket med att frälsa mänskligheten och utgör olika frälsningsverk som utförs alltefter mänsklighetens behov.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

I dag ska vi först sammanfatta Guds tankar, åsikter och varenda åtgärd han har gjort sedan han skapade mänskligheten. Vi ska ta en titt på det arbete han har utfört från det att han skapade världen fram till den officiella starten av nådens tidsålder. Sedan kan vi upptäcka vilka av Guds tankar och åsikter människan inte känner till, och därifrån kan vi klargöra ordningen i Guds förvaltningsplan och få en grundlig förståelse av det sammanhang där Gud skapade sitt förvaltningsverk, dess källa och utvecklingsprocess, och även få en grundlig förståelse av vilka resultat han vill få av sitt förvaltningsverk – alltså kärnan och syftet med hans förvaltningsverk. För att förstå dessa ting måste vi gå tillbaka till en avlägsen, tyst och stilla tid då det inte fanns några människor ...

Det första Gud tänkte när han steg upp från sin bädd var detta: att han skulle skapa en levande individ – en verklig, levande människa – någon att leva med som skulle vara hans ständiga följeslagare; en individ som skulle kunna lyssna till honom och som han skulle kunna anförtro sig till och tala med. För första gången skopade så Gud upp en handfull jord och använde den för att skapa den allra första levande individen utifrån den bild han hade föreställt sig i sina tankar, och så gav han denna levande varelse ett namn – Adam. Hur kände sig Gud när han väl hade denna individ som levde och andades? För första gången kände han glädjen i att ha någon att älska, en följeslagare. För första gången kände han också det ansvar det innebar att vara pappa och den oro som följer med det. Denna person som levde och andades gav Gud glädje och fröjd; för första gången kände han sig tröstad. Det här var det första Gud någonsin gjort som han inte utfört med sina tankar eller ens med ord, utan gjort med sina egna händer. När den här sortens varelse – en individ gjord av kött och blod som levde och andades, en individ med kropp och form som var kapabel att tala med Gud – stod framför Gud, upplevde han en glädje som han aldrig tidigare känt. Gud kände verkligen sitt ansvar och denna levande varelse inte bara ryckte i hans hjärta utan värmdes och berörde hans hjärta för varje liten rörelse den gjorde. När denna levande varelse stod framför Gud var det första gången tanken väcktes att frambringa fler sådana människor. Det här var den

händelsekedja som började med denna första tanke Gud hade. För Gud var det första gången alla dessa händelser ägde rum, och oavsett vad han kände just då – glädje, ansvar, oro – så fanns det ingen han kunde dela känslan med. Från den stunden kände Gud verkligen en ensamhet och sorgsenhet som han aldrig tidigare upplevt. Han kände att människan inte kunde acceptera eller fatta hans kärlek och oro eller hans avsikter för människan, så han kände fortfarande sorg och smärta i sitt hjärta. Han hade gjort de här sakerna för människans skull, men människan var inte medveten om det och förstod inte. Förutom lycka förde den glädje och tröst som människan gav honom snabbt med sig hans första känslor av sorg och ensamhet. Det här var vad Gud tänkte och kände just då. Medan Gud gjorde alla dessa saker gick han i sitt hjärta från glädje till sorg och från sorg till smärta, och de här känslorna var blandade med ängslan. Allt han ville var att skynda sig att så fort som möjligt låta denna person, denna mänsklighet, veta vad som fanns i hans hjärta och förstå hans avsikter. Sedan skulle de kunna bli hans följeslagare och dela hans tankar och följa hans vilja. De skulle inte längre bara lyssna när Gud talade och själva förbli tysta; de skulle inte längre vara omedvetna om hur de skulle kunna ansluta sig till Gud i hans arbete; framför allt skulle de inte längre vara likgiltiga gentemot Guds krav. Dessa saker som Gud gjorde för första gången är mycket betydelsefulla och av stort värde för hans förvaltningsplan och för människan i dag.

Efter att ha skapat alla ting och mänskligheten vilade inte Gud. Han var rastlös och ivrig att genomföra sin förvaltning och vinna det folk han hyste så stor kärlek till bland människorna.

.....

... Gud betraktar det här exemplet på hans förvaltning av mänskligheten, hans frälsning av mänskligheten, som viktigare än någonting annat. Han gör inte dessa saker enbart med sitt sinne eller enbart sina ord och absolut inte med en nonchalant attityd – han gör alltsamman med en plan, med ett mål, med normer och med sin vilja. Det är tydligt att detta arbete för att frälsa mänskligheten betyder mycket för både Gud och människa. Oavsett hur svårt arbetet är, oavsett hur stora hindren är, oavsett hur svag människan är eller hur allvarlig mänsklighetens upproriskhet är, så innebär inget av detta någon svårighet för Gud. Gud håller sig sysselsatt, lägger ner stor möda på sina omsorgsfulla insatser och tar hand om det verk han själv vill utföra. Dessutom arrangerar han allting och utövar sin suveränitet över alla dessa människor som han vill

bearbeta och hela det verk han vill fullborda – inget av detta har någonsin gjorts tidigare. Det här är första gången Gud har använt dessa metoder och betalat ett så högt pris för detta väldiga projekt med att förvalta och frälsa mänskligheten. Medan Gud utför sitt verk, uttrycker och offentliggör han bit för bit och utan förbehåll sina omsorgsfulla insatser, vad han har och är, sin visdom och allmakt, och varje aspekt av sitt sinne för människan. Han offentliggör och uttrycker dessa saker på ett sätt han aldrig tidigare gjort. Med undantag för det folk som Gud siktar på att förvalta och frälsa, har det aldrig i hela universum funnits någon varelse som stått så nära Gud och haft en så förtrolig relation med honom. I hans hjärta är mänskligheten, som han vill förvalta och frälsa, ytterst viktig; han värdesätter denna mänsklighet över allt annat; trots att han har betalat ett högt pris för dem och trots att de ständigt sårar honom och bryter mot hans vilja, ger han aldrig upp hoppet om dem utan fortsätter oförtröttligt sitt arbete utan att klaga eller ångra något. Han vet nämligen att förr eller senare kommer folk att vakna vid hans kallelse och bli berörda av hans ord, inse att han är skapelsens Herre och återvända till hans sida ...

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Oavsett vad Gud gör eller med vilka medel han gör det, oavsett kostnaden eller hans målsättning, förändras inte syftet med hans handlingar. Hans syfte är att arbeta in Guds ord, Guds krav och Guds vilja för människan i människan; syftet är med andra ord att arbeta in i människan allt som Gud anser vara positivt i enlighet med hans steg, att göra människan förmögen att förstå Guds hjärta och fatta Guds innersta väsen, att låta henne lyda Guds suveränitet och arrangemang, och därmed låta människan uppnå fruktan för Gud och skyende av det onda — allt detta som är en aspekt av Guds syfte med allt han gör. Den andra aspekten är att eftersom Satan är den kontrasterande bakgrunden och redskapet i Guds verk överlämnas människan ofta till Satan: detta är de medel Gud använder för att låta människor se Satans ondska, fulhet och föraktlighet i hans frestelser och angrepp, och därmed få folk att hata Satan och kunna känna och känna igen det som är negativt. Den här processen låter dem gradvis befria sig från Satans kontroll och från Satans anklagelser, störning och angrepp tills de — tack vare Guds ord, sin kunskap om och lydnad mot Gud, samt sin tro på Gud och fruktan för honom — triumferar över Satans angrepp och triumferar över Satans anklagelser; först då kommer de att ha blivit fullständigt räddade undan Satans styre. Människors räddning

betyder att Satan har besegrats, det betyder att de inte längre är maten i Satans mun — att Satan har släppt dem fria i stället för att sluka dem. Det beror på att dessa människor är rättskaffens, att de har tro, lydnad och fruktan för Gud och att de bryter fullständigt med Satan. De får Satan att skämmas, de gör honom till en ynkrygg och besegrar honom i grunden. Deras fasta beslut att följa Gud och deras lydnad mot och fruktan för Gud besegrar Satan och får honom att släppa taget om dem helt och hållet. Den sortens människor är de enda som verkligen har vunnits av Gud och det är detta som är Guds ultimata syfte med att frälsa människan.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

Sådan är Guds förvaltning: att överlåta mänskligheten till Satan – en mänsklighet som inte vet vad Gud är, vad Skaparen är, hur man tillber Gud och varför det är nödvändigt att underkasta sig Gud – och ge Satans fördärv fritt spelrum. Steg för steg återvinner Gud sedan människan ur Satans grepp, tills människan tillber Gud helt och avvisar Satan. Det är Guds förvaltning. Det hela låter som en mytisk berättelse och det verkar förvirrande. Människor tycker att det är som en mytisk berättelse och det beror på att de inte har en aning om hur mycket människan har varit med om de senaste flera tusen åren, än mindre vet de hur många historier som har utspelats i kosmos och på himlavalvet. Det beror också på att de inte kan greppa den mer häpnadsväckande, mer skrämmande värld som existerar bortom den materiella världen men som deras dödliga ögon hindrar dem från att se. Den ter sig obegriplig för människan och det beror på att människan saknar insikt i betydelsen av Guds frälsning av mänskligheten och betydelsen av Guds förvaltningsverk och inte förstår hur Gud slutligen vill att människosläktet ska vara. Är det en mänsklighet besläktad med Adam och Eva, ofördärvad av Satan? Nej! Syftet med Guds förvaltning är att vinna en grupp människor som tillber Gud och underkastar sig honom. Denna mänsklighet har blivit fördärvad av Satan men ser inte längre Satan som sin far. Den känner igen Satans fula tryne och avvisar det och kommer inför Gud för att godta hans dom och tuktan. Den vet vad som är fult och hur det står i kontrast till det som är heligt, och den känner igen Guds storhet och Satans ondska. En sådan mänsklighet kommer inte längre att arbeta för Satan, eller tillbe Satan, eller avguda Satan. Det beror på att det är en grupp människor som verkligen har vunnits av Gud. Detta är innebörden av Guds förvaltning av mänskligheten.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

Gud skapade mänskligheten, placerade den på jorden och har lett den fram till idag. Sedan frälste han mänskligheten och tjänade som ett syndoffer för mänskligheten. I slutänden måste han ändå erövra mänskligheten, frälsa mänskligheten fullständigt och återställa den till dess ursprungliga skepnad. Det är det verk som han har varit engagerad i från början till slut – att återställa människan till hennes ursprungliga avbild och hennes ursprungliga skepnad. Han ska grundlägga sitt rike och återställa människans ursprungliga skepnad, vilket innebär att han ska återställa sin auktoritet på jorden och återställa sin auktoritet i hela skapelsen. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinne. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte

frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

När verkets tre stadier avslutas kommer det att bildas en grupp med dem som vittnar om Gud, en grupp med dem som känner Gud. Dessa människor kommer alla att känna Gud och vara i stånd att omsätta sanningen i praktiken. De kommer att besitta mänsklighet och förnuft och alla kommer de att känna till de tre stadierna i Guds frälsningsverk. Detta är det verk som slutligen kommer att genomföras och dessa människor är utkristalliseringen av det 6000-åriga förvaltningsverket och det mäktigaste vittnesbördet om Satans slutgiltiga nederlag.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Efter att ha utfört sina sex tusen år av verk fram till idag har Gud redan uppenbarat många av sina handlingar, och det främsta syftet har varit att besegra Satan och bringa

frälsning till hela mänskligheten. Han använder detta tillfälle för att allting i himlen, allting på jorden, allting i haven, liksom minsta ting i Guds skapelse på jorden ska se hans allmakt och alla hans handlingar. Han tar tillfället i akt att besegra Satan för att uppenbara alla sina gärningar för människorna så att de kan lovprisa honom och upphöja hans visdom då han besegrat Satan. Allting på jorden, i himlen och i haven ärar honom, prisar hans allmakt, prisar alla hans gärningar och ropar ut hans heliga namn. Det här är beviset på hans seger över Satan; det är beviset på att han övervunnit Satan. Vad som är än viktigare är att det är beviset på hans frälsning av mänskligheten. Hela Guds skapelse ger honom ära, prisar honom för att han besegrat sin fiende och återvänt i triumf, och lovprisar honom som den store segerrike kungen. Hans syfte är inte bara att besegra Satan, vilket är skälet till att hans verk har pågått i sextusen år. Han använder Satans nederlag för att rädda mänskligheten; han använder Satans nederlag för att uppenbara alla sina handlingar och all sin härlighet. Han kommer att förhärligas och änglarnas hela härskara kommer att se hela hans härlighet. Budbärarna i himlen, människorna på jorden och allt skapat på jorden kommer att se Skaparens härlighet. Det här är det verk som han utför. Hela hans skapelse i himlen och på jorden kommer att bevittna hans härlighet och han kommer att återvända i triumf efter att ha besegrat Satan fullständigt och låta mänskligheten lovprisa honom. På så sätt kommer han att ha uppnått dubbel framgång med sitt arbete. I slutändan kommer hela mänskligheten att erövrats av honom och han kommer att utplåna varenda en som gör motstånd eller uppror; han kommer med andra ord att utplåna alla dem som tillhör Satan.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

Alla människor behöver förstå syftet med mitt verk på jorden, det vill säga det slutliga målet med mitt verk och vilken nivå jag måste uppnå i det här verket innan det kan slutföras. Om folk, efter att ha gått runt med mig ända fram till denna dag, inte förstår vad mitt verk handlar om, har de då inte gått med mig förgäves? Folk som följer mig bör känna till min vilja. Jag har verkat på jorden i tusentals år och fram till denna dag utför jag fortfarande mitt verk på det här sättet. Även om mitt verk består av exceptionellt många saker förblir syftet med detta verk alltid detsamma. Precis som det jag gör, trots att jag till exempel är fylld av dom och tuktan gentemot människan, ändå är för att rädda henne, och för att bättre sprida mitt evangelium och expandera mitt verk ytterligare bland alla de hedniska nationerna, när människan väl har fulländats. Så i dag,

vid en tidpunkt då många människor sedan länge har levt i stor besvikelse över sina förhoppningar, fortsätter jag ändå med mitt verk. Jag fortsätter med det verk jag måste göra för att döma och tukta människan. Trots det faktum att människan är trött på vad jag har att säga och oberoende av det faktum att hon inte har någon önskan att bry sig om mitt verk, gör jag fortfarande min plikt eftersom syftet med mitt verk förblir oförändrat och min ursprungliga plan inte kommer att förstöras. Syftet med min dom är att göra det möjligt för människan att lyda mig bättre och syftet med min tukt är att låta människan förändras på ett mer effektivt sätt. Även om det jag gör är för min förvaltnings skull, har jag aldrig gjort något som inte har varit till människans fördel. Det beror på att jag vill göra alla nationer utanför Israel lika lydiga som israeliterna, och göra dem till riktiga människor, så att jag kommer att ha ett fäste i länderna utanför Israel. Det här är min förvaltning, det här är det verk jag åstadkommer bland de hedniska nationerna. Det finns fortfarande många människor som inte förstår min förvaltning, eftersom de inte har något intresse för sådana saker, utan bara bryr sig om sin egen framtid och sina egna slutmål. Vad jag än säger är människor fortfarande likgiltiga inför det verk jag utför och fokuserar i stället enbart på sina framtida slutmål. Hur ska mitt verk kunna expandera om saker och ting fortsätter på det här viset? Hur kan mitt evangelium då spridas över världen? Ni bör veta att när mitt verk expanderar kommer jag att sprida ut er och jag kommer att slå till mot er, precis som Jehova slog till mot var och en av Israels stammar. Allt detta kommer att göras för att sprida mitt evangelium över jorden och för att sprida mitt verk till de hedniska nationerna så att mitt namn upphöjs av både vuxna och barn, och mitt heliga namn kan upphöjas av munnar som tillhör folk från alla stammar och nationer. I denna sista era kommer jag göra så att mitt namn upphöjs bland de hedniska nationerna, göra så att mina gärningar ses av hedningarna för att de ska kalla mig den Allsmäktige för mina gärningars skull, och göra så att mina ord snart förverkligas. Jag kommer att låta alla människor veta att jag inte bara är israeliternas Gud, utan även Gud över alla de hedniska nationerna, till och med dem som jag har förbannat. Jag kommer att låta alla människor se att jag är hela skapelsens Gud. Detta är mitt största verk, syftet med min verkningsplan för de sista dagarna och det enda verk som ska fullbordas under de sista dagarna.

Utdrag ur "Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna" i "Ordet framträder i köttet"

3. Syftet och betydelsen med vart och ett av de tre stadierna i Guds verk

Relevanta ord från Gud:

Det verk som Jehova en gång utförde med israeliterna fastställde Guds jordiska ursprungsplats bland mänskligheten, vilket också var den heliga plats där han var närvarande. Han begränsade sin verksamhet till Israels folk. Till att börja med verkade han inte utanför Israel, utan han valde ett folk som han fann lämpligt för att begränsa omfattningen av sitt verk. Israel är den plats där Gud skapade Adam och Eva; av den platsens stoft skapade Jehova människan. Denna plats blev basen för hans verk på jorden. Israeliterna, som var Noas och även Adams ättlingar, utgjorde den mänskliga grunden för Jehovas verk på jorden.

Vid denna tid var betydelsen, syftet och etapperna med Jehovas verk i Israel att inleda hans verk på hela jorden, vilket med Israel som sitt centrum spreds successivt till de hedniska folken. I hela universum följer hans verksamhet samma princip – han upprättar en förebild och utvidgar den sedan tills alla människor i universum har tagit emot hans evangelium. De första israeliterna var ättlingar till Noa. Dessa personer hade bara försetts med Jehovas livsande och förstod tillräckligt för att kunna tillgodose de grundläggande behoven i livet, men de visste inte vad för slags Gud Jehova var eller vilken hans vilja med människan var, än mindre hur de skulle vörda hela skapelsens Herre. Huruvida det fanns regler och lagar som skulle följas^a eller huruvida det fanns någon plikt som skapade varelser hade att göra för Skaparen, visste Adams ättlingar ingenting om. Allt de visste var att mannen skulle svettas och arbeta för att försörja sin familj, och att hustrun skulle underkasta sig sin make och vidmakthålla den ras av människor som Jehova skapat. Detta folk, som endast hade Jehovas andedräkt och hans liv, visste med andra ord ingenting om hur de skulle följa Guds lagar eller hur de skulle tillfredsställa hela skapelsens Herre. De förstod alldeles för lite. Så även om det inte fanns någon ohederlighet eller svekfullhet i deras hjärtan och även om det sällan uppstod avund och stridigheter bland dem, hade de likväl ingen kunskap om eller förståelse av Jehova, hela skapelsens Herre. Dessa mänsklighetens förfäder förstod bara att äta och njuta av det som Jehova gav, men de förstod inte att vörda Jehova. De visste inte att Jehova är den som de borde tillbe på böjda knän. Så hur kunde de kallas hans skapelser? Om så vore fallet, hur är det då med orden ”Jehova är hela skapelsens Herre”

och ”han skapade människan för att människan skulle uppenbara honom, prisa honom och representera honom”? Uttalades de då inte förgäves? Hur kunde människor som inte hyser någon vördnad för Jehova bli ett vittnesbörd om hans härlighet? Hur kunde de bli uppenbarelsen av hans härlighet? Skulle inte Jehovas ord ”Jag skapade människan till min avbild” då bli ett vapen i händerna på Satan — den onde? Skulle inte dessa ord då bli en förödmjukande fläck på Jehovas skapelse av människan? För att fullborda denna etapp av sitt verk gav Jehova, sedan han skapat människan, inte mänskligheten några instruktioner eller någon vägledning från Adams till Noas tid. Det var inte förrän efter att floden hade förstört världen som han formellt började vägleda israeliterna, som var ättlingar till Noa och även till Adam. Hans verk och ord i Israel vägledde hela Israels folk som levde sina liv runtom i Israels land. På detta sätt visade Jehova mänskligheten att han inte bara kunde blåsa liv i människan, att hon kunde få liv från honom och resa sig från stoft till skapad människa, utan att han också kunde förbränna mänskligheten, förbanna mänskligheten och använda sin stav för att styra mänskligheten. De såg också att Jehova kunde vägleda människans liv på jorden och tala och verka bland mänskligheten utifrån dagens och nattens timmar. Han utförde detta verk enbart för att hans skapade varelser skulle veta att människan kom från stoft som han hade plockat upp, och dessutom att människan skapats av honom. Och inte bara det, utan meningen med det arbete han inledde i Israel var att andra folk och nationer (som faktiskt inte var skilda från Israel utan snarare hade förgrenats från israeliterna, men ändå härstammade från Adam och Eva) skulle kunna ta emot evangeliet om Jehova från Israel, så att alla skapade väsen i universum skulle kunna vörda Jehova och anse honom mäktig. Om inte Jehova hade inlett sitt arbete i Israel, utan i stället, sedan han skapat människorna, hade låtit dem leva ett bekymmerslöst liv på jorden, skulle de — med tanke på människans fysiska natur (denna natur innebär att människan aldrig kan veta det hon inte kan se, vilket innebär att hon inte kunde veta att det var Jehova som hade skapat mänskligheten, och än mindre varför han hade gjort det), aldrig kunna veta att det var Jehova som skapat mänskligheten och att han är hela skapelsens Herre. Om Jehova hade skapat människan och placerat henne på jorden och helt enkelt dammat av sina händer och gett sig av, i stället för att stanna bland mänskligheten för att vägleda dem en tid, då skulle hela mänskligheten ha blivit till intet igen. Även himlen och jorden och de myriader ting han skapat skulle, liksom hela

mänskligheten, ha blivit till intet igen och skulle dessutom ha trampats ned av Satan. Därmed skulle Jehovas önskan att ”på jorden, det vill säga i hans skapelses mitt, ha en plats att stå på, en helig plats” ha krossats. Så att han, efter att ha skapat mänskligheten, kunde stanna kvar bland dem för att vägleda dem i deras liv och tala till dem från deras mitt, allt detta skedde i syfte att förverkliga hans önskan och fullfölja hans plan. Det verk han utförde i Israel syftade bara till att genomföra den plan som han utarbetat innan han skapade allting, och därför stod inte hans verk bland israeliterna och hans skapelse av allting i strid med varandra, utan båda skedde för hans förvaltnings, hans verks och hans härlighets skull, och även i syfte att ge hans skapelse av mänskligheten en djupare mening. Han vägledde mänsklighetens liv på jorden under två tusen år efter Noa, och under den tiden lärde han människorna förstå hur de skulle vörda Jehova, hela skapelsens Herre, hur de skulle leva och kunna fortsätta leva, och mest av allt hur de skulle agera som vittnen för Jehova, visa honom lydnad, vörda honom och till och med prisa honom med musik, så som David och hans präster gjorde.

Utdrag ur ”Verket under lagens tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

Jehova skapade mänsklighetens anfäder, Adam och Eva, men skänkte dem inte något större förstånd eller någon större vishet. Även om de redan levde på jorden förstod de nästan ingenting. Och följaktligen var Jehovas verk att skapa människan bara halvfärdigt, långt ifrån fullbordat. Han hade bara skapat en mänsklig form av jord och blåst in liv i den, men utan att skänka människan tillräcklig villighet att ära honom. I begynnelsen hade människan ingen håg att vare sig ära honom eller frukta honom. Hon visste bara hur man lyssnar på hans ord, men saknade grundläggande kunskaper om livet på jorden och om normala regler för livet som människa. Så trots att Jehova skapat man och kvinna och avslutat detta företag på sju dagar, hade han inte på långa vägar avslutat människans skapelse. Människan var inte mer än ett skal och saknade detta att verkligen vara mänsklig. Hon visste bara att det var Jehova som skapat mänskligheten och hade ingen aning om hur man lever efter Jehovas ord eller lagar. Jehovas verk var alltså långt ifrån över efter det att människan kommit till. Han måste fortfarande visa människorna hur de skulle träda fram inför honom så att de skulle kunna leva tillsammans på jorden och vörda honom, och så att de med hans vägledning skulle kunna träda in på ett normalt mänskligt jordelivs rätta väg. Bara på så sätt skulle det verk som främst utfördes under namnet Jehova fullbordas helt. Det innebär att bara på

så sätt skulle Jehovas arbete med att skapa världen bli helt genomfört. Så efter att ha skapat mänskligheten måste han vägleda dess liv på jorden under flera tusen år, för att människan skulle kunna följa hans påbud och lagar samt delta i alla de aktiviteter ett normalt jordeliv omfattar. Först därefter var Jehovas verk helt genomfört. Han inledde detta arbete efter att ha skapat människan, och fortsatte det fram till Jakobs tid då han lät Jakobs tolv söner bli Israels tolv stammar. I fortsättningen var Israels folk det människosläkte som officiellt leddes av honom på jorden, och Israel blev den speciella plats på jorden där han utförde sitt verk. Jehova lät dessa människor bli den första grupp gentemot vilken han officiellt utförde sitt verk på jorden. Han gjorde hela Israels land till utgångspunkt för sitt verk och använde israeliterna som inledningen till än större verk, så att alla människor han låtit födas på jorden skulle få veta hur de skulle vörda honom och hur de skulle leva sitt liv på jorden. Så blev israeliternas gärningar ett föredöme för hednafolken att ta efter, och vad som sades bland Israels folk blev ord för hednafolken att lyssna på. De var nämligen de första som tog emot Jehovas lagar och bud, och de var även de första som visste hur man skulle vörda Jehovas vägar. De var förfäder till det människosläkte som kände Jehovas vägar, och även företrädare för det människosläkte som Jehova utvalt.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Under Lagens Tidsålder gav Jehova många bud, som Mose skulle förmedla till de israeliter som följde honom ut ur Egypten. Dessa befallningar gav Jehova till israeliterna, och de berörde inte egyptierna. De var avsedda att tygla israeliterna. Han använde buden för att ställa krav på dem. De principer utifrån vilka de bedömdes som syndiga eller rättfärdiga var om de höll sabbaten, om de visade aktning för sina föräldrar, om de tillbad avgudar och så vidare. Bland dem fanns några som drabbades av Jehovas eld, några som stenades till döds och några som fick Jehovas välsignelse. Det avgjordes av huruvida de hörsammade dessa bud eller inte. De som inte höll sabbaten skulle stenas till döds. De präster som inte höll sabbaten skulle drabbas av Jehovas eld. De som inte visade aktning för sina föräldrar skulle också stenas till döds. Allt detta lovordades av Jehova. Jehova fastställde sina bud och lagar, så att folket skulle lyssna till och lyda hans ord och inte göra uppror mot honom medan han ledde dem genom deras liv. Han använde dessa lagar för att hålla den nyfödda mänskligheten under kontroll, för att bättre kunna lägga grunden för sitt framtida verk. Utifrån det arbete som Jehova utförde

kallades följaktligen den första tidsåldern för Lagens Tidsålder. Fastän Jehova gjorde många uttalanden och utförde mycket arbete, vägledde han bara folket på ett positivt sätt, genom att lära dessa okunniga människor hur en människa ska vara, hur hon ska leva och hur hon ska förstå Jehovas väg. Till största delen bestod det arbete han utförde i att få folket att hålla sig till hans väg och följa hans lagar. Arbetet utfördes på människor som var ytligt fördärvade. Det sträckte sig inte så långt som till att förändra deras sinnelag eller utveckling i livet. Han fokuserade bara på att med hjälp av lagar avgränsa och kontrollera folket. För den tidens israeliter var Jehova bara en Gud i templet, en Gud i himlen. Han var en molnpelare, en eldpelare. Allt Jehova krävde var att de skulle lyda vad människor idag känner som hans lagar och bud – man skulle till och med kunna kalla dem regler – för vad Jehova gjorde var inte tänkt att omforma dem, utan att ge dem fler saker som människan borde ha och instruera dem med sin egen mun, för efter att ha skapats hade inte människan något av det hon borde ha. Jehova gav folket vad de borde ha för sitt liv på jorden och därmed gjorde han så att det folk som han lett överträffade sina förfäder, Adam och Eva, eftersom det som Jehova gav dem var mer än han gett till Adam och Eva i begynnelsen. Oaktat detta bestod det verk som Jehova utförde i Israel endast av att vägleda mänskligheten och få den att erkänna sin Skapare. Han varken erövrade eller förändrade dem, utan vägledde dem bara. Detta är summan av Jehovas verk i Lagens Tidsålder. Det är bakgrunden, den sanna berättelsen, essensen av hans verk i hela Israels land, samt början på hans sextusenåriga verk – att hålla mänskligheten under kontroll av Jehovas hand. Ur detta föddes ytterligare verk i hans sextusenåriga förvaltningsplan.

Utdrag ur "Verket under lagens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Det verk Jesus gjorde var i enlighet med människans behov i den tidsåldern. Hans uppgift var att återlösa mänskligheten och förlåta dem deras synder, och därför utgjordes hans sinnelag helt och hållet av ödmjukhet, tålamod, kärlek, fromhet, fördragsamhet, barmhärtighet och kärleksfull vänlighet. Han välsignade mänskligheten rikligt och gav dem nåd i överflöd, och allt de möjligen skulle kunna få glädje av gav han dem för deras förnöjelse: frid och lycka, sin tålmodighet och kärlek, sin nåd och kärleksfulla vänlighet. På den här tiden var allt människan möttes av ett överflöd av saker att glädjas åt: Deras hjärtan var fridfulla och trygga, deras ande hade fått tröst och de stärktes av frälsaren Jesus. Att de kunde få dessa saker berodde på tiden de levde i.

Under nådens tidsålder hade människan redan fått utstå Satans fördärv, och därför krävde verket att försona hela mänskligheten ett överflöd av nåd, oändlig fördragsamhet och oändligt tålamod och än mer ett offer som kunde sona för mänsklighetens synder så att det skulle uppfylla sitt syfte. Det som mänskligheten såg under nådens tidsålder var bara mitt försoningsoffer för mänsklighetens synder, det vill säga Jesus. Det enda de visste var att Gud kunde vara barmhärtig och fördragsam, och det enda de såg var Jesu nåd och kärleksfulla vänlighet. Det här berodde helt och hållet på att de föddes i nådens tidsålder. Det innebar att innan de kunde bli återlösta måste de ta del av de många olika typer av nåd som Jesus skänkte dem; endast detta var till fördel för dem. På det här sättet kunde de bli förlåtna för sina synder genom att glädja sig åt nåden, och de fick även chansen att återlösas genom att glädja sig åt Jesu fördragsamhet och tålamod. Enbart genom Jesu fördragsamhet och tålamod vann de rätten att ta emot förlåtelse och njuta av överflödet av nåd som Jesus skänkte – precis som Jesus sade: ”Jag har inte kommit för att återlösa rättfärdiga utan syndare, för att låta syndare få förlåtelse för sina synder.” Om Jesus hade inkarnerats med ett sinnelag av dömande, förbannelse och intolerans mot människans brott, då skulle människan aldrig ha fått chansen att bli försonad och i stället skulle hon ha förblivit syndig för evigt. Om så hade varit fallet skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp under lagens tidsålder och lagens tidsålder skulle ha förlängts med sextusen år. Människans synder skulle bara ha blivit fler och allvarligare, och skapandet av mänskligheten skulle inte ha lett till något. Människorna skulle bara ha kunnat tjäna Jehova under lagen, men deras synder skulle ha överstigit dem som begicks av människorna som skapades först. Ju mer Jesus älskade mänskligheten, förlät dem deras synder och gav dem tillräckligt med nåd och kärleksfull vänlighet, desto mer fick människorna möjligheten att bli räddade, att bli kallade de förlorade lammen som Jesus köpte tillbaka till ett högt pris. Satan kunde inte lägga sig i hans verk eftersom Jesus behandlade sina anhängare på samma sätt som en kärleksfull moder behandlar det lilla barnet vid sitt bröst. Han blev inte arg på dem eller föraktade dem, utan var full av tröst. Han fick aldrig ett raseriutbrott mitt ibland dem, utan stod ut med deras synder och såg mellan fingrarna med deras dårskap och okunskap, till den grad att han sa ”förlåt andra sjuttio gånger sju gånger”. Så hans hjärta förvandlade andra människors hjärtan. Det var på det här sättet som människorna fick förlåtelse för sina synder genom hans fördragsamhet.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Även om Jesus i sin inkarnation var helt utan känsla, tröstade han alltid sina lärjungar, sörjde för dem, hjälpte dem och stödde dem. Hur mycket verk han än utförde eller hur mycket lidande han än utstod, krävde han aldrig för mycket av människorna, utan var alltid tålmodig och fördragsam med deras synder, så att människor under nådens tidsålder tillgivet kallade honom "den älskvärda frälsaren Jesus". Det som Jesus hade och var för människorna på den tiden – för alla människor – var nåd och kärleksfull vänlighet. Han kom aldrig ihåg folks överträdelser, och hans behandling av dem var inte baserad på deras överträdelser. Eftersom det var en annan tidsålder, gav han ofta folket gott om mat och dryck så att de kunde äta sig mätta. Han behandlade alla som följde honom med nåd, helade de sjuka, drev ut demoner, uppväckte de döda. För att folket skulle tro på honom och se att allt han gjorde var gjort ärligt och uppriktigt, gick han så långt att han återupplivade ett ruttnande lik, och visade dem att i hans händer kunde till och med de döda komma tillbaka till livet. På det här sättet uthärdade han i tystnad och utförde sitt återlösningsverk mitt ibland dem. Redan innan Jesus spikades upp på korset hade han tagit på sig mänsklighetens synder och blivit ett syndoffer för människorna. Till och med innan han blev korsfäst hade han redan öppnat vägen till korset för att försona mänskligheten. Till slut spikades han upp på korset, offrade sig för korsets skull och skänkte all sin nåd, kärleksfulla vänlighet och helighet till mänskligheten.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Utan Jesu återlösning skulle mänskligheten för evigt ha levt i synd och blivit syndens barn, demoners avkomlingar. Om det hade fortsatt på det här sättet skulle hela världen ha blivit ett hem för Satan, en plats där han slagit sig ner. Men återlösningsverket krävde att han visade nåd och kärleksfull vänlighet mot mänskligheten; bara på detta sätt kunde mänskligheten få förlåtelse och till sist vinna rätten att göras fullständig och helt och hållet vunnen. Utan detta skede av verket skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen inte ha kunnat fortsätta. Om Jesus inte hade blivit korsfäst, om han bara hade helat människor och drivit ut deras demoner, då skulle människorna inte ha kunnat bli helt förlåtna för sina synder. Under de tre och ett halvt år då Jesus utförde sitt verk på jorden slutförde han bara hälften av sitt återlösningsverk. Sedan, genom att spikas upp på korset och bli lik syndigt kött, genom att lämnas över till

den onde, fullbordade han korsfästelsens verk och blev herre över mänsklighetens öde. Först efter att han hade överlämnats i Satans händer försonade han mänskligheten. I trettio och ett halvt år led han på jorden och blev förlöjligad, förtalad och övergiven, ända till den punkt där han inte hade någon plats att lägga sitt huvud, ingen viloplats och han korsfästes senare med hela sitt vara – en helig och oskuldsfull kropp – uppspikad på korset. Han uthärdade alla former av lidande som existerar. De som hade makt hånade och plågade honom, och soldaterna spottade honom till och med i ansiktet; trots det förblev han tyst och härdade ut ända till slutet, underkastade sig villkorslöst ända till dödsögonblicket, varefter han försonade hela mänskligheten. Först då fick han tillåtelse att vila. Det verk som Jesus utförde representerar endast nådens tidsålder; det representerar inte lagens tidsålder och är inte heller ett substitut för de sista dagarnas verk. Det här är essensen i Jesu verk under nådens tidsålder, den andra tidsålder som mänskligheten har genomgått – återlösningens tidsålder.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

På den tiden handlade Jesu verk om hela mänsklighetens återlösning. Alla som trodde på honom blev förlåtna; bara man trodde på honom skulle han återlösa en; om man trodde på honom var man inte längre en syndare, utan man hade befriats från sina synder. Detta var vad det innebar att bli frälst och att bli rättfärdiggjord genom tron. Men i dem som trodde fanns det kvar som var upproriskt och satte sig upp mot Gud och som fortfarande långsamt måste tas bort. Frälsning betydde inte att Jesus hade vunnit människan helt och hållet, utan att hon inte längre var syndig, att hon hade blivit förlåten sina synder: Förutsatt att man trodde, skulle man aldrig mer bli syndfull.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig

människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Guds verk i den nuvarande inkarnationen syftar naturligtvis till att uttrycka hans sinnelag i första hand genom tuktan och dom. På denna grundval förser han människan med mer sanning och visar henne ytterligare sätt att omsätta denna i praktiken. På så sätt uppnår han sin målsättning att erövra människan och rädda henne från hennes eget fördärvade sinnelag. Detta är vad som ligger bakom Guds verk i rikets tidsålder.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Den yttersta tidens verk är att tala ord. Stora förändringar kan åstadkommas i människan med hjälp av ord. De förändringar som nu sker i dessa människor då de tar emot dessa ord är mycket större än de som skedde i människor då de tog emot tecknen och undren i nådens tidsålder. För i nådens tidsålder kastades de onda andarna ut ur människor med hjälp av handpåläggning och bön, men människans fördärvade sinnelag fanns fortfarande kvar. Människor botades från sina sjukdomar och fick sina synder förlåtna, men när det gällde exakt hur människan skulle renas från det sataniska sinnelaget i sitt inre, så var det ett arbete som återstod. Människan blev bara frälst och förlåten sina synder för sin tros skull, men hennes syndiga natur var inte utplånad utan fanns fortfarande kvar i henne. Människan fick sina synder förlåtna genom den inkarnerade Guden, men det betydde inte att människan inte längre hade synd i sitt inre. Människans synder kunde bli förlåtna genom syndoffer, men när det gäller hur människan ska fås att inte synda mer och hur hennes syndiga natur ska kunna bli totalt utplånad och förvandlad, så är det ett problem hon inte har någon möjlighet att lösa. Människans synder blev förlåtna, och det var tack vare Guds korsfästelseverk, men hon fortsatte att leva med det gamla fördärvade sataniska sinnelaget. Därför måste människan bli fullständigt fri från sitt fördärvade sataniska sinnelag, så att hennes syndiga natur kan utplånas fullständigt för att aldrig mer utvecklas; därmed blir det

möjligt för människans sinnelag att förvandlas. Det kräver att människan begriper hur hon ska kunna växa till i livet, begriper livets väg och begriper hur hon ska kunna förändra sitt sinnelag. Dessutom kräver det att hon handlar i överensstämmelse med denna väg så att hennes sinnelag successivt förändras och hon kan leva i skenet från ljuset, så att allt hon gör är i samklang med Guds vilja, så att hon kan göra sig av med sitt fördärvade sataniska sinnelag och så att hon kan bryta sig loss från Satans mörka inflytande och därmed bli helt och hållet fri från synd. Först då kommer hon att motta fullständig frälsning. På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktsans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta

vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket. Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Under rikets tidsålder talar Guds inkarnation ord för att erövra alla dem som tror på honom. Detta är "Ordet som framträder i köttet"; Gud har kommit i den yttersta tiden för att utföra denna verksamhet, han har alltså kommit för att genomföra den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. Han talar bara ord, och det är sällan det sker någonting faktiskt. Detta är själva substansen hos Ordet som framträder i köttet, och när Guds inkarnation talar sina ord, är det Ordet som framträder i köttet, Ordet som kommer i köttet. "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud, och Ordet blev kött." Detta (verket som består i att Ordet framträder i köttet) är den verksamhet som Gud kommer att genomföra i ändens tid. Detta är det sista kapitlet i hela hans förvaltningsplan och därför måste han komma till jorden och uttrycka sitt ord i köttet. Det som görs idag, det som kommer att göras i framtiden, det som kommer att genomföras av Gud, människans slutliga destination, vilka som kommer att räddas, vilka som kommer att förgöras och så vidare – allt detta som ska uppnås i slutet har uttryckts tydligt och klart och syftar allt till att åstadkomma den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. De administrativa förordningarna och författningen som tidigare utfärdades, vilka som kommer att förgöras och vilka som kommer att träda in i vila – alla dessa ord måste gå i fullbordan. Detta är det verk som huvudsakligen genomförs av den inkarnerade Guden i den yttersta tiden. Han får människor att förstå var de som är förutbestämda av Gud hör hemma och var de som inte är förutbestämda av Gud hör hemma, hur hans folk och söner kommer att klassificeras, vad som kommer att hända med Israel och vad som kommer att hända med Egypten – i framtiden kommer vartenda ett av dessa ord att bli verklighet. Guds verk går allt snabbare framåt. Gud använder ordet för att uppenbara för människan vad som ska ske i varje tidsålder, vad den inkarnerade Guden ska göra i den sista tiden och hans verksamhet som skall utföras, och alla dessa ord syftar till att åstadkomma den faktiska meningen med att Ordet framträder i köttet.

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och prövas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan. Under hela rikets tidsålder använder Gud ord för att utföra sitt verk och uppnå resultat av sitt arbete; han gör inga kraftgärningar och utför inga mirakel, utan arbetar med hjälp av ord. Genom dessa ord får människan näring och försörjning och vinner kunskap och verklig erfarenhet.

I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt. Därför är ett sådant sinnelag fyllt av tidsålderns innebörd, och hur hans sinnelag uppenbarar sig och visar sig blir tydligt för hans verks skull i varje ny tidsålder. Gud uppenbarar inte sitt sinnelag godtyckligt och utan betydelse. Om Gud, då han i de sista dagarna uppenbarar människans slutmål, fortfarande skulle skänka människan gränslös medkänsla och kärlek och fortsätta att vara kärleksfull mot henne, om han inte skulle underkasta henne en rättfärdig dom utan snarare visa fördragsamhet, tålmod och överseende samt förlåta henne hur svåra hennes synder än är, utan ett uns av rättfärdig dom – hur skulle då all Guds förvaltning någonsin kunna slutföras? När skulle ett sådant sinnelag kunna leda människor till mänsklighetens tillbörliga slutmål? Ta till exempel en domare som alltid är kärleksfull, en domare med vänligt ansikte och milt hjärta. Han älskar människor oavsett vad de må ha begått för brott, och är kärleksfull och fördragsam mot dem oavsett vilka de är. När skulle han någonsin kunna fälla en rättvis dom? I de sista dagarna kan enbart en rättfärdig dom dela upp människorna alltefter deras sort och föra in människan i en ny värld. På det här sättet slutförs hela tidsåldern genom Guds rättfärdiga sinnelag av dom och tuktan.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Originaltexten innehåller inte frasen "som skulle följas".

4. Förhållandet mellan de tre stadierna i Guds verk

Relevanta ord från Gud:

Från Jehovas verk till Jesu verk, och från Jesu verk till det nuvarande stadiets verk — de här tre stadierna utgör en löpande tråd som omfattar hela skalan av Guds förvaltning, och de är allesamman en enda Andes verk. Sedan världens skapelse har Gud ständigt varit verksam med att förvalta mänskligheten. Han är början och slutet, han är den förste och den siste, och han är den som börjar en tidsålder och den som avslutar tidsåldern. Verkets tre stadier, i olika tider och på olika platser, är omisskännligt en enda Andes verk. Alla dessa som skiljer de här tre stadierna åt är motståndare till Gud.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Det arbete som utförs i de sista dagarna kan inte ersätta arbetet i lagens tidsålder eller arbetet i nådens tidsålder. Men sammanlänkade bildar de tre etapperna en enhet och allesamman är de en Guds verk. Naturligtvis är verkställandet av detta verk indelat i separata tidsåldrar. Det arbete som utförs i de sista dagarna för allting till ett avslut; det som gjordes i lagens tidsålder var inledningsverket, och det som gjordes i nådens tidsålder var återlösningsverket. Vad gäller verkets visioner i hela denna sextusenåriga förvaltningsplan är ingen i stånd att vinna insikt eller förståelse utan dessa visioner förblir gåtor. I den yttersta tiden utförs endast ordets verk i syfte att starta rikets tidsålder, men det är inte representativt för alla tidsåldrarna. Den yttersta tiden är inte mer än den yttersta tiden och inte mer än rikets tidsålder, och den representerar inte nådens tidsålder eller lagens tidsålder. Det är bara det att i den yttersta tiden uppenbaras hela verket i den sextusenåriga förvaltningsplanen för er. Detta är avslöjandet av hemligheten. ...

Verket i den yttersta tiden är det sista av de tre stadierna. Det är ytterligare en ny tidsålders verk och det representerar inte förvaltningsverket i dess helhet. Den sextusenåriga förvaltningsplanen är uppdelad i tre etapper. Ingen enskild etapp kan representera alla tre tidsåldrarnas verk, utan endast en del av en helhet. Namnet Jehova kan inte stå för hela Guds sinnelag. Det faktum att han utförde sitt verk i lagens tidsålder innebär inte att Gud bara kan vara Gud under lagen. Jehova stiftade lagar åt människan, gav henne budord och uppmanade henne att bygga templet och altarna; det verk han utförde representerar endast lagens tidsålder. Detta verk som han utförde visar inte att Gud bara är en Gud som uppmanar människan att följa lagen eller att han är

Guden i templet eller att han är Guden framför altaret. Att säga det vore inte sant. Det verk som utfördes under lagen kan bara representera en tidsperiod. Så om Gud hade verkat enbart i lagens tidsålder skulle människan ha kunnat begränsa honom med följande definition: "Gud är Guden i templet och för att tjäna honom måste vi ta på oss prästerliga dräkter och gå in i templet." Om verket i nådens tidsålder aldrig hade utförts, utan lagens tidsålder hade fortsatt till vår tid, skulle människan inte ha vetat att Gud även är barmhärtig och kärleksfull. Om inte verket i lagens tidsålder hade utförts, utan i stället endast verket i nådens tidsålder, skulle människan inte ha vetat mer än att Gud kan återlösa människan och förlåta hennes synder. Då skulle människan bara ha vetat att Gud är helig och oskyldig, och att han är i stånd att offra sig själv och bli korsfäst för hennes skull. Människan skulle bara känna till de här sakerna men inte förstå någonting mer. Därför står varje tidsålder för en del av Guds sinnelag. När det gäller vilka sidor av Guds sinnelag som är representerade i lagens tidsålder, i nådens tidsålder och i det nuvarande stadiet: först när alla tre stadierna har fogats samman till en helhet kan de uppenbara hela Guds sinnelag. Först när människan har lärt känna alla tre stadierna kan hon förstå det helt och hållet. Inget av de tre stadierna får utelämnas. Du kommer inte att kunna se Guds sinnelag i dess helhet förrän du har lärt känna dessa tre stadier av verket. Det faktum att Gud fullbordade sitt verk i lagens tidsålder är inget bevis för att han bara skulle vara lagens Gud, och det faktum att han fullbordade sitt återlösungsverk betyder inte att han kommer att återlösa mänskligheten i all evighet. Allt det här är slutsatser som människan dragit. Eftersom nådens tidsålder har nått sitt slut kan man inte säga att Gud endast tillhör korset och att korset ensamt representerar Guds frälsning. Att göra det vore att begränsa Gud. I det nuvarande stadiet utför Gud huvudsakligen ordets verk, men det betyder inte att man kan säga att Gud aldrig har varit barmhärtig mot människan och att allt han har kommit med är tuktan och dom. Verket i den yttersta tiden blottlägger Jehovas och Jesu verk, liksom alla de hemligheter som människan inte förstått, för att uppenbara människosläktets slutmål och öde och avsluta hela frälsningsverket bland människorna. Det här stadiet i den yttersta tiden avslutar allting. Alla hemligheter som människan inte förstått måste redas ut så att hon kan tränga djupt ner i dem och få en fullkomligt klar förståelse i sitt hjärta. Först då kan den mänskliga arten klassificeras efter sitt slag. Först när den sextusenåriga

förvaltningsplanen är fullbordad kommer människan att förstå Guds sinnelag i dess helhet, för då kommer hans förvaltning att ha nått ett slut.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen.

Utdrag ur "De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse" i "Ordet framträder i köttet"

Verkets sista stadium är inte fristående, utan är en del av den helhet som bildas tillsammans med de två föregående stadierna, vilket innebär att det är omöjligt att fullborda hela frälsningsverket genom att bara utföra ett av verkets tre stadier. Även om verkets sista stadium är i stånd att helt frälsa människan, innebär inte det att det bara är nödvändigt att utföra detta enda stadium ensamt och att verkets två tidigare stadier inte är nödvändiga för att frälsa människan från Satans inflytande. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag

och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. Människan bör känna till hela det Guds sinnelag som uttrycks i dessa tre stadier. Allt detta hos Guds vara är av yttersta vikt för hela mänskligheten och om människor inte har denna kunskap när de tillber Gud, då skiljer de inte sig från dem som tillber Buddha. Guds verk bland människor är inte dolt för människan och bör vara känt för dem som tillber Gud. Eftersom Gud har utfört de tre stadierna av frälsningsverket bland människor, bör människan känna till uttrycket för vad han har och är under dessa tre stadier av verket. Detta är vad människan måste göra. Vad Gud döljer för människan är det som människan inte klarar av att uppnå och det som hon inte bör känna till, medan det som Gud visar för människan är det som hon bör känna till och som hon bör besitta. Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Hela Guds förvaltning är uppdelad i tre stadier, och i varje stadium ställs lämpliga krav på människan. Allteftersom tidsåldrarna passerar och framskrider blir Guds krav på hela mänskligheten allt högre. Steg för steg når så Guds förvaltningsverk sin höjdpunkt tills människan skådar "Ordets framträdande i köttet", och på det här sättet blir kraven på människan ännu högre liksom och kraven på henne att bära vittnesbörd. Ju mer människan verkligen kan samarbeta med Gud, desto mer förhärmligar hon honom.

Människans samarbete är det vittnesbörd det krävs att hon ska bära, och det vittnesbörd hon bär är människans trosutövning. Huruvida Guds verk får avsedd effekt och huruvida det kan finnas sant vittnesbörd är följaktligen oupplösligt knutet till människans samarbete och vittnesbörd. När verket är avslutat, alltså när hela Guds förvaltning har nått sitt slut, kommer människan att vara skyldig att bära högre vittnesbörd, och när Guds verk når sitt slut kommer människans trosutövning och inträde att nå sin höjdpunkt. Förr i tiden var människan skyldig att följa lagen och budorden, och hon var skyldig att vara tålmodig och ödmjuk. Idag är människan skyldig att lyda alla Guds arrangemang och att hysa en oerhörd kärlek till Gud, och slutligen är hon skyldig att fortfarande älska Gud under vedermödan. De här tre stadierna är krav som Gud ställer på människan, steg för steg, under hela sin förvaltning. Varje stadium av Guds verk går djupare än det föregående, och i varje stadium är kraven på människan mer djupgående än i det förra, och på så sätt tar hela Guds förvaltning successivt form. Det är just på grund av att kraven på människan blir allt högre som hennes sinnelag kommer allt närmare de normer som Gud ställer upp, och först då börjar hela mänskligheten successivt lämna Satans inflytande tills hela mänskligheten, när Guds verk upphör helt och hållet, kommer att ha räddats undan Satans påverkan.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

Verket med Guds hela förvaltningsplan utförs personligen av Gud själv. Det första skedet – världens skapelse – utfördes personligen av Gud själv, och om detta inte hade skett, då skulle ingen ha kunnat skapa mänskligheten; det andra skedet var försoningen av hela mänskligheten, och det utfördes också personligen av Gud själv; det tredje skedet säger sig självt: Det finns ett ännu större behov av att slutet på allt Guds verk utförs av Gud själv. Verket att försona, erövra, vinna och göra hela mänskligheten fullkomlig utförs allt igenom personligen av Gud själv. Om han inte personligen utförde detta verk, då skulle hans identitet inte kunna företrädas av människan, eller hans verk utföras av människan. För att besegra Satan, för att vinna mänskligheten, och för att ge människan ett normalt liv på jorden, leder han personligen människan och verkar personligen bland människorna; för hela sin förvaltningsplans skull, och för hela sitt verk, måste han personligen utföra detta verk.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

5. Varför sägs det att kännedom om de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud?

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud

Verket med att förvalta mänskligheten är uppdelat i tre stadier, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten är uppdelat i tre stadier. Dessa tre stadier omfattar inte verket med att skapa världen, utan är snarare de tre stadierna av verket under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Verket med att skapa världen var verket med att framställa hela mänskligheten. Det var inte verket med att frälsa mänskligheten och har inget samband med verket med att frälsa mänskligheten. När världen skapades hade mänskligheten nämligen inte fördärvats av Satan, så det fanns inget behov av att utföra verket med mänsklighetens frälsning. Verket med att frälsa mänskligheten började först när mänskligheten hade fördärvats av Satan, och följaktligen inleddes även verket med att förvalta mänskligheten först efter det att mänskligheten hade fördärvats. Guds förvaltning av människan började med andra ord som ett resultat av verket med att frälsa mänskligheten och härrör inte ur verket med att skapa världen. Det var först sedan mänskligheten fått ett fördärvat sinnelag som det förvaltande verket kom till, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar tre delar, snarare än fyra stadier eller fyra tidsåldrar. Detta är det enda korrekta sättet att hänvisa till Guds förvaltning av mänskligheten. När den sista tidsåldern når sitt slut kommer verket med att förvalta mänskligheten att ha upphört helt. Det förvaltande verkets avslutning innebär att verket med att frälsa hela mänskligheten har slutförts helt och hållet och att mänskligheten har nått sin resas slut. Verket med att förvalta mänskligheten skulle inte existera utan verket med att frälsa hela mänskligheten och inte heller skulle verket bestå av tre stadier. Det var just på grund av mänsklighetens förfall, och för att mänskligheten var i ett så trängande behov av frälsning, som Jehova avslutade världens skapelse och påbörjade lagens tidsålders verk. Först då påbörjades verket med att förvalta mänskligheten, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten påbörjades först då. Att "förvalta mänskligheten" betyder inte att vägleda den nyskapade mänsklighetens liv på jorden (alltså en mänsklighet som ännu inte hade fördärvats). Snarare är det mänsklighetens frälsning som fördärvats av Satan; det handlar med andra ord om att förvandla denna fördärvade mänsklighet. Detta är

innebörden i att förvalta mänskligheten. Verket med att frälsa mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, utan omfattar endast tre stadier av verk som är åtskilda från världens skapelse. För att förstå verket med att förvalta mänskligheten är det nödvändigt att känna till historien med verkets tre stadier – det här är vad alla måste vara medvetna om för att kunna bli frälsta. Som Guds skapade varelser bör ni inse att människan skapades av Gud och ni bör känna igen källan till mänsklighetens fördärv; ni bör dessutom känna igen människans frälsningsprocess. Om ni bara vet hur lärosatsen säger att man ska agera för att vinna Guds ynnest, men inte har någon aning om hur Gud frälser mänskligheten, eller om källan till mänsklighetens fördärv, då är detta vad ni saknar som Guds skapade varelser. Du bör inte bara vara nöjd med att förstå dessa sanningar som kan omsättas i praktiken, och samtidigt förblir okunnig om den vidare omfattningen av Guds förvaltningsverk. Om så är fallet är du alltför dogmatisk. Verkets tre stadier är insidehistorian om Guds förvaltning av människan, tillkomsten av hela universums evangelium, det största mysteriet i hela mänskligheten, och är också grunden för spridandet av evangeliet. Om du enbart fokuserar på att förstå enkla sanningar som relaterar till ditt liv och inte vet något om detta, det största av alla mysterier och visioner, är då inte ditt liv som en defekt vara, oduglig till allt utom att bli tittad på?

Om människan enbart koncentrerar sig på praktiserandet och betraktar Guds verk och människans kunskap som något sekundärt, är inte det samma sak som att fixera sig vid petitesseer medan man struntar i det som är viktigare? Det du måste veta, måste du veta, och det du måste omsätta i praktiken, måste du omsätta i praktiken. Först då kommer du att vara en som vet hur man eftersträvar sanningen. Om du, när dagen kommer då du ska sprida evangeliet, bara är i stånd att säga att Gud är en stor och rättfärdig Gud, att han är den högste Guden, en Gud som inte någon framstående människa kan mäta sig med och som är högre än alla andra ... om du bara kan yttra dessa irrelevanta och ytliga ord och är fullständigt oförmögen att tala ord som är av avgörande betydelse och har substans, om du inte har något att säga om att känna Gud eller Guds verk och om du dessutom inte kan förklara sanningen eller tillhandahålla det som saknas i människan, då är en sådan som du oförmögen att utföra sin plikt väl. Att vittna om Gud och sprida evangeliet om riket är ingen enkel sak. Först måste du

utrustas med sanningen och de visioner som man behöver förstå. När du är klar över visionerna av — och sanningen hos — Guds verks olika aspekter, lär du känna Guds verk i ditt hjärta och oavsett vad Gud gör, vare sig det är rättfärdigt dömande eller förfining av människan, besitter du den största visionen som din grundval och du besitter den rätta sanningen att omsätta i praktiken. Då kommer du att kunna följa Gud ändå till slutet. Du måste veta att oavsett vilket verk Gud utför förändras inte syftet med hans verk, kärnan i hans verk eller hans vilja med människan. Oavsett hur hårda hans ord är, oavsett hur fientlig omgivningen är, förändras inte principerna för hans verk eller hans avsikt att frälsa människan. Kärnan i hans verk kommer inte att förändras, förutsatt att det inte är uppenbarelsen av människans ändpunkt eller slutmål, den sista etappens verk eller verket med att avsluta Guds hela förvaltningsplan och förutsatt att det äger rum medan han arbetar människan. Kärnan kommer alltid att vara mänsklighetens frälsning. Detta bör vara grundvalen för er tro på Gud. Målsättningen med verkets tre stadier är hela mänsklighetens frälsning, vilket innebär att människan räddas fullständigt undan Satans styre. Även om vart och ett av verkets tre stadier har olika mål och betydelse, är varje stadium en del av verket med att frälsa mänskligheten och utgör olika frälsningsverk som utförs alltefter mänsklighetens behov. När du väl blivit medveten om syftet med dessa tre stadier av verket kommer du att förstå hur man ska uppskatta betydelsen av varje stadium i verket och hur man ska agera för att tillfredsställa Guds önskan. Om du kan nå denna punkt kommer denna den största av alla visioner att bli grunden för din tro på Gud. Du bör inte bara söka efter enkla sätt att praktisera, eller djupa sanningar, utan du bör kombinera visioner med praktik, så att det både finns sanningar som kan omsättas i praktiken och kunskap som bygger på visioner. Först då kommer du att vara en som helt eftersträvar sanningen.

Verkets tre stadier utgör kärnan i Guds hela förvaltning och i dem uttrycks Guds sinnelag och vad han är. De som inte känner till de tre stadierna i Guds verk är oförmögna att inse hur Gud uttrycker sitt sinnelag. De känner inte heller visdomen i Guds verk och de förblir okunniga om de många sätt på vilka han frälser mänskligheten och om hans vilja för hela mänskligheten. Verkets tre stadier är det fullständiga uttrycket för verket med att frälsa mänskligheten. De som inte känner till verkets tre stadier kommer att vara okunniga om de olika metoderna och principerna för den helige Andes verk; de som bara strikt håller sig till lärosatser som finns kvar från ett av verkets

stadier är människor som begränsar Gud till lärosatser och vilkas tro på Gud är vag och osäker. Sådana människor kommer aldrig att erhålla Guds frälsning. Endast de tre stadierna i Guds verk kan tillfullo uttrycka Guds sinnelag i dess helhet och fullständigt uttrycka Guds avsikt att frälsa hela mänskligheten och hela processen med mänsklighetens frälsning. Detta är bevis på att han har besegrat Satan och vunnit mänskligheten, det är bevis på Guds seger och uttrycket för Guds hela sinnelag. De som endast förstår ett av de tre stadierna i Guds verk känner bara en del av Guds sinnelag. Enligt människans uppfattning är det lätt hänt att detta enda stadium av verket blir en lärosats. Det blir sannolikt att människan kommer att införa regler om Gud och använda denna enda del av Guds sinnelag som en framställning av hela hans sinnelag. Dessutom är mycket av människans fantasi i sig sammanblandad, på så sätt att hon strikt begränsar Guds sinnelag, vara och visdom, liksom principerna för Guds verk, inom begränsade parametrar och tror att om Gud var sådan en gång, så kommer han att förbli densamme för evigt och aldrig någonsin förändras. Endast de som känner till och förstår verkets tre stadier kan känna Gud fullständigt och korrekt. De kommer åtminstone inte att definiera Gud som israeliternas, eller judarnas, Gud, och de kommer inte heller att betrakta honom som en Gud som för alltid kommer att vara fastspikad vid korset för människans skull. Om du bara lär känna Gud genom ett stadium av hans verk, då är din kunskap alldeles för fattig. Den är bara en droppe i havet. Om det inte vore så, varför skulle då många i det gamla religiösa gardet spika fast Gud vid korset levande? Beror inte det på att människan begränsar Gud inom vissa parametrar? Är det inte så att många motsätter sig Gud och hindrar den helige Andes verk för att de inte känner till Guds omväxlande och skiftande verk, och dessutom för att de bara besitter en smula kunskap och lärosatser som de använder för att bedöma den helige Andes verk? Fastän sådana personers erfarenheter är ytliga, är de arroganta och eftergivna till sin natur och betraktar den helige Andes verk med förakt, ignorerar den helige Andes fostran och använder dessutom sina värdelösa gamla argument för att bekräfta den helige Andes verk. De förstår sig också och är helt övertygade om sin egen kunskap och bildning och att de kan resa över hela världen. Är det inte sådana personer som den helige Ande föraktar och förkastar? Kommer de inte att elimineras av den nya tidsåldern? Är inte de som kommer inför Gud och öppet motarbetar honom okunniga och oupplysta människor som enbart försöker visa hur begåvade de är? Utan mer än torftig kunskap

om Bibeln försöker de sätta sig över den akademiska världen; med enbart ytliga lärosatser att undervisa människor försöker de vrida tillbaka den helige Andes verk och få det att kretsa kring deras egen tankeprocess, och kortsynta som de är försöker de att med en blick skåda 6000 år av Guds verk. Dessa människor har inte något förnuft att tala om! Faktum är att ju mer människor vet om Gud, desto senare är de att döma hans verk. Dessutom talar de bara lite om sin kunskap om Guds verk idag, men de är inte förhastade i sina bedömningar. Ju mindre människor vet om Gud, desto mer arroganta och övermodiga är de och desto mer lättfärdigt förkunnar de Guds vara, men de pratar bara teori och kommer inte med något verkligt bevis. Sådana människor har inget värde över huvud taget. De som betraktar den helige Andes verk som en lek är lättsinniga! De som inte är varsamma när de möter den helige Andes nya verk, som låter munnen gå, är snabba att döma, ger fria tyglar åt sin naturliga instinkt att förneka riktigheten i den helige Andes verk och dessutom förolämpar och hädar den – är inte sådana respektlösa människor okunniga om den helige Andes verk? Är de inte dessutom arroganta, stolta till sin natur och oregerliga? Även om det kommer en dag när sådana människor accepterar den helige Andes nya verk, kommer Gud likväl inte att tolerera dem. Inte nog med att de ser ned på dem som arbetar för Gud, utan dessutom hädar de Gud själv. Sådana dumdristiga människor kommer inte att bli förlåtna, varken i denna eller i den kommande tidsåldern och de kommer att förgås för evigt i helvetet! Sådana respektlösa, slapphänta människor låtsas att de tror på Gud och ju mer de gör det desto troligare är det att de kränker Guds administrativa förordningar. Vandrar inte alla dessa arroganta personer, som är tygellösa av naturen och aldrig har lytt någon, på denna väg? Motsätter de sig inte Gud dag efter dag – han som alltid är ny och aldrig gammal? Idag bör ni förstå varför ni måste känna till hur viktiga de tre stadierna i Guds verk är. De ord jag talar är till nytta för er och inte bara tomt prat. Om ni bara läser dem som man beundrar blommor när man sitter på hästryggen, kommer då inte allt mitt hårda arbete att vara förgäves? Var och en av er bör känna till sin egen natur. De flesta av er är skickliga på att argumentera, ni rabblar lätt upp svaren på teoretiska frågor, men ni har inget att säga om frågor som rör sakens kärna. Ännu idag hänger ni er åt lättsinnigt kallprat, oförmögna att förändra er gamla natur, och de flesta av er lever ert liv endast halvhjärtat och har inte för avsikt att förändra det sätt på vilket ni strävar framåt för att uppnå en högre sanning. Hur kan sådana människor följa Gud ända till slutet? Även om ni klarar

er till vägens ände — vad gagnar det er? Det är bättre att ni ändrar era uppfattningar innan det är för sent, att ni antingen strävar på allvar eller också backar ur tidigt. Med tiden kommer ni att bli snyltande parasiter — är ni villiga att spela en så simpel och ovärdig roll?

Verkets tre stadier är en dokumentation av hela Guds verk, de är en dokumentation av Guds frälsning av mänskligheten och de är inte några fantasier. Om ni verkligen vill söka kunskap om Guds hela sinnelag, då måste ni känna till de tre stadierna av verket som utförts av Gud, och vad mer är, ni får inte utelämnat något stadium. Detta är vad de som strävar efter att lära känna Gud minst måste uppnå. Människan kan inte på egen hand komma fram till en sann kunskap om Gud. Det är inte något som människan själv kan fantisera ihop och inte heller är det konsekvensen av att den helige Ande är särskilt välvilligt inställd till en person. Det är istället en kunskap som kommer när människan har upplevt Guds verk och det är en kunskap om Gud som bara kommer sedan hon upplevt fakta om Guds verk. En sådan kunskap kan inte uppnås genom en nyck och är inte heller något som kan läras ut. Den är helt relaterad till personlig erfarenhet. Guds frälsning av mänskligheten är kärnan i dessa verkets tre stadier, men frälsningsverket omfattar ändå flera sätt att verka och flera sätt som Guds sinnelag kommer till uttryck på. Detta är det som är svårast för människan att identifiera och svårt för människan att förstå. Särskiljandet av tidsåldrarna, förändringar i Guds verk, förändringar i verkets lokalisering, förändringar i detta verks mottagare och så vidare; allt detta innefattas i verkets tre stadier. Särskilt skillnaden i den helige Andes sätt att verka, liksom ändringar i Guds sinnelag, bild, namn, identitet eller andra förändringar, är alltsamman en del av verkets tre stadier. Ett stadium kan endast representera en del och är begränsat till en viss omfattning. Det innefattar inte om särskiljandet av tidsåldrarna eller förändringar i Guds verk, och än mindre andra aspekter. Detta är ett helt uppenbart faktum. Verkets tre stadier utgör hela Guds verk med att frälsa mänskligheten. Människan måste känna till Guds verk och Guds sinnelag i frälsningsverket, och utan detta faktum är din kunskap om Gud bara tomma ord, inget annat än en skrivbordskonstruktion. Den sortens kunskap kan varken övertyga eller erövra människan, den har inget med verkligheten att göra och är inte sanningen. Den må vara väldigt ymnig och behaglig för örat, men om den strider mot Guds inneboende sinnelag kommer Gud inte att skona dig. Inte nog med att han inte kommer att lovorda

din kunskap, utan dessutom kommer han att straffa dig för att du är en syndare som hädade honom. Orden om kunskap om Gud yttras inte lättsinnigt. Du må vara munvig och värtalig och även om dina ord är så smarta att du kan göra svart till vitt och vitt till svart med dina argument, så är du ändå på djupt vatten när det gäller att tala om kunskapen om Gud. Gud är inte någon du kan döma förhastat, prisa i förbigående eller oberört prata nedsättande om. Du prisar alla möjliga, men du kämpar för att hitta de rätta orden för att beskriva Guds stora rättskaffenhet och barmhärtighet – och det är vad varenda odugling lär sig. Även om det finns många språkspecialister som är kapabla att beskriva Gud, är riktigheten i deras beskrivning bara en hundradel av den sanning som yttras av människor som tillhör Gud och endast har ett begränsat ordförråd men besitter rik erfarenhet. Sålunda kan man se att kunskap om Gud ligger i noggrannhet och realitet, inte i det skickliga bruket av ord eller en rik vokabulär, och att det inte finns något som helst samband mellan människans kunskap och kunskapen om Gud. Lärdomen som kommer av att känna Gud är större än någon av mänsklighetens naturvetenskaper. Det är en lärdom som endast kan förvärfvas av en extremt liten del av dessa som försöker lära känna Gud och den kan inte förvärfvas av vilken begåvad person som helst. Och därför får ni inte betrakta kunskap om Gud och strävan efter sanningen som något ett barn kan uppnå. Du kanske har varit alltigenom framgångsrik i ditt familjeliv, din karriär eller ditt äktenskap, men när det gäller sanningen och lärdomen av att känna Gud har du inget att komma med – du har inte åstadkommit någonting. Man kan säga att det är mycket svårt för er att omsätta sanningen i praktiken och att känna Gud är ett ännu större problem. Detta är er svårighet och det är också den svårighet som hela mänskligheten står inför. Bland dem som haft vissa framgångar i sitt värv att lära känna Gud finns det nästan ingen som uppfyller normen. Människan vet inte vad det innebär att känna Gud, varför det är nödvändigt att känna Gud eller vad som räknas som att känna Gud. Det är detta som är så förbryllande för mänskligheten – det är helt enkelt den största gåtan som mänskligheten stått inför – och ingen är kapabel att besvara denna fråga eller villig att besvara den, eftersom hittills ingen bland mänskligheten har haft någon framgång i studiet av detta verk. Kanske kommer det, när gåtan med verkets tre stadier kungörs för mänskligheten, att i följd träda fram en grupp av begåvade personer som känner Gud. Jag hoppas att så är fallet och dessutom är jag i färd med att utföra detta verk och jag hoppas få se fler sådana begåvningar träda fram

inom den närmsta framtiden. De kommer att bli de som vittnar om existensen av de här tre stadierna i verket och de blir naturligtvis också de första som vittnar om det här tre stadierna i verket. Om det den dag då Guds verk avslutas inte finns några sådana talanger, eller bara en eller två, och de personligen har accepterat att fullkomnas av den inkarnerade Guden, då är ingenting mer smärtsamt och beklagligt än detta — men det är bara värstascenariot. I alla händelser hoppas jag fortfarande att de som verkligen strävar kan vinna denna välsignelse. Sedan tidens begynnelse har det aldrig funnits verk som detta; ett sådant projekt har aldrig förekommit i människans utvecklingshistoria. Om du verkligen kan bli en av de första bland dessa som känner Gud, skulle inte det vara den högsta äran bland alla varelser? Skulle någon mänsklig varelse vara mer lovordad av Gud? Sådant verk är inte lätt att uppnå, men i slutändan kommer det ändå att bära frukt. Alla de som är kapabla att förvärva kunskapen om Gud — oavsett kön eller nationalitet — kommer till sist att motta Guds största ärebetygelse och vara de enda som besitter Guds myndighet. Detta är dagens verk och det är också framtidens verk. Det är det sista och högsta verk som ska genomföras under 6000 år av verksamhet och det är ett sätt att verka som uppenbarar alla mänsklighetens kategorier. Genom verket med att få människan att lära känna Gud, uppenbaras mänsklighetens olika grader: De som känner Gud är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften, medan de som inte känner Gud inte är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften. De som känner Gud är Guds förtrogna och de som inte känner Gud kan inte kallas Guds förtrogna. Guds förtrogna kan ta emot Guds välsignelser, men de som inte är hans förtrogna är inte värdiga något av hans verk. Oavsett om det handlar om vedermödor, förfining eller dom så är syftet att människan slutligen ska få uppnå en kunskap om Gud och att hon ska underkasta sig Gud. Detta är det enda effekt som till sist kommer att uppnås. Inget i verkets tre stadier är dolt och det är till fördel för människans kunskap om Gud och hjälper henne att vinna en mer fullständig och grundlig kunskap om Gud. Allt detta verk är till nytta för människan.

Guds eget verk är den vision som människan måste känna till, för Guds verk kan inte utföras av människan och hon besitter det inte. Verkets tre stadier är Guds förvaltnings helhet och det finns ingen större vision som människan bör känna till. Om människan inte känner till denna mäktiga vision, då är det inte lätt att känna Gud och inte lätt att förstå Guds vilja; den väg som människan vandrar på blir dessutom alltmer

mödosam. Utan visioner skulle människan inte ha kunnat komma så här långt. Det är visionerna som har beskyddat människan tills idag och som har gett henne det bästa skyddet. I framtiden måste er kunskap bli djupare och ni måste lära känna hela hans vilja och essensen av hans visa verk i de tre stadierna av verket. Endast detta utgör er sanna mognad. Verkets sista stadium är inte fristående, utan är en del av den helhet som bildas tillsammans med de två föregående stadierna, vilket innebär att det är omöjligt att fullborda hela frälsningsverket genom att bara utföra ett av verkets tre stadier. Även om verkets sista stadium är i stånd att helt frälsa människan, innebär inte det att det bara är nödvändigt att utföra detta enda stadium ensamt och att verkets två tidigare stadier inte är nödvändiga för att frälsa människan från Satans inflytande. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. Människan bör känna till hela det Guds sinnelag som uttrycks i dessa tre stadier. Allt detta hos Guds vara är av yttersta vikt för hela mänskligheten och om människor inte har denna kunskap när de tillber Gud, då skiljer de inte sig från dem som tillber Buddha. Guds verk bland människor är inte dolt för människan och bör vara

känt för dem som tillber Gud. Eftersom Gud har utfört de tre stadierna av frälsningsverket bland människor, bör människan känna till uttrycket för vad han har och är under dessa tre stadier av verket. Detta är vad människan måste göra. Vad Gud döljer för människan är det som människan inte klarar av att uppnå och det som hon inte bör känna till, medan det som Gud visar för människan är det som hon bör känna till och som hon bör besitta. Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra. Varje stadium av verket fortsätter på grundval av det tidigare, som inte avskaffas. På så sätt uttrycker Gud, i sitt verk som alltid är nytt och aldrig gammalt, ständigt aspekter av sitt sinnelag som aldrig tidigare har uttryckts för människan, och han avslöjar alltid sitt nya verk, och sitt nya vara, för människan. Även om det religiösa gamla gardet gör sitt yttersta för att motarbeta detta och öppet motsätter sig det, gör Gud alltid det nya verk som han har för avsikt att göra. Hans verk förändras ständigt och därför stöter det alltid på motstånd från människan. Även hans sinnelag förändras ständigt, liksom tidsåldern och mottagarna av hans verk. Dessutom gör han alltid verk som aldrig gjorts förut och utför även verk som förefaller människan stå i motsats till det verk som gjorts förut, gå stick i stäv mot det. Människan kan bara acceptera en typ av verk eller ett sätt att praktisera. Hon har svårt att acceptera verk, eller sätt att praktisera, som strider mot dem eller är högre än dem, men den helige Ande gör alltid nytt verk så därför dyker det upp grupp efter grupp av religiösa experter som motsätter sig Guds nya verk. Dessa människor har blivit experter just för att människan inte har någon kunskap om hur Gud alltid är ny och aldrig gammal, inte har någon kunskap om principerna för Guds verk och dessutom inte har någon kunskap om de många sätt på vilka Gud frälser människan. Därför är människan fullständigt oförmögen att avgöra om det är verk som kommer från den helige Ande och om det är Guds eget verk. Många håller fast vid en attityd som, om den överensstämmer med de ord som kom tidigare, då accepterar de den, och om det finns skillnader mot det tidigare verket, då motsätter de sig och förkastar det. Följer ni inte alla sådana principer idag? Frälsningsverkets tre stadier har inte haft någon större effekt på er och det finns de som tror att verkets två föregående stadier är en börda som helt enkelt är onödig att känna till. De tror att dessa

stadier inte bör förkunnas för massorna och bör dras tillbaka så snart som möjligt, så att människor inte känner sig överväldigade av de två föregående av verkets tre stadier. De flesta anser att det är att ta det för långt att tillkännage verkets två tidigare stadier och att det inte är till någon hjälp för att lära känna Gud – det är vad ni tror. Idag anser ni alla att det är rätt att agera på det viset, men den dagen kommer när ni inser vikten av mitt verk: Vet att jag inte gör något verk som saknar betydelse. Eftersom jag tillkännager verkets tre stadier för er måste de vara till nytta för er; eftersom dessa tre stadier av verket är kärnan i Guds hela förvaltning måste de hamna i fokus för alla i hela universum. En dag kommer ni alla att inse vikten av detta verk. Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det ”kapital” med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinne är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de

alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Endast genom att lägga undan dina gamla uppfattningar kan du vinna ny kunskap, men gammal kunskap är inte nödvändigtvis gamla uppfattningar. ”Uppfattningar” syftar på de saker människor föreställer sig som står i motsats till verkligheten. Om den gamla kunskapen redan var föråldrad i den gamla tidsåldern och det hindrade människan från att träda in i det nya verket, då är sådan kunskap också en uppfattning. Om människan förmår ha rätt inställning till sådan kunskap och kan lära känna Gud från flera olika infallsvinklar, genom att kombinera det gamla och det nya, då blir den gamla kunskapen till ett stöd för människan och den förutsättning med vilken hon träder in i den nya tidsåldern. Lärdomen av att känna Gud kräver att du behärskar många principer: hur du ska slå in på vägen till att känna Gud, vilka sanningar du måste förstå för att känna Gud och hur du ska göra dig av med dina gamla uppfattningar och din gamla natur så att du kan underkasta dig Guds nya verks alla åtgärder. Om du använder dessa principer som grundvalen för att träda in i lärdomen av att känna Gud, då kommer dina kunskaper att bli djupare och djupare. Om du har en tydlig kunskap om verkets tre stadier – det vill säga om Guds hela förvaltningsplan – och om du fullständigt kan sätta de två föregående stadierna i Guds verk i relation till det nuvarande stadiet och se att det är verk som gjorts av en enda Gud, då har du den fastaste grund du kan ha. Verkets tre stadier gjordes av en enda Gud; detta är den största visionen och den enda vägen till att känna Gud. Verkets tre stadier kunde bara ha genomförts av Gud själv; ingen människa kunde utföra sådant verk för hans räkning. Med andra ord kunde endast Gud själv ha gjort sitt eget verk från begynnelsen fram till idag. Även om de tre stadierna i Guds verk har utförts i olika tidsåldrar och på olika platser, och även om verket är annorlunda i varje stadium, är alltsamman ett verk utfört av en enda Gud. Av alla visionerna är denna den största som människan bör känna till och om hon förstår den helt kommer hon att kunna stå fast. Idag är det största problemet för olika religioner och samfund att de inte känner till den helige Andes verk och inte kan skilja mellan den helige Andes verk och verk som inte kommer av den helige Ande. Därför kan de inte avgöra om även detta stadium av verket, liksom dess två senaste stadier, utförs av Jehova Gud. Även om människor följer Gud, är de flesta ändå oförmögna att avgöra om det är den rätta vägen. Människan bekymrar sig för om denna

väg är den väg som leds personligen av Gud själv och om Guds inkarnation är ett faktum, och de flesta har fortfarande ingen aning om hur de ska bedöma sådana saker. De som följer Gud är oförmögna att fastställa vägen, och därför har de meddelanden som talas bara en delvis verkan bland dessa människor, och kan inte få full effekt, vilket sedan påverkar sådana individers inträde i livet. Om människan kan se i verkets tre stadier att de utfördes av Gud själv vid olika tidpunkter, på olika platser och i olika människor, om de kan se att även om verket är annorlunda så utförs alltsamman av en enda Gud, att eftersom det är ett verk utfört av en enda Gud så måste det vara rätt och utan fel, och att det inte går att förneka att det är en enda Guds verk trots att det strider mot människans uppfattningar – om människan med säkerhet kan säga att det är en enda Guds verk, då blir hennes uppfattningar bara petitesseer som inte värda att nämnas. Eftersom människans visioner är oklara och människan bara känner Jehova som Gud och Jesus som Herren och är kluven när det gäller den inkarnerade Guden av idag, förblir många människor hängivna Jehovas och Jesu verk och är ansatta av uppfattningar om dagens verk. De flesta människor är alltid villrådiga och tar inte dagens verk på allvar. Människan har inga uppfattningar om verkets två senaste stadier som var osynliga. Det beror på att människan inte förstår verkligheten hos verkets två senaste stadier och inte personligen bevittnade dem. Det är för att de inte kan ses som människan fantiserar som hon vill; oavsett vad hon hittar på, finns det inga fakta som bevisar det och ingen som korrigerar det. Människan ger sin naturliga instinkt fria tyglar, kastar försiktigheten överbord och låter fantasin få löpa fritt, för det finns inga fakta som kan bekräfta den, så människans fantasier blir ”fakta” oavsett om det finns några bevis för dem eller inte. Därför tror människan på sin egen inbillade Gud i sitt sinne och söker inte verklighetens Gud. Om en person har en sorts tro, så finns det hundra sorters tro bland hundra människor. Människan hyser sådana övertygelser eftersom hon inte har sett verkligheten i Guds verk, eftersom hon bara har hört det med sina öron och inte skådat det med sina ögon. Människan har hört legender och historier, men sällan har hon lyssnat till kunskapen om fakta i Guds verk. Det är alltså genom sina egna uppfattningar som personer som bara har varit troende i ett år tror på Gud, och detsamma gäller för dem som har trott på Gud hela sitt liv. De som inte kan se fakta kommer aldrig att kunna fly från en tro där de har uppfattningar om Gud. Människan tror att hon har befriat sig från sina gamla uppfattningars bojor och trätt in på nytt

territorium. Vet hon inte att kunskapen hos dem som inte kan se Guds sanna ansikte inte är något annat än uppfattningar och hörsägen? Människan tror att hennes uppfattningar är riktiga och felfria och att dessa uppfattningar kommer från Gud. När människan idag bevittnar Guds verk, släpper hon lös uppfattningar som har byggts upp under många år. Gångna tiders fantasier och idéer blev ett hinder för detta stadiums verk och det blir svårt för människan att släppa taget om sådana uppfattningar och vederlägga sådana idéer. Hos många av dem som har följt Gud fram till idag har uppfattningarna om detta stegvisa verk blivit allt mer sorgliga och dessa människor har successivt utvecklat en envis fientlighet mot den inkarnerade Guden och källan till detta hat är människans uppfattningar och fantasier. Det är just för att fakta inte låter människan ge fria tyglar åt sin fantasi och dessutom inte med lätthet kan vederläggas av människan, för att människans uppfattningar och fantasier inte tål förekomsten av fakta och dessutom för att människan inte reflekterar över riktigheten och sanningshalten hos fakta utan bara hängivet släpper lös sina föreställningar och använder sin egen fantasi, som människans uppfattningar och fantasier har blivit en fiende till dagens verk, ett verk som står i strid med människans föreställningar. Detta kan endast skyllas på människans uppfattningar och inte på Guds verk. Människan kan fantisera vad hon vill, men hon kan inte obehindrat ifrågasätta något stadium av Guds verk eller någon del av det; Guds verks faktum är okränkbart för människan. Du kan ge din fantasi fria tyglar och till och med sammanställa fina historier om Jehovas och Jesu verk, men du kan inte vederlägga fakta om varje stadium i Jehovas och Jesu verk; detta är en princip och det är också en administrativ förordning och ni bör förstå vikten av dessa frågor. Människan menar att detta stadium av verket är oförenligt med hennes uppfattningar, medan så inte är fallet i fråga om verkets två föregående stadier. Människan tror, i sin fantasi, att två föregående stadiernas verk verkligen inte är detsamma som dagens verk, men har du någonsin tänkt på att principerna för Guds verk är likadana, att hans verk alltid är praktiskt och att det oberoende av tidsålder alltid kommer att finnas massor av människor som motverkar och motsätter sig Guds verks faktum? Alla de som i dag motverkar och motsätter sig detta stadium av verket skulle utan tvivel också ha motsatt sig Gud i forna tider, för sådana människor kommer alltid att vara fiender till Gud. De människor som känner Guds verks faktum kommer att se verkets tre stadier som verket av en enda Gud och kommer att släppa taget om sina uppfattningar. Dessa är de

människor som känner Gud och sådana människor är de som verkligen följer Gud. När hela Guds förvaltning närmar sig sitt slut, kommer Gud att dela in allt efter dess slag. Människan framställdes av Skaparens händer; i slutändan måste han helt återbörda människan under sitt herravälde; detta är avslutningen av verkets tre stadier. Scenen för de sista dagarnas verk, liksom de två föregående stadierna i Israel och Judéen, är Guds förvaltningsplan i hela universum. Det kan ingen förneka och det är Guds verks faktum. Även om folk inte har upplevt eller bevittnat mycket av detta verk, är fakta ändå fakta och detta kan ingen människa bestrida. Alla människor som tror på Gud i världens alla länder kommer att acceptera verkets tre stadier. Om du bara känner till ett visst stadium av verket, inte förstår verkets andra två stadier och inte förstår Guds verk i forna tider, då är du oförmögen att yttra den fullständiga sanningen om Guds hela förvaltningsplan och din kunskap om Gud är ensidig, för i din tro på Gud känner eller förstår du honom inte och därför är du inte lämpad att vittna om Gud. Oavsett om din nuvarande kunskap om dessa saker är djup eller ytlig, måste ni i slutändan ha kunskap och vara grundligt övertygade, och alla människor kommer att se Guds verk i dess helhet och underkasta sig Guds herravälde. I slutet av detta verk kommer alla religioner att bli en, alla skapade varelser kommer att återvända in under Skaparens herravälde, alla skapade varelser kommer att tillbe den ende sanne Guden och alla onda religioner kommer att gå under för att aldrig framträda igen.

Varför denna ständiga hänvisning till verkets tre stadier? Tidsåldrarnas gång, social utveckling och naturens förändrade skepnad följer alla förändringar i verkets tre stadier. Mänskligheten förändras i takt med Guds verk och utvecklas inte av sig själv. De tre stadierna i Guds verk nämns för att föra in alla varelser och människor i varje religion och samfund under en enda Guds herravälde. Oavsett vilken religion du tillhör kommer alla i slutändan att underkasta sig Guds herravälde. Endast Gud själv kan utföra detta verk; det kan inte göras av något religiöst överhuvud. Det finns flera stora religioner i världen och var och en har sitt eget överhuvud, sin egen ledare, och anhängarna är spridda i olika länder och regioner över hela världen; i varje land, stort eller litet, finns olika religioner. Men oavsett hur många religioner det finns runtom i världen, existerar alla människor i universum i slutändan under en enda Guds styre och deras tillvaro styrs inte av religiösa överhuvuden eller ledare. Mänskligheten styrs med andra ord inte av en viss religiös förgrundsgestalt eller ledare, utan hela mänskligheten leds av

Skaparen som skapade himmel och jord och alla ting och också skapade människan – och detta är ett faktum. Även om världen har flera stora religioner, existerar de alla, oavsett hur betydande de är, under Skaparens herravälde, och ingen av dem kan överskrida detta herraväldes omfattning. Mänsklighetens utveckling, social förbättring, utvecklingen av naturvetenskaper – alltsamman är oskiljbart från Skaparens arrangemang och detta verk är inte något som kan utföras av ett visst religiöst överhuvud. Religiösa överhuvuden är bara ledare för en viss religion och kan inte representera Gud eller den som skapade himmel och jord och alla ting. Religiösa överhuvuden kan leda alla dem som tillhör religionen i sin helhet, men inte anföra alla skapade varelser under himlen – det är ett allmänt erkänt faktum. Religiösa överhuvuden är endast ledare och kan inte jämföras med Gud (Skaparen). Allting är i Skaparens händer och i slutändan kommer de alla att återvända till Skaparens händer. Mänskligheten skapades ursprungligen av Gud och oavsett religion kommer varje person att återvända under Guds herravälde – det är oundvikligt. Endast Gud är den Högste bland alla ting och även den högste härskaren bland alla skapade varelser måste återvända under hans herravälde. Oavsett hur hög ställning en människa har så kan hon inte föra mänskligheten till ett lämpligt slutmål, och ingen kan dela in alla ting efter deras slag. Jehova själv skapade mänskligheten och delade in alla efter deras slag och vid tidens slut kommer han fortfarande att själv utföra sitt eget verk och dela in alla ting efter deras slag – och detta kan ingen annan än Gud göra. Verkets tre stadier, som utfördes från begynnelsen fram till idag, utfördes alla av Gud själv; de utfördes av den ende Guden. Det faktum som verkets tre stadier utgör är det faktum att Gud är ledare för hela mänskligheten, ett faktum som ingen kan förneka. I slutet av verkets tre stadier kommer alla ting att delas in efter deras slag och återvända under Guds herravälde, för i hela universum finns det bara denne ende Gud och det finns inga andra religioner. Den som är oförmögen att skapa världen kommer att vara oförmögen att avsluta den, medan han som skapade världen helt säkert kommer att avsluta den, så om någon är oförmögen att avsluta tidsåldern och enbart kan hjälpa människan att kultivera sitt sinne, kommer hon helt säkert inte att vara Gud och helt säkert inte Herre över mänskligheten. Hon kommer att vara oförmögen att göra ett sådant stort verk; det finns bara en som kan utföra sådant verk och alla som är oförmögna att göra detta verk är helt säkert fienderna, andra än Gud. Alla onda religioner är oförenliga med Gud och

eftersom de är oförenliga med Gud är de hans fiender. Allt verk görs av denne ende sanne Gud och hela universum anföras av denne ende Gud. Oavsett om han verkar i Israel eller Kina, oavsett om verket utförs av Anden eller köttet, görs allt av Gud själv och kan inte göras av någon annan. Det är just för att han är hela mänsklighetens Gud som han verkar fritt, obegränsad av alla omständigheter – och detta är den största av alla visioner. Om du, som en av Guds skapade varelser, vill fullgöra plikten för en av Guds skapade varelser och förstå Guds vilja, måste du förstå Guds verk, förstå Guds vilja för skapade varelser, förstå hans förvaltningsplan och förstå den fulla innebörden av det verk han gör. De som inte förstår det är inte kvalificerade att vara Guds skapade varelser! Om du, som en av Guds skapade varelser, inte förstår varifrån du kom, inte förstår mänsklighetens historia och allt det verk som Gud gjort, och dessutom inte förstår hur mänskligheten har utvecklats fram till idag och inte förstår vem som anför hela mänskligheten, då är du oförmögen att utföra din plikt. Gud har lett mänskligheten fram till idag och ända sedan han skapade människan på jorden har han aldrig övergivit henne. Den helige Ande slutar aldrig att verka, har aldrig slutat att leda mänskligheten och har aldrig övergivit mänskligheten. Men mänskligheten inser inte att det finns någon Gud, än mindre känner den Gud; finns det något mer förödmande än detta för alla Guds skapade varelser? Gud leder personligen människan, men människan förstår inte Guds verk. Du är en av Guds skapade varelser, men du förstår inte din egen historia och är omedveten om vem som har lett dig på din färd. Du är ovetande om det verk som Gud har gjort, så du kan inte känna Gud. Om du inte känner till allt detta nu, så kommer du aldrig att bli kvalificerad att vittna om Gud. Idag leder Skaparen än en gång personligen alla människor och får alla folk att skåda hans visdom, allmakt, frälsning och förunderlighet. Men fortfarande varken inser eller förstår du – är du inte därmed en som inte kommer att bli frälst? De som tillhör Satan förstår inte Guds ord, men de som tillhör Gud kan höra Guds röst. Alla de som inser och förstår de ord jag talar är de som kommer att bli frälsta och vittna om Gud; alla de som inte förstår de ord jag talar kan inte vittna om Gud och är de som kommer att elimineras. De som inte förstår Guds vilja och inte begriper Guds verk är oförmögna att uppnå kunskapen om Gud och sådana människor kommer inte att vittna om Gud. Om du vill vittna om Gud måste du känna Gud och kunskapen om Gud uppnås genom Guds verk. Allt som allt, om du vill känna Gud måste du känna Guds verk. Att känna Guds verk är av yttersta vikt. När verkets tre

stadier avslutas kommer det att bildas en grupp med dem som vittnar om Gud, en grupp med dem som känner Gud. Dessa människor kommer alla att känna Gud och vara i stånd att omsätta sanningen i praktiken. De kommer att besitta mänsklighet och förnuft och alla kommer de att känna till de tre stadierna i Guds frälsningsverk. Detta är det verk som slutligen kommer att genomföras och dessa människor är utkristalliseringen av det 6000-åriga förvaltningsverket och det mäktigaste vittnesbördet om Satans slutgiltiga nederlag. De som kan vittna om Gud kommer att kunna ta emot Guds löfte och välsignelse, och de kommer att utgöra den grupp som blir kvar ända till slutet, den grupp som besitter Guds myndighet och vittnar om Gud. Kanske kan alla bland er bli medlemmar i denna grupp, eller kanske bara hälften, eller bara några få – det beror på er vilja och er strävan.

Ur "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 4 Sanningarna om Guds verk i de sista dagarna

1. Betydelsen av Guds ordverk

Relevanta ord från Gud:

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och provas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan. Under hela rikets tidsålder använder Gud ord för att utföra sitt verk och uppnå resultat av sitt arbete; han gör inga kraftgärningar och utför inga mirakel, utan arbetar med hjälp av ord. Genom dessa ord får människan näring och försörjning och vinner kunskap och verklig erfarenhet. Människan har blivit synnerligen välsignad i ordens tidsålder. Hon lider ingen fysisk

smärta utan njuter bara av den överflödande tillgången på Guds ord; utan att behöva söka i blindo eller färdas i blindo, kan hon sitta bekvämt och se Guds framträdande, höra honom tala med sin egen mun, ta emot det han ger och se på då han personligen utför sitt verk. Det här är sådant som inte folk förr i tiden kunde glädjas åt, välsignelser som de aldrig kunde få.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Vid den tiden gjorde Jesus mycket som var obegripligt för hans lärjungar, och han sa mycket som folk inte förstod. Det berodde på att han vid den tiden inte gav några förklaringar. Flera år efter det att Jesus lämnat jorden utarbetade så Matteus hans släkträd, och även andra utförde mycket arbete som var av människans vilja. Jesus kom inte för att fullkomna och vinna människan, utan för att utföra ett stadium av verket: att föra ut evangeliet om himmelriket och slutföra korsfästelseverket – så när Jesus väl blivit korsfäst var hans verk fullbordat. Men i det nuvarande skedet – erövringsverket – måste fler ord talas, ytterligare arbete måste utföras och många processer måste äga rum. Dessutom måste hemligheterna i Jesu och Jehovas verk uppenbaras så att alla människor kan få förståelse och klarhet i sin tro, för det här är den yttersta tidens verk, och den yttersta tiden utgör slutet av Guds verk, den tid då detta verk avslutas. Den här etappen av verket kommer att klargöra Jehovas lag och Jesu återlösning för dig, och det är främst för att du ska kunna förstå hela verket med Guds sextusenåriga förvaltningsplan, inse denna sextusenåriga förvaltningsplans hela betydelse och innebörd, och förstå syftet med hela det verk som Jesus utförde och de ord han talade, och även förstå din blinda tro på och tillbedjan av Bibeln. Allt detta kommer det att låta dig förstå till fullo. Du kommer att förstå både det verk som utfördes av Jesus och Guds verk idag; du kommer att förstå och skåda hela sanningen, livet och vägen. Varför lämnade Jesus jorden utan att utföra det avslutande verket i den etapp av verket som han utförde? Därför att Jesu verk inte var det avslutande skedets verk. När han spikades upp på korset innebar det också slutet för hans ord; efter korsfästelsen var hans verk fullständigt avslutat. Den pågående etappen är annorlunda: Först när orden har talats till sitt slut och hela Guds verk har genomförts kommer hans verk att vara avslutat. Under Jesu skede av verket var det många ord som förblev osagda eller inte uttrycktes till fullo. Men Jesus brydde sig inte om vad han sa eller inte sa, för hans verksamhet handlade inte om ord, så efter att ha spikats upp på korset lämnade han jorden. Den

etappen av verket utgjordes främst av korsfästelsen och skilde sig från dagens etapp. Den nuvarande etappen består främst av att slutföra, klara upp och föra hela verket till sin fullbordan. Om orden inte talas till sitt yttersta slut kommer detta verk inte att kunna fullbordas, för i det här skedet slutförs hela verket och det sker med hjälp av ord. Mycket av det verk Jesus utförde på sin tid var obegripligt för människan. Han gav sig av i tystnad och än idag är det många som inte förstår hans ord, som missförstår dem men likväl tror att de har förstått dem rätt och inte är medvetna om att de har fel. Det nuvarande skedet kommer till sist att föra Guds verk till ett fullständigt slut, och det kommer att innebära dess fullbordan. Alla kommer att förstå och känna till Guds förvaltningsplan. Människans föreställningar, hennes avsikter, felaktiga förståelse, föreställningar om Jehovas och Jesu verk, hennes syn på de icke troende och hennes övriga avvikelser och fel kommer att rättas till. Människan kommer att förstå alla livets rätta vägar, hela det verk som utförts av Gud och den fullständiga sanningen. När det händer kommer detta skede av verket att avslutas.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

I det här slutliga stadiet av verket uppnås resultaten genom ordet. Genom ordet kommer människan att förstå många hemligheter och det arbete Gud har utfört under gångna generationer; genom ordet upplyses människan av den helige Ande; genom ordet kommer människan att förstå de hemligheter som gångna generationer aldrig lyckats reda ut, liksom profeters och apostlars verk i gångna tider och de principer de följde i sitt arbete; genom ordet lär sig människan också förstå Guds sinnelag liksom sin egen upproriskhet och opposition, och hon kommer att lära känna sitt eget väsen. Genom dessa arbetssteg och genom alla ord som talas kommer människan att lära känna Andens verk, det verk Guds inkarnerade kött utför och än mer hela hans sinnelag. Din kunskap om Guds sextusenåriga förvaltningsverk fick du också genom ordet. Var det inte också genom ordet du uppnådde kunskapen om dina tidigare föreställningar och lyckades skjuta dem åt sidan? I det föregående stadiet gjorde Jesus tecken och under, men i det här stadiet förekommer inga tecken och under. Var det inte genom ordet som du kom att förstå varför Gud inte gör tecken och under? De ord som talas i det här skedet överträffar följaktligen det arbete som utfördes av gångna generationers apostlar och profeter. Inte ens profeternas profetior kunde ha gett detta resultat.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Under de sista dagarna har Gud kommit främst för att tala sina ord. Han talar ur Andens perspektiv, ur människans perspektiv och ur en tredje persons perspektiv. Han talar på olika sätt och använder ett visst sätt för en viss tidsperiod och använder sätten att tala till att förändra människans föreställningar och undanröja avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. Det är det huvudsakliga verk som utförs av Gud. Eftersom människan tror att Gud har kommit för att hela sjuka, driva ut demoner, göra mirakel och skänka materiella välsignelser till människan, genomför Gud detta stadium av verket – tukta och domens verk – i syfte att undanröja sådant ur människans föreställningar, så att människan kan känna Guds verklighet och normalitet, och så att avbilden av Jesus kan undanröjas ur hennes hjärta och ersättas med en ny avbild av Gud. Så snart avbilden av Gud inom människan blir gammal blir den en avgud. När Jesus kom och genomförde det stadiet av verket representerade han inte Gud i sin helhet. Han utförde tecken och under, talade några ord och blev slutligen korsfäst, och han representerade en del av Gud. Han kunde inte representera allt som finns av Gud, men representerade Gud genom att göra en del av Guds verk. Det beror på att Gud är så stor och så underbar och outgrundlig och på att Gud endast uträttar en del av sitt verk i varje tidsålder. Det verk som Gud uträttar i den här tidsåldern innebär främst att förse människans liv med ord, blotta människans fördärvade sinnelag och substansen i hennes natur, eliminera religiösa föreställningar, feodalt tänkande, föråldrat tänkande, såväl som människans kunskap och kultur. Allt detta måste blottläggas och rensas bort genom Guds ord. Under de sista dagarna använder Gud ord, inte tecken och under, för att göra människan fullkomlig. Han använder sina ord till att blotta människan, döma människan, tukta människan och göra henne fullkomlig, så att människan i Guds ord börjar se Guds vishet och ljuvlighet och börjar förstå Guds sinnelag, så att människan skådar Guds gärningar genom hans ord.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

I den yttersta tiden använder Gud i första hand ordet för att fullkomna människan. Han använder inte tecken och under för att förtrycka människan eller övertyga henne; sådant kan inte tydliggöra Guds kraft. Om Gud bara visade tecken och under skulle det vara omöjligt att tydliggöra Guds verklighet och därmed omöjligt att fullända människan. Gud fullkomnar inte människan med hjälp av tecken och under, utan använder ord för att vattna och valla människan, och därefter uppnås människans

fullständiga lydnad och människans kunskap om Gud. Det här är målsättningen med det verk han utför och de ord han talar. Gud använder inte metoden att visa tecken och under för att fullkomna människan — han använder ord och många olika arbetsmetoder för att fullkomna människan. Oavsett om det handlar om förädling, hantering, beskärning eller tillhandahållande av ord, talar Gud ur många olika perspektiv för att fullkomna människan och ge henne större kunskap om Guds verk, vishet och förunderlighet.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

Därför använder Gud, när han blir kött i den yttersta tiden, huvudsakligen ordet för att åstadkomma allt och tydliggöra allt. Det är bara i hans ord du kan se vad han är; det är bara i hans ord du kan se att han är Gud själv. När Gud inkarneras på jorden utför han inget annat verk än att uttala ord — det finns alltså inget behov av konkreta handlingar; ord räcker. Det beror på att han framför allt har kommit för att utföra detta verk, för att låta människan skåda hans makt och överhöghet i hans ord, för att i hans ord låta människan se hur han ödmjukt döljer sig själv, och för att i hans ord låta människan lära känna honom i hans helhet. Allt som han har och är finns i hans ord; hans vishet och förunderlighet finns i hans ord. Därigenom låter han dig se de många sätt på vilka Gud talar sina ord. Det mesta av Guds verk under hela denna tid har bestått av försörjning, uppenbarelse och åtgärdande av människan. Han förbannar inte en människa lättvindigt, och även när han gör det är det genom ordet. Så hoppas inte på att få se Gud bota sjuka och driva ut onda andar igen då han i denna tidsålder blivit kött, och sluta att ständigt titta efter tecken — det är ingen idé! De här tecknen kan inte göra människan fullkomlig! För att tala klarspråk: Idag agerar inte den verkliga inkarnerade Guden; han talar bara. Detta är sanningen! Han använder ord för att fullkomna dig och han använder ord för att förse dig med föda och vatten. Han använder också ord för att verka, och han använder ord i stället för fakta för att få dig att lära känna hans realitet. Om du är i stånd att uppfatta denna aspekt av Guds verk är det svårt att vara negativ. Istället för att fokusera på sådant som är negativt ska du fokusera enbart på det som är positivt — det vill säga, oavsett om Guds ord har gått i uppfyllelse eller ej, oavsett om det har skett någonting faktiskt eller ej, så gör Gud så att hans ord ger människan liv och det är det största av alla tecken, och dessutom är det ett ovedersägligt faktum. Detta är det

bästa beviset genom vilket du kan lära känna om Gud, och det är ett ännu större tecken än tecken. Endast dessa ord göra människan fullkomlig.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

Mina ord må vara stränga men alla sägs för människans frälsnings skull, eftersom jag bara talar ord och inte straffar människans kött. De här orden får människan att leva i ljuset, att inse att ljuset existerar, att inse att ljuset är dyrbart och att verkligen inse hur gynnsamma dessa ord är för dem liksom att inse att Gud är frälsning. Jag har yttrat många ord av tuktan och dom, men jag har inte låtit er drabbas av det som orden står för. Jag har kommit för att utföra mitt verk och tala mina ord, och mina ord må vara hårda men de är domsord över ert fördärv och er upproriskhet. Mitt syfte med detta är och förblir att rädda människan från Satans domän; jag använder mina ord för att rädda henne. Mitt syfte är inte att skada människan med mina ord. Mina ord är stränga för att mitt verk ska ge resultat. Endast genom detta verk kan människan lära känna sig själv och göra sig fri från sitt upproriska sinnelag. Det viktigaste med ordens verk är att göra det möjligt för människor att omsätta sanningen i praktisk handling när de förstått den, förändra sitt sinnelag och få kunskap om sig själva och om Guds verk. Verket måste utföras med talade ord för att möjliggöra kommunikationen mellan Gud och människa, och endast ord kan förklara sanningen. Att arbeta på det viset är bästa sättet att erövra människan; ingen annan metod än det talade ordet kan ge människan en klarare förståelse av sanningen och Guds verk. I det sista stadiet av sitt verk talar Gud således till människan i syfte att uppenbara för henne alla de sanningar och hemligheter som hon ännu inte förstår och låta henne ta emot den sanna vägen och livet från Gud och därigenom göra hans vilja.

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

I denna tidsålder, och bland er, kommer Gud att åstadkomma följande: att varje människa skall leva ut Guds ord, kunna omsätta sanningen i praktisk handling och älska Gud innerligt; att alla människor skall använda Guds ord som en grundval och som sin verklighet, och ha hjärtan som vördar Gud; samt att människan sedan, genom att praktisera Guds ord, skall utöva kunglig makt tillsammans med honom. Det är det verk som Gud ska åstadkomma. Kan du leva utan att läsa Guds ord? Idag finns det många som känner att de inte kan leva ens en dag eller två utan att läsa hans ord. De måste läsa

hans ord varje dag, och om tiden inte räcker till går det bra att lyssna till hans ord. Det här är den känsla som den helige Ande ger folk, och det är så den börjar röra dem. Han styr alltså människor med hjälp av ord, så att de kan träda in i Guds ords verklighet. Om du redan efter en dag då du inte ätit och druckit av Guds ord känner mörker och törst och inte står ut med det, så visar det att du har blivit rörd av den helige Ande och att han inte har vänt sig bort från dig. Du är då en som befinner sig i denna ström. Men om du inte känner någonting efter att inte ha ätit eller druckit av Guds ord under en eller två dagar, om du inte är törstig och inte det minsta påverkad, då visar det att den helige Ande har vänt sig bort från dig. Det betyder i sin tur att det är något fel med tillståndet i ditt inre; du har inte trätt in i ordets tidsålder utan du är en som har halkat efter. Gud använder ord för att styra människan; du mår bra när du äter och dricker Guds ord, och om du inte gör det har du ingen väg att följa. Guds ord blir människans föda och den kraft som driver henne. Bibeln säger: ”Människan skall inte bara leva av bröd, utan av varje ord som kommer ut ur Guds mun.” Idag kommer Gud att fullborda detta verk och genomföra denna sanning i dig. Hur kommer det sig att människor förr i tiden kunde gå flera dagar utan att läsa Guds ord och ändå klarade av att äta och arbeta som vanligt, när så inte är fallet idag? I denna tidsålder använder Gud framför allt ord för att styra alla. Genom Guds ord döms och fullkomnas människan innan hon slutligen förs in i riket. Endast Guds ord kan förse människan med liv, och endast Guds ord kan ge henne ljus och ett sätt att utöva sin tro, i synnerhet under rikets tidsålder. Så länge som du äter och dricker Guds ord varje dag och inte avviker från hans ords verklighet, kommer Gud att kunna göra dig fullkomlig.

Utdrag ur ”Rikets tidsålder är ordens tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

2. Betydelsen av Guds erövringsverk

Relevanta ord från Gud:

Mänskligheten, som blivit så i grunden fördärvad av Satan, vet att det inte finns någon Gud och har slutat att tillbe Gud. I begynnelsen, när Adam och Eva skapades, var Jehovas härlighet och vittnesbörd ständigt närvarande. Men när människan fördärvats förlorade hon härligheten och vittnesbördet, för alla gjorde uppror mot Gud och slutade att dyrka honom helt och hållet. Dagens erövringsverk handlar om att återta allt vittnesbördet och hela härligheten och få alla människor att tillbe Gud, så att det finns vittnesbörd bland det skapade; det här är det verk som ska utföras under det här stadiet. Exakt hur ska mänskligheten erövras? Genom att i det här stadiet använda ordens verk för att göra människan fullkomligt övertygad; genom att använda avslöjande, dömande, tuktan och skoningslös förbannelse för att få henne att underkasta sig helt och hållet; genom att avslöja människans upproriskhet och döma hennes motstånd så att hon ska inse människosläktets orättfärdighet och orenhet och använda detta som en kontrast till Guds rättfärdiga sinnelag. Det är främst genom dessa ord som människan erövrar och blir fullkomligt övertygad. Ord är de medel som ska erövra mänskligheten slutgiltigt, och alla som accepterar Guds erövring måste acceptera att slås och dömas av hans ord. Erövringen i dag sker just genom det talade ordet. Och exakt hur ska då folk samarbeta? Genom att inse hur dessa ord ska ätas och drickas och genom att lära sig förstå dem. När det gäller hur människor erövrar så är det inget de kan göra på egen hand. Allt du kan göra är att äta och dricka dessa ord och på så sätt bli medveten om ditt fördärv och din smuts, din upproriskhet och orättfärdighet, och falla ner inför Gud. Om du, efter att ha förstått Guds vilja, kan omsätta den i praktisk handling och om du har visioner och kan underkasta dig dessa ord helt och hållet och inte göra några egna val, då har du blivit erövrad – och det har skett som resultat av dessa ord. Varför förlorade mänskligheten vittnesbördet? Därför att ingen förtröstar på Gud, därför att Gud inte har någon plats i människors hjärtan. Erövringen av mänskligheten är lika med återupprättandet av mänsklighetens förtröstan. Folk vill alltid kasta sig huvudstupa in i den mondäna världen, de hoppas för mycket, vill ha för mycket för framtiden och har för många orimliga krav. De tänker alltid på köttet, planerar för köttet och har inget intresse av att söka gudstrons väg. Satan har ryckt bort deras hjärtan, de har förlorat sin vördnad för Gud och de är fixerade vid Satan. Men människan skapades av Gud. Därför

har människan förlorat vittnesbördet vilket innebär att hon har förlorat Guds härlighet. Syftet med att erövra mänskligheten är att återvinna härligheten i människans vördnad för Gud.

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövringsverk (1)" i "Ordet framträder i köttet"

Avsikten med dagens erövringsverk är att göra det uppenbart vad människans slut kommer att bli. Varför säger jag att dagens tuktan och dom är de sista dagarnas dom inför den stora vita tronen? Förstår du inte det? Varför är erövringsverket det slutliga stadiet? Är det inte just för att visa vilken sorts slut varje klass av människor kommer att möta? Är det inte för att låta var och en visa sina sanna färger under erövringsverkets tuktan och dom och därefter bli klassificerad enligt sitt slag? I stället för att säga att detta är att erövra människosläktet, är det kanske bättre att säga att det här handlar om att visa vad för slags slut som väntar varje klass av person. Det handlar om att bedöma folks synder och sedan avslöja de olika klasserna av individer och därmed slå fast huruvida de är onda eller rättfärdiga. Efter erövringsverket följer arbetet med att belöna de goda och bestraffa de onda. Människor som lyder fullkomligt – alltså de som blivit alltigenom erövrade – kommer att placeras i nästa steg av spridningen av Guds verk till hela universum; de som inte erövrats kommer att placeras i mörker och kommer att möta olycka. På så sätt kommer människorna att delas in i klasser efter sitt slag, missdådarna grupperas med det onda och får aldrig mer se solens ljus, medan de rättfärdiga grupperas med det goda och får ta emot ljus och leva för evigt i ljuset. Slutet är nära för allting; människans slut har förevisats klart inför hennes ögon och allting kommer att klassificeras efter sitt slag. Hur kan då människor undfly den vända det innebär då var och en klassificeras efter sitt slag? De olika slutet för respektive människoklass avslöjas när slutet är nära för allting, och detta sker under arbetet med att erövra hela universum (inklusive hela erövringsverket som inleds med den nuvarande verksamheten). Avslöjandet av hela människosläktets slutliga öde äger rum framför domarsätet under de sista dagarnas erövringsverk, under pågående tuktan. ... Syftet med erövringens sista stadium är att frälsa människor och även att uppenbara deras slut. Syftet är att avslöja folks moraliska förfall genom dom och på så sätt få dem att vända om, resa sig och börja sträva efter liv och människolivets rätta väg. Syftet är att väcka de avtrubbade och tröga människornas hjärtan och genom dom visa deras inre upproriskhet. Men om folk ändå inte förmår vända om, inte förmår sträva efter

människolivets rätta väg och inte förmår kasta av sig dessa fördärv, då är de bortom all frälsning och kommer att slukas av Satan. Detta är innebörden i Guds erövring: att frälsa människor samt att visa deras slutliga öden. Goda slut, dåliga slut – genom erövringsverket uppenbaras allesamman. Huruvida människor kommer att bli frälsta eller fördömd uppenbaras i sin helhet under erövringsverkets gång.

De sista dagarna är när alla ting kommer att klassificeras efter sitt slag genom erövring. Erövring är de sista dagarnas verk; att bedöma varje individs synder är med andra ord de sista dagarnas verk. Hur skulle folk annars kunna klassificeras? Klassificeringsverket som sker bland er är inledningen till en sådan verksamhet i hela universum. När det är genomfört kommer människorna i alla länder och av alla folk att bli föremål för erövringens verk. Det innebär att varje individ i skapelsen kommer att klassificeras efter sitt slag och ställas inför domstolen för att dömas. Ingen människa och inget ting kan undgå att drabbas av denna tuktan och dom, och inte heller finns det någon människa eller något ting som inte kommer att klassificeras efter sitt slag; varenda människa kommer att klassificeras, för alltings slut närmar sig och allt som finns i himlarna och på jorden har nått sin avslutning. Hur skulle människan kunna undkomma den mänskliga tillvarons sista dagar?

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövringsverkets (1)" i "Ordet framträder i köttet"

Jehovas verk var världens skapelse, det var begynnelsen; det nuvarande skedet av verket är verkets avslutning och det är slutet. I början utfördes Guds verk bland Israels utvalda och därmed inleddes en ny epok på den allra heligaste av alla platser. Verkets sista etapp genomförs i det mest orena av alla länder för att döma världen och avsluta tidsåldern. I den första etappen utfördes Guds verk på den ljusaste av alla platser, och den sista etappen utförs på den mörkaste av alla platser, och detta mörker kommer att drivas ut, ljuset frambringas och alla människor erövrats. När människorna på denna den mest orena och mörka av alla platser har erövrats och hela befolkningen har erkänt att det finns en Gud som är den sanne Guden och varenda individ har blivit helt övertygad, då skall detta faktum användas för att utföra erövringsverket i hela universum. Detta skede av verket är symboliskt: När denna tidsålders verk väl har avslutats, kommer det sextusenåriga förvaltningsverket att avslutas helt och hållet. När dessa människor på den mörkaste av alla platser har erövrats, säger det sig självt att det kommer att bli så på alla andra platser också. Det är alltså bara erövringsverket i Kina

som bär på en meningsfull symbolik. Kina förkroppsligar alla mörkrets krafter, och Kinas folk representerar alla dem som är av köttet, av Satan, och av kött och blod. Det kinesiska folket är det folk som har blivit mest fördärvat av den stora röda draken, som utgör den starkaste oppositionen mot Gud och vars mänskliga natur är mest depraverad och oren. Därmed är de arketyper för hela den fördärvade mänskligheten. Det betyder inte att andra länder inte alls har några problem; människans föreställningar är alla desamma, och även om människorna i dessa länder må vara av god kaliber motsätter de sig Gud om de inte känner honom. Varför motsatte sig även judarna Gud och trotsade honom? Varför motsatte sig även fariséerna Gud? Varför förrådde Judas Jesus? Vid den tiden kände många av lärjungarna inte Jesus. Varför trodde människor fortfarande inte på Jesus efter det att han blivit korsfäst och uppstått? Är inte människors olydnad alltid likadan? Det är bara det att Kinas folk har gjorts till ett exempel, och när det har erövrats kommer det att bli en förebild och ett typexempel som utgör en referens för andra. Varför har jag alltid sagt att ni utgör ett komplement till min förvaltningsplan? Det är i det kinesiska folket som korruption, orenhet, orättfärdighet, motstånd och upproriskhet manifesteras mest fullständigt och uppenbaras i alla sina olika former. Dels har de dålig kaliber, dels är deras liv och tänkesätt efterblivet, och deras vanor, sociala miljö, familj de fötts in i – alla är fattiga och ytterst efterblivna. Även deras status är låg. Verket på denna plats är symboliskt, och när detta testverk har utförts i sin helhet kommer Guds följande verk att gå mycket bättre. Om det här steget av verket kan slutföras går det följande verket som en dans. När väl det här steget i verket har genomförts, kommer allt att ha blivit en storslagen framgång och erövringsverket i hela universum kommer att vara helt avslutat. Faktum är att när verket bland er väl har genomförts med framgång kommer det att vara likvärdigt med framgång i hela världsalltet. Det här är skälet till att jag låter er fungera som förebild och typexempel. Upproriskhet, motstånd, orenhet och orättfärdighet – allt det här hittar man i dessa människor och i dem finns all mänsklighetens upproriskhet representerad. De är verkligen något i särklass. Därför framhålls de som erövringen personifierad, och när de väl har erövrats kommer de naturligt att bli ett typexempel och en förebild för andra.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

Människan bryr sig inte om någonting mer än det framtida slutet, det sista slutmålet, och om det finns något gott att hoppas på där eller inte. Om människan fick

ett vackert hopp under erövrans verk, och om människan innan hon erövrades fick ett ordentligt slutmål att eftersträva, då skulle inte erövringen av människan åstadkomma sin effekt, och dessutom skulle det även påverka effekten av erövrans verk. Med detta menas alltså att erövrans verk åstadkommer sin effekt genom att ta bort människans öde och utsikter, och döma och tukta människans upproriska sinnelag. Det uppnås inte genom att sluta något avtal med människan, alltså genom att ge välsignelser och nåd åt människan, utan genom att avslöja människans lojalitet genom att avklä henne sin frihet och utplåna hennes utsikter. Detta är det väsentliga i erövrans verk. Om människan fick ett vackert hopp alldeles i början, och tuktans och domens verk utfördes efteråt, då skulle människan godta denna tuktan och dom grundat på att hon hade utsikter, och i slutet skulle den villkorlösa lydnaden och tillbedjan av Skaparen från alla hans skapade varelser inte uppnås; det skulle bara finnas blind, okunnig lydnad, eller så skulle människan ställa blinda krav på Gud, och så skulle det bli omöjligt att helt erövra människans hjärta. Följaktligen skulle ett sådant erövrans verk inte kunna vinna människan, och inte heller bära vittnesbörd om Gud. Sådana skapade varelser skulle inte kunna utföra sin plikt, och skulle bara köpslå med Gud; det skulle inte vara erövring, utan barmhärtighet och välsignelse. Det största problemet med människan är att hon inte tänker på något annat än sitt öde och sina utsikter, att hon avgudar dem. Människan eftersträvar Gud för sitt ödes och sina utsikers skull; hon tillber inte Gud på grund av sin kärlek till honom. Och i erövrans av människan måste därför människans själviskhet, girighet och det som mest förhindrar hennes tillbedjan till Gud åtgärdas och därmed elimineras. När detta sker åstadkoms effekterna av människans erövrans. Resultatet blir att i de första stadierna av erövrans av människan är det nödvändigt att rensa bort människans vilda ambitioner och allvarligaste svagheter, och på så sätt uppenbara människans kärlek till Gud och ändra hennes kunskap om mänskligt liv, hennes syn på Gud och meningen med hennes existens. På så sätt renas människans kärlek till Gud, det vill säga att människans hjärta erövrans. Men i sin inställning till alla skapade varelser erövrans inte Gud bara för erövringens egen skull; istället erövrans han för att vinna människan, för sin egen äras skull, och för att återställa människans tidigaste, ursprungliga likhet. Om han bara skulle erövra för erövringens egen skull, då skulle betydelsen av erövrans verk gå förlorad. Det vill säga, om Gud efter att ha erövrans människan tvädde sina händer från

människan, och inte fäste avseende vid hennes liv eller död, då skulle inte detta vara förvaltning av mänskligheten, och inte heller skulle erövrandet av människan vara för hennes frälsnings skull. Endast att människan vinnas efter att hon erövrats och att hon slutligen anländer till ett underbart slutmål är det centrala i hela frälsningens verk, och endast detta kan åstadkomma syftet med människans frälsning. Med andra ord är det bara människans ankomst till det vackra slutmålet och hennes inträde i vila som är de utsikter som alla skapade varelser bör ha, och det verk som bör utföras av Skaparen.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

De sista dagarnas skede, då människan skall erövras, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojar, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid,

och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

3. Betydelsen av Guds doms- och tuktansverk

Relevanta ord från Gud:

De sista dagarnas verk innebär att separera allting utifrån sitt slag, att fullfölja Guds förvaltningsplan, för tiden är nära och Guds dag har kommit. Gud för alla som har trätt in i hans rike, det vill säga alla de som har varit lojala mot honom till slutet, in i Guds egen tidsålder. Men fram tills dess att Guds egen tidsålder kommer är det verk som Gud ska utföra inte att iaktta människans gärningar eller att undersöka människans liv utan att döma hennes upproriskhet, för Gud ska rena alla dem som kommer inför hans tron. Alla de som har följt Guds fotsteg fram till idag är de som har kommit inför Guds tron, och därför blir varje enskild individ som accepterar Guds verk i dess slutliga skede föremål för Guds rening. Med andra ord: alla som accepterar Guds verk i dess slutliga skede blir föremål för Guds dom.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i

själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens verk som utförs av Gud.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

Essensen av Guds verk av tuktan och dom är att rena mänskligheten, och det är inför dagen för den slutliga vilan. I annat fall kommer inte mänskligheten i sin helhet att kunna följa sina egna gelikar eller träda in i vila. Detta verk är mänsklighetens enda väg till att träda in i vila. Endast Guds renande verk kommer att rena mänskligheten från orättfärdighet, och endast hans verk av tuktan och dom kommer att föra fram mänsklighetens olydnad i ljuset och därmed skilja dem som kan bli frälsta från dem som inte kan det och dem som kommer att bli kvar från de som inte blir det. När detta verk avslutas kommer alla de människor som tillåts stanna kvar att renas och träda in i ett högre mänskligt tillstånd där de kommer att njuta av ett mer underbart andra liv som människor på jorden; de kommer med andra ord att inleda sin mänskliga vilodag och existera tillsammans med Gud. När de som inte kan bli kvar har genomgått tuktan och dom kommer deras ursprungliga form av blottas helt, sedan kommer de alla att tillintetgöras och, som Satan, inte längre ha rätt att finnas kvar på jorden. Framtidens mänsklighet kommer inte längre att omfatta några människor av det slaget; dessa människor är inte redo att träda in i landet för den slutgiltiga vilan, inte heller är de redo att träda in i den dag av vila som Gud och människan kommer att dela, för de är föremål för bestraffning och de är onda, inte rättfärdiga människor.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda

kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Är de här orden sanna? Gud dömer er idag, han tuktar er och fördömer er, men du måste vara medveten om att syftet med fördömandet är att du ska lära känna dig själv. Han fördömer, förbannar, dömer och tuktar dig så att du ska lära känna dig själv, så att ditt sinnelag ska kunna förändras. Han gör det för att du ska inse ditt värde och förstå att alla hans handlingar är rättfärdiga och i överensstämmelse med hans sinnelag och de krav hans verk ställer, att han verkar i överensstämmelse med sin plan för människans frälsning och att han är den rättfärdige Guden som älskar, frälser, dömer och tuktar människan. Om du bara vet att din status är oansenlig, att du är fördärvad och olydig, men inte vet att Gud önskar klargöra sin frälsning genom den dom och tuktan han utför i dig i dag, då finns det ingen möjlighet för dig att få erfarenhet, och än mindre är du kapabel att fortsätta framåt. Gud har inte kommit för att döda eller förstöra utan för att döma, förbanna, tukta och frälsa. Fram till dess att hans sextusenåriga förvaltningsplan når sitt slut – och han uppenbarar utfallet för varje kategori av människor – kommer målet med Guds verk på jorden att vara frälsning; dess enda syfte är att i grunden fullända dem som älskar honom och föra in dem i underkastelse under hans herravälde. Oavsett hur Gud frälser människor sker alltsamman genom att han får dem att göra sig fria från sin gamla sataniska natur; det vill säga, han räddar dem genom att få dem att söka livet. Om de inte gör det, kommer det inte att finnas något sätt för dem att ta emot Guds frälsning. Frälsningen är Guds eget verk, och att söka efter liv är något som människan måste åta sig för att kunna ta emot frälsningen. I människans ögon är frälsning lika med Guds kärlek, och Guds kärlek kan inte vara tuktan, dom och förbannelser; frälsning måste rymma kärlek, medkänsla och dessutom trösterika ord och gränslösa välsignelser. Folk tror att när Gud frälser människor så gör han det genom att beröra dem med sina välsignelser och sin nåd så att de kan ge sitt hjärta till Gud. Han frälser alltså människor genom att röra vid dem. Den sortens frälsning innebär att

man ingår ett avtal. Inte förrän Gud lovar människorna hundrafalt tillbaka underkastar de sig hans namn och strävar efter att för hans skull göra det som är gott och förhålliga honom. Det är inte vad Gud har tänkt sig för människan. Gud har kommit för att verka på jorden för att rädda den fördärvade mänskligheten; det är absolut sant. Om det inte vore så, skulle han definitivt inte ha kommit för att utföra sitt verk personligen. Förr innefattade hans frälsningsmetod att han visade den största kärlek och medkänsla, i så hög grad att han gav sitt allt till Satan i utbyte mot hela mänskligheten. Vår tid är inte alls som gångna tider: Den frälsning som skänks er i dag äger rum i de sista dagarna, samtidigt som alla klassificeras efter sin sort; de medel som används för er frälsning är inte kärlek eller medkänsla utan tuktan och dom så att människan ska bli mer grundligt frälst. Det enda ni får ta emot är följaktligen tuktan, dom och obarmhärtiga slag, men ni ska veta att det inte finns ett uns av bestraffning i dessa hjärtlösa slag. Oavsett hur stränga mina ord må vara, så är det enda som drabbar er några få ord som ni kanske uppfattar som extremt hjärtlösa, och oavsett hur arg jag må vara är det fortfarande ord av undervisning som regnar över er och jag har inte för avsikt att skada eller döda er. Är inte allt detta fakta? Ni ska veta att idag syftar allt till er frälsning, oavsett om det handlar om rättfärdigt dömande eller hjärtlös förädling och tuktan. Oavsett om var och en idag klassificeras efter sitt slag eller människans kategorier blottläggs, så är syftet med alla Guds ord och allt han gör att rädda dem som verkligen älskar honom. Den rättfärdiga domen syftar till att luttra människan, och den hjärtlösa förädlingen syftar till att rena henne; de stränga orden och tuktan syftar båda till att luttra henne och sker för frälsningens skull. Dagens frälsningsmetod skiljer sig följaktligen från gångna tiders. I dag bringas ni frälsning genom rättfärdigt dömande och det är ett bra redskap för att klassificera var och en av er efter sitt slag. Obarmhärtig tuktan tjänar dessutom som er största frälsning – och vad har ni att säga när ni står inför denna tuktan och dom? Har ni inte alltid åtnjutit frälsning, från början till slut? Ni har sett Gud i köttet och insett hans allmakt och visdom; därtill har ni gång på gång upplevt slag och fostran. Men har ni inte också mottagit enastående nåd? Är ni inte mer välsignade än alla andra? Den nåd ni erfarit är till och med rikligare än den härlighet och de rikedomar som Salomo njöt av! Tänk efter: Skulle era dagar ha kunnat vara så länge om jag inte hade kommit i avsikt att frälsa er utan för att fördöma och straffa er? Skulle ni syndfulla varelser av kött och blod ha kunnat överleva till idag? Om mitt mål bara hade varit att straffa er, varför skulle jag

då ha blivit kött och gett mig in på ett så stort projekt? Skulle jag inte ha kunnat straffa er dödliga varelser bara genom att säga ett enda ord? Hade jag fortfarande varit tvungen att förgöra er efter att avsiktligt ha fördömt er? Tror ni fortfarande inte på dessa mina ord? Hade jag kunnat rädda människan enbart genom kärlek och medlidande? Eller hade jag kunnat använda enbart korsfästelsen för att frälsa människan? Bidrar inte mitt rättfärdiga sinnelag ytterligare till att göra människan fullständigt lydig? Är inte det mer i stånd att frälsa människan helt och hållet?

Utdrag ur "Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Sanningen är att syftet med det verk som utförs nu är att få människor att överge Satan, överge sin gamla förfader. Alla domar efter ordet syftar till att avslöja mänsklighetens fördärvade sinnelag och göra det möjligt för folk att förstå livets väsen. Dessa upprepade domar genomtränger folks hjärtan. Varje dom påverkar deras öde direkt och är menad att såra deras hjärtan så att de kan släppa taget om alla dessa saker och på så vis lära känna livet, lära känna denna smutsiga värld och även lära känna Guds visdom och allmakt samt lära känna denna av Satan fördärvade mänsklighet. Ju mer av den här sortens tuktan och dom, desto mer kan människans hjärta såras och desto mer kan hennes ande väckas till liv. Att väcka andarna hos dessa extremt fördärvade och allra djupast bedragna människor till liv är målet med den här sortens dom. Människan har ingen ande, hennes ande dog för länge sedan och hon vet inte att det finns en himmel, vet inte att det finns en Gud och vet absolut inte att hon kämpar i dödens avgrund. Hur skulle det då vara möjligt för henne att veta att hon lever i det här onda helvetet på jorden? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att hennes ruttna lik, genom Satans fördärv, har fallit ner till dödens Hades? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att allt på jorden sedan länge förstörs av mänskligheten bortom all räddning? Och hur skulle hon möjligtvis kunna veta att Skaparen har kommit till jorden i dag och letar efter en grupp fördärvade människor som han kan rädda? Till och med när människan har upplevt varje möjlig förfining och dom är hennes slöa medvetande fortfarande knappt vaket och praktiskt taget ligkiltigt. Mänskligheten är så förfallen! Även om den här sortens dom är som det grymma haglet som faller ner från himlen, är den av största nytta för människan. Om människor inte dömdes på det här sättet skulle inga resultat uppnås och det skulle vara fullständigt omöjligt att rädda människor från misärens

avgrund. Om det inte vore för det här verket skulle det vara väldigt svårt för folk att stiga upp ur Hades eftersom deras hjärtan har varit döda länge och deras andar har trampats ner av Satan för länge sedan. Det som krävs för att rädda er som har sjunkit ner till förfallets bottenlösa djup är att ihärdigt ropa till er och ihärdigt döma er, och först då kommer era iskalla hjärtan att väckas till liv.

Utdrag ur "Endast de som fullkomnats kan leva ett meningsfullt liv" i "Ordet framträder i köttet"

Utdrag ur "Den inre sanningen om erövrands verk (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Gud blev kött på den mest efterblivna och smutsiga platsen av alla, och det är bara på det viset som han tydligt kan visa sitt heliga och rättfärdiga sinnelag i dess helhet. Och hur visas hans rättfärdiga sinnelag? Det visas när han dömer människans synder, när han dömer Satan, när han avskyr synden och när han föraktar de fiender som motsätter sig och gör uppror mot honom. De ord jag talar i dag är ämnade att döma människans synder, döma hennes orättfärdighet och förbanna hennes olydnad. Människans oärlighet och svekfullhet, hennes ord och gärningar – allt som strider mot Guds vilja måste dömas och människans olydnad måste fördömas som synd. Hans ord kretsar kring domens principer; han använder domen över människans orättfärdighet, förbannandet av människans upproriskhet och avslöjandet av människans fula ansikten till att visa sitt eget rättfärdiga sinnelag. Helighet är en symbol för Guds rättfärdiga sinnelag, och hans helighet är faktiskt hans rättfärdiga sinnelag. Era fördärvade sinnelag är vad dagens ord handlar om – jag använder dem för att tala och döma och utföra erövrands verk. Endast detta är det verkliga arbetet, och endast detta får Guds helighet att stråla helt och fullt. Om det inte finns ett spår av fördärvat sinnelag hos dig kommer Gud inte att döma dig och han kommer inte heller att visa dig sitt rättfärdiga sinnelag. Eftersom du har ett fördärvat sinnelag kommer Gud inte att låta dig slippa undan, och det är därigenom som hans helighet visas. Om Gud skulle se att människans orenhet och upproriskhet var för stora men att han varken talade eller dömde dig, eller tuktade dig för din orättfärdighet, skulle det bevisa att han inte är Gud, för han skulle inte hata synden; han skulle vara lika smutsig som människan. I dag är det på grund av din smuts som jag dömer dig och på grund av ditt fördärv och din upproriskhet som jag tuktar dig. Jag visar inte upp min makt för er eller förtrycker er avsiktligt; jag gör de här sakerna därför att ni, som har blivit födda i detta smutsens land, har blivit så kraftigt förorenade av smuts. Ni har helt enkelt förlorat er integritet och mänsklighet och har

blivit som grisar, födda i världens smutsigaste avkrok, och det är därför som ni blir dömda och som jag släpper lös min vrede över er. Det är just på grund av den här domen som ni har kunnat se att Gud är den rättfärdige Guden, och att Gud är den helige Guden; det är just på grund av sin helighet och rättfärdighet som han dömer er och släpper lös sin vrede över er. Eftersom han kan uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag när han ser människans upproriskhet och eftersom han kan uppenbara sin helighet när han ser människans smuts, är detta tillräckligt för att visa att han är Gud själv som är helig och ofördärvad fastän han bor i smutsens land.

Utdrag ur "Hur effekterna av det andra steget i erövringsverket uppnås" i "Ordet framträder i köttet"

Gud gör sitt verk med tuktan och dom för att människan ska få kunskap om honom och för hans vittnesbörds skull. Utan hans fördömande av människans fördärvade sinnelag skulle människan omöjligt känna till hans rättfärdiga sinnelag som inte tål några överträdelser, inte heller skulle hon kunna omvandla sin gamla kunskap om Gud till ny. För sitt vittnesbörds skull och för sin förvaltnings skull visar han sin helhet offentligt, så att människans genom hans offentliga framträdande får möjlighet att nå kunskap om Gud, bli förvandlad till sitt sinnelag och bära ett genljudande vittnesbörd om Gud. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har

fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

4. Betydelsen av Guds prövnings- och förädlingsverk

Relevanta ord från Gud:

Vilket inre tillstånd hos människor är dessa prövningar inriktade på? De är inriktade på det upproriska sinnelag i människan som är oförmöget att tillfredsställa Gud. Det finns mycket som är orent inom människorna, och mycket som är hycklerier, och Gud utsätter dem därför för prövningar för att rena dem. ...

Om du inte känner till Guds sinnelag, då kommer du oundvikligen att falla under prövningar, därför att du är omedveten om hur Gud gör människor fullkomliga, och på vilka sätt han gör dem fullkomliga, och när Guds prövningar kommer över dig och de inte stämmer med dina föreställningar, då kommer du inte att kunna stå stadig. Guds sanna kärlek är hans hela sinnelag, och när Guds hela sinnelag visar sig för folk, vad medför detta för ditt kött? När Guds rättfärdiga sinnelag visas för folk, då kommer deras kött oundvikligen att lida mycket smärta. Om du inte lider denna smärta, då kan du inte göras fullkomlig av Gud, och du kommer inte heller att kunna ägna Gud sann kärlek. Om Gud gör dig fullkomlig, kommer han förvisso att visa hela sitt sinnelag för dig. Från skapelsens tid fram till idag har Gud aldrig visat hela sitt sinnelag för människan – men under de sista dagarna avslöjar han det för denna grupp av människor som han har förutbestämt och utvalt, och genom att göra människor fullkomliga blottlägger han sina sinnelag, genom vilka han fulländar en grupp människor. Sådan är Guds sanna kärlek till människorna. Att uppleva Guds sanna kärlek till dem kräver att människorna utstår extrem smärta, och betalar ett högt pris. Först efter detta kommer de att vinnas av Gud och kunna ge sin sanna kärlek tillbaka till Gud, och först då kommer Guds hjärta att vara tillfredsställt. Om människor vill göras fullkomliga av Gud, och om de vill göra hans vilja, och fullt ut ge sin sanna kärlek till Gud, då måste de uppleva mycket lidande och många kval från omständigheterna, för att lida smärta värre än döden; till slut kommer de att tvingas ge sitt sanna hjärta tillbaka till Gud. Huruvida någon verkligen älskar Gud eller inte avslöjas under vedermöda och förfining. Gud renar människors kärlek, och detta uppnås också enbart under vedermöda och förfining.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

I mötet med människans tillstånd och attityd till honom har Gud utträttat nya verk som innebär att det hos människan kan finnas både kunskap och lydnad mot honom, både kärlek och vittnesbörd. Därför måste människan uppleva Guds förfining av henne,

såväl som hans dom, behandling och beskärning av henne. Utan detta skulle människan aldrig lära känna Gud och aldrig verkligen kunna älska och vittna om honom. Gud förfinar inte människan för att enbart att uppnå en ensidig effekt utan för att uppnå en mångfasetterad effekt. Endast på detta sätt utför Gud förfiningens verk i dem som är villiga att söka sanningen, så att människans beslut och kärlek fullkomnas av Gud. För dem som är villiga att söka sanningen och längtar efter Gud är inget mer meningsfullt eller till större hjälp än en förfining som denna. Det är inte så lätt för människan att känna eller förstå Guds sinnelag, för Gud är i slutänden Gud. När allt kommer omkring är det omöjligt för Gud att ha samma sinnelag som människan och därför är det inte lätt för människan att lära känna hans sinnelag. Sanningen är inte medfödd hos människan och inte lätt att förstå för dem som har blivit fördärvade av Satan. Människan är tom på sanning och tom på beslut att omsätta sanningen i praktiken, och om hon inte lider och inte förfinas eller blir bedömd kommer hennes beslut aldrig att fullkomnas. Förfiningen är kvalfull och mycket svår att acceptera för alla människor – men det är under förfiningen som Gud visar sitt rättfärdiga sinnelag för människan, tillkännager sina krav på henne och ger mer upplysning och mer handfast beskärning och behandling. Genom jämförelsen mellan fakta och sanning ger han människan mer kunskap om sig själv och sanningen, och han ger henne mer förståelse av Guds vilja och låter därmed människan få en mer uppriktig och renare kärlek till Gud. Detta är Guds syften med förfiningen. Allt arbete som Gud utför i människan har sina egna syften och sin egen betydelse. Gud gör inget som är meningslöst och han utför inte heller något verk som inte gynnar människan. Förfining innebär inte att människor tas bort från Gud och inte heller betyder det att de förgörs i helvetet. Det innebär att människans sinnelag förändras – hennes motiv, hennes gamla åsikter, hennes kärlek till Gud och hela hennes liv förändras. Förfining är en sann test av människan och en sorts verklig träning och endast under förfiningen kan hennes kärlek fylla sin inneboende funktion.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Ju mer omfattande Guds förfining är, desto mer kan människor älska Gud i sina hjärtan. Pinan i deras hjärtan är till fördel i deras liv – de kan lättare känna frid inför Gud, deras relation med Gud är närmare och de kan lättare se Guds oerhörda kärlek och hans oerhörda frälsning. Petrus upplevde förfining hundratals gånger och Job genomgick flera provningar. Om ni vill bli fullkomliggjorda av Gud måste ni genomgå

förfining hundratals gånger. Endast om ni är tvungna att genomgå den processen och måste lita på det steget kan ni uppfylla Guds vilja och fullkomnas av Gud. Förfiningen är det bästa sätt på vilket Gud gör människor fullkomliga; endast förfining och svåra prövningar kan väcka den sanna kärleken till Gud i människors hjärtan. Utan umbäranden har inte människor den sanna kärleken till Gud. Om de inte provas inombords och inte på allvar blir utsatta för förfining kommer deras hjärtan alltid att sväva omkring i den yttre världen. När du har förfinats till en viss grad kommer du att se dina egna svagheter och svårigheter, du kommer att se hur mycket du brister och att du inte kan övervinna de många problem som du möter, och du kommer att se hur stor din olydnad är. Endast under prövningar kommer människor att verkligen inse sitt faktiska skick, och prövningar gör det enklare för människor att bli fullkomliggjorda.

Petrus upplevde förfining hundratals gånger under sitt liv och genomgick många plågsamma prövningar. Den förfiningen blev grunden till hans oerhörda kärlek till Gud och den mest betydelsefulla upplevelsen i hans liv. Att han kunde äga en oerhörd kärlek till Gud berodde till viss del på hans beslut att älska Gud, men ännu viktigare var den förfining och det lidande som han genomgick. Det lidandet blev hans ledning på vägen att älska Gud och det som var mest minnesvärt för honom. Om inte människor genomgår förfiningens smärta när de älskar Gud är deras kärlek full av orenheter och sådant de själva föredrar; en sådan kärlek är full av Satans idéer och helt enkelt oförmögen att uppfylla Guds vilja. Att vara besluten att älska Gud är inte det samma som att verkligen älska Gud. Även om allt som de tänker i sina hjärtan är för att älska Gud och behaga Gud – som om deras tankar inte rymde några mänskliga idéer utan enbart vore för Guds skull – är sådana tankar, när de förs inför Gud, inte tankar som lovordas eller välsignas av Gud. Inte ens när människor har förstått alla sanningar tillfullo – när de har lärt känna dem alla – kan detta sägas vara ett tecken på kärlek till Gud; det kan inte sägas att dessa människor verkligen älskar Gud. Trots att människor har förstått många sanningar utan att genomgå förfining är de oförmögna att omsätta dessa sanningar i praktiken. Det är endast under förfiningen som människor kan förstå dessa sanningars verkliga innebörd; endast då kan människor verkligen erfara deras inre innebörd. När de då gör ett nytt försök kan de omsätta sanningarna i praktiken som sig bör och i överensstämmelse med Guds vilja. Då har deras mänskliga idéer stillats,

deras mänskliga fördärv har minskat och deras mänskliga känslor har ebbat ut; först då är deras praktiserande en sann manifestation av deras kärlek till Gud.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva förfining kan människan uppriktigt älska Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Människan liden när Gud verkar för att förädla henne. Ju mer en individ förädlas, desto större blir hennes kärlek till Gud och desto mer av Guds makt kommer att uppenbaras i henne. Och omvänt – ju mindre förädling en människa mottar, desto mindre växer hennes kärlek till Gud och desto mindre kommer Guds makt att uppenbaras i henne. Ju mer en sådan människa förädlas och ju mer smärta och plåga hon upplever, desto mer växer hennes kärlek till Gud, desto mer äkta blir hennes tillit till Gud och desto större blir hennes kunskap om Gud. I dina upplevelser kommer du att se människor som lider svårt då de förädlas, då de utsätts för omfattande åtgärder och fostran, och du kommer att se att det är de här människor som har en djup kärlek till Gud och en större och mer inträngande kunskap om Gud. De som inte har upplevt att bli åtgärdade har bara en ytlig kunskap och de kan bara säga: "Gud är så god, han skänker människorna sin nåd så att de kan glädjas åt honom." Om folk har erfarit att bli åtgärdade och fostrade, då kan de tala om den sanna kunskapen om Gud. Så ju mer förunderliga Guds verk i människan är, desto mer värdefullt och betydelsefullt är det. Ju mer ogenomträngligt det är för dig och ju mer oförenligt det är med dina uppfattningar, desto mer kan Guds verk erövra dig, vinna dig och göra dig fullkomlig. Hur väldig är inte betydelsen av Guds verk! Om inte Gud förädlade människan på det här viset, om han inte arbetade enligt denna metod, skulle hans verk vara ineffektivt och betydelselöst. Tidigare sas det att Gud skulle välja ut och vinna denna skara och göra dem fullkomliga i de sista dagarna; häri ligger en sällsam betydelse. Ju större det verk är som Gud utför i ert inre, desto större och renare blir er kärlek till honom. Ju större Guds verk är, desto mer kan människan fatta något av hans visdom och desto större är människans kunskap om honom.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

Gud kan fullkomna människan genom både positiva och negativa sidor. Det beror på om du kan erfara och om du strävar efter att fullkomnas av Gud. Om du verkligen försöker bli fullkomnad av Gud, då kan det negativa inte få dig att drabbas av förlust, men det kan föra med sig saker till dig som är mer verkliga. Det kan göra dig mer i stånd att inse som saknas inom dig, mer förmögen att komma till rätta med dina verkliga

tillstånd och inse att människan inte har någonting och inte är någonting. Om du inte upplever prövningar så förstår du inte, och du kommer alltid att känna att du står över andra och är bättre än alla andra. Genom allt detta kommer du att inse att allt som hände förut utfördes av Gud och skyddades av Gud. När du träder in i prövningar lämnas du utan kärlek eller tro, du saknar bön och kan inte sjunga lovsånger – och utan att inse det lär du känna dig själv mitt i detta. Gud har många sätt att fullkomna människan. Han använder sig av alla typer av miljöer för att åtgärda människans fördärvade sinnelag och använder olika saker för att blottlägga henne; i ett hänseende åtgärdar han människan, i ett annat blottlägger han henne, och i åter ett annat avslöjar han henne, gräver fram och uppenbarar ”hemligheter” i människohjärtats djup, och visar människan hennes natur genom att avslöja många av hennes tillstånd. Gud fullkomnar människan med många metoder – genom uppenbarelse, åtgärder, förädling och tuktan – så att hon kan veta att Gud är praktisk.

Utdrag ur ”Endast de som fokuserar på att praktisera kan fullkomnas” i ”Ordet framträder i köttet”

5. Hur måste du tro på Gud för att bli frälst och fullkomliggjord?

Relevanta ord från Gud:

För att kunna hoppas på att bli fullkomnad av Gud måste man först förstå vad det innebär att bli fullkomnad av honom, liksom vilka villkor man måste uppfylla för att bli fullkomnad. När man väl har förstått detta måste man söka efter en handlingsväg. För att bli fullkomnad måste man äga vissa egenskaper. Många människor har inte tillräckligt hög kvalitet av naturen, och i sådana fall måste man betala ett pris och anstränga sig ordentligt. Ju sämre kvalitet man har, desto mer måste man anstränga sig. Ju bättre du förstår Guds ord och ju mer du omsätter dem i praktiken, desto snabbare kan du träda in på fullkomnandets väg. Genom att bedja kan du bli fullkomnad på bönens område; du kan också bli fullkomnad genom att äta och dricka Guds ord, förstå deras innersta väsen och leva ut deras verklighet. Genom att dagligen uppleva Guds ord, kommer du att få veta vad som saknas i dig, och dessutom kommer du att lära känna din akilleshäla och andra svagheter och be och vädja till Gud. Genom att göra det kommer du successivt att fullkomnas. Vägen till fullkomning består av att: bedja, äta och dricka Guds ord, förstå essensen i Guds ord, vinna inträde i upplevelsen av Guds ord, inse sina brister, underkasta sig Guds verk, vara uppmärksam på Guds börda och försaka köttet genom din kärlek till Gud, och ofta delta i sammankomster med dina bröder och systrar, vilket kan berika dina upplevelser. Oavsett om det handlar om livet i gruppen eller ditt privatliv, och oavsett om det rör sig om stora eller små sammankomster, kan de alla göra det möjligt för dig få erfarenhet och undervisning så att ditt hjärta kan vara stilla inför Gud och återvända till honom. Allt detta är en del av fullkomningsprocessen. Att uppleva Guds ord innebär, som tidigare sagts, att verkligen kunna smaka dem och tillåta dig själv att leva ut dem så att du får större tro och kärlek till Gud. På det här sättet kommer du successivt att göra dig av med ditt fördärvade sataniska sinnelag, befria dig från opassande motivationer och leva ut en normal människas skepnad. Ju mer kärlek till Gud du har inom dig – det vill säga, ju mer av dig som har fullkomnats av Gud – desto mindre kommer du att vara besatt av Satans fördärv. Genom dina praktiska erfarenheter kommer du successivt att börja gå på fullkomnandets väg. Så om du vill bli fullkomliggjord är det synnerligen viktigt att du är uppmärksam på Guds vilja och att du upplever hans ord.

Utdrag ur "Var uppmärksam på Guds vilja för att uppnå fullkomning" i "Ordet framträder i köttet"

I sin tro på Gud sökte Petrus tillfredsställa Gud i alla avseenden och han försökte lyda allt som kom från Gud. Utan minsta klagan kunde han acceptera att tuktas och dömas liksom att förädlas, provas och sakna mycket i sitt liv – inget av detta kunde förändra hans kärlek till Gud. Var inte detta den ultimata gudskärleken? Var inte detta att göra en Guds skapelses plikt? Vare sig det gäller tuktan, dom eller prövning så kan du alltid vara lydig intill döden, och det är vad en Guds skapelse har att uppnå, det är renheten i kärleken till Gud. Om människan kan uppnå detta är hon en kvalificerad Guds skapelse och det finns inget som uppfyller Skaparens önskan mer.

Utdrag ur "Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går" i "Ordet framträder i köttet"

Om folk önskar att bli levande varelser, och att bära vittnesbörd om Gud, och att bli godkända av Gud, måste de acceptera Guds frälsning, måste de gladeligen underkasta sig hans dom och tuktan och måste gladeligen acceptera Guds beskärning och behandling. Först då kommer de att kunna omsätta alla sanningar som Gud kräver i praktiken och först då kommer de att få Guds frälsning och verkligen bli levande varelser.

Utdrag ur "Har du kommit till liv?" i "Ordet framträder i köttet"

De som över huvud taget inte lyder Gud, de som endast erkänner Guds namn och som har en viss uppfattning om Guds hjärtlighet och skönhet, men som fortfarande inte håller jämna steg med den Helige Ande, och som inte följer den Helige Andes nutida verk och ord – dessa människor lever i Guds nåd, men de kommer inte att vinnas och bli fullkomliggjorda av Gud. Gud gör så att människor uppnår perfektion genom deras lydnad, genom att de äter, dricker och njuter av Guds ord, och genom lidandet och förädlingen i sina liv. Endast genom en tro som denna kan människors sinnelag förändras. Endast då kan de besitta den sanna kunskapen om Gud. Att inte vara nöjd med att leva bland Guds nådegåvor, att aktivt törsta efter sanningen och att söka efter den, och att eftersträva att vinnas av Gud – det är vad det innebär att medvetet lyda Gud. Detta är just den typ av tro som Gud vill se.

Utdrag ur "I din tro på Gud skall du lyda Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 5 Sanningarna om Guds inkarnation

1. Vad är inkarnationen? Vad är det väsentliga i inkarnationen?

Relevanta ord från Gud:

Inkarnationens innebörd är att Gud framträder i köttet och han kommer för att i ett köttets avbild verka bland människor som han skapat. För att Gud ska inkarneras måste han därför först bli kött, kött med en normal mänsklig natur; detta är den mest grundläggande förutsättningen. Konsekvensen av Guds inkarnation är faktiskt att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa. Hans inkarnerade liv och verk kan delas in i två stadier. Först kommer det liv han lever innan han börjar bedriva sin verksamhet. Han lever i en vanlig mänsklig familj, i en ytterst normal mänsklighet och följer gängse moral och lagar för mänskligt liv, med normala mänskliga behov (mat, kläder, husrum och sömn), normala mänskliga svagheter och normala mänskliga känslor. Under det första stadiet lever han med andra ord i en icke-gudomlig, helt normal mänsklighet och engagerar sig i alla normala mänskliga aktiviteter. Det andra stadiet är det liv han lever efter att han börjat bedriva sin verksamhet. Han bor fortfarande i den vanliga mänskligheten med ett normal mänskligt skal och utåt sett visar han inga tecken på något övernaturligt. Men han lever enbart för sin verksamhet och under denna tid existerar hans normala mänsklighet helt för att tjäna hans gudomlighets normala verk, för vid det laget har hans normala mänsklighet mognat så mycket att han kan bedriva sin verksamhet. Det andra stadiet av hans liv består alltså av att bedriva sin verksamhet i sin normala mänsklighet, ett liv av både normal mänsklighet och fullständig gudomlighet. Anledningen till att han lever i en fullständigt normal mänsklighet under det första stadiet av sitt liv är att hans mänsklighet ännu inte motsvarar hela det gudomliga verket; den är fortfarande inte mogen. Först när hans mänsklighet mognar och blir kapabel att axla hans verksamhet kan han börja utöva sin verksamhet. Eftersom han, som kött, behöver växa och mogna, utgörs det första stadiet av hans liv av normal mänsklighet, medan det liv den inkarnerade Guden lever under sin verksamhet i det andra stadiet karaktäriseras av både mänsklighet och fullständig gudomlighet, eftersom hans mänsklighet då är kapabel att företa sig hans verk och utöva hans ämbete. Om den inkarnerade Guden på allvar påbörjade sitt ämbete i den stund då han föddes och gjort övernaturliga tecken och under, då skulle han inte ha haft något fysiskt väsen. Därför existerar hans

mänsklighet för hans fysiska väsens skull; det kan inte finnas något kött utan mänsklighet och en person utan mänsklighet är inte en människa. På detta sätt är mänskligheten hos Guds kött en inneboende egenskap hos Guds inkarnerade kött. Att säga ”när Gud blir kött är han helt gudomlig och inte mänsklig över huvud taget” är hädelse, för detta påstående existerar helt enkelt inte och det strider mot inkarnationens princip. Även efter det att han börjar utöva sitt verksamhet, lever han i sin gudomlighet med ett mänskligt yttre skal när han utför sitt verk; det är bara det att just då tjänar hans mänsklighet enbart syftet att låta hans gudomlighet utföra verket i det normala köttet. Den som ligger bakom verket är alltså den gudomlighet som bebor hans mänsklighet. Det är hans gudomlighet, inte hans mänsklighet, som är verksam, men det är en gudomlighet som är dold i hans mänsklighet; hans verk utförs i huvudsak av hans fullständiga gudomlighet, inte av hans mänsklighet. Men det som utåt sett utför verket är hans kött. Man skulle kunna säga att han är en människa och också Gud, för Gud blir en Gud som lever i köttet, med ett mänskligt skal och ett mänskligt väsen men också med Guds väsen. Eftersom han är en människa med Guds väsen, står han över alla skapade människor, över varje människa som kan utföra Guds verk. Bland alla dem som har ett mänskligt skal som hans, bland alla dem som besitter mänsklighet, är det därför bara han som är den inkarnerade Guden själv – alla andra är skapade människor. Trots att de alla har mänsklighet, har skapade människor ingenting mer än mänsklighet, medan den inkarnerade Guden är annorlunda: i hans kött har han inte bara mänsklighet utan, än viktigare, gudomlighet. Hans mänsklighet kan ses i hans kötts yttre utseende och i hans vardagsliv, men hans gudomlighet är svår att uppfatta. Eftersom hans gudomlighet endast uttrycks när han har mänsklighet och inte är så övernaturlig som folk föreställer sig, är det oerhört svårt för människor att se den. Till och med idag har människor ytterst svårt att begripa den inkarnerade Gudens sanna väsen. Jag väntar mig att det fortfarande, även efter att jag talat om det så länge, är ett mysterium för de flesta av er. Faktum är att den här frågan är väldigt enkel: Eftersom Gud blir kött är hans väsen en förening av mänsklighet och gudomlighet. Denna förening kallas för Gud själv, Gud själv på jorden.

Utdrag ur ”Köttets inre väsen bebos av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Livet som Jesus levde på jorden var ett normalt liv i köttet. Han levde i sitt kötts normala mänsklighet. Hans myndighet – att utföra sitt verk och tala sitt ord, eller att

bota sjuka och driva ut demoner, att göra sådana exceptionella saker – framträdde i stort sett inte förrän han inledde sin verksamhet. Hans liv innan tjugonio års ålder, innan han utövade sin verksamhet, var bevis nog för att han bara var normalt kött. På grund av detta, och eftersom han ännu inte hade börjat bedriva sin verksamhet, såg folk inget gudomligt i honom, de såg ingenting mer än en normal mänsklig varelse, en vanlig man – precis som somliga vid den tiden trodde att han var Josefs son. Folk trodde att han var son till en vanlig människa, det var omöjligt för dem att veta att han var Guds inkarnerade kött. Till och med när han under sin verksamhet gjorde många under sa de flesta människor fortfarande att han var Josefs son, för han var Kristus med det yttre skalet av normal mänsklighet. Både hans normala mänsklighet och hans verk existerade för att uppfylla betydelsen av den första inkarnationen och bevisa att Gud helt hade kommit i köttet och blivit en alltigenom vanlig människa. Att han hade en normal mänsklighet innan han påbörjade sitt verk var ett bevis på att han var vanligt kött; att han därefter verkade bevisade också att han var vanligt kött, för han gjorde tecken och under, botade sjuka och drev ut demoner i köttet med normal mänsklighet. Anledningen till att han kunde göra under var att hans kött bar på Guds myndighet, var det kött som Guds Ande var iklädd. Han ägde denna myndighet på grund av Guds Ande och det betydde inte att han inte var ett kött. Att bota sjuka och driva ut demoner var det verk han behövde utföra i sin verksamhet, ett uttryck för hans gudomlighet som var dold i hans mänsklighet, och oavsett vilka tecken han gjorde eller hur han visade prov på sin myndighet levde han fortfarande i en normal mänsklighet och var fortfarande normalt kött. Fram till den punkt då han uppväcktes efter att ha dött på korset bodde han i normalt kött. Såväl att skänka nåd, bota sjuka och driva ut demoner var en del av hans verksamhet, verk han utförde i sitt normala kött. Innan han gick till korset lämnade han aldrig sitt normala mänskliga kött, oavsett vad han gjorde. Han var Gud själv och utförde Guds eget verk, men eftersom han var Guds inkarnerade kött åt han mat och bar kläder, hade normala mänskliga behov, ett normalt mänskligt förnuft och ett normalt mänskligt vett. Allt detta var bevis på att han var en normal människa, vilket bevisade att Guds inkarnerade kött var ett kött med en normal mänsklighet, inte en övernaturlig sådan. Det var hans uppgift att slutföra Guds första inkarnations verk, att fullborda den första inkarnationens verksamhet. Innebörden av inkarnation är att en vanlig, normal människa utför Guds eget verk, alltså att Gud utför sitt gudomliga verk i mänsklighet

och därmed besegrar Satan. Inkarnation innebär att Guds Ande blir ett kött, det vill säga att Gud blir kött; det verk han utför i köttet är Andens verk som förverkligas i köttet, uttrycks av köttet. Ingen utom Guds kött kan utföra den inkarnerade Gudens verksamhet, det vill säga, endast Guds inkarnerade kött, denna normala mänsklighet – och ingen annan – kan uttrycka det gudomliga verket.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Den inkarnerade Gudens mänsklighet existerar för att upprätthålla det normala gudomliga verket i köttet; hans normala mänskliga tänkande upprätthåller hans normala mänsklighet och alla hans normala fysiska aktiviteter. Man kan säga att hans normala mänskliga tänkande existerar i syfte att stödja allt verk av Gud i köttet. Om detta kött inte hade ett normalt mänskligt sinne, så skulle inte Gud kunna verka i köttet och det han behöver göra i köttet skulle aldrig kunna åstadkommas. Trots att den inkarnerade Guden äger ett normalt mänskligt sinne, förvanskas inte hans verk av mänskligt tänkande; han tar sig an verket i mänskligheten med ett normalt sinne, under förutsättning att han besitter mänskligheten med ett sinne, inte genom utövandet av normalt mänskligt tänkande. Oavsett hur upphöjda hans kötts tankar är, präglas inte hans verk av logik eller tänkande. Hans verk är med andra ord inte uttänkt av sinnet i hans kött, utan är ett direkt uttryck för det gudomliga verket i hans mänsklighet. Alla hans verk utgör den verksamhet han behöver fullborda och inget av det är uttänkt av hans hjärna. Botandet av sjuka, utdrivandet av demoner och korsfästelsen var till exempel inte produkter av hans mänskliga sinne, kunde inte ha åstadkommits av någon människa med ett mänskligt sinne. Likaså är dagens erövrande verk en verksamhet som måste utövas av den inkarnerade Guden, men det är inte verket av en människas vilja; det är det verk hans gudomlighet måste utföra, verk som inte någon köttlig människa är kapabel till. Därför måste den inkarnerade Guden äga ett normalt mänskligt sinne, måste ha normal mänsklighet, eftersom han måste utföra sitt verk i mänskligheten med ett normalt sinne. Detta är kärnan i den inkarnerade Gudens verk, den inkarnerade Gudens innersta väsen.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Innan Jesus utförde verket, levde han enbart i sin normala mänsklighet. Ingen visste att han var Gud, ingen upptäckte att han var den inkarnerade Guden; folk kände honom bara som en helt vanlig människa. Hans fullständigt vanliga, normala

mänsklighet var ett bevis på att Gud var inkarnerad i köttet och att nådens tidsålder var tidsåldern för den inkarnerade Gudens verk, inte för Andens verk. Det var ett bevis på att Guds Ande förverkligats helt i köttet, att hans kött skulle utföra allt Andens verk under Guds inkarnations tidsålder. Kristus med normal mänsklighet är ett kött i vilket Anden är förverkligad och äger normal mänsklighet, normalt sinne och mänskligt tänkande. "Att förverkligas" innebär att Gud blir människa, Anden blir kött; för att uttrycka det klart, det är när Gud själv bebor ett kött med normal mänsklighet och genom det uttrycker sitt gudomliga verk – det är vad det innebär att vara förverkligad eller inkarnerad.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Under den tidsperiod då Herren Jesus var verksam kunde folk se att Gud hade många mänskliga uttryck. Han kunde till exempel dansa, han kunde bevista bröllop, han kunde umgås med människor, prata med dem och diskutera saker med dem. Dessutom genomförde Herren Jesus en massa verk som representerade hans gudomlighet, och naturligtvis var alla dessa verk ett uttryck för och en uppenbarelse av Guds sinnelag. Under denna tid, när Guds gudomlighet manifesterades i vanligt kött på ett sätt som folk kunde se och röra vid, kände de inte längre att han fladdrade in och ut ur deras varseblivning eller att de inte kunde komma nära honom. Tvärtom kunde de försöka greppa Guds vilja eller förstå hans gudomlighet genom alla Människosonens rörelser, ord och verk. Den inkarnerade Människosonen uttryckte Guds gudomlighet genom sin mänsklighet och förmedlade Guds vilja till mänskligheten. Och genom att uttrycka Guds vilja och sinnelag uppenbarade han också den Gud, som inte kan ses eller beröras och som lever i den andliga världen, för människorna. Vad folk såg var Gud själv i påtaglig form, gjord av kött och blod. Den inkarnerade Människosonen gjorde alltså sådant som Guds egen identitet, Guds status, avbild, sinnelag och vad han har och är, konkret och förmänskligat. Även om Människosonens yttre utseende hade en del begränsningar vad avser Guds avbild, var hans väsen och vad han har och är fullkomligt i stånd att representera Guds egen identitet och status – det var bara några skillnader i uttrycksformen. Vi kan inte förneka att Människosonen representerade Guds identitet och status både i form av sin mänsklighet och i sin gudomlighet. Men under denna tid verkade Gud genom köttet, talade ur köttets perspektiv och stod inför mänskligheten med Människosonens identitet och status, och det här gav folk tillfälle att möta och

uppleva Guds sanna ord och verk bland människorna. Det lät också människor få insikt i hans gudomlighet och storhet mitt i ödmjukheten, och även få en preliminär förståelse och definition av Guds äkthet och verklighet. Även om det verk som Herren Jesus genomförde, hans sätt att arbeta och det perspektiv som han talade ur skilde sig från Guds verkliga person i den andliga världen, representerade allt hos honom verkligen Gud själv, som människan aldrig tidigare sett – detta kan inte förnekas! Oavsett i vilken form Gud framträder, oavsett ur vilken perspektiv han talar eller i vilken skepnad han möter människan, representerar Gud alltså aldrig något annat än sig själv. Han kan varken representera någon enskild människa eller någon av den fördärvade mänskligheten. Gud är Gud själv och detta kan inte förnekas.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Även om den inkarnerade Guden till det yttre är precis som en människa, och även om han skaffar sig mänskliga kunskaper och talar mänskliga språk och ibland till och med uttrycker sina tankar med mänsklighetens egna metoder eller sätt att tala, så är hans sätt att se på människor och se tingens innersta väsen absolut inte detsamma som fördärvade människors sätt att se mänskligheten och tingens innersta väsen. Hans perspektiv och upphöjda ställning är något som är ouppnåeligt för en fördärvad individ. Det beror på att Gud är sanningen, det beror på att köttet han bär också besitter Guds väsen, och hans tankar och det som hans mänsklighet uttrycker är också sanningen. För fördärvade människor är det som han uttrycker i köttet tillskott av sanningen och av liv. Dessa tillskott är inte avsedda enbart för en person utan för hela mänskligheten. I en fördärvad människas hjärta finns bara ett fåtal människor som har nära anknytning till henne. Denna handfull människor är de enda hon bryr sig om och bekymrar sig för. När katastrofen syns vid horisonten tänker hon först på sina egna barn, sin make eller maka eller sina föräldrar. En mer medkännande person ägnar som mest en liten tanke åt någon släkting eller god vän, men sträcker sig ens en sådan medkännande persons tankar längre än så? Nej, aldrig! Människor är nämligen trots allt människor och de kan bara betrakta allting från en människas nivå och ur en människas perspektiv. Men den inkarnerade Guden skiljer sig helt från en fördärvad människa. Oavsett hur vanligt, normalt och oansenligt Guds inkarnerade kött är, och oavsett med vilket förakt folk ser ner på honom, är hans tankar och hans inställning till mänskligheten av ett slag som ingen människa kan besitta eller efterlikna. Han kommer alltid att betrakta

mänskligheten ur gudomlighetens perspektiv, från sin upphöjda position som Skaparen. Han kommer alltid att se mänskligheten genom Guds väsen och sätt att tänka. Han kan absolut inte se mänskligheten från en vanlig persons låga nivå eller ur en fördärvad persons perspektiv. När människor betraktar mänskligheten gör de det med mänskliga ögon och de använder sådant som mänsklig kunskap och mänskliga regler och teorier som måttstock. Det här är inom ramen för vad människor kan se med sina ögon och vad som är uppnåeligt för fördärvade människor. När Gud ser på mänskligheten ser han med gudomliga ögon och han använder sitt innersta väsen och vad han har och är som måttstock. Hans synfält inbegriper sådant som människan inte kan se och det är här den inkarnerade Guden och de fördärvade människorna är helt olika. Denna skillnad beror på människors och Guds olika väsen – det är dessa olika väsen som bestämmer deras identiteter och positioner såväl som det perspektiv och den nivå varifrån de ser saker.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Köttet som Guds ande ikläder sig är Guds eget kött. Guds ande står över allt; han är allsmäktig, helig och rättfärdig. Likaså är även hans kropp suverän, allsmäktig, helig och rättfärdig. Detta kött kan bara göra det som är rättfärdigt och gynnsamt för mänskligheten, det som är heligt, härligt och mäktigt, och är oförmöget att göra något som strider mot sanningen eller moral och rättvisa, för att inte tala om något som sviker Guds ande. Guds ande är helig och därmed är det omöjligt för Satan att fördärva hans kropp; hans kött är av annat väsen än människans kött. Det är nämligen människan, inte Gud, som är fördärvad av Satan; Satan kan omöjligen fördärva Guds kött.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

Gud som blivit kött kallas Kristus och därför kallas den Kristus som kan ge människor sanningen för Gud. Det finns inget överdrivet i det, för han äger Guds substans och äger Guds sinnelag och visdom i sitt verk, ting som är ouppnåeliga för människan. De som kallar sig Kristus, men inte kan utföra Guds verk, är bedragare. Kristus är inte bara manifestationen av Gud på jorden, utan också det särskilda kött som Gud antar då han utför och fullbordar sitt verk bland människorna. Detta kött kan inte bytas ut mot vilken människa som helst, utan det är ett kött som på ett lämpligt sätt kan uppbära Guds verk på jorden, uttrycka Guds sinnelag, representera Gud väl och förse människan med liv. Förr eller senare kommer alla dessa som uppträder som Kristus att falla, för även om de påstår sig vara Kristus äger de inget av Kristi substans. Och därför

säger jag att Kristi äkthet inte kan definieras av människan, utan besvaras och avgörs av Gud själv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja

Den inkarnerade Guden kallas Kristus, och Kristus är det kött som Guds Ande iklätt sig. Detta kött liknar inte någon annan människa som är av köttet. Skillnaden beror på att Kristus inte är av kött och blod utan är en inkarnation av Anden. Han har både en normal mänsklighet och en fullständig gudomlighet. Ingen människa äger hans gudomlighet. Med sin normala mänsklighet fullföljer han alla sina normala aktiviteter i köttet, medan han med sin gudomlighet utför Guds eget verk. Både hans mänsklighet och gudomlighet är underordnade den himmelske Faderns vilja. Kristi substans utgörs av Anden, det vill säga gudomligheten. Av den anledningen är hans substans Guds egen substans. Denna substans kommer inte att avbryta hans eget verk och han skulle aldrig kunna göra något som förstör hans eget verk. Inte heller skulle han någonsin yttra några ord som går emot hans egen vilja. Därför skulle den inkarnerade Guden aldrig någonsin göra något som avbryter hans egen förvaltning. Det här är något som alla människor bör förstå. Syftet med den Helige Andes verk är att rädda människan och detta sker med hänsyn till Guds egen förvaltning. På samma sätt består Kristi verk av att rädda människan för att det är Guds vilja. Eftersom Gud blir kött förverkligar han sin substans i sitt kött så att hans kött är tillräckligt för att utföra hans verk. Därför ersätts hela Guds Andes verk av Kristi verk under inkarnationens tid och i centrum för allt verk under inkarnationens tid står Kristi verk. Det kan inte blandas ihop med verk från någon annan tid. Och eftersom Gud blir kött verkar han i sitt köts identitet. Eftersom han kommer i köttet avslutar han sedan i köttet det arbete som han ska göra. Både Guds Ande och Kristus är Gud själv och han utför det verk som han bör utföra och fullgör det ämbete som han bör fullgöra.

Själva Guds substans utövar auktoritet, men han kan helt och hållet underkasta sig den auktoritet som kommer från honom. Det spelar ingen roll om det är Andens verk eller köttets verk, ingen av dem är i konflikt med den andra. Guds Ande är hela skapelsens auktoritet. Köttet med Guds substans besitter också auktoritet, men Gud i köttet kan göra allt det verk som är i enlighet med den himmelske Faderns vilja. Det här

kan inte uppnås eller begripas av någon människa. Gud själv är en auktoritet, men hans kött kan underkasta sig hans auktoritet. Det här är den inre betydelsen av orden: "Kristus lyder Gud Faderns vilja." Gud är en Ande och kan utföra frälsningens verk, så som Gud som har blivit människa kan. Hur som helst, Gud utför sitt eget verk. Han varken avbryter eller stör och han utför absolut inte arbeten som står i konflikt med varandra. Substansen i det arbete som utförs av Anden och köttet är nämligen densamma. Både Anden och köttet verkar för att uppfylla samma vilja och förvalta samma verk. Även om Anden och köttet har två olika kvaliteter, är deras substanser desamma. Båda besitter Guds egen substans och identitet. I Gud själv finns inga inslag av olydnad, hans substans utgörs av godhet. Han är all skönhets och godhets, samt kärlekens, uttryck. Inte ens i köttet gör Gud något som inte lyder Fadern. Till och med när han var tvungen att offra sitt liv gjorde han det helhjärtat och fattade inget annat beslut. Gud har inga självrättfärdiga eller självtillräckliga drag och inte heller drag av högmod eller arrogans. Han är inte på något sätt ohederlig. Allt som inte lyder Gud kommer från Satan. Satan är källan till allt som är fult och ondskefullt. Anledningen till att människan har egenskaper som liknar Satans är att människan har fördärvats och bearbetats av Satan. Kristus har inte fördärvats av Satan och följaktligen besitter han enbart Guds egenskaper och inga av Satans. Det spelar ingen roll hur ansträngande hans verk är eller hur svagt köttet är, medan Gud lever i köttet kommer han aldrig att göra något som avbryter Guds eget verk, och aldrig någonsin vara olydig mot Gud Fadern och överge hans vilja. Han skulle hellre utstå köttets smärtor än svika Gud Faders vilja. Det är precis som Jesus sa i bönen: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." Människan väljer, men det gjorde inte Kristus. Trots att han har Guds egen identitet söker han fortfarande Gud Faders vilja och fullföljer det som Gud Fadern har anförtrott honom, ur köttets perspektiv. Det här något som är ouppnåeligt för människan. Det som kommer från Satan kan inte ha Guds substans, bara en olydig substans som kämpar emot Gud. Den kan inte lyda Gud fullständigt, än mindre frivilligt lyda Guds vilja. Alla människor förutom Kristus kan göra motstånd mot Gud, och inte en enda kan direkt ta sig an arbetet som Gud anförtrott honom. Ingen kan se Guds förvaltning som sin egen plikt som de måste utföra. Att underkasta sig Gud Faders vilja är Kristi substans och olydnad mot Gud är Satans kännetecken. Dessa två egenskaper är oförenliga och den som innehar Satans

egenskaper kan inte kallas Kristus. Anledningen till att människan inte kan utföra Guds verk i hans ställe är att människan inte har någonting av Guds substans. Människan arbetar för Gud av eget intresse och för sina egna framtidsplaners skull, men Kristus verkar för att göra Gud Faders vilja.

Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om han är i köttet är hans mänsklighet inte helt och hållet likadan som hos en människa av kött. Han har sin egen unika karaktär och även denna styrs av hans gudomlighet. Hans gudomlighet har ingen svaghet, Kristi svaghet har med hans mänsklighet att göra. I viss utsträckning begränsar denna svaghet hans gudomlighet, men sådana begränsningar ligger inom en viss ram och en viss tid och är inte obegränsade. När det gäller att utföra hans gudomliga verk sker detta oberoende av hans mänsklighet. Kristi mänsklighet riktas helt av hans gudomlighet. Vid sidan av hans normala mänskliga liv influeras, påverkas och styrs alla hans övriga mänskliga handlingar av hans gudomlighet. Även om Kristus är en människa hindrar detta inte hans gudomliga verk. Det här beror just på att Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om hans mänsklighet inte är mogen i hans uppträdande gentemot andra, påverkar inte det hans gudomlighets normala arbete. När jag säger att hans mänsklighet inte har fördärvats, menar jag att Kristi mänsklighet kan styras direkt av hans gudomlighet och att han är fylld av en högre vett än en vanlig människa. Hans mänsklighet är högst lämpad att styras av gudomligheten i hans verk, hans mänsklighet är allra mest förmögen att uttrycka gudomlighetens verk, samt mest förmögen att underkasta sig sådant verk. När Gud verkar i köttet förlorar han aldrig ur sikte plikten som en människa i köttet måste uppfylla. Han klarar av att prisa Gud i himlen med ett sant hjärta. Han innehar Guds substans och hans identitet är Guds egen. Det är bara det att han har kommit till jorden och blivit en skapad varelse, med en skapad varelses yttre skal, och att han nu innehar en mänsklighet som han inte hade tidigare. Han kan tillbe Gud i himlen. Det här är själva Guds vara som inte kan imiteras av människan. Hans identitet är Guds egen. Det är från köttets perspektiv som han tillber Gud och därför är orden "Kristus tillber Gud i himlen" inte felaktiga. Det han kräver av människan är precis hans eget väsen. Han har redan uppnått allt som han ber människan om innan han ber henne om detta. Han skulle aldrig ställa krav på mänskligheten medan han själv slipper undan dem, för allt detta utgör hans vara. Oberoende av hur han utför sitt verk skulle han inte uppträda på ett sätt som trotsar

Gud. Vad han än kräver av människan, är inget krav omöjligt för människan att uppnå. Allt han gör är Guds vilja och för hans förvaltnings skull. Kristi gudomlighet står över alla andra människor och därför är han den högsta auktoriteten över alla skapade varelser. Denna auktoritet är hans gudomlighet, det vill säga Guds eget sinne och vara, vilka avgör hans identitet. Därför går det inte att förneka att han har Guds egen identitet, hur normal hans mänsklighet än är. Vilken ståndpunkt han än talar från och hur han än lyder Guds vilja, kan det inte hävdas att han inte är Gud själv. Dåraktiga och okunniga människor ser ofta Kristus normala mänsklighet som en brist. Hur han än uttrycker och avslöjar sin gudomlighets vara kan människan inte acceptera att han är Kristus. Ju mer Kristus visar sin lydnad och ödmjukhet, desto lättare tar dessa dåraktiga människor på honom. Det finns till och med människor som antar en exkluderande och föraktfull attityd gentemot honom samtidigt som de ställer dessa "stora män" med upphöjda avgudabilder på bordet för tillbedjan. Människans motstånd och trots mot Gud kommer från det faktum att den inkarnerade Gudens substans underkastar sig Guds vilja samt från Kristi normala mänsklighet. Häri ligger källan till människans motstånd mot och trots mot Gud. Om Kristus varken hade haft sin mänsklighet som täckmantel eller sökt Gud Faders vilja från en skapad varelses perspektiv, utan i stället varit fylld av en supermänsklighet, skulle det säkert inte finnas någon olydnad hos någon människa. Anledningen till att människan alltid är beredd att tro på en osynlig Gud i himlen är att Gud i himlen inte har någon mänsklighet och inte har en enda egenskap gemensam med en skapad varelse. Därför betraktar människan Honom alltid med högaktning, men har en föraktfull inställning till Kristus.

Även om Kristus på jorden kan utföra arbete åt Gud själv kommer han inte med syftet att visa alla människor sin avbild i köttet. Han kommer inte för att alla människor ska se honom, han kommer för att låta människan ledas av hans hand och på så vis träda in i den nya tiden. Kristi kött fungerar för Guds räkning, det vill säga för Guds verk i köttet och inte för att göra det möjligt för människan att helt och hållet förstå substansen av hans kött. Hur han än verkar, överskrider det inte vad som är möjligt för köttet att uppnå. Hur han än verkar, gör han det i köttet med en normal mänsklighet och avslöjar inte helt och hållet Guds sanna ansikte för människan. Dessutom är hans verk i köttet aldrig lika övernaturligt eller ovärderligt som människan tänker sig det. Även om Kristus representerar Gud själv i köttet och personligen utför det verk som

Gud själv bör göra, förnekar han inte att Gud i himlen existerar. Inte heller framhäver han med stor iver sina egna gärningar. I stället förblir han ödmjukt gömd inuti sitt kött. Till skillnad från Kristus har de som påstår att de är Kristus inte dessa egenskaper. När dessa falska kristus med sina arroganta och självupphöjande sinnelag ställs sida vid sida med Kristus blir det uppenbart vilket slags kött som verkligen tillhör Kristus. Ju falskare de är, desto fler sådana falska kristus dyker upp och desto mer förmögna är de att göra tecken och under för att förleda människor. Falska kristus har inte Guds egenskaper, Kristus är inte befläckt av något drag som tillhör dessa falska kristus. Gud blir enbart kött för att slutföra sitt verk i köttet, inte bara för att alla människor ska få se honom. I stället låter han sitt verk bekräfta hans identitet och tillåter att det som han avslöjar får vittna om hans substans. Hans substans är inte ogrundad, hans identitet greppades inte av hans hand utan den avgörs av hans verk och hans substans. Även om han har Guds egen substans och är kapabel att utföra Guds verk är han fortfarande, trots allt, kött och inte Ande. Han är inte Gud med Andens egenskaper utan han är Gud med köttet som skal. Därför spelar det ingen roll hur normal och svag han är och hur mycket han söker Gud Faderns vilja; hans gudomlighet är omöjlig att förneka. I den inkarnerade Guden finns inte bara en normal mänsklighet och dess svagheter. Där finns dessutom hans gudomlighets beundransvärdhet och obegriplighet, samt alla hans gärningar i köttet. Därför existerar både hans mänsklighet och hans gudomlighet faktiskt och praktiskt inom Kristus. Det här är inte det minsta tomt eller övernaturligt. Han kommer till jorden med huvudsyftet att utföra arbete. Det är nödvändigt att besitta en normal mänsklighet för att kunna utföra arbete på jorden. Annars kan hans gudomlighets ursprungliga funktion inte komma till riktig användning, hur kraftfull den är. Även om hans mänsklighet är av stor vikt utgör den inte hans substans. Hans substans är gudomligheten och av den anledningen börjar han uttrycka sin gudomlighets vara i samma stund som han börjar med sitt ämbete här på jorden. Hans mänsklighets enda syfte är att upprätthålla köttets normala liv så att hans gudomlighet kan utföra arbetet på ett normalt sätt i köttet. Det är gudomligheten som styr hans arbete helt och hållet. När han slutför sitt arbete kommer han att ha fullföljt sitt ämbete. Det som människan bör känna till är hans arbete i sin helhet och det är genom hans arbete som han gör det möjligt för människan att lära känna honom. Genom sitt arbete uttrycker han sin gudomlighets vara fullständigt. Detta är inte ett sinnelag befläckt av mänsklighet eller

ett vara befläckt av fundering och mänskligt beteende. När tiden kommer då hela hans ämbete har avslutats kommer han redan att på ett fulländat och fullständigt sätt ha uttryckt det sinnelag som han bör uttrycka. Hans arbete styrs inte av någon människa. Uttrycket av hans sinnelag är också ganska fri. Den är inte kontrollerad av sinnet eller bearbetad av tankar, utan avslöjas på ett naturligt sätt. Detta kan inte uppnås av någon människa. Även om omgivningarna är ogästvänliga eller förhållandena inte tillåter det, kan han uttrycka sitt sinnelag när tillfället är det rätta. Den som är Kristus uttrycker Kristi vara, medan de som inte är det saknar Kristi sinnelag. Därför kan ingen, även om de motstår Honom eller har särskilda föreställningar om Honom, baserat på människans uppfattningar förneka att det sinnelag som uttrycks av Kristus är Guds sinnelag. Alla som söker Kristus med ett rent hjärta eller söker Gud med uppsåt kommer att erkänna att han är Kristus baserat på hans gudomlighets uttryck. De skulle aldrig förneka Kristus baserat på någon aspekt av honom som inte stämmer överens med människans uppfattningar. Även om människan är väldigt dåraktig vet alla precis vad som är människan vilja och vad som har sitt ursprung hos Gud. Det är helt enkelt så att många människor medvetet motstår Kristus på grund av sina egna avsikter. Om det inte vore för detta, skulle inte en enda människa ha anledning att förneka Kristi existens, för gudomligheten som uttrycks av Kristus existerar verkligen och hans verk kan bevittnas av människans nakna öga.

Kristi verk och uttryck avgör hans substans. Han klarar av att med ett rent hjärta slutföra det som han har anförtrots med. Han kan tillbe Gud i himlen med ett rent hjärta och med ett rent hjärta söka Gud Faders vilja. Allt detta avgörs av hans substans. Och på samma sätt avgörs hans naturliga uppenbarelse av hans substans. Anledningen till att hans naturliga uppenbarelse kallas för det är för att hans uttryck inte är en imitation eller resultatet av människans utbildning eller resultatet av många års bearbetning av människan. Han lärde sig inte det eller utsmyckade sig själv med det. I stället är det en naturlig del av honom. Människan kan förneka hans verk, hans uttryck, hans mänsklighet och hela hans normala mänsklighets liv, men ingen kan förneka att han tillber Gud i himlen med ett rent hjärta. Ingen kan förneka att han har kommit för att uppfylla den himmelske Faderns vilja och ingen kan förneka uppriktigheten med vilken han söker Gud Fadern. Även om hans avbild inte är behagligt för sinnena, hans tal inte är fyllt av något enastående och hans arbete inte är lika omskakande på jorden

eller i himlen som människan tänker sig, är han dock Kristus som uppfyller den himmelske Faderns vilja med ett rent hjärta, fullständigt underställer sig den himmelske Fadern och är lydig ända till döden. Det beror på att hans substans är Kristi substans. Sanningen är svår för människan att tro, men den existerar verkligen. När Kristus har slutfört sitt ämbete helt och hållet kommer människan att kunna se i hans verk att hans sinnelag och hans väsen representerar den himmelske Gudens sinnelag och väsen. I den stunden kan allt hans verk sammantaget bekräfta att han verkligen är Ordet som har blivit kött och inte som en människa av kött och blod. Varje steg av Kristi verk på jorden har sin representativa innebörd, men människan som upplever det faktiska arbetet i varje steg klarar inte av att förstå betydelsen av hans verk. Detta stämmer särskilt för flera steg av det verk som utfördes av Gud i hans andra inkarnation. De flesta av dem som bara har hört eller sett Kristi ord men som aldrig har sett honom har inte några uppfattningar om hans verk. De som har sett Kristus och hört hans ord, och upplevt hans verk, har svårt att acceptera hans verk. Beror inte det på att Kristi utseende och normala mänsklighet inte faller människan i smaken? De som accepterar hans verk efter att Kristus har gett sig av kommer inte att ha sådana svårigheter, för de accepterar bara hans verk och kommer inte i kontakt med Kristus normala mänsklighet. Människan klarar inte av att släppa sina uppfattningar om Gud och rannsakar honom intensivt. Detta beror på att människan enbart fokuserar på hans utseende och inte klarar av att känna igen hans substans baserat på hans verk och hans ord. Om människan blundar för Kristi utseende eller undviker att diskutera Kristi mänsklighet, och endast talar om hans gudomlighet, vars verk och vars ord är ouppnåeliga för alla människor, då kommer människans föreställningar att minska till hälften, till och med i en sådan utsträckning att alla människans svårigheter blir lösta. Under den inkarnerade Gudens arbete kan människan inte tolerera Honom och är full av många olika uppfattningar om Honom, och exempel på motstånd och olydnad är vanliga. Människan kan inte tolerera Guds existens, ha överseende med Kristi ödmjukhet och mildhet eller förlåta Kristi substans som lyder den himmelske Fadern. Av den anledningen kan han inte stanna hos människan för evigt efter att han har avslutat sitt verk, eftersom människan inte är villig att låta honom leva sida vid sida med henne. Om människorna inte kan visa överseende med honom när han utför sitt verk, hur skulle de då över huvud taget kunna tolerera att han bodde sida vid sida med dem efter att han hade slutfört sitt

ämbete och medan han betraktade hur de allt eftersom upplevde hans ord? Skulle det inte sluta med att många föll på grund av honom? Människan låter honom bara verka på jorden, det är så långt hennes överseende kan sträcka sig. Om det inte vore för hans verk skulle människan för länge sedan ha fått honom att försvinna från jorden, så hur mycket mindre överseende skulle hon då inte ha haft med honom när hans verk var slutfört? Skulle människan inte döda honom och tortera honom till döds då? Om han inte kallades Kristus kunde han omöjligen verka bland människorna. Om han inte verkade med själva Guds identitet, utan i stället arbetade som en vanlig människa, så skulle människorna inte tåla att han yttrade en enda mening och ännu mindre tåla minsta lilla bit av hans verk. Följaktligen kan han endast bära sin identitet med sig i sitt verk. På det här sättet är hans verk ännu mer kraftfullt än det hade varit om han inte hade utfört det, för människor är beredda att lyda en hög ställning och en stark identitet. Om han inte bar Guds egen identitet när han arbetade eller visade sig som Gud själv, då skulle han inte ha möjligheten att utföra något verk över huvud taget. Trots det faktum att han har Guds substans och Kristi väsen skulle människan inte lugna ned sig och låta honom utan problem utföra sitt arbete bland människorna. Han bär Guds egen identitet i sitt verk. Även om sådant verk är många gånger mäktigare än det som utförs utan en sådan identitet, lyder människan honom fortfarande inte helt och hållet, eftersom människan endast underkastar sig hans ställning och inte hans substans. Om så vore fallet, skulle människan då låta Kristus leva en enda dag om han en dag väl klev ner från sin post? Gud är beredd att leva på jorden med människan så att han får se det resultat som hans hands verk kommer att leda till under åren som kommer. Människan tolererar dock inte att han stannar ens en enda dag och därför kunde han inte göra annat än att ge upp. Människan har redan visat så mycket överseende och nåd som det är möjligt genom att låta Gud utföra det verk som han bör utföra bland människorna och fullfölja sitt ämbete. Även om de som har erövrats av honom personligen visar honom sådan nåd, låter de honom fortfarande bara stanna kvar till han har avslutat sitt verk och inte ett ögonblick längre. Om det är så det ligger till, hur blir det då inte med dem som han inte har erökrat? Är inte anledningen till att människan behandlar den inkarnerade Guden på det här viset att han är Kristus med en vanlig människas skal? Om han bara hade gudomligheten och inte en vanlig mänsklighet, skulle inte människans svårigheter då lösas utan problem? Människan erkänner motvilligt hans gudomlighet och visar inget

intresse för hans skal som en vanlig människa, trots det faktum att hans substans är helt och hållet Kristi substans, vilken underkastar sig den himmelske Faderns vilja. Av den anledningen kunde han inte annat än avbryta sitt verk bland människorna med att dela både glädje och sorg med dem, för människan kunde inte längre tolerera hans existens.

Ur "Ordet framträder i köttet"

2. Vikten av att Gud blivit kött

Relevanta ord från Gud:

Detta kött är så viktigt för mänskligheten, därför att han är människa och i ännu högre grad Gud, därför att han kan utföra det verk som ingen vanlig köttslig människa kan utföra och därför att han kan frälsa den fördärvade människan som lever tillsammans med honom på jorden. Trots att den inkarnerade Guden är identisk med människan, är han viktigare för mänskligheten än någon aktad person för han kan utföra det verk som inte Guds Ande kan utföra, han är mer kapabel än Guds Ande att vittna om Gud själv och han är mer kapabel än Guds Ande att vinna mänskligheten helt och hållet. Även om detta kött är normalt och vanligt gör hans bidrag till mänskligheten och hans betydelse för mänsklighetens existens honom synnerligen värdefull, och detta kötts verkliga värde och betydelse är omätligt för varje människa. Även om det här köttet inte kan förgöra Satan direkt, kan han använda sitt verk till att erövra mänskligheten och besegra Satan och få honom att helt underkasta sig hans herravälde. Det är tack vare att Gud är inkarnerad som han kan besegra Satan och rädda mänskligheten. Han förgör inte Satan direkt, utan blir kött för att utföra verket med att erövra mänskligheten som har fördärvats av Satan. På så sätt är han bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna och bättre i stånd att rädda den fördärvade människan. Den inkarnerade Gudens seger över Satan bär starkare vittnesbörd och är mer övertygande än om Guds Ande förintat Satan direkt. Gud i köttet är bättre i stånd att hjälpa människan lära känna Skaparen och bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas

ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på —

människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Den här gången kommer Gud för att verka, inte i en andlig kropp utan i en helt vanlig sådan. Det är inte bara kroppen för Guds andra inkarnation utan även den kropp som Gud återvänder i. Det är ett helt vanligt kött. I honom kan du inte se något som skiljer sig från andra, men från honom kan du få de sanningar du aldrig har hört tidigare. Detta obetydliga kött är vad som förkroppsligar alla sanningens ord från Gud, företar sig Guds verk i de sista dagarna och uttrycker hela Guds sinnelag så att människan ska förstå det. Längtar du inte verkligen efter att få se Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att förstå Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att få se mänsklighetens slutmål? Han kommer att berätta alla dessa hemligheter för dig – hemligheter som ingen människa har kunnat berätta och han kommer även att berätta för dig om de sanningar du inte förstår. Han är din port in i riket och din vägvisare in i den nya tidsåldern. Ett sådant vanligt kött innefattar många outgrundliga mysterier. Hans gärningar kan vara ofattbara för dig, men målet med hela det verk som han uträttat är tillräckligt för att du ska se att han inte är simpelt kött som människan tror. För han representerar Guds vilja liksom den omsorg som Gud visar mänskligheten i de sista dagarna. Även om du inte kan höra de ord han talar som tycks skaka himmel och jord eller se hans ögon som blossande flammor, och även om du inte kan känna tuktan av hans järnstav, kan du av hans ord höra ilskan hos Gud och veta att Gud visar medlidande med mänskligheten; du kan se Guds rättfärdiga sinnelag och hans visdom, och dessutom inse vilka bekymmer och vilken omsorg Gud har om hela mänskligheten. Guds verk de sista dagarna är att låta människan se Guden i himlen leva bland människor på jorden samt göra det möjligt för människan att lära känna, lyda, vörda och älska Gud. Det är därför han har återvänt till köttet en andra gång. Även om det människan ser idag är en Gud som är densamma som människan, en Gud med näsa och två ögon, och en obetydlig Gud, ska Gud i slutänden visa er att utan denne mans existens kommer himmel och jord att genomgå en kolossal förändring, utan denne mans existens kommer himlen att fördunklas, jorden att bli kaos och hela mänskligheten att leva i hungersnöd och plågor. Han kommer att visa er att Gud, utan frälsningen från de

sista dagarnas inkarnerade Gud, skulle ha tillintetgjort hela mänskligheten i helvetet för länge sedan; utan detta köotts existens skulle ni för alltid vara de främsta av syndare och lik evinnerligen. Ni ska veta att utan detta köotts existens skulle hela mänskligheten möta en oundviklig katastrof och finna det svårt att undkomma Guds mer allvarliga bestraffning av mänskligheten de sista dagarna. Utan detta vanliga köotts födelse skulle ni alla befinna er i ett tillstånd där varken liv eller död kommer, oavsett hur ni söker det. Utan detta köotts existens skulle ni idag inte kunna ta emot sanningen och komma inför Guds tron. Ni skulle snarare bli straffade av Gud för era svåra synder. Vet ni? Om det inte vore för Guds återgång till köttet skulle ingen ha möjlighet till frälsning, och om det inte vore för att det köttet kom skulle Gud för länge sedan ha avslutat den gamla tidsåldern. Kan du i sådana fall fortfarande avvisa den andra inkarnationen av Gud? När du kan dra så stor nytta av denne vanlige man, varför skulle du då inte villigt acceptera honom?

Guds verk är det som du inte kan begripa. Om du varken kan fatta om ditt beslut är riktigt eller veta om Guds verk kan ha framgång, varför inte pröva din lycka och se om denne vanlige man är till stor hjälp för dig och om Gud har utfört ett stort verk. Men jag måste berätta för dig att människorna på Noas tid hade ätit och druckit, gift sig och gift bort i en sådan omfattning att det blev outhärdligt för Gud att bevittna, så han sände en väldig översvämning för att förstöra mänskligheten och lämnade bara Noas familj på åtta kvar samt fåglar och djur av alla slag. Men i de sista dagarna är de som Gud behåller alla de som har varit lojala mot honom fram till slutet. Även om båda var tider av stort fördärv som var outhärdligt för Gud att bevittna, och mänskligheten i båda tidsåldrarna var så fördärvad att den förnekade Gud som Herre, blev alla människor på Noas tid tillintetgjorda av Gud. Mänskligheten i båda tidsåldrarna har bedrivit Gud väldigt, men Gud har fortsatt vara tålmodig med människorna de sista dagarna fram till nu. Hur kommer det sig? Har ni aldrig funderat över det? Om ni verkligen inte vet, så låt mig berätta det för er. Anledningen till att Gud kan behandla människorna nådigt de sista dagarna är inte att de är mindre fördärvade än människorna på Noas tid eller att de har visat ånger inför Gud, än mindre är det för att Gud inte står ut med att tillintetgöra människorna i de sista dagarna då tekniken har avancerat. Snarare beror det på att Gud har ett verk att utföra i en grupp människor de sista dagarna och det kommer att göras av den inkarnerade Guden själv. Dessutom ska Gud välja en del av den gruppen som

föremål för sin frälsning, frukten av hans förvaltningsplan, och föra dessa människor med sig in i nästa tidsålder. Därför har det pris som betalats av Gud, oavsett vad, helt och hållet varit en förberedelse för hans inkarnationsverk de sista dagarna. Att ni har kommit fram till idag är tack vare köttet. Det är för att Gud lever i köttet som ni har möjlighet att leva. All lycka har vunnits på grund av denne vanlige man. Inte bara det, utan i slutänden kommer alla folk att tillbe denne vanlige man och även tacka och lyda denne obetydliga man, för det är den sanning, det liv och den väg han kom med som har räddat hela mänskligheten, lindrat konflikten mellan människan och Gud, minskat avståndet mellan dem och öppnat upp en förbindelse mellan Guds och människans tankar. Det är också han som har kommit med ännu större ära till Gud. Är inte en vanlig man som denne värd din tillit och beundran? Är inte ett sådant vanligt kött redo att kallas Kristus? Kan inte en sådan vanlig man vara uttrycket för Gud bland människor? Är inte en sådan man, som hjälper mänskligheten att slippa katastrofer, värd din kärlek och värd att hålla fast vid? Om du avvisar de sanningar som hans mun yttrar och även avskyr att han finns ibland er, vilket blir ditt öde då?

Hela Guds verk de sista dagarna utförs av denne vanlige man. Han kommer att skänka dig allt och vidare kan han bestämma allt över dig. Kan en sådan man vara som du tror: en man så enkel att han inte förtjänar att nämnas? Är hans sanning inte nog för att övertyga dig helt? Är vittnesbördet om hans gärningar inte tillräckligt för att övertyga dig helt? Eller är det så att vägen han leder dig på inte är värd för dig att följa? Vad är det som får dig att känna illvilja mot honom och avvisa honom och dra dig undan honom? Det är han som uttrycker sanningen, det är han som erbjuder sanningen och det är han som gör att du kan ha en väg att färdas på. Kan det vara så att du fortfarande inte kan finna spåren av Guds verk i dessa sanningar? Utan Jesu verk kunde mänskligheten inte ha kommit ner från korset, men utan inkarnationen idag kunde de som kom ner från korset aldrig bli anbefallna av Gud eller träda in i den nya tidsåldern. Utan denne vanlige mans ankomst skulle ni aldrig ha möjlighet eller vara berättigade att se Guds sanna ansikte, för ni är alla sådana som för länge sedan borde ha blivit tillintetgjorda. Genom ankomsten av den andra inkarnationen av Gud har Gud förlåtit er och visat er barmhärtighet. Oberoende av det är de ord jag måste lämna er med i slutänden dessa: Denne vanlige man, som är den inkarnerade Guden, är livsavgörande för er. Detta är det stora som Gud redan har uträttat bland människor.

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

De som vill vinna liv utan att förlita sig på den sanning som talas av Kristus är de mest löjeväckande människorna på jorden, och de som inte accepterar livets väg som Kristus för med sig har förlorat sig i fantasier. Och därför säger jag att de som inte accepterar Kristus av de sista dagarna ska för alltid föraktas av Gud. Kristus är människans ingång till riket under de sista dagarna, som ingen kan kringgå. Ingen kan bli fullkomnad av Gud utom genom Kristus. Du tror på Gud och därmed måste du acceptera hans ord och lyda hans väg. Du får inte bara tänka på att vinna välsignelser utan att ta emot sanningen eller acceptera livets försörjning. Kristus kommer under de sista dagarna, så att alla de som uppriktigt tror på honom kan försees med liv. Hans verk är till för att avsluta den gamla tidsåldern och träda in i den nya och utgör den väg som måste följas av alla de som vill träda in i den nya tidsåldern. Om du inte är i stånd att erkänna honom utan istället fördömer, hädar eller till och med förföljer honom ska du nödvändigt brinna i all evighet och kommer aldrig att träda in i Guds rike. För denne Kristus är själv den Helige Andes uttryck, Guds uttryck, den ende som Gud har anförtrott att uträtta hans verk på jorden. Och därför säger jag, att om du inte kan acceptera allt som Kristus av de sista dagarna gör, då hädar du mot den Helige Ande. Den vedergällning som ska drabba den som hädar mot den Helige Ande är uppenbar för alla. Jag säger också till dig att om du motsätter dig Kristus av de sista dagarna och förnekar honom, finns det ingen som kan bära konsekvenserna åt dig. Vidare kommer du från och med den dagen inte att få en ny möjlighet att vinna Guds godkännande; även om du försöker friköpa dig själv kommer du aldrig mer att skåda Guds ansikte. För det du motsätter dig är inte en människa, det du förnekar är inte någon ynklig varelse, utan Kristus. Är du medveten om denna konsekvens? Du har inte gjort ett litet misstag, utan begått ett avskyvärt brott. Och därför råder jag alla att inte visa tänderna inför sanningen eller komma med omdömeslös kritik, för endast sanningen kan ge dig liv och inget annat än sanningen kan låta dig födas på nytt och skåda Guds ansikte.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

3. Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verk och Andens verk

Relevanta ord från Gud:

Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla – utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud – föras bort helt och hållet fjättrade av Satan.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

I de sista dagarna träder Gud in i ett nytt skede av sitt verk. Han kommer att uppenbara ännu mer av sitt sinnelag, och det kommer inte att vara medlidandet och kärleken från Jesu tid. Eftersom han har ett nytt verk på gång, kommer detta nya verk att åtföljas av ett nytt sinnelag. Så om detta verk utförts av Anden – om Gud inte blivit människa, och Anden i stället talat direkt genom åska så att människan inte hade något sätt att få kontakt med honom – skulle människan då kunna känna till Guds sinnelag? Om enbart Anden utförde verket, skulle människan inte ha något sätt att lära känna Guds sinnelag. Människor kan bara skåda Guds sinnelag med egna ögon då han blir människa, när Ordet framträder i köttet, och han uttrycker hela sitt sinnelag genom köttet. Gud lever verkligen och sannerligen bland människorna. Han är påtaglig – människan kan verkligen få kontakt med hans sinnelag, få kontakt med vad han har och är. Bara på så sätt kan människan lära känna honom på riktigt.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk. Köttets verk ger människan mycket mer exakta och nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och

depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen. Fastän de flesta människor har blivit Guds fiender på grund av detta kött, kommer de som är emot honom inte bara att sluta vara hans fiender när han avslutar sitt verk, utan de kommer till och med att bli hans vittnen. De kommer att bli de vittnen som har erövrats av honom, vittnen som är förenliga med honom och oskiljbara från honom. Han ska låta människan inse hur mycket hans verk i köttet betyder för henne och människan ska inse hur mycket detta kött betyder för syftet med hennes existens. Hon ska inse Guds verkliga värde för hennes tillväxt i livet och dessutom inse att detta kött kommer att bli en levande källa till liv som människan inte kan stå ut med att skiljas från. Fastän Guds inkarnerade kött inte på långt när går upp mot Guds identitet och position, och i människans ögon är oförenligt med hans verkliga status, kan det här köttet som varken äger Guds sanna avbild eller hans verkliga identitet utföra det verk som Guds Ande inte kan utföra direkt. Sådan är den verkliga betydelsen och det verkliga värdet av Guds inkarnation, och det är denna betydelse och detta värde som människan är oförmögen att förstå och erkänna. Alla människor ser upp till Guds Ande och ser ned på Guds kött, men oavsett hur de ser eller tänker överstiger köttets verkliga betydelse och värde vida Andens. Detta gäller naturligtvis bara den fördärvade mänskligheten. För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se

på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Nu inser människan att den inkarnerade Gudens verk verkligen är enastående och att det är mycket i det som hon inte kan uppnå och som är hemligheter och under. Därför har många fogat sig. En del har aldrig underordnat sig någon människa sedan den dag de föddes, men när de i dag ser Guds ord fogar de sig fullständigt utan att ens märka att de har gjort det, och de dristar sig inte att undersöka eller säga något annat. Mänskligheten har fallit under ordet och ligger slagen till marken under ordets dom. Om Guds ande talade direkt till människan skulle hela mänskligheten underordna sig rösten och falla ner utan uppenbarande ord, ungefär på samma sätt som Paulus föll till marken i ljusskenet på vägen till Damaskus. Men om Gud fortsatte att arbeta på det här sättet skulle människan aldrig kunna komma till insikt om sitt eget fördärv genom ordets dom och därigenom vinna frälsning. Endast genom att bli kött kan Gud personligen tala sina ord i öronen på varenda människa så att alla som har öron kan höra hans ord och ta emot hans domsverk genom ordet. Det är bara det att det här resultatet uppnås av hans ord, hellre än att Anden ska manifestera sig för att skrämman människan till underkastelse. Det är enbart genom detta praktiska och ändå enastående verk som människans gamla sinnelag — som legat dolt djupt inom henne i många år — kan avslöjas till fullo så att människan kan se det och förändra det. Allt detta är den inkarnerade Gudens praktiska verk i vilket han genom att tala och verkställa dom på ett praktiskt sätt uppnår resultaten av dom över människan med hjälp av ordet. Detta är den inkarnerade Gudens makt och betydelsen av Guds inkarnation. Den sker för att tillkännage den inkarnerade Gudens myndighet, för att tillkännage de resultat som uppnås genom ordets verk, och för att tillkännage att Anden har kommit i köttet och demonstrerar sin myndighet genom att döma människan med ordet. Även om hans kött utåt sett är en vanlig och normal människa, är det de resultat hans ord uppnår som visar att han är full av makt, att han är Gud själv och att hans ord är uttrycket för Gud själv. På det här sättet får hela mänskligheten se att han är Gud själv, att han är Gud själv som blev kött, att han inte får kränkas av någon, att ingen kan sätta sig över hans dom genom ordet och att ingen mörkrets kraft kan besegra hans makt. Människan underkastar sig

honom helt och hållet på grund av att han är Ordet som blivit människa, på grund av hans auktoritet och på grund av hans dom genom ordet. Det verk som hans inkarnerade kött fört med sig är den auktoritet han besitter. Att han blir kött beror på att köttet också kan äga auktoritet och att han kan verka på ett praktiskt sätt bland människorna, på ett sådant sätt att det är synligt och påtagligt för människan. Detta verk är mycket mer realistiskt än det verk som utförs direkt av Guds ande, som besitter all makt, och dess resultat är också uppenbara. Det beror på att Guds inkarnerade kött kan tala och verka på ett praktiskt sätt. Hans kötts yttre form har ingen makt och kan nalkas av människan, medan däremot hans väsen har makt men denna makt är inte synlig för någon. När han talar och verkar är människan oförmögen att märka hans makts existens; detta underlättar för honom när han utför arbete av praktisk natur. All denna praktiska verksamhet kan ge resultat. Även om ingen människa inser att han har makt, förstår att man inte får kränka honom och inte ser hans vrede, uppnår han de avsedda resultaten med sina ord genom sin förtäckta auktoritet, sin dolda vrede och de ord han talar öppet. Med andra ord blir människan fullständigt övertygad av hans tonfall, hans stränga röst och all visdom i hans ord. På så sätt underkastar hon sig orden från den inkarnerade Guden, som till synes inte har någon auktoritet, och därmed uppfylls Guds mål att rädda människan. Detta är en annan sida av betydelsen av hans inkarnation: att tala mer realistiskt och låta hans ords verklighet få effekt på människan så att hon kan bevittna kraften i Guds ord. Så om inte detta verk utfördes med hjälp av inkarnationen skulle det följaktligen inte uppnå minsta resultat och skulle inte kunna frälsa syndare helt och hållet. Om inte Gud blev kött skulle han förbli Anden som är både osynlig och ogripbar för människan. Eftersom människan är en köttslig varelse tillhör hon och Gud två olika världar och besitter olika naturer. Guds ande är oförenlig med människan, som är av kött, och det finns helt enkelt inget sätt att upprätta relationer mellan dem, för att inte tala om att människan är oförmögen att förvandlas till en ande. Eftersom det är på det viset måste Guds ande bli en skapad varelse för att kunna utföra sitt ursprungliga verk. Gud kan både stiga upp till den högsta plats och ödmjuka sig själv för att bli en mänsklig varelse, verka bland människorna och leva mitt ibland dem, men människan kan inte stiga upp till den högsta plats och bli en ande, och än mindre kan hon sänka sig ner till den lägsta platsen. Det är därför Gud måste bli kött för att utföra sitt verk. Under den första inkarnationen kunde likaså endast den inkarnerade Gudens kött återlösa

människan genom sin korsfästelse, eftersom det inte skulle ha funnits någon möjlighet för Guds ande att bli korsfäst som syndoffer för människan. Gud skulle genast kunna bli kött för att tjänstgöra som ett syndoffer för människan, men människan kunde inte genast stiga upp till himlen för att ta det syndoffer som Gud berett åt henne. Eftersom det är på det viset skulle det enda möjliga vara att be Gud fara fram och tillbaka några gånger mellan himmel och jord, inte att få människan att stiga upp till himlen för att ta emot sin frälsning, för människan hade fallit och dessutom kunde hon helt enkelt inte stiga upp till himlen, än mindre få tag på syndoffer. Därför var det nödvändigt för Jesus att komma bland människorna och personligen utföra det verk som människan helt enkelt inte kunde genomföra. Varje gång Gud blir kött är det för att det är absolut nödvändigt. Om något av stadierna kunde ha utförts direkt av Guds ande skulle han inte ha fogat sig i förödmjukelsen att bli inkarnerad.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Eftersom den som döms är människan, som är kött och har fördärvats och det inte är Satans ande som döms direkt, utförs inte domens verk i den andliga världen utan bland människorna. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några

föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden. Det verk som den inkarnerade Guden utför är det största och mest djupgående verket, och de två stadierna av inkarnationens verk är den avgörande delen av de tre stadierna i Guds verk.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är

rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

4. Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning

Relevanta ord från Gud:

Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla — utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud — föras bort helt och hållet fjättrade av Satan. Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad.

Utdrag ur ”Inkarnationens hemlighet (4)” i ”Ordet framträder i köttet”

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning

Gud blev kött för att föremålet för hans verk inte är Satans ande eller någonting okroppsligt utan människan, som är av köttet och har fördärvats av Satan. Det är just på grund av att människans kött har fördärvats som Gud har gjort den köttsliga människan

till föremålet för sitt verk; eftersom människan är föremålet för fördärv, har han dessutom gjort människan till det enda föremålet för sitt verk genom alla stadierna av sitt frälsningsverk. Människan är en dödlig varelse av kött och blod, och Gud är den ende som kan frälsa henne. Därför måste Gud bli kött med samma egenskaper som människan för att utföra sitt verk, så att hans verk kan uppnå bättre effekter. Gud måste bli kött för att utföra sitt verk, just på grund av att människan är köttslig och oförmögen att övervinna synden eller frigöra sig från köttet. Trots att den inkarnerade Gudens väsen och identitet skiljer sig mycket från människans väsen och identitet, är hans utseende ändå identiskt med människans. Han ser ut som en normal person och lever som en normal person, och de som ser honom kan inte se någon skillnad mot en normal person. Detta normala utseende och denna normala mänsklighet är tillräckligt för att han ska kunna utföra sitt gudomliga verk i normal mänsklighet. Hans kött låter honom utföra sitt verk i normal mänsklighet och hjälper honom att utföra sitt verk bland människor; hans normala mänsklighet hjälper honom dessutom att utföra frälsningens verk bland människor. Trots att hans normala mänsklighet har orsakat mycket tumult bland människor, har inte detta tumult påverkat de normala effekterna av hans verk. Kort sagt är det verk hans normala kött utför av största nytta för människan. Trots att de flesta människor inte accepterar hans normala mänsklighet, kan hans verk ändå vara effektivt och de här effekterna uppnås tack vare hans normala mänsklighet. Den saken råder det inget tvivel om. Hans verk i köttet ger människan tio eller tolv gånger mer än de uppfattningar som människor har om hans normala mänsklighet, och alla sådana uppfattningar kommer till sist att uppslukas av hans verk. Och den effekt som hans verk har uppnått, alltså den kunskap som människan har om honom, övergår vida människans uppfattningar om honom. Det finns ingen möjlighet att föreställa sig eller mäta det verk han utför i köttet, för hans kött är olikt varje köttslig människas; även om det yttre skalet är identiskt är inte innehållet detsamma. Hans kött ger upphov till många uppfattningar om Gud bland människor, men hans kött kan också låta människan erhålla mycket kunskap och kan även erövra varje människa som har ett liknande yttre skal. För han är inte bara en människa, utan Gud med en människas yttre skal och ingen kan helt utgrunda eller förstå honom. En osynlig och ogripbar Gud älskas och välkomnas av alla. Om Gud bara är en ande som är osynlig för människan är det så lätt för människan att tro på honom. Människan kan ge fantasin fria tyglar och välja

vilken bild hon vill som Guds bild för att behaga och glädja sig själv. På så sätt kan människan utan några skrupler göra vadhelst hennes egen Gud tycker mest om och vill att hon ska göra. Dessutom anser människan att ingen är mer lojal och hängiven gentemot Gud än hon och att alla andra är hedniska hundar och illojala mot Gud. Man kan säga att detta är vad som eftersträvas av dem vars tro på Gud är vag och grundad på lärosatser; allesamman söker i stort sett samma sak, utan större variation. Det är bara bilderna av Gud i deras fantasier som skiljer sig åt, men innehållet är faktiskt detsamma.

Människan är obesvärad av sin bekymmerslösa tro på Gud och tror på Gud så som hon behagar. Detta är en av de "mänskliga rättigheter och friheter" som ingen kan lägga sig i, för människan tror på sin egen Gud och inte på någon annans Gud; denna tro är hennes privata egendom och nästan alla har denna typ av privategendom. Människan betraktar denna egendom som en dyrbar skatt, men för Gud finns det inget mer futtigt eller värdelöst, för det finns inget tydligare tecken på motstånd mot Gud än denna människans privata egendom. Det är på grund av den inkarnerade Gudens verk som Gud blir ett kött som har en påtaglig form och människan kan se och röra vid. Han är inte någon formlös ande, utan kött som människan kan se och kontakta. De flesta gudar som människor tror på är emellertid okroppsliga gudomar som är formlösa och även har en fri form. Därför har den inkarnerade Guden blivit en fiende till de flesta av dem som tror på Gud och likaså har de som inte kan acceptera det faktum att Gud har inkarnerats blivit Guds motståndare. Människan besitter inte uppfattningar på grund av sitt sätt att tänka eller på grund av sin upproriskhet, utan på grund av denna hennes privata egendom. Det är på grund av denna egendom som de flesta människor dör och det är denna vaga Gud som inte kan röras, inte ses och som i själva verket inte existerar, som ödelägger människans liv. Människans liv förverkas inte av den inkarnerade Guden, än mindre av himlens Gud, utan av Guden som människans egen fantasi har skapat. Den enda anledningen till att den inkarnerade Guden har kommit i köttet är på grund av den fördärvade människans behov. Det är på grund av människans behov, inte Guds, och alla hans uppoffringar och lidanden sker för mänsklighetens skull, inte till förmån för Gud själv. Det finns inga fördelar och nackdelar eller belöningar för Gud; han ska inte bärga någon framtida skörd, förutom den han ursprungligen hade att fordra. Inget han gör och uppoffrar för mänskligheten är till för att han ska få stora belöningar, utan det är enbart till för mänsklighetens skull. Guds verk i köttet innefattar många ofattbara

svårigheter, men de effekter som verket i slutändan åstadkommer överstiger vida effekterna av det verk som utförs direkt av Anden. Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk. Köttets verk ger människan mycket mer exakta och nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan

endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen. Fastän de flesta människor har blivit Guds fiender på grund av detta kött, kommer de som är emot honom inte bara att sluta vara hans fiender när han avslutar sitt verk, utan de kommer till och med att bli hans vittnen. De kommer att bli de vittnen som har erövrats av honom, vittnen som är förenliga med honom och oskiljbara från honom. Han ska låta människan inse hur mycket hans verk i köttet betyder för henne och människan ska inse hur mycket detta kött betyder för syftet med hennes existens. Hon ska inse Guds verkliga värde för hennes tillväxt i livet och dessutom inse att detta kött kommer att bli en levande källa till liv som människan inte kan stå ut med att skiljas från. Fastän Guds inkarnerade kött inte på långt när går upp mot Guds identitet och position, och i människans ögon är oförenligt med hans verkliga status, kan det här köttet som varken äger Guds sanna avbild eller hans verkliga identitet utföra det verk som Guds Ande inte kan utföra direkt. Sådan är den verkliga betydelsen och det verkliga värdet av Guds inkarnation, och det är denna betydelse och detta värde som människan är oförmögen att förstå och erkänna. Alla människor ser upp till Guds Ande och ser ned på Guds kött, men oavsett hur de ser eller tänker överstiger köttets verkliga betydelse och värde vida Andens. Detta gäller naturligtvis bara den fördärvade mänskligheten. För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även

om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinnelag, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinnelag måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinnelag. Om människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud

personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttlig människa åstadkomma. Guds Ande kan naturligtvis inte heller åstadkomma denna effekt. Gud kan rädda den fördärvade människan från Satans inflytande, men det verket kan inte åstadkommas direkt av Guds Ande, utan bara av det kött som Guds Ande bär, av Guds inkarnerade kött. Detta kött är både människa och Gud; en människa som äger normal mänsklighet och samtidigt Gud som äger full gudomlighet. Så fastän detta kött inte är Guds Ande och skiljer sig mycket från Anden, är det ändå den inkarnerade Guden själv — som är Anden och även köttet — som räddar människan. Oavsett vad han kallas är det i slutänden ändå Gud själv som frälser mänskligheten. För Guds Ande är oskiljaktig från köttet och köttets verk är också Guds Andes verk; det är bara det att detta verk inte utförs med hjälp av Andens identitet, utan görs i köttets identitet. Verk som måste utföras direkt av Anden kräver ingen inkarnation och verk som måste utföras av köttet kan inte utföras direkt av Anden, utan kan endast göras av den inkarnerade Guden. Detta är vad som krävs för detta verk och det är vad den fördärvade mänskligheten kräver. I de tre stadierna av Guds verk utfördes bara ett stadium direkt av Anden och de två återstående stadierna utförs av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det verk som utfördes av Anden under lagens tidsålder inbegrep inte att förändra människans fördärvade sinnelag och det hade inte heller något med människans kunskap om Gud att göra. Guds kötts verk under nådens tidsålder och rikets tidsålder innefattar däremot människans fördärvade sinnelag och hennes kunskap om Gud och är en viktig och avgörande del i frälsningsverket. Därför är den fördärvade mänskligheten i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning och i större behov av den inkarnerade Gudens direkta verk. Mänskligheten behöver den inkarnerade Guden till att vara en herde för henne, stötta henne, ge henne vatten och föda, döma och tukta henne, och hon behöver mer nåd och större försoning från den inkarnerade Guden. Endast Gud i köttet kan vara människans förtrogne, människans herde, människans ständigt närvarande hjälp — och därför är inkarnationen en nödvändighet idag liksom i gångna tider.

Människan har fördärvats av Satan och hon är den högste av alla Guds skapade varelser, så människan behöver Guds frälsning. Det är människan, inte Satan, som är föremålet för Guds frälsning, och det som skall frälsas är människans kött och

människans själ, inte djävulen. Satan är föremålet för Guds förintelse, människan är föremålet för Guds frälsning och människans kött har fördärvats av Satan, så det första som ska frälsas måste vara människans kött. Människans kött har blivit grundligt fördärvat och det har blivit något som sätter sig upp mot Gud och till och med öppet motsätter sig och förnekar Guds existens. Detta fördärvade kött är helt enkelt alltför hårdnackat och det finns inget som är svårare att åtgärda eller förändra än köttets fördärvade sinnelag. Satan kommer in i människans kött för att ställa till oreda och han använder människans kött för att störa Guds verk och skada Guds plan, och på så sätt har människan blivit Satan och fiende till Gud. För att människan ska bli frälst måste hon först erövras. Det är därför Gud antar utmaningen och kommer i köttet för att utföra det verk han har för avsikt att göra och för att strida mot Satan. Hans mål är att rädda den fördärvade mänskligheten och att besegra och förintä Satan, som gör uppror mot honom. Han besegrar Satan genom sitt verk med att erövra människan medan han samtidigt räddar den fördärvade mänskligheten. På så sätt är det ett verk som löser två problem på en gång. Han verkar i köttet, talar i köttet och företar sig allt verk i köttet för att få bättre kontakt med människan och bättre kunna erövra henne. Den sista gången Gud blir kött kommer hans verk under de sista dagarna att avslutas i köttet. Han kommer att dela in alla människor efter deras slag, avsluta hela sin förvaltning och även avsluta hela sitt verk i köttet. När hela hans verk på jorden når sitt slut, kommer han att ha vunnit en total seger. Genom att verka i köttet kommer Gud att ha erövrat och vunnit mänskligheten helt och hållet. Innebär inte det att hela hans förvaltning kommer att ha nått sitt slut? När Gud avslutar sitt verk i köttet efter att fullständigt ha övervunnit Satan och segrat, kommer Satan inte längre att ha någon ytterligare möjlighet att fördärva människan. Det verk som Gud utförde i sin första inkarnation var att återlösa och förlåta människans synder. I dag utgörs verket av att erövra och vinna mänskligheten helt och hållet så att Satan inte längre kommer att ha någon möjlighet att utföra sitt värv utan har förlorat fullständigt och Gud kommer att vara fullkomligt segerrik. Detta är köttets verk och det verk som Gud själv utför. Den inledande delen av Guds verks tre stadier utfördes direkt av Anden och inte av köttet. Den avslutande delen av Guds verks tre stadier utförs emellertid av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det mellanliggande stadiets återlösningsverk utfördes även det av Gud i köttet. Det viktigaste i hela det förvaltande verket är att rädda människan undan Satans inflytande.

Det viktigaste verket är att erövra den fördärvade människan helt och hållet och därmed återställa den ursprungliga vördnaden för Gud i den erövrade människans hjärta och låta henne uppnå ett normalt liv, alltså det normala livet för en av Guds skapade varelser. Detta verk är helt avgörande och utgör kärnan i det förvaltande verket. Av frälsningsverkets tre stadier var det första stadiet under lagens tidsålder långt från det förvaltande verkets kärna. Det påminde bara lite svagt om frälsningsverket och utgjorde inte början på Guds verk med att rädda människor undan Satans herravälde. Verkets första stadium utfördes direkt av Anden, dels därför att när människan stod under lagen visste hon bara att följa lagen och hade inte mer sanning, och dels därför att verket under lagens tidsålder knappast inbegrep några förändringar av människans sinnelag och än mindre rörde verket att rädda människor från Satans styre. På så sätt avslutade Guds Ande detta ytterst enkla stadium av verket som inte berörde människans fördärvade sinnelag. Detta stadium av verket hade inte mycket med förvaltningens kärna att göra och hade ingen större samband med det officiella verket med människans frälsning, så Gud behövde inte bli kött för att utföra sitt verk personligen. Det verk som utförs av Anden är underförstått och outgrundligt, och det är oerhört skrämmande och oåtkomligt för människan; Anden är inte lämpad för att direkt utföra frälsningsverket och inte lämpad för att direkt förse människan med liv. Det mest lämpliga för människan är att förvandla Andens verk till ett förhållningssätt som ligger nära människan. Vad som är mest lämpligt för människan är alltså att Gud blir en vanlig, normal person för att utföra sitt verk. Detta kräver att Gud blir inkarnerad för att ersätta Andens verk, och för människan finns det inget mer lämpligt sätt för Gud att verka på. Av dessa verkets tre stadier utförs två av köttet och dessa två stadier är de viktigaste faserna i det förvaltande verket. De två inkarnationerna kompletterar och fullkomnar varandra. Det första stadiet av Guds inkarnation lade grunden för det andra stadiet och man kan säga att Guds två inkarnationer inte är oförenliga med varandra utan utgör en helhet. Dessa två stadier av Guds verk utförs av Gud i hans inkarnerade identitet därför att de är så viktiga för hela det förvaltande verket. Man skulle nästan kunna säga att utan det verk som Guds två inkarnationer utförde skulle hela det förvaltande verket ha stannat upp och verket med att frälsa mänskligheten skulle inte vara annat än tomt prat. Huruvida detta verk är viktigt eller inte beror på mänsklighetens behov, realiteten i mänsklighetens förfall och allvaret i Satans olydnad och störande av verket. Vem som är

den rätte för uppgiften beror på vilken karaktär verket arbetaren utför har och hur viktigt det är. När det gäller vikten av detta verk och frågan om vilken arbetsmetod som ska användas — verk som utförs direkt av Guds Ande, verk som utförs av den inkarnerade Guden eller verk som utförs genom människan — är verk som utförs genom människan det första som ska elimineras. Med utgångspunkt från verkets natur och naturen hos Andens verk kontra köttets verk beslutas det slutligen att verk som utförs av köttet är bättre för människan och erbjuder fler fördelar än verk som utförs direkt av Anden. Detta är Guds tanke då det är dags att avgöra om verket ska utföras av Anden eller av köttet. Vart och ett av verkets stadier har en betydelse och en grund. De är inte grundlösa idéer och de utförs inte heller godtyckligt; det finns en klar visdom i dem. Sådan är sanningen bakom hela Guds verk. Det finns framför allt ännu mer av Guds plan i ett så stort verk som då den inkarnerade Guden är personligen verksam bland människor. Guds visdom och hela hans vara återspeglas således i alla hans handlingar, tankar och idéer när han verkar; detta är Guds vara som är mer konkret och systematiskt. Det är svårt för människan att få en uppfattning om dessa subtila tankar och idéer, det är svårt för henne att tro på dem och dessutom svårt för henne att känna till dem. Verk som utförs av människan följer generella principer, vilket är mycket tillfredsställande för människan. Men jämfört med Guds verk är skillnaden helt enkelt alltför stor; även om Guds gärningar är stora och Guds verk är av storartade mått, finns det bakom dem många små och exakta planer och arrangemang som människan inte kan föreställa sig. Vartenda stadium av hans verk följer inte bara bestämda principer utan innehåller också mycket som inte kan uttryckas med människors språk och det är sådant som är osynligt för människan. Oavsett om det är Andens eller den inkarnerade Gudens verk, innefattar vart och ett planerna för hans verk. Han verkar inte ogrundat och utför inte något oviktigt verk. När Anden verkar direkt är det utifrån hans målsättningar och när han blir människa (det vill säga när han förvandlar sitt yttre skal) för att verka är det ännu mer utifrån hans syfte. Varför skulle han annars gärna byta identitet? Varför skulle han annars gärna bli en person som betraktas som ringa och är förföljd?

Hans verk i köttet är av den största betydelse, vilket sägs med syfte på verket, och den som slutligen avslutar verket är den inkarnerade Guden och inte Anden. Vissa tror att Gud en dag kanske ska komma till jorden och visa sig för människan för att sedan

personligen döma hela mänskligheten och pröva människorna en efter en utan att utelämna någon. De som tänker på det viset känner inte till det här stadiet av inkarnationens verk. Gud dömer inte människorna en och en, och prövar inte människorna en och en; det vore inte domens verk att göra så. Är inte hela mänsklighetens fördärv av samma slag? Är inte alla människors väsen likadana? Vad som döms är mänsklighetens fördärvade väsen – människans väsen som fördärvats av Satan – och alla människans synder. Gud dömer inte människans futtiga och obetydliga fel. Domens verk är representativt och utförs inte särskilt för en viss person. Snarare är det ett verk som innebär att en grupp människor döms i syfte att representera domen över hela mänskligheten. Genom att personligen utföra sitt verk på en grupp människor använder den inkarnerade Guden sitt verk för att representera verket med hela mänskligheten, varefter det gradvis sprider sig. Det är likadant med domens verk. Gud dömer inte en viss sorts individ eller en viss grupp människor, utan han dömer hela mänsklighetens orättfärdighet, exempelvis människans motstånd mot Gud, hennes vanvördnad mot honom eller störande av hans verk och så vidare. Vad som döms är mänsklighetens väsen av motstånd mot Gud och det här verket är de sista dagarnas erövrande verk. Det verk och det ord av den inkarnerade Guden som människan bevittnar är domens verk inför den stora vita tronen under de sista dagarna, något som människan förr i tiden begrep. Det verk som i dag utförs av den inkarnerade Guden är just domen inför den stora vita tronen. Den inkarnerade Guden av idag är den Gud som dömer hela mänskligheten under de sista dagarna. Detta kött och hans verk, ord och hela sinnelag utgör Gud i hans helhet. Trots att hans verks har begränsad omfattning och inte direkt berör hela universum, är kärnan i domsverket den direkta domen av hela mänskligheten – inte bara för Kinas utvalda folks skull eller för ett litet antal människors skull. Fastän det verk som Gud i köttet utför inte omfattar och berör hela universum, representerar det verket med hela universum. Och när han avslutat det verk som hans köts verk omfattar kommer han genast att utvidga detta verk till hela universum, på samma sätt som Jesu evangelium spreds genom hela universum efter hans uppståndelse och himmelfärd. Oavsett om det är Andens verk eller köttets verk har det begränsad omfattning men representerar verket med hela universum. I de sista dagarna framträder Gud för att utföra sitt verk under sin inkarnerade identitet, och den inkarnerade Guden är den Gud som dömer människan inför den stora vita tronen.

Oavsett om han är Anden eller köttet, är den Gud som utför domens verk samme Gud som dömer mänskligheten i de sista dagarna. Den definitionen baseras på hans verk och inte på hans yttre framträdande eller flera andra faktorer. Fastän människan har olika uppfattningar om dessa ord, kan ingen förneka det faktum att den inkarnerade Guden dömer och erövrar hela mänskligheten. Oavsett vad människan tycker om det, talar fakta trots allt för sig själva. Ingen kan säga att ”verket utförs av Gud, men köttet är inte Gud”. Det vore nonsens, för detta verk kan inte utföras av någon annan än Gud i köttet. Eftersom detta verk redan har fullbordats ska Guds verk med att döma människan inte utföras en andra gång efter detta verk. Gud i sin andra inkarnation har redan avslutat hela det förvaltande verket och det kommer inte att finnas något fjärde stadium av Guds verk. Eftersom den som döms är människan, som är kött och har fördärvats och det inte är Satans ande som döms direkt, utförs inte domens verk i den andliga världen utan bland människorna. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma

människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden. Det verk som den inkarnerade Guden utför är det största och mest djupgående verket, och de två stadierna av inkarnationens verk är den avgörande delen av de tre stadierna i Guds verk. Människans djupgående fördärv är ett stort hinder för den inkarnerade Gudens verk. I synnerhet är det verk som utförs på de sista dagarnas människor oerhört svårt, omgivningen är fientlig och alla sorters människor är av usel kaliber. Men vid slutet av detta verk kommer det ändå att uppnå verklig effekt, utan några brister; det här är effekten av köttets verk och denna effekt är mer övertygande än effekten av Andens verk. Guds verks tre stadier ska avslutas i köttet och måste avslutas av den inkarnerade Guden. Det viktigaste och mest avgörande verket utförs i köttet och människans frälsning måste utföras personligen av Gud i köttet. Även om hela mänskligheten anser att Gud i köttet inte har något samband med människan, påverkar detta kött i själva verket hela mänsklighetens öde och existens.

Varje stadium av Guds verk är till för hela mänskligheten och vänder sig till hela mänskligheten. Även om det är hans verk i köttet, är det ändå riktat till hela mänskligheten; han är hela mänsklighetens Gud och alla skapade och icke skapade varelsers Gud. Hans verk i köttet har ett begränsat omfång och även föremålet för detta verk är begränsat, men varje gång han blir kött för att utföra sitt verk väljer han ett föremål för detta verk som är maximalt representativt. Han väljer inte en grupp enkla och oansenliga människor att bearbeta, utan som föremålet för sitt verk plockar han i stället ut en grupp personer som är i stånd att vara representanter för hans verk i köttet. Den här gruppen väljs ut därför att omfattningen av hans verk i köttet är begränsad och

den förbereds särskilt för hans inkarnerade kött och väljs ut speciellt för hans verk i köttet. Guds urval av föremål för sitt verk är inte ogrundat, utan följer en bestämd princip: Föremålet för verket måste vara till gagn för den inkarnerade Gudens verk och måste kunna representera hela mänskligheten. Judarna kunde till exempel representera hela mänskligheten då det gällde att acceptera Jesu personliga återlösning och kineserna kan representera hela mänskligheten då det gäller att acceptera den inkarnerade Gudens personliga erövring. Det finns en grund till att judarna fick representera hela mänskligheten och det finns också en grund till att det kinesiska folket får representera hela mänskligheten i fråga om att acceptera Guds personliga erövring. Ingenting uppenbarar återlösningens betydelse mer än det återlösande verk som utfördes bland judarna, och ingenting uppenbarar det erövrande verkets grundlighet och framgång mer än det erövrande verket bland det kinesiska folket. Den inkarnerade Gudens verk och ord tycks bara rikta sig till en liten grupp människor, men i själva verket är hans verk inom denna lilla grupp verket i hela universum och hans ord riktas till hela mänskligheten. När hans verk i köttet når sitt slut kommer de som följer honom att börja sprida det verk han har utfört bland dem. Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggstavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela

mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinne och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats. När Gud nu har utfört sitt verk till detta stadium har det redan uppnått optimal effekt och varit en fullständig framgång. Den inkarnerade Gudens personliga verk har redan fullbordat nittio procent av hela hans förvaltningsverk. Detta kött har gett hela hans verk en bättre början och sammanfattat hela hans verk, och det har offentliggjort hela hans verk och gett hela detta verk en sista grundlig påfyllning. Hädanefter kommer det inte att finnas någon annan inkarnerad Gud som utför det fjärde stadiet av Guds verk och den tredje inkarnationen av Gud kommer inte att utföra något ytterligare underbart verk.

Varje stadium av verk som Gud i köttet utför representerar hans verk för hela tidsåldern och representerar inte som människans verk en viss tidsperiod. Slutet på hans sista inkarnations verk innebär sålunda inte att hans verk har nått ett fullständigt slut, för hans verk i köttet representerar hela tidsåldern och inte bara den tidsperiod då han utför sitt verk i köttet. Det är bara det att han avslutar sitt verk för hela tidsåldern under den tid då han är i köttet, varefter det sprider sig till alla platser. När den inkarnerade Guden har fullbordat sin verksamhet kommer han att anförtro sitt framtida verk åt dem som följer honom. På så sätt kommer hans verk under hela tidsåldern att fortsätta utföras utan avbrott. Verket under hela inkarnationens tidsålder ska inte anses vara helt avslutat förrän det har spridit sig genom hela universum. Den inkarnerade Gudens verk inleder en ny era och de som fortsätter hans verk är de människor som används av honom. Det verk som människan utför sker helt inom ramen för den inkarnerade Gudens verksamhet och kan inte gå utöver denna omfattning. Om den inkarnerade Guden inte kommer för att utföra sitt verk, är inte människan i stånd att avsluta den gamla tidsåldern och starta en ny era. Det verk som människan utför ligger enbart inom hennes mänskligt genomförbara pliktområde och representerar inte Guds verk. Endast den inkarnerade Guden kan komma och fullborda det verk som han har att utföra och ingen kan göra detta å hans vägnar. Vad jag talar om handlar naturligtvis om inkarnationens verk. Denna inkarnerade Gud utför först ett steg av verk som inte överensstämmer med människans föreställningar, och sedan utför han mer verk som inte överensstämmer med människans föreställningar. Syftet med verket är att erövra människan. Dels stämmer inte Guds inkarnation med människans föreställningar, dels utför han mer verk som inte stämmer med människans föreställningar, och det gör att människan utvecklar ännu mer kritiska åsikter om honom. Han utför bara erövrings verk bland människor som har otaliga uppfattningar om honom. Oavsett hur de behandlar honom kommer alla människor att ha underkastats hans herravälde när han har fullbordat sin verksamhet. Detta verks faktum återspeglas inte bara bland kineser utan representerar hur hela mänskligheten ska erövrats. De effekter som uppnås på dessa människor förebådar de effekter som ska uppnås på hela mänskligheten, och effekterna av det verk han utför i framtiden kommer till och med att mer och mer överstiga effekterna på dessa människor. Det verk som Gud i köttet utför omges inte av väldiga fanfarer och är inte heller höljt i dunkel. Det är påtagligt och verkligt, och det är

verk där ett och ett är lika med två. Det är inte dolt för någon och vilseleder inte heller någon. Vad folk ser är verkligt och äkta och vad människan vinner är verklig sanning och kunskap. När verket avslutas kommer människan att ha en ny kunskap om honom och de som verkligen söker Gud kommer inte längre att ha några föreställningar om honom. Det här är inte bara hans verks effekt på kineser, utan det representerar effekten av hans verk med att erövra hela mänskligheten. Ingenting är nämligen till mer nytta för verket med att erövra hela mänskligheten än detta kött, detta kötts verk och allt som rör detta kött. Allt detta är till nytta för hans verk i dag liksom för hans framtida verk. Detta kött ska erövra hela mänskligheten och vinna hela mänskligheten. Det finns inget bättre verk genom vilket hela mänskligheten ska få skåda Gud, lyda Gud och lära känna Gud. Det verk som människan utför representerar bara en begränsad utsträckning, men när Gud utför sitt verk talar han inte till en viss person utan till hela mänskligheten och alla dessa som accepterar hans ord. Det slut han förkunnar är slutet för alla människor, inte bara slutet för en viss person. Han favoriserar inte någon och missgynnar inte heller någon utan han verkar för och talar till hela mänskligheten. Denna inkarnerade Gud har därmed redan delat in hela mänskligheten efter deras slag, dömt hela mänskligheten och ordnat ett lämpligt slutmål för hela mänskligheten. Fastän Gud bara utför sitt verk i Kina har han i själva verket redan beslutat om hela universums verk. Han kan inte vänta tills hans verk har spridit sig till hela mänskligheten innan han gör sina uttalanden och åtgärder steg för steg. Vore det inte för sent då? Nu är han fullt kapabel att fullborda det framtida verket i förväg. Eftersom den som verkar är Gud i köttet, utför han gränslöst verk med en begränsad omfattning, och därefter ska han se till att människan fullgör den plikt som hon har att fullgöra; det här är principen för hans verk. Han kan bara leva tillsammans med människan en tid och kan inte följa med henne tills hela erans verk är avslutat. Det är för att han är Gud som han förutsäger sitt framtida verk. Sedan ska han med sina ord dela in hela mänskligheten efter dess slag och mänskligheten kommer att träda in i hans stegvisa verk i enlighet med hans ord. Ingen ska komma undan och alla måste praktisera i enlighet med detta. I framtiden ska tidsåldern följaktligen vägledas av hans ord och inte av Anden.

Den inkarnerade Gudens verk måste utföras i köttet. Om det utfördes direkt av Guds Ande skulle det inte ge några effekter. Även om verket utfördes av Anden skulle det inte vara av någon större betydelse och i slutänden skulle det inte vara övertygande.

Alla varelser vill veta om Skaparens verk har betydelse, vad det representerar, vad det är till för, huruvida Guds verk är fullt av auktoritet och visdom och huruvida det är av yttersta vikt och betydelse. Det verk han utför är till för hela mänsklighetens frälsning, för att besegra Satan och för att vittna om honom själv bland alla ting. På så sätt måste alltså det verk han utför vara av stor betydelse. Människans kött har fördärvats av Satan och blivit kraftigt förblindat och skadat i grunden. Den främsta orsaken till att Gud verkar personligen i köttet är att föremålet för hans frälsning är människan som är köttslig, och att Satan också använder sig av människans kött för att störa Guds verk. Striden med Satan är egentligen verket med att erövra människan och samtidigt är människan föremålet för Guds frälsning. På så sätt är den inkarnerade Gudens verk en nödvändighet. Satan fördärvade människans kött och människan blev Satan förkroppsligad och det som Gud ska besegra. Därför äger verket med att strida mot Satan och rädda mänskligheten rum på jorden, och för att strida mot Satan måste Gud bli människa. Det här är ett ytterst praktiskt verk. När Gud verkar i köttet, strider han egentligen mot Satan i köttet. När han verkar i köttet, utför han sitt verk i den andliga världen och gör hela sitt verk i den andliga världen verkligt på jorden. Den som erövrar är människan som är olydig mot honom, den som besegras är förkroppsligandet av Satan (det är naturligtvis också människan) som är hans fiende, och den som i slutändan blir frälst är också människan. Därför är det ännu mer nödvändigt för honom att bli en människa som har det yttre skalet av en skapad varelse, så att han verkligen kan strida mot Satan, erövra människan, som är olydig mot honom och har samma yttre skal som han, och frälsa människan som har samma yttre skal som han och har skadats av Satan. Hans fiende är människan, föremålet för hans erövring är människan och föremålet för hans frälsning är människan, som skapades av honom. Därför måste han bli människa, och därmed blir hans verk mycket lättare. Han kan besegra Satan och erövra mänskligheten, och dessutom kan han frälsa mänskligheten. Trots att det här köttet är normalt och verkligt, är han inget vanligt kött: Han är inte kött som bara är mänskligt, utan kött som är både mänskligt och gudomligt. Det är så han skiljer sig från människan och det är detta som är tecknet på Guds identitet. Endast kött som detta kan utföra det verk han avser att göra, fullgöra den inkarnerade Gudens verksamhet och fullborda hans verk bland människorna. Om det inte vore på det viset skulle hans verk bland människorna alltid vara tomt och bristfälligt. Även om Gud kan kämpa mot

Satans ande och komma segrande ur striden, kan den fördärvade människans gamla natur aldrig lösas upp, och de som är olydiga mot Gud och motsätter sig honom kan aldrig verkligen komma under hans herravälde. Han kan alltså aldrig erövra mänskligheten och aldrig vinna hela mänskligheten. Om inte hans verk på jorden kan lösas, kommer hans förvaltning aldrig att ta slut och hela mänskligheten kommer inte att kunna träda in i vilan. Om Gud inte kan träda in i vilan tillsammans med alla sina skapade varelser kommer detta förvaltningsverk aldrig att nå någon framgång och följden blir att Guds härlighet försvinner. Trots att hans kött inte har någon auktoritet, kommer det verk han utför att ha åstadkommit sin effekt. Detta är hans verks oundvikliga riktning. Oavsett om hans kött besitter auktoritet eller inte, är han Gud själv så länge som han är kapabel att utföra Guds eget verk. Oavsett hur normalt och vanligt detta kött är, kan han utföra det verk han har att göra, för detta kött är Gud och inte bara en människa. Anledningen till att detta kött kan utföra det verk som inte människan kan utföra är att hans inre väsen är olikt alla människors, och anledningen till att han kan frälsa människan är att hans identitet skiljer sig från alla människors. Detta kött är så viktigt för mänskligheten, därför att han är människa och i ännu högre grad Gud, därför att han kan utföra det verk som ingen vanlig köttslig människa kan utföra och därför att han kan frälsa den fördärvade människan som lever tillsammans med honom på jorden. Trots att den inkarnerade Guden är identisk med människan, är han viktigare för mänskligheten än någon aktad person för han kan utföra det verk som inte Guds Ande kan utföra, han är mer kapabel än Guds Ande att vittna om Gud själv och han är mer kapabel än Guds Ande att vinna mänskligheten helt och hållet. Även om detta kött är normalt och vanligt gör hans bidrag till mänskligheten och hans betydelse för mänsklighetens existens honom synnerligen värdefull, och detta kötts verkliga värde och betydelse är omätligt för varje människa. Även om det här köttet inte kan förgöra Satan direkt, kan han använda sitt verk till att erövra mänskligheten och besegra Satan och få honom att helt underkasta sig hans herravälde. Det är tack vare att Gud är inkarnerad som han kan besegra Satan och rädda mänskligheten. Han förgör inte Satan direkt, utan blir kött för att utföra verket med att erövra mänskligheten som har fördärvats av Satan. På så sätt är han bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna och bättre i stånd att rädda den fördärvade människan. Den inkarnerade Gudens seger över Satan bär starkare vittnesbörd och är mer övertygande

än om Guds Ande förintat Satan direkt. Gud i köttet är bättre i stånd att hjälpa människan lära känna Skaparen och bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna.

Ur "Ordet framträder i köttet"

5. De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse

Relevanta ord från Gud:

Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad. Efter det att lagens tidsålder nått sitt slut och med början i nådens tidsålder inledde Gud det frälsningsverk som fortsätter fram till den yttersta tiden, då han genom att döma och tukta människosläktet för dess upproriskhet kommer att rena mänskligheten helt och hållet. Först då kommer Gud att avsluta sitt frälsningsverk och träda in i vila. Därför har Gud, i verkets tre stadier, bara kommit i köttet två gånger för att själv utföra sitt verk bland människorna. Det beror på att bara ett av verkets tre stadier syftar till att visa människor hur de ska leva sitt liv, medan de andra två består av frälsningens verk. Endast genom att bli kött kan Gud leva sida vid sida med människan, uppleva världens lidande och leva i en vanlig kropp av kött. Endast på detta sätt kan han förse människorna med den praktiska väg de behöver som skapade varelser. Det är genom Guds inkarnation som människan får full frälsning från Gud och inte direkt från himlen som svar på sina böner. Eftersom människan är av kött har hon nämligen ingen möjlighet att se Guds ande, än mindre kan hon nalkas hans ande. Allt hon kan komma i kontakt med är den inkarnerade Gudens kött och det är bara med hjälp av det som hon kan förstå alla vägarna och alla sanningarna och motta fullständig frälsning. Den andra inkarnationen kommer att räcka för att rensa bort människans synder och rena henne fullständigt. Med den andra inkarnationen kommer följaktligen hela Guds verk i köttet att slutföras och betydelsen av Guds inkarnation att fulländas. Från den stunden kommer Guds verk i köttet att vara helt avslutat. Efter den andra inkarnationen kommer han inte att bli kött en tredje gång för sitt verk. Hela hans förvaltning kommer nämligen att ha nått sitt slut. Inkarnationen i den yttersta tiden kommer att till fullo ha vunnit

hans utvalda folk, och hela mänskligheten som lever i den yttersta tiden kommer att ha inordnats efter sina slag. Han kommer inte längre att utföra frälsningsverket och inte heller kommer han att återvända till köttet för att bedriva någon verksamhet.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket.

Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

I sin första inkarnation slutförde inte Gud inkarnationens verk; han slutförde bara det första steget i det verk som det var nödvändigt för Gud att utföra i köttet. För att avsluta inkarnationens verk har Gud därför återvänt till köttet än en gång och lever ut köttets hela normalitet och verklighet, det vill säga han uppenbarar Guds ord i ett helt vanligt och normalt kött och därmed avslutar han det verk han lämnade ogjort i köttet. Det andra inkarnerade köttet är till sitt väsen likt det första, men det är ännu mer verkligt, till och med mer normalt än det första. Som en följd därav är det lidande det andra inkarnerade köttet tål större än det första, men detta lidande är ett resultat av hans verksamhet i köttet och det skiljer sig från den fördärvade människans lidande. Det härrör dessutom från hans köttets normalitet och verklighet. Eftersom han utövar sitt ämbete i ett ytterst normalt och verkligt kött, måste köttet utstå en hel del umbäranden. Ju mer normalt och verkligt detta kött är, desto mer kommer han att lida i utövandet av sitt ämbete. Guds verk uttrycks i ett mycket alldagligt kött, ett som inte alls är övernaturligt. Eftersom hans kött är normalt och även måste axla verket med att frälsa människan, lider han i ännu högre grad än ett övernaturligt kött skulle ha gjort – allt detta lidande härstammar från hans köttets verklighet och normalitet. Från det lidande som de två inkarnerade kötten har genomgått när de bedrivit sin verksamhet kan man se det inkarnerade köttets väsen. Ju mer normalt köttet är, desto större umbäranden måste han utstå medan han utför verket; ju verkligare det kött är som tar sig an verket, desto hårdare är de uppfattningar som människor får och desto fler faror kommer troligen att drabba honom. Och ändå, ju verkligare köttet är och ju mer köttet besitter en normal människas behov och fullständiga förnuft, desto mer kapabel är han att ta på sig Guds verk i köttet. Det var Jesu kött som spikades fast på korset, sitt kött som han överlämnade som ett syndoffer; det var genom ett kött med normal mänsklighet som han besegrade Satan och fullständigt frälste människan från korset. Och det är som fullständigt kött som Gud i sin andra inkarnation utför erövringsverket och besegrar Satan. Endast ett kött som är fullständigt normalt och verkligt kan utföra det erövrande verket i sin helhet och utgöra ett kraftfullt vittnesbörd. Det vill säga, erövrandet av människan blir effektivt genom den inkarnerade Gudens verklighet och normalitet, inte

genom övernaturliga under och uppenbarelsen. Denna inkarnerade Guds uppgift är att tala och därigenom att erövra och fullkomna människan; med andra ord, Andens verk förverkligas i köttet och köttets plikt är att tala och därigenom att erövra, uppenbara, fullkomna och eliminera människan helt. Därför är det i det erövrande verket som Guds verk i köttet till fullo ska genomföras. Det inledande friköpande verket utgjorde bara början på inkarnationens verk; det kött som utför det erövrande verket kommer att slutföra hela inkarnationens verk. I fråga om kön är en inkarnation manlig och den andra kvinnlig; på så sätt har innebörden i Guds inkarnation fullbordats. Det undanröjer människans missuppfattningar om Gud: Gud kan bli både manlig och kvinnlig, och till sitt väsen är den inkarnerade Guden könlös. Han skapade både man och kvinna och för honom finns det ingen könsskillnad. I detta stadium av verket gör Gud inte tecken och under, utan verket uppnår sina resultat genom ord. Anledningen till detta är dessutom att den inkarnerade Gudens verk denna gång inte är att bota sjuka och driva ut demoner, utan att erövra människan genom att tala; den medfödda förmåga som detta Guds inkarnerade kött besitter är alltså att tala och att erövra människan, inte att bota sjuka och driva ut demoner. Hans verk i normal mänsklighet är inte att göra under, inte att hela de sjuka och driva ut demoner, utan att tala, så för människor verkar det andra inkarnerade köttet mycket mer normalt än det första. Människor ser att Guds inkarnation inte är någon lögn, men denna inkarnerade Gud är annorlunda än den inkarnerade Jesus och fastän båda är Gud förkroppsligad är de inte helt och hållet de samma. Jesus ägde normal mänsklighet, vanlig mänsklighet, men han åtföljdes av många tecken och under. I denna inkarnerade Gud kommer mänskliga ögon inte att se några tecken eller under, varken botande sjuka eller utdrivande av demoner, vandring på vatten eller fasta i fyrtio dagar ... Han utför inte samma verk som Jesus gjorde, inte för att hans kött i grunden är annorlunda än Jesu kött, utan för att det inte är hans ämbetsuppgift att bota sjuka och driva ut demoner. Han river inte ner sitt eget verk, stör inte sitt eget verk. Eftersom han erövrar människan med sina verkliga ord, finns det inget behov av att betvinga henne med hjälp av under, utan detta stadium består av att slutföra inkarnationens verk.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Varför säger jag att inkarnationens mening inte fullbordades i Jesu verk? Därför att Ordet inte blev helt och hållet kött. Vad Jesus gjorde var bara en del av Guds verk i

köttet; han utförde bara det friköpande verket och inte verket med att vinna människan fullständigt. Därför har Gud blivit kött igen i de sista dagarna. Detta stadium av verket utförs också i ett vanligt kött, utförs av en ytterst normal människa vars mänsklighet inte är det minsta transcendent. Gud har med andra ord blivit en alltigenom mänsklig varelse och det är en person vars identitet är Guds identitet, en fullständig människa, ett fullständigt kött, som utför verket. För det mänskliga ögat är han bara ett kött som inte är transcendent över huvud taget, en väldigt vanlig person som kan tala himlens språk, som inte gör några mirakulösa tecken, inte gör några under, än mindre uppenbarar den inre sanningen om religion i stora mötessalar. I folks ögon är det andra inkarnerade köttets verk helt olikt det förstas, i så hög grad att de två inte verkar ha något gemensamt, och man kan inte se något ingenting av det förstas verk den här gången. Även om det andra inkarnerade köttets verk skiljer sig från det förstas, är det inget bevis för att deras källa inte är en och samma. Huruvida källan är densamma beror på karaktären hos det verk som utförts av kötten och inte på deras yttre skal. Under sitt verks tre stadier har Gud inkarnerats två gånger och båda gångerna inviger den inkarnerade Gudens verk en ny tidsålder, inleder ett nytt verk; inkarnationerna kompletterar varandra. Det är omöjligt för det mänskliga ögat att se att de två kötten faktiskt kommer från samma källa. Det ligger naturligtvis inte inom det mänskliga ögats eller det mänskliga sinnets förmåga. Men till sitt väsen är båda likadana, för deras verk har sitt ursprung i samma Ande. Huruvida de två inkarnerade kötten kommer från samma källa kan inte avgöras utifrån i vilken era och på vilken plats de föddes, eller utifrån liknande faktorer, utan utifrån det gudomliga verk som uttrycks av dem. Det andra inkarnerade köttet utför inte något av det verk som Jesus utförde, för Guds verk följer inga konventioner, utan varje gång öppnar det upp en ny väg. Det andra inkarnerade köttet har inte som målsättning att fördjupa eller befästa det första köttets avtryck i människors medvetande, utan att komplettera det och fullkomna det, att fördjupa människans kunskap om Gud, att bryta alla regler som finns i människors hjärtan och utplåna de felaktiga bilderna av Gud i deras hjärtan. Man kan säga att inget enskilt stadium av Guds eget verk kan ge människan fullständig kunskap om honom; varje stadium ger bara en del, inte helheten. Trots att Gud har uttryckt sitt sinnelag i sin helhet, förblir människans kunskap om Gud ändå ofullständig på grund av hennes begränsade förmåga att förstå. Det är omöjligt att med mänskligt språk förmedla hela

Guds sinnelag; hur mycket mindre kan då ett enda stadium av hans verk fullständigt uttrycka Gud? Han verkar i köttet med sin normala mänsklighet som täckmantel och man kan bara känna honom genom hans gudomlighets uttryck, inte genom hans kroppsliga skal. Gud kommer i köttet för att göra det möjligt för människan att lära känna honom genom hans olika verk, och det finns inte två stadier av hans verk som är likadana. Endast på detta sätt kan människan ha en fullständig kunskap om Guds verk i köttet, en kunskap som inte begränsar sig till en enda aspekt.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Det skede av verket som Jesus utförde uppfyllde bara andemeningen av "Ordet var hos Gud": Guds sanning var hos Gud och Guds ande var hos köttet och var oskiljaktigt från detta kött. Det vill säga, den inkarnerade gudens kött kom med Guds ande, vilket är ett större bevis för att Guds första inkarnation var att Jesus blev människa. Detta stadium av verket uppfyller exakt den inre betydelsen av "Ordet blir kött", ger en djupare mening till "Ordet var hos Gud och ordet var Gud" och låter dig stadfast tro på orden "I begynnelsen var ordet". Vilket vill säga att vid tiden för skapelsen var Gud uppfylld av ord, hans ord var med honom och oskiljaktiga från honom, och i den sista tidsåldern visar han kraften och auktoriteten i sina ord ännu tydligare och låter människan se alla hans vägar – höra alla hans ord. Sådant är verket i den sista tidsåldern. Du måste få en grundlig förståelse av alla dessa saker. Det är inte fråga om att känna köttet, utan om hur du förstår köttet och ordet. Det här det vittnesbörd du måste bära, det som alla måste få veta. Eftersom detta är den andra inkarnationens verk – och den sista gången som Gud blir kött – fullbordar den inkarnationens betydelse, utfärdar och grundligen genomför Guds verk i köttet och avslutar eran av Guds tillvaro i köttet.

Utdrag ur "Trosutövning (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Oavsett om den inkarnerade Guden i detta stadium utstår umbäranden eller utövar sitt ämbete, gör han det för att fullborda meningen med inkarnationen, för det här är Guds sista inkarnation. Gud kan endast inkarneras två gånger. Det kan inte bli en tredje gång. Den första inkarnationen var manlig, den andra kvinnlig, så bilden av Guds kött är komplett i människans sinne; dessutom har de två inkarnationerna redan avslutat Guds verk i köttet. Första gången ägde den inkarnerade Guden normal mänsklighet för att fullborda inkarnationens innebörd. Den här gången äger han också normal mänsklighet,

men meningen med denna inkarnation är annorlunda: Den är djupare och hans verk är av mer genomgripande betydelse. Anledningen till att Gud har blivit kött igen är att fullgöra meningen med inkarnationen. När Gud har avslutat detta stadium av sitt verk helt och hållet kommer hela meningen med inkarnationen, det vill säga Guds verk i köttet, att vara fullständig och det kommer inte att finnas något mer verk som ska utföras i köttet. Från och med nu kommer alltså Gud aldrig mer att komma i köttet för att utföra sitt verk.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse

Varje stadium av verk som Gud utför har sin egen praktiska betydelse. På den tiden, när Jesus kom, var han en man och när Gud kommer den här gången är han en kvinna. Av detta kan du se att Gud skapade både man och kvinna för sitt verks skull, och han gör inte skillnad mellan könen. När hans Ande kommer kan han iklä sig det kött han behagar och det köttet kan representera honom. Så länge det är hans inkarnerade kött kan det representera Gud, vare sig det är manligt eller kvinnligt. Om Jesus hade framträtt som en kvinna när han kom, det vill säga om den Helige Ande hade avlat en liten flicka och inte en pojke, skulle det stadiet av verket ändå ha fullbordats. I så fall skulle verkets nuvarande stadium ha fullbordats av en man istället, men verket skulle likväl ha fullbordats. Båda stadiernas verk är lika viktiga och ingetdera av stadierna upprepas eller står i strid med det andra. När Jesus vid den tiden utförde sitt verk kallades han den ende Sonen, och "Son" förutsätter manligt kön. Varför nämns inte den ende Sonen i det nuvarande stadiet? Därför att verkets krav har gjort det nödvändigt med ett annat kön än det som Jesus hade. Gud gör ingen skillnad mellan könen. Han utför sitt verk som han behagar och när han gör det är han inte underkastad några begränsningar, utan är helt fri. Likväl har alla verkets stadier sin egen praktiska betydelse. Gud blev kött två gånger och det är självklart att hans inkarnation i de sista dagarna är den allra sista. Han har kommit för att offentliggöra alla sina gärningar. Om han inte blev kött för att personligen utföra verk som människan ska bevittna i detta stadium, skulle hon för evigt klamra sig fast vid föreställningen att Gud enbart är manlig, inte kvinnlig. Dessförinnan trodde hela människosläktet att Gud bara kunde vara man och att en kvinna inte kunde kallas Gud, för hela mänskligheten menade att män hade

auktoritet över kvinnor. De trodde inte att en kvinna, utan bara män, kunde skaffa sig auktoritet. Dessutom sa de till och med att mannen är kvinnans överhuvud och att kvinnan måste lyda mannen och inte kunde överglänsa honom. Förr i tiden, när det sades att mannen var kvinnans överhuvud, syftade man på Adam och Eva sedan de hade lurats av ormen – inte på mannen och kvinnan så som de skapats av Jehova i begynnelsen. Naturligtvis måste en kvinna lyda och älska sin man och en man måste lära sig att livnära och försörja sin familj. Det här är de lagar och förordningar som Jehova fastställt och som mänskligheten måste foga sig efter under livet på jorden. Jehova sa till kvinnan: ”Din åtrå skall vara till din make, och han skall råda över dig.” Han sa så enbart för att människorna (alltså både män och kvinnor) skulle kunna leva normala liv under Jehovas herravälde, och för att människornas liv skulle kunna ha en struktur och inte förlora sin rätta ordning. Därför utformade Jehova lämpliga regler för hur man och kvinna bör agera, men det gällde bara i relation till alla de skapade varelser som lever på jorden och hade inget med Guds inkarnerade kött att göra. Hur skulle Gud kunna vara likadan som sina skapade varelser? Hans ord riktades endast till det människosläkte som han skapat; det var för att människorna skulle leva ett normalt liv som han fastställde regler för mannen och kvinnan. I begynnelsen, när Jehova skapade mänskligheten, gjorde han två typer av människor, man och kvinna, och därför finns uppdelningen i man och kvinna i hans inkarnerade kött. Han avgjorde inte sitt verk utifrån de ord han talade till Adam och Eva. De två gånger han har blivit kött har bestämts helt i enlighet med hans resonemang då han först skapade mänskligheten. Han har med andra ord fullbordat sina två inkarnationers verk utifrån hur mannen och kvinnan var innan de blev fördärvade. Om mänskligheten tog de ord som Jehova sa till Adam och Eva sedan de lurats av ormen och tillämpade dem på Guds inkarnations verk, skulle då inte Jesus också ha varit tvungen att älska sin hustru så som han borde? Skulle Gud i så fall fortfarande vara Gud? Och skulle han då fortfarande kunna slutföra sitt verk? Om det är fel att Guds inkarnerade kött är av kvinnokön, måste det då inte också ha varit ett oerhört allvarligt fel av Gud att skapa kvinnan? Om människor ändå menar att det vore fel av Gud att inkarneras som kvinna, var då inte det faktum att Jesus inte gifte sig och följaktligen inte kunde älska sin hustru lika fel som den nuvarande inkarnationen? Om du använder orden som Jehova sa till Eva för att avgöra huruvida Guds inkarnation i dag är sann, måste du använda Jehovas ord till Adam för att bedöma

Herren Jesus som blev kött i nådens tidsålder. Är det inte en och samma sak? Om du bedömer Herren Jesus utifrån den man som inte hade lurats av ormen, kan du väl inte bedöma sanningen om dagens inkarnation utifrån den kvinna som lurats av ormen. Det vore orättvist! Om du bedömer Gud på det här sättet bevisar det att du saknar förnuft. När Jehova två gånger blev kött var detta köts kön relaterat till mannen och kvinnan som inte lurats av ormen. Det var i överensstämmelse med den man och den kvinna som inte lurats av ormen som han blev kött två gånger. Tro inte att Jesus var samma sorts man som den Adam som lurades av ormen. De har absolut inget med varandra att göra; de är män med två olika naturer. Det kan ju inte vara så att Jesus, därför att han är man, är alla kvinnors men inte alla mäns överhuvud, eller hur? Är han inte alla judars (både mäns och kvinnors) kung? Han är Gud själv – inte bara kvinnans överhuvud utan även mannens. Han är Herre över alla varelser och alla varelsers överhuvud. Hur skulle du kunna avgöra att Jesu manskön är en symbol för kvinnans överhuvud? Vore inte det hädelse? Jesus är en man som inte har fördärvats. Han är Gud; han är Kristus; han är Herren. Hur skulle han kunna vara en likadan man som Adam som var fördärvad? Jesus är det kött som bars av den allra heligaste Guds Ande. Hur skulle du kunna säga att han är en Gud som besitter Adams manlighet? Skulle inte hela Guds verk ha varit fel i så fall? Skulle Jehova ha kunnat inlemma manligheten hos den Adam som lurades av ormen i Jesus? Är inte den nutida inkarnationen ytterligare ett exempel på verk av den inkarnerade Guden, som har ett annat kön än Jesus men likadan som han till sitt väsen? Vågar du fortfarande säga att den inkarnerade Guden inte kan vara kvinna, eftersom kvinnan var den första som lurades av ormen? Vågar du fortfarande säga att Gud absolut inte skulle kunna bli kött som en kvinna därför att kvinnan är ytterst oren och källan till mänsklighetens fördärv? Vågar du framhärda i att säga att ”kvinna alltid ska lyda mannen och aldrig får manifesteras eller direkt företräda Gud”? Tidigare förstod du inte, men kan du nu fortsätta att häda Guds verk och då i synnerhet Guds inkarnerade kött? Om inte det här står klart för dig är det bäst att du vaktar din tunga, så att inte din dårskap och okunnighet avslöjas och din fulhet blottas. Tro inte att du förstår allt. Jag säger dig att allt du har sett och upplevt inte räcker för att du ska förstå ens en promille av min förvaltningsplan. Så varför agerar du då så högmodigt? Den lilla talang och den ynka kunskap du har räcker inte för att Jesus ska kunna använda den under ens en sekund av sitt verk! Hur mycket erfarenhet har du egentligen? Vad du har sett, allt du

har hört under din livstid och vad du har föreställt dig är mindre än det verk jag utför under ett enda ögonblick! Du gör bäst i att inte kritisera småsaker och leta fel. Du kan vara hur arrogant du vill, men du är bara en varelse som inte ens kan mäta sig med en myra! Allt du har i din mage är mindre än vad som finns i en myras mage! Tro inte att du har rätten att gestikulera yvigt och tala vitt och brett bara för att du har fått lite erfarenhet och en ledande ställning. Är inte din erfarenhet och din ledande ställning resultatet av de ord jag har uttalat? Tror du att det är något du fått som ersättning för ditt arbete och slit? I dag ser du att jag har blivit kött och enbart för den skull har du en uppsjö av idéer och hur många föreställningar som helst. Även om du hade enastående talanger skulle du inte ha så många idéer om det inte vore för min inkarnation; och är det inte utifrån dessa som dina föreställningar uppstår? Skulle du ens känna till inkarnationen om inte Jesus hade blivit kött den där första gången? Är det inte för att du fick kunskap genom den första inkarnationen som du har fräckheten att försöka bedöma den andra inkarnationen? Varför undersöker du den i stället för att vara en lydig efterföljare? Skulle den inkarnerade Guden låta dig utforska honom när du trätt in i den här strömmen och kommit fram inför honom? Du kan utforska din egen släkthistoria, men om du försöker utforska Guds "familjehistoria" – skulle dagens Gud låta dig genomföra en sådan studie? Är du inte blind? Drar du inte förakt över dig själv?

Om endast Jesu verk utfördes och det inte kompletterades med verksamhet i detta de sista dagarnas stadium, skulle människan för evigt hålla fast vid föreställningen att Jesus är Guds ende son, alltså att Gud bara har en enda son och att ingen som kommer därefter under ett annat namn kan vara Guds ende son, än mindre Gud själv. Människan hyser uppfattningen att var och en som tjänar som ett syndoffer eller som tar makten å Guds vägnar och återlöser hela mänskligheten är Guds ende son. Det finns en del som menar att om bara den som kommer är en man, så kan han anses vara Guds ende son och Guds representant. Det finns till och med de som säger att Jesus är Jehovas son, hans ende son. Är inte den sortens föreställningar överdrivna? Om inte det här verksamhetsstadiet utfördes i den sista tidsåldern skulle hela mänskligheten vara höljdd av en mörk skugga i fråga om Gud. I så fall skulle mannen tro sig vara överlägsen kvinnan, kvinnor skulle aldrig kunna hålla huvudet högt och då skulle inte en enda kvinna kunna bli frälst. Folk föreställer sig alltid att Gud är manlig och tror dessutom att han alltid har föraktat kvinnan och inte skulle skänka henne frälsning. Men skulle det

inte i så fall innebära att alla kvinnor som Jehova skapade och som också har fördärvats, aldrig skulle få möjlighet att bli räddade? Skulle det då inte ha varit meningslöst för Jehova att skapa kvinnan, att skapa Eva? Och skulle inte kvinnan förgås för evigt? De sista dagarnas stadium av verket ska följaktligen genomföras för att rädda hela mänskligheten, inte bara kvinnan. Om någon tror att om Gud skulle inkarneras som kvinna, så vore det enbart i syfte att frälsa kvinnan, då är den människan verkligen en dåre!

Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen. Verket i den här etappen bygger vidare på verket i nådens tidsålder. Om de här två stadierna av verket inte hänger samman, varför upprepas då inte korsfästelsen i det här stadiet? Varför bär jag inte människans synder, utan kommer i stället för att direkt döma och tukta människan? Om inte mitt arbete med att döma och straffa människan – och min nuvarande ankomst, som inte skedde genom den Helige Andes avlelse – följde på korsfästelsen, då skulle jag inte vara kvalificerad att döma och tukta människan. Det är just för att jag är ett med Jesus som jag kommer direkt för att tukta och döma henne. Verket i det här stadiet bygger helt på verket i det föregående stadiet. Det är därför endast denna typ av verk kan föra människan steg för steg till frälsningen. Jesus och jag kommer från en och samma ande.

Fastän vi inte är köttsligen släkt är vår ande densamma; trots att innehållet i det vi gör och det arbete vi utför inte är detsamma, är vi lika varandra till vårt väsen. Köttsligen har vi olika former, men det beror på att vi lever i olika epoker och att våra verksamheter ställer olika krav. Våra ämbeten skiljer sig åt, så därför är det arbete vi utför och de sinnelag vi uppenbarar för människan också olika. Det är därför det människan ser och förstår i dag skiljer sig från vad hon såg och förstod i gångna tider – det beror på att det handlar om olika epoker. Trots att Guds inkarnationer skiljer sig åt i fråga om kön och kroppslig gestalt, liksom att de inte föddes i samma familj, än mindre under samma tidsperiod, är deras andar ändå en och samma. Trots att deras kött varken delar blod eller fysiskt släktskap av något slag, kan det inte förnekas att båda är Guds inkarnerade kött i två olika tidsperioder. Det är en ovedersäglig sanning att de är Guds inkarnerade kött, även om de inte tillhör samma blodslinje och inte delar ett gemensamt mänskligt språk (en var en man som talade judarnas språk och den andra en kvinna som endast talar kinesiska). Det beror på att de har levt i olika länder för att utföra det verk som var och en fått att utföra och dessutom under olika tidsperioder. Trots att de är samma ande och äger samma väsen finns det inga absoluta likheter mellan det yttre skalet hos deras kött. Allt de delar är samma mänskliga natur; när det gäller deras kroppars utseende och omständigheterna kring deras födelse är de inte likadana. Men detta påverkar inte deras respektive verk eller den kunskap människan har om dem, för när allt kommer omkring är de samma ande och ingen kan skilja dem åt. Trots att de saknar blodsband kontrolleras hela deras väsen av deras andar, som ger dem olika verk att utföra under olika tidsperioder och ger dem kroppar som tillhör olika blodslinjer. Jehovas Ande är inte Jesu Andes fader och Jesu Ande är inte son till Jehovas Ande: de är en och samma Ande. Inte heller är Jesus och den inkarnerade Guden av idag förbundna med blodsband, men de är en därför att deras andar är en. Gud kan utföra barmhärtighetens och godhetens verk, liksom den rättfärdiga domens och tuktsans verk och verket med att nedkalla förbannelser över människan. Och i slutänden kan han utföra verket med att förstöra världen och straffa de ogudaktiga. Gör han inte allt detta själv? Är inte detta Guds allmakt? Han kunde både förkunna lagar och utfärda befallningar för människan, och han kunde också lära de tidiga israeliterna hur de skulle leva sitt liv på jorden, vägleda dem i byggandet av templet och altarna och hålla alla israeliter under sitt herravälde. På grund av sin auktoritet levde han i två tusen år på

jorden tillsammans med Israels folk. Israeliterna vågade inte göra uppror mot honom; alla tillbad Jehova och höll hans bud. Sådant var det verk som utfördes i kraft av hans auktoritet och allsmäktighet. Under nådens tidsålder kom sedan Jesus för att återlösa hela det fallna människosläktet (inte bara israeliterna). Han visade barmhärtighet och godhet mot människan. Den Jesus som människan såg under nådens tidsålder var full av godhet och alltid kärleksfull mot människan, för han hade kommit för att rädda mänskligheten från synden. Han kunde förlåta människor deras synder till dess att hans korsfästelse återlöste mänskligheten helt från synden. Under den här perioden uppenbarade sig Gud för människan med barmhärtighet och godhet; han blev med andra ord ett syndoffer för människan och korsfästes för människans synder, så att de kan vara för evigt förlåtna. Han var barmhärtig, medkännande, tålmodig och kärleksfull. Och alla de som följde Jesus under nådens tidsålder försökte likaledes vara tålmodiga och kärleksfulla i allt. De var tålmodiga och gjorde inte motstånd ens när de blev slagna, förbannade eller stenade. Men under det sista stadiet kan det inte längre vara så. Jesu och Jehovas verk var inte precis likadana trots att de var av en och samma ande. Jehovas verk gjorde inte slut på tidsåldern, utan styrde tidsåldern och startade människans tillvaro på jorden, medan dagens verk handlar om att erövra dem bland hednafolken som har blivit djupt fördärvade och leda inte bara Guds utvalda folk i Kina utan hela universum och hela mänskligheten. För dig kanske det tycks som om det här verket endast bedrivs i Kina, men faktum är att det redan har börjat spridas utomlands. Hur kommer det sig att människor utanför Kina gång på gång söker den sanna vägen? Det beror på att Anden redan har skridit till verket och de ord som talas i dag riktas till människor i hela universum. I och med det är halva verket redan i gång. Från världens skapelse till idag har Guds Ande satt igång detta stora verk och har dessutom utfört olika verk i olika tidsåldrar och i olika länder. Under varje tidsålder ser människorna olika sinnelag hos honom och de uppenbaras på ett naturligt sätt genom de olika verk som han utför. Han är Gud, fylld av barmhärtighet och godhet. Han är människans syndoffer och herde, men han är också hennes dom, tuktan och förbannelse. Han kunde leda människans liv på jorden i tvåtusen år och han kunde också återlösa den fördärvade mänskligheten från synden. Idag kan han också erövra mänskligheten, som inte känner honom, och lägga den under sitt herravälde så att alla underkastar sig honom fullständigt. Slutligen kommer han att bränna bort allt som är orent och

orättfärdigt i människor i hela universum för att visa dem att han inte bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud, inte bara en vishetens och underverkens Gud, inte bara en helig Gud, utan dessutom en Gud som dömer människan. För de onda i människosläktet är han brinnande eld, dom och bestraffning; för dem som ska fullkomnas är han vedermöda, förädling och prövningar, liksom den som tröstar, ger näring, tillhandahåller ord, hanterar och beskär. Och för dem som elimineras är han straff och vedergällning. Säg mig, är inte Gud allsmäktig? Han är kapabel till alla slags verk, inte bara korsfästelsen, som du föreställer dig. Du tror Gud om alltför lite! Tror du att det enda han kan göra är att återlösa hela mänskligheten genom sin korsfästelse – att det är allt? Och sedan, ska du följa honom upp till himlen för att äta av frukten från livets träd och dricka från livets flod? ... Kan det vara så enkelt? Säg mig, vad har du åstadkommit? Har du Jesu liv? Du återlöstes verkligen av honom, men korsfästelsen var Jesu eget verk. Vad har du uppfyllt för plikt som människa? Det enda du har är en yttre fromhet, men du förstår inte hans väg. Är det så du manifesterar honom? Om du inte har förvärvat Guds liv eller sett hans rättfärdiga sinnelag i dess helhet, kan du inte påstå att du har liv och då är du inte värdig att passera genom himmelrikets port.

Gud är inte bara en Ande, han kan också bli kött. Dessutom är han en härlighetskropp. Även om ni inte har sett Jesus, så bevitnades han av israeliterna – den tidens judar. Först var han en köttslig kropp, men när han korsfästes blev han en härlighetskropp. Han är den allomfattande Anden och kan verka överallt. Han kan vara Jehova, Jesus, eller Messias; i ändens tid kan han också bli Allsmäktige Gud. Han är rättfärdighet, dom och tuktan; Han är förbannelse och vrede, men han är också barmhärtighet och godhet. Allt verk han har utfört kan representera honom. Hurdan Gud menar du att han är? Du kan inte förklara. Om du inte verkligen kan förklara ska du inte dra några slutsatser om Gud. Dra inte slutsatsen att Gud är en barmhärtighetens och godhetens Gud för alltid bara därför att han under ett stadium utförde återlösningens verk. Kan du vara säker på att han bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud? Om han bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud, varför kommer han då att göra slut på tidsåldern i de sista dagarna? Varför kommer han att sända ner så många katastrofer? Enligt folks åsikter och tankar borde Gud vara barmhärtig och kärleksfull ända intill slutet så att varenda medlem av människosläktet kan bli frälst. Men varför sänder han i de sista dagarna ner så stora katastrofer som jordbävningar, pest och svält

för att förgöra denna onda mänsklighet som ser Gud som en fiende? Varför låter han människan drabbas av dessa katastrofer? När det gäller vilken sorts Gud han är, så vågar ingen av er säga det och ingen kan förklara. Kan du vara säker på att han är Anden? Vågar du säga att han inte är någon annan än Jesu kött? Och vågar du säga att han är en Gud som för evigt ska korsfästas för människans skull?

Ur "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 6 Flera typer av särskiljande som du måste kunna göra i din tro på Gud

1. Att skilja mellan Guds verk och människans verk

Relevanta ord från Gud:

Guds eget verk inbegriper hela mänsklighetens verk och det representerar också hela epokens verk, vilket innebär att Guds eget verk representerar varje rörelse och trend i den helige Andes verk, medan apostlarnas verk kommer efter Guds eget verk och följer på det, och det varken leder epoken eller representerar trender för den helige Andes verk i hela epoken. De utför bara det arbete som människan bör utföra och det berör inte förvaltningsverket över huvud taget. Guds eget verk är projektet inom förvaltningsverket. Människans verk är bara den uppgift människor som används är skyldiga att utföra och har inget med förvaltningsverket att göra. På grund av verkets olika identiteter och representationer finns det tydliga och väsentliga skillnader mellan Guds eget verk och människans verk, trots att de båda är den Helige Andes verk. Dessutom varierar omfattningen på det verk som utförs av den Helige Ande på verksobjekt med olika identiteter. Detta är principerna för och omfattningen av den Helige Andes verk.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

Det arbete som Gud själv utför är hela det arbete han avser att utföra i sin egen förvaltningsplan och det hänför sig till den stora förvaltningen. Det arbete som utförs av människan består i att bidra med sin individuella erfarenhet. Det består i att hitta en ny erfarenhetsväg bortom den som trampats av dessa som gått före, och att under den helige Andes vägledning visa sina bröder och systrar vägen. Vad dessa människor bidrar med är sin personliga erfarenhet eller andliga människors andliga skrifter. Även om de här människorna används av den helige Ande har det arbete de utför inget att göra med det stora förvaltningsverket i den sextusenåriga planen. De tillhör bara den kategori som den helige Ande under olika perioder utsett att leda människorna i Andens ström, till dess de funktioner de kan fylla är slut eller tills deras liv tar slut. Det enda de gör är att bereda en lämplig väg för Gud själv eller att fortsätta en viss aspekt av Guds förvaltning på jorden. I sig själva är de här människorna oförmögna att utföra det större verk som hans förvaltning innebär. Inte heller kan de öppna upp nya utvägar, och än mindre kan någon av dem slutföra hela Guds verk från den föregående tidsåldern. Därför representerar det arbete de utför bara en skapad varelse som gör sin uppgift och kan inte representera Gud själv då han utför sin verksamhet. Det beror på att det arbete de

utför skiljer sig från det som Gud själv utför. Att starta en ny tidsålder är något som ingen människa kan göra i Guds ställe. Det kan inte göras av någon annan än Gud själv. Allt det arbete människan utför består i att göra sin plikt som skapad varelse och görs när hon drivs eller blir upplyst av den helige Ande. Den vägledning som de här individerna bidrar med består uteslutande i att visa människor hur de ska utöva sin tro i det dagliga livet och hur de ska handla i harmoni med Guds vilja. Människans verk inbegriper inte Guds förvaltning och representerar inte heller Andens verk. Witness Lees och Watchman Nees uppgift var till exempel att visa vägen. Vare sig vägen var ny eller gammal baserade sig verksamheten på principen att hålla sig till Bibeln. Oavsett om det gällde att återupprätta en lokal församling eller att skapa en lokal församling handlade deras verksamhet om församlingsetablering. Det arbete de utförde var en fortsättning på det verk som Jesus och hans apostlar hade lämnat oavslutat eller inte utvecklat vidare under nådens tidsålder. Vad de gjorde var att återupprätta det som Jesus tidigt i sin verksamhet hade uppmanat de generationer som kom efter honom att göra, exempelvis att hålla huvudet täckt, låta döpa sig, bryta bröd eller dricka vin. Man skulle kunna säga att deras uppgift var att hålla sig till Bibeln och söka vägar inuti Bibeln. De gjorde inga nya framsteg av något slag. I deras arbete kan man följaktligen bara se upptäckten av nya vägar i Bibeln liksom bättre och mer realistiska sätt att utöva tron. Men man kan inte finna i deras arbete vad Gud vill idag, och än mindre kan man finna det nya verk som Gud planerar att utföra i de sista dagarna. Det beror på att den väg de vandrade fortfarande var en gammal väg — där fanns ingen förnyelse och ingen utveckling. De fortsatte att hålla fast vid Jesu korsfästelses verklighet, uppmana folk att vända om och bekänna sina synder, hålla fast vid orden att den som är ståndaktig intill änden ska bli frälst och att mannen är kvinnans överhuvud och att kvinnan måste lyda sin make, samt i än högre grad hålla fast vid den traditionella uppfattningen att systrar inte kan predika utan endast lyda. Om man hade fortsatt att följa ett sådant ledarskap skulle den helige Ande aldrig ha kunnat utföra något nytt verk, göra människor fria från dogmer eller leda dem in i ett rike av frihet och skönhet. Därför måste denna etapp av verket, som förändrar tidsåldern, utföras och uttalas av Gud själv; ingen människa kan göra det i hans ställe. Hittills har hela den helige Andes verksamhet utanför denna ström stannat av, och de som användes av den helige Ande har tappat orienteringen. Eftersom det arbete som utförs av de människor den helige Ande använder skiljer sig

från det arbete som utförs av Gud själv, skiljer sig följaktligen också deras identiteter och de personer å vars vägnar de agerar. Det beror på att det arbete den helige Ande har för avsikt att utföra är annorlunda, och därför beviljas de som likaledes utför arbete olika identiteter och status. De människor som används av den helige Ande kan även göra en del nya uppgifter och avskaffa en del uppgifter som utfördes i den föregående tidsåldern, men det de gör kan inte uttrycka Guds sinnelag och vilja i den nya tidsåldern. De arbetar bara för att avskaffa den föregående tidsålderns arbete och inte för att göra nytt verk i syfte att direkt företräda sinnelaget hos Gud själv. Oavsett hur många föråldrade ritualer de avskaffar eller hur många nya ritualer de introducerar, företräder de följaktligen ändå människan och skapade varelser. När Gud själv verkar, förklarar han emellertid inte genast att den gamla tidsålderns religiösa bruk är avskaffade eller tillkännager direkt att en ny tidsålder börjat. Han är direkt och rättfram i sitt handlande. Han är rakt på sak då han utför det verk han har för avsikt att utföra; det vill säga, han ger genast uttryck åt det verk som han har startat, utför genast sitt arbete så som han avsett från början och uttryckt sitt väsen och sitt sinnelag. Sett ur människans synvinkel är hans sinnelag och därmed också hans verksamhet annorlunda än i forna tider. Men sett ur Guds eget perspektiv är det här bara en fortsättning och vidareutveckling av hans verk. När Gud själv är verksam talar han sitt ord och startar det nya verket direkt. När människan verkar är det däremot efter moget övervägande och studier, eller också är det en förlängning av kunskap och systematisering av åtgärder som grundar sig på andras arbete. Kärnan i det arbete människan utför är alltså att följa en etablerad ordning och att "gå gamla stigar i nya skor". Detta innebär att även den stig som de människor som användes av den helige Ande gick bygger på den väg som Gud själv anlade. Så när allt kommer omkring är människan fortfarande människa och Gud är fortfarande Gud.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (1)" i "Ordet framträder i köttet"

Under nådens tidsålder talade också Jesus många ord och gjorde mycket arbete. Hur skilde han sig från Jesaja? Hur skilde han sig från Daniel? Var han en profet? Varför sägs det att han är Kristus? Vilka är skillnaderna mellan dem? De var allesamman män som talade ord och för människan framstod deras ord som mer eller mindre likadana. Allesamman talade ord och verkade. De gammaltestamentliga profeterna uttalade profetior och det kunde även Jesus göra. Vad är då skillnaden?

Skillnaden här baserar sig på verksamhetens natur. För att kunna urskilja den saken kan du inte utgå från köttets natur eller från hur djupa eller ytliga deras ord är. Du måste alltid börja med att se på deras verk och vilka effekter deras verk får i människan. De profetior som profeterna uttalade på sin tid försåg inte människan med liv, och de budskap som sådana som Jesaja och David tog emot var bara profetior och inte livets väg. Om det inte varit för Jehovas direkta uppenbarelse, skulle ingen ha kunnat göra vad de gjorde eftersom det inte är möjligt för dödliga. Jesus talade också många ord, men dessa ord var livets väg som kunde visa människan en väg att utöva sin tro. Det vill säga, för det första kunde han förse människan med liv, för Jesus är liv; för det andra kunde han rätta till människans avvikelser; för det tredje kunde hans verk efterträda Jehovas verk i syfte att fortsätta tidsåldern; för det fjärde kunde han fatta människans inre behov och förstå vad människan saknar; för det femte kunde han påbörja en ny tidsålder och avsluta den gamla. Det är därför han kallas Gud och Kristus; han skiljer sig inte bara från Jesaja utan även från alla andra profeter. Ta Jesaja som exempel för att jämföra med profeternas verk. För det första kunde han inte förse människan med liv; för det andra kunde han inte påbörja en ny tidsålder. Han var verksam under Jehovas ledning och hade inte som uppgift att inleda en ny tidsålder. För det tredje övergick de ord han talade hans eget förstånd. Han tog emot uppenbarelser direkt från Guds ande, och andra skulle inte ha förstått även om de lyssnat till dem. Enbart detta är tillräckligt för att visa att hans ord inte var mer än profetior, inte mer än en aspekt av arbete som utfördes å Jehovas vägnar. Men han kunde inte representera Jehova helt och hållet. Han var Jehovas tjänare, ett instrument i Jehovas verk. Han var bara verksam i lagens tidsålder och inom ramen för Jehovas verk; han verkade inte bortom lagens tidsålder. Med Jesu verksamhet var det däremot annorlunda. Han gick utom ramarna för Jehovas verk; han var verksam som den inkarnerade Guden och utstod korsfästelse för att återlösa hela mänskligheten. Han utförde alltså nytt verk utanför det verk som Jehova utfört. Detta var början på en ny tidsålder. Dessutom kunde han tala om sådant som människan inte kunde uppnå. Hans verk var verk inom Guds förvaltning och inbegrep hela mänskligheten. Han verkade inte bara i några få människor och hans verk var inte heller avsett att leda ett begränsat antal människor. När det gäller hur Gud var inkarnerad som en människa, hur Anden gav uppenbarelser på den tiden och hur Anden sänkte sig ner över en människa för att verka – det här är saker som människan varken

kan se eller röra. Det är fullständigt omöjligt för dessa sanningar att fungera som bevis för att han är den inkarnerade Guden. Åtskillnad kan endast göras utifrån Guds ord och verk som är påtagliga för människan. Det är det enda som är verkligt. Det beror på att sådant som rör Anden inte är synligt för dig utan bara är tydligt känt för Gud själv, och inte ens Guds inkarnerade kött vet allt; du kan bara avgöra huruvida han är Gud utifrån det verk som han har utfört. Av hans verk kan man för det första se att han kan öppna upp en ny tidsålder; för det andra, att han kan förse människan med liv och visa människan den väg hon skall följa. Det här är tillräckligt för att slå fast att han är Gud själv. Det verk han utför kan åtminstone representera Guds ande helt och fullt, och av det verket kan man se att Guds ande finns i honom. Eftersom den inkarnerade Gudens verk främst var att inleda en ny tidsålder, leda nytt arbete och öppna upp en ny sfär, är enbart detta tillräckligt för att fastslå att han är Gud själv. Detta skiljer honom därmed från Jesaja, Daniel och de andra stora profeterna.

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

Du måste veta hur du skiljer mellan Guds verk och människans verk. Vad kan du se av människans verk? Det finns många element av människans erfarenhet i hennes verk; vad människan uttrycker är vad hon är. Guds eget verk uttrycker också vad han är, men vad han är skiljer sig från vad människan är. Vad människan är, är representativt för hennes erfarenhet och liv (vad hon upplever eller möter i sitt liv eller vilka livsfilosofier hon har), och människor som lever i olika miljöer uttrycker olika väsen. Huruvida du har sociala erfarenheter och hur du faktiskt lever och upplever i din familj kan ses i vad du uttrycker, medan du inte kan se på den inkarnerade Gudens verk huruvida han har sociala erfarenheter eller inte. Han är väl medveten om människans innersta väsen och han kan avslöja alla sorters människors olika vanor. Han är ännu bättre på att avslöja människors fördärvade sinnelag och upproriska beteende. Han lever inte bland de världsliga människorna, men han är medveten om de dödligas natur och de världsliga människornas fördärv. Detta är vad han är. Även om han inte hanterar världen vet han hur världen ska hanteras, eftersom han förstår den mänskliga naturen till fullo. Han känner till Andens verk både i dag och i det förflutna, det verk som människans ögon inte kan se och människans öron inte kan höra. Detta inbegriper visdom som inte är en levnadsfilosofi och under som är svåra för människor att fatta. Det här är vad han är,

tillgänglig för människor men även dold för människor. Vad han uttrycker är inte vad en enastående person är, utan Andens inneboende egenskaper och väsen. Han reser inte jorden runt, men han vet allt om världen. Han kontaktar "antropoiderna" som varken har någon kunskap eller insikt, men han uttrycker ord som är högre än kunskap och bortom stora män. Han lever hos en grupp tröga och avtrubbade människor som inte är mänskliga och inte förstår de mänskliga konventionerna och livet, men han kan uppmana människorna att leva ut normal mänsklighet och samtidigt avslöja människosläktets usla och låga mänsklighet. Allt detta är vad han är, högre än någon person av kött och blod. För honom är det onödigt att uppleva ett komplicerat, omständligt och sjaskigt samhällsliv för att utföra det verk som han behöver utföra och för att grundligt avslöja den fördärvade mänsklighetens innersta väsen. Det sjaskiga samhällslivet uppbygger inte hans kött. Hans verk och ord uppenbarar endast människans olydnad och förser inte människan med erfarenheten och lärdomarna för att hantera världen. Han behöver inte undersöka samhället eller människans familj när han förser människan med liv. Att blotta och döma människan är inte ett uttryck för hans kötts upplevelser; det sker för att uppenbara människans orättfärdighet efter att länge ha känt till människas olydnad och avskytt mänsklighetens fördärv. Det verk han utför är enbart till för att uppenbara hans sinne för människan och uttrycka hans väsen. Det är bara han som kan utföra detta verk; det är inte något som en person av kött och blod kan åstadkomma.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

Det verk som Gud utför representerar inte hans kötts erfarenhet; det verk som människan utför representerar människans erfarenhet. Alla pratar om sin personliga erfarenhet. Gud kan uttrycka sanningen direkt, medan människan bara kan uttrycka motsvarande erfarenhet efter att ha upplevt sanningen. Guds verk har inga regler och är inte underställt tid eller geografiska begränsningar. Han kan när som helst och var som helst uttrycka vad han är. Han verkar som han behagar. Människans verk har villkor och sammanhang; annars kan hon inte verka och kan inte uttrycka sin kunskap om Gud eller sin erfarenhet av sanningen. Man behöver bara se på skillnaderna mellan dem för att avgöra om det är Guds eget verk eller människans verk.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

Gud blir kött uteslutande för att leda tidsåldern och sätta igång nytt verk. Det är nödvändigt för er att förstå detta. Det här skiljer sig mycket från människans uppgift, och de båda kan inte nämnas i samma andetag. Människan behöver förädlas och göras fullkomlig under en lång tid innan hon kan användas för att utföra arbete, och den sorts mänsklighet som behövs är av en särskilt hög klass. Inte nog med att människan måste kunna uppehålla känslan av normal mänsklighet, utan dessutom måste hon förstå många av de principer och regler som styr hennes uppträdande i relation till andra. Vidare måste hon förbinda sig att studera ännu mer rörande människans visdom och etiska kunskap. Detta är vad människan måste utrustas med. Så är det emellertid inte för den inkarnerade Guden, för hans arbete varken representerar människan eller är människans verk; tvärtom är det ett direkt uttryck för hans väsen och ett direkt realiserande av det arbete han har att göra. (Naturligtvis utförs hans arbete i rätt tid, inte slentrianmässigt eller slumpartat, och det inleds när det är dags att fullborda hans verksamhet.) Han deltar inte i människans liv eller människans verksamhet, det vill säga, hans mänsklighet är inte försedd med något av detta (men det påverkar inte hans arbete). Han bara utför sin verksamhet när det är dags för honom att göra det; vilken status han än må ha så jobbar han helt enkelt på med det arbete han har att göra. Hans arbete påverkas inte ett dugg av vad människan vet om honom eller har för åsikt om honom.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Människans verk har en omfattning och begränsningar. En person kan bara utföra verk som hör till en viss fas och kan inte utföra hela epokens verk — annars skulle han leda in människor i regler. Människans verk kan endast tillämpas på en viss tid eller fas. Det beror på att människans erfarenhet har en viss spännvidd. Man kan inte jämföra människans verk med Guds verk. Människans sätt att praktisera och hennes kunskap om sanningen kan tillämpas på ett visst område. Du kan inte säga att den väg som människan vandrar helt och hållet är den Helige Andes vilja, eftersom människan bara kan upplysas av den Helige Ande och inte kan vara helt uppfylld av den Helige Ande. De saker som människan kan uppleva är alla inom ramen för normal mänsklighet och kan inte överskrida den spännvidd av tankar som finns i det normala mänskliga sinnet. Alla dessa som kan leva ut sanningens verklighet upplever inom denna spännvidd. När de upplever sanningen är det alltid en normal mänsklig upplevelse under den Helige Andes

upplysning, inte en typ av upplevelse som avviker från det normala mänskliga livet. De upplever sanningen upplysta av den Helige Ande på grundvalen av att de lever sina mänskliga liv. Denna sanning varierar dessutom från person till person, och dess djup är relaterat till personens tillstånd. Man kan bara säga att den väg som de vandrar är ett normalt mänskligt liv för en människa som strävar efter sanningen, och att det är den väg som en normal person som har den Helige Andes upplysning vandrar. Man kan inte säga att vägen de vandrar är den som den Helige Ande tagit. Eftersom de människor som strävar inte är likadana, är inte heller den normala mänskliga upplevelsen av den Helige Andes verk likadant. Eftersom de miljöer de upplever och spännvidden av deras erfarenheter inte är desamma, på grund av blandningen i deras sinne och tankar, är deras upplevelse dessutom uppblandad i olika hög grad. Varje person förstår en sanning i enlighet med sina individuella förutsättningar. Individens förståelse av sanningens verkliga innebörd är inte komplett utan utgör endast en eller några få aspekter av den. Spännvidden för människans upplevelse av sanningen baserar alltid på individernas olika betingelser och är därför inte densamma. På så sätt är den kunskap som uttrycks av olika personer om samma sanning inte densamma. Människans erfarenhet har alltså alltid begränsningar och kan inte helt och hållet representera den Helige Andes vilja, och människans verk kan inte uppfattas som Guds verk även om det som uttrycks av människan överensstämmer mycket väl med Guds vilja och även om människans erfarenhet är mycket nära det fullkomnande verk som den Helige Ande ska utföra. Människan kan bara vara Guds tjänare och utföra det verk som Gud anförtroar henne. Människan kan bara uttrycka kunskapen under den Helige Andes upplysning och de sanningar hon vunnit genom sina personliga upplevelser. Människan är okvalificerad och har inte förutsättningarna att vara ett utlopp för den Helige Ande. Hon har inte rätt att säga att människans verk är Guds verk. Människan har människans arbetsprinciper och alla människor har olika upplevelser och olika betingelser. Människans verk omfattar alla hennes upplevelser under den Helige Andes upplysning. Dessa upplevelser kan endast representera människans väsen och de representerar inte Guds väsen eller den Helige Andes vilja. Därför kan inte vägen som människan vandrar sägas vara den väg som den Helige Ande vandrat, eftersom människans verk inte kan representera Guds verk, och eftersom människans verk och människans erfarenhet inte utgör den Helige Andes fullständiga vilja. Människans verk är benäget att förfalla till en regel, och

metoden för hennes verk kan lätt stängas in i en begränsad räckvidd och kan inte leda människor in på en fri väg. De flesta anhängare lever inom en begränsad räckvidd, och deras sätt att uppleva är också begränsat i sin omfattning. Människans upplevelse är alltid begränsad; metoden för hennes verk begränsar sig också till ett fåtal typer och kan inte jämföras med den Helige Andes verk eller Guds eget verk — det beror på att människans erfarenhet när allt kommer omkring är begränsad. Hur än Gud utför sitt verk, finns det inga regler för det; hur det än utförs, är det inte begränsat till ett enda sätt. Det finns inga regler över huvud taget för Guds verk – hela hans verk är befriat och fritt. Oavsett hur mycket tid människan ägnar åt att följa honom, kan hon inte sammanfatta några lagar för hans sätt att verka. Även om hans verk är principfast, utförs det alltid på nya sätt och utvecklar sig alltid på nya sätt som ligger bortom människans räckvidd. Under en viss tidsperiod kan Gud utföra flera olika slags verk och leda på olika sätt, och han låter alltid människor få nya inträden och nya förändringar. Du kan inte komma på lagarna för hans verk eftersom han alltid är verksam på nya sätt. Endast på detta sätt undviker Guds efterföljare att falla in i regler. Guds eget verk undviker alltid människors uppfattningar och motsätter sig deras uppfattningar. Endast de som följer och strävar efter honom med ett sant hjärta kan få sitt sinne omvandlat och kan leva fritt, utan att vara underkastade några regler eller hämmas av några religiösa uppfattningar. De krav som människans verk ställer på människor baseras på hennes egen erfarenhet och på vad hon själv kan åstadkomma. Normen för dessa krav är begränsad inom en viss omfattning och metoderna för utövande är också mycket begränsade. Anhängare lever därmed omedvetet inom denna begränsade omfattning, och allt eftersom tiden går blir de till regler och ritualer. Om en periods arbete leds av en person som inte har genomgått Guds personliga fullkomnande och inte har genomgått dom, kommer alla hans anhängare att bli religionsutövare och experter på att motsätta sig Gud. Om någon är en kvalificerad ledare, måste den personen följaktligen ha genomgått dom och accepterat att bli fullkomnad. De som inte har utstått dom uttrycker bara sådant som är vagt och överkligt, även om de kanske har den Helige Andes verk. Med tiden kommer de att leda människor till vaga och övernaturliga regler. Det verk som Gud utför stämmer inte överens med människans kött; det överensstämmer inte med människans tankar, utan bestrider människans uppfattningar; det är inte uppblandat med en vag religiös ton. Hans verks resultat är utom räckhåll för

människans tänkande och kan inte uppnås av en människa som han inte har gjort fullkomlig.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

2. Att skilja mellan den helige Andes verk och onda andars verk

Relevanta ord från Gud:

Gud upprepar inte sitt verk, han gör inget verk som inte är realistiskt, han kräver inte för mycket av människan och han gör inget verk som går bortom människans förstånd. Allt verk han gör ligger inom det normala mänskliga förnuftets räckvidd och överskrider inte gränsen för normal mänsklighets förnuft, och hans verk är i enlighet med människans normala krav. Om det är den Helige Andes verk blir människan ständigt mer normal och hans mänsklighet blir ständigt mer normal. Människan har en ökande kunskap om sitt sataniska fördärvade sinnelag, och om människans väsen, och hon har en ständigt växande längtan efter sanningen. Det vill säga att människans liv växer och växer och människans fördärvade sinnelag blir förmöget till fler och fler förändringar – och allt detta är meningen med att Gud blir människans liv. Om en väg är oförmögen att avslöja dessa ting som är människans väsen, är oförmögen att förändra människans sinnelag och, dessutom, är oförmögen att föra henne inför Gud eller ge henne en sann förståelse för Gud, och till och med gör hennes mänsklighet ännu mer obetydlig och hennes förnuft ständigt mer onormalt, då kan denna väg inte vara den sanna vägen, och det kan vara en ond andes verk, eller den gamla vägen. Kort sagt kan den inte vara den Helige Andes nuvarande verk.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud och hans verk kan tillfredsställa Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Den Helige Andes verk är en form av proaktiv ledning och positiv upplysning. Det tillåter inte människor att vara passiva. Det ger dem tröst, tro och beslutsamhet och gör det möjligt för dem att eftersträva att fullkomnas av Gud. När den Helige Ande verkar är människor i stånd att aktivt träda in; de är inte passiva eller pressade, utan proaktiva. När den Helige Ande verkar är människor glada och villiga och de är villiga att lyda och glada att ödmjuka sig, och även om de är plågade och sköra inombords är de fast beslutna att samarbeta. De lider med glädje, de är kapabla att lyda och de är obefläckade av mänsklig vilja, obefläckade av människotankar och verkligen obefläckade av mänskliga begär och motivationer. När människor erfar den Helige Andes verk, är de särskilt heliga inuti. De som äger den Helige Andes verk lever ut sin kärlek till Gud och kärleken till sina bröder och systrar, och de gläds åt det som gläder Gud och avskyr det som Gud avskyr. Människor som berörs av den Helige Andes verk har vanlig

mänsklighet och de strävar oavbrutet efter sanningen och äger mänsklighet. När den Helige Ande verkar i människor blir deras tillstånd bättre och bättre och deras mänsklighet blir mer och mer normal. Även om en del av deras samarbeten må vara dåraktiga så är deras motivation rätt och deras inträde positivt. De försöker inte avbryta den Helige Andes verk och det finns ingen illvilja i dem. Den Helige Andes verk är normalt och verkligt; den Helige Ande verkar i människan enligt reglerna för människans normala liv, och Den Helige Ande upplyser och vägleder människor inifrån i enlighet med normala människors faktiska strävan. När Den Helige Ande verkar i människor, vägleder och upplyser han dem enligt normala människors behov. Han förser dem utifrån deras behov och han leder dem positivt och upplyser dem om vad de saknar och vilka brister de har. När den Helige Ande verkar är det här verket i samklang med reglerna för människans normala liv och det är endast i verkliga livet som människor är kapabla att se den Helige Andes verk. Om människor i sitt dagliga liv är i ett positivt tillstånd och har ett normalt andligt liv, så äger de den Helige Andes verk. När de äter och dricker Guds ord i ett sådant tillstånd har de tro, när de ber är de inspirerade, när något händer dem är de inte passiva och medan det händer dem är de i stånd att se de läxor som Gud begär att de ska lära sig. De är inte passiva eller svaga och även om de har verkliga svårigheter är de villiga att lyda alla Guds arrangemang.

Vilka effekter uppnås av den Helige Andes verk? Du kan vara dåraktig och sakna förmåga till särskiljning, men den Helige Ande behöver bara verka för att det ska finnas tro i dig, för att du alltid ska känna att du inte kan älska Gud nog, för att du ska vara villig att samarbeta, villig att samarbeta oavsett hur stora svårigheterna blir framöver. Saker kommer att hända dig och du kommer inte att veta om de kommer från Gud eller Satan, men du kommer att kunna vänta och du kommer varken att vara passiv eller vårdslös. Det här är den Helige Andes normala verk. Även när den Helige Ande verkar i människor möter de verkliga svårigheter och ibland gråter de och ibland finns det saker de inte kan komma över, men allt detta är ett stadium i den Helige Andes normala verk. Även om de inte kommer över dessa saker och även om de just då är svaga och klagar, är de efteråt fortfarande i stånd att älska Gud med absolut tillförsikt. Deras passivitet kan inte hindra dem från att ha normala upplevelser och oavsett vad andra människor säger och hur de än attackerar dem är de ändå förmögna att älska Gud. Under bön känner de alltid att de förut stått i sådan skuld till Gud och de beslutar sig för att behaga Gud och

försaka köttet när de möter sådana ting igen. Denna styrka visar att de har den Helige Andes verk i sig och detta är det normala tillståndet för den Helige Andes verk.

Vad för sorts verk kommer från Satan? I det verk som kommer från Satan är människors visioner vaga och abstrakta och de saknar vanlig mänsklighet. Motiven bakom deras handlingar är fel och även om de önskar älska Gud bär de alltid på anklagelser inombords och dessa anklagelser och tankar stör dem, hämmar tillväxten i deras liv och hindrar dem från att ha normala tillstånd inför Gud. Det betyder att så snart Satans verk finns i människor kan deras hjärtan inte vara i frid inför Gud, de vet inte vad de ska göra med sig själva. Åsynen av en församling får dem att vilja fly och de kan inte sluta ögonen när andra ber. Onda andars verk förstör den normala relationen mellan människa och Gud och krånglar till människors tidigare visioner eller tidigare inträde i livet. I sitt hjärta kan de aldrig komma nära Gud, det händer alltid saker som stör dem och begränsar dem och deras hjärtan kan inte finna frid, vilket gör deras kärlek till Gud kraftlös och får dem att tappa modet. Så manifesterar sig Satans verk. Satans verk visar sig på följande sätt: du är oförmögen att stå fast och vittna, vilket gör att du blir en människa som är skyldig inför Gud och som inte är trofast mot honom. När Satan lägger sig i förlorar du kärleken till och lojaliteten mot Gud i ditt inre, du berövas en normal relation med Gud, du strävar inte efter sanningen eller efter att förbättra dig själv, du går bakåt och blir passiv, du ger efter för dig själv, du ger fria tyglar åt syndens spridning och hatar inte synden. Därtill gör Satans inblandning dig hämningslös, den gör att Guds beröring inom dig försvinner och får dig att klaga på Gud och sätta dig upp mot honom. Den leder dig till att ifrågasätta Gud och det finns till och med en risk att du lämnar honom. Allt detta är Satans verk.

Utdrag ur "Den Helige Andes verk och Satans verk" i "Ordet framträder i köttet"

Vissa människor säger att den Helige Ande alltid verkar i dem. Detta är omöjligt. Om de skulle säga att den Helige Ande alltid är med dem, så skulle det vara realistiskt. Om de skulle säga att deras tänkande och förnuft alltid är normalt så skulle det också vara realistiskt, och det skulle visa att den Helige Ande är med dem. Om de säger att den Helige Ande alltid verkar inom dem, att de är upplysta av Gud och berörda av den Helige Ande i varje ögonblick och att de förvärvar ny kunskap hela tiden, då är detta på intet vis normalt! Det är helt och hållet övernaturligt! Utan skuggan av ett tvivel är sådana människor onda andar! Till och med när Guds Ande blir kött, finns det tillfällen

när han måste äta och vila – för att inte tala om människor. De som har varit besatta av onda andar verkar sakna köttets svaghet. De kan avstå och ge upp allting, de är fria från känslan, de kan uthärda plåga och känner inte den minsta trötthet, som om de har överskridit köttets gränser. Är inte detta extremt övernaturligt? Onda andars verk är övernaturligt – ingen människa kan åstadkomma sådana ting! De som saknar urskillning är avundsjuka när de ser sådana människor: De säger att de har sådan kraft i sin tro på Gud, har en väldig tro och aldrig visar det minsta tecken på svaghet! Faktum är att allt detta är manifestationer av en ond andes verk. För normala människor har oundvikligen mänskliga svagheter; detta är det normala tillståndet hos dem som besitter den Helige Andes närvaro.

Utdrag ur "Trosutövning (4)" i "Ordet framträder i köttet"

3. Att skilja mellan den sanne Kristus och falska kristusgestalter

Relevanta ord från Gud:

Gud som blivit kött kallas Kristus och därför kallas den Kristus som kan ge människor sanningen för Gud. Det finns inget överdrivet i det, för han äger Guds substans och äger Guds sinnelag och visdom i sitt verk, ting som är ouppnåeliga för människan. De som kallar sig Kristus, men inte kan utföra Guds verk, är bedragare. Kristus är inte bara manifestationen av Gud på jorden, utan också det särskilda kött som Gud antar då han utför och fullbordar sitt verk bland människorna. Detta kött kan inte bytas ut mot vilken människa som helst, utan det är ett kött som på ett lämpligt sätt kan uppbära Guds verk på jorden, uttrycka Guds sinnelag, representera Gud väl och förse människan med liv. Förr eller senare kommer alla dessa som uppträder som Kristus att falla, för även om de påstår sig vara Kristus äger de inget av Kristi substans. Och därför säger jag att Kristi äkthet inte kan definieras av människan, utan besvaras och avgörs av Gud själv.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds väsen, och han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds uttryck. Eftersom Gud blir kött måste han frambringa det verk han avser att frambringa, och eftersom Gud blir kött måste han uttrycka vad han är och kunna skänka människan sanningen, ge henne liv och visa henne vägen. Kött som inte har Guds väsen är absolut inte den inkarnerade Guden; den saken råder det inget tvivel om. Om människan har för avsikt att undersöka huruvida någon är Guds inkarnerade kött måste hon avgöra detta utifrån det sinnelag han uttrycker och de ord han talar. För att avgöra huruvida det är Guds inkarnerade kött eller inte, och huruvida det är den sanna vägen eller inte, måste man alltså göra bedömningen med utgångspunkt från hans väsen. När man ska fastställa huruvida det är den inkarnerade Gudens kött, ligger således nyckeln i hans väsen (hans verk, hans uttalanden, hans sinnelag och många andra aspekter) snarare än hans yttre skepnad. Om människan bara granskar hans yttre och därmed förbiser hans väsen, visar det att hon är oupplyst och okunnig.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Även om Kristus på jorden kan utföra arbete åt Gud själv kommer han inte med syftet att visa alla människor sin avbild i köttet. Han kommer inte för att alla människor ska se honom, han kommer för att låta människan ledas av hans hand och på så vis träda in i den nya tiden. Kristi kött fungerar för Guds räkning, det vill säga för Guds verk i köttet och inte för att göra det möjligt för människan att helt och hållet förstå substansen av hans kött. Hur han än verkar, överskrider det inte vad som är möjligt för köttet att uppnå. Hur han än verkar, gör han det i köttet med en normal mänsklighet och avslöjar inte helt och hållet Guds sanna ansikte för människan. Dessutom är hans verk i köttet aldrig lika övernaturligt eller ovärderligt som människan tänker sig det. Även om Kristus representerar Gud själv i köttet och personligen utför det verk som Gud själv bör göra, förnekar han inte att Gud i himlen existerar. Inte heller framhäver han med stor iver sina egna gärningar. I stället förblir han ödmjukt gömd inuti sitt kött. Till skillnad från Kristus har de som påstår att de är Kristus inte dessa egenskaper. När dessa falska kristus med sina arroganta och självupphöjande sinnelag ställs sida vid sida med Kristus blir det uppenbart vilket slags kött som verkligen tillhör Kristus. Ju falskare de är, desto fler sådana falska kristus dyker upp och desto mer förmögna är de att göra tecken och under för att förleda människor. Falska kristus har inte Guds egenskaper, Kristus är inte befläckt av något drag som tillhör dessa falska kristus. Gud blir enbart kött för att slutföra sitt verk i köttet, inte bara för att alla människor ska få se honom. I stället låter han sitt verk bekräfta hans identitet och tillåter att det som han avslöjar får vittna om hans substans. Hans substans är inte ogrundad, hans identitet greppades inte av hans hand utan den avgörs av hans verk och hans substans.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

Om det idag skulle dyka upp en person som har förmågan att göra tecken och under, driva ut demoner, bota sjuka och göra många mirakel, och om den personen påstod sig vara Jesus som har kommit, då skulle det vara en förfalskning som åstadkommits av onda andar som härmar Jesus. Kom ihåg det här! Gud upprepar inte sitt verk. Jesu stadium av verket är redan fullbordat och Gud kommer aldrig att genomföra det stadiet av verket igen. Guds verk är oförenligt med människans föreställningar. Gamla testamentet förutsade till exempel att det skulle komma en Messias, och Jesu ankomst var uppfyllelsen av denna profetia, så därför skulle det vara fel om en annan Messias kom igen. Jesus har redan kommit en gång och det skulle vara fel om Jesus kom igen

den här gången. Det finns ett namn för varje tidsålder och varje namn kännetecknas av den tidsåldern. I människans föreställningar måste Gud alltid göra tecken och under, alltid bota sjuka och driva ut demoner och han måste alltid vara precis som Jesus. Men den här gången är Gud inte alls sådan. Om Gud under de sista dagarna fortsatte att göra tecken och under och fortsatte att driva ut demoner och bota sjuka – om han gjorde precis detsamma som Jesus – då skulle Gud upprepa samma verk och Jesu verk skulle sakna betydelse eller värde. Därför genomför Gud ett stadium av verket i varje tidsålder. Så snart ett stadium av hans verk har fullbordats efterapar de onda andarna det, och när Satan börjat följa Gud i hämlarna byter Gud till en annan metod. Så snart Gud har fullbordat ett stadium av sitt verk börjar onda andar efterapa det. Det här måste ni ha klart för er.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

Det finns en del som är besatta av onda andar och ropar ut med hög röst: "Jag är Gud!" Men i sista änden blir de avslöjade, för de har fel när det gäller vem de företräder. De företräder Satan och den helige Ande fäster inget avseende vid dem. Oavsett hur högt du upphöjer dig själv eller hur högt du ropar så är du ändå en skapad varelse och du tillhör Satan. Jag ropar aldrig ut: "Jag är Gud, jag är Guds älskade son!" Men det arbete jag utför är Guds verk. Behöver jag ropa? Det finns inget behov av någon upphöjelse. Gud utför själv sitt eget verk och har inget behov av att någon människa beviljar honom en viss status eller ger honom någon hederstitel: hans verk representerar hans identitet och ställning. Var inte Jesus Gud själv innan han döptes? Var han inte det kött som Gud inkarnerat? Inte kan man väl säga att det var först sedan han fått vittnesbörd om sig som han blev Guds enfödde son? Fanns det inte en människa vid namn Jesus redan långt innan han började sin verksamhet? Du är oförmögen att frambringa nya vägar eller att företräda Anden. Du kan inte uttrycka Andens verk eller de ord han talar. Du är oförmögen att utföra det arbete som Gud själv utför, och du är oförmögen att utföra Andens verk. Guds visdom, under och outgrundlighet, liksom hela det sinnelag som Gud tuktar människan med – allt detta ligger bortom vad du förmår uttrycka. Därför vore det meningslöst för dig att försöka göra anspråk på att vara Gud; du skulle bara ha namnet och inget av substansen. Gud själv har kommit men ingen känner igen honom, och likväl fortsätter han sitt verk och gör det som företrädare för Anden. Det spelar ingen roll om ni kallar honom människa

eller Gud, Herren eller Kristus, eller om ni kallar henne syster. Det arbete han utför är Andens verk och det är liktydigt med Guds eget verk. Han bryr sig inte om vad människan kallar honom vid för namn. Kan namnet bestämma hans verk? Vad Gud anbelangar så är han det kött som Guds ande inkarnerat oavsett vad du kallar honom; han representerar Anden och är godkänd av Anden. Om du inte kan bereda väg för en ny tidsålder, avsluta den gamla, inleda en ny tidsålder eller utföra nytt verk, då kan du inte kallas Gud!

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (1)" i "Ordet framträder i köttet"

4. Att skilja mellan den sanna vägen och de falska vägarna och mellan sanna och falska kyrkor

Relevanta ord från Gud:

Vilken är den mest grundläggande principen när man söker den sanna vägen? Du måste se till om det är den Helige Andes verk eller inte, om dessa ord är ett uttryck för sanning eller inte, vem man vittnar för och vad det kan ge dig. Att skilja mellan den sanna vägen och den felaktiga vägen kräver flera aspekter av grundläggande kunskap, av vilka den mest grundläggande är att avgöra om det är den Helige Andes verk eller inte. För substansen i människans tro på Gud är tron på Guds Ande, och till och med hennes tro på den inkarnerade Guden beror på att detta kött är förkroppsligandet av Guds Ande, vilket innebär att en sådan tro fortfarande är tron på Anden. Det finns skillnader mellan Anden och köttet, men eftersom detta kött kommer från Anden, och är Ordet som blivit kött, är vad människan tror på fortfarande Guds inneboende väsen. Och när du särskiljer om det här är den sanna vägen eller inte måste du framför allt titta på om det är den Helige Andes verk eller inte, och efter det måste du titta på om det finns sanning på den här vägen eller inte. Denna sanning är den normala mänsklighetens sinnelag i livet, det vill säga det som krävdes av människan när Gud skapade henne i början, nämligen hela den normala mänskligheten (inklusive människans förstånd, insikt, vishet och grundläggande kunskap om att vara människa). Det betyder att det du behöver titta på är om denna väg kan föra in människan i ett liv av normal mänsklighet eller inte, om sanningen som man talar om krävs enligt den normala mänsklighetens verklighet, om denna sanning är praktisk och sann eller inte samt om detta är mest lägligt eller inte. Om det finns sanning, då kan den föra människan in i normala och verkliga erfarenheter; människan blir dessutom ännu mer normal, människans mänskliga förnuft blir ständigt mer komplett, människans liv i köttet och det andliga livet blir ständigt mer välordnat, och människans känslor blir ständigt mer normala. Det här är den andra principen. Det finns en annan princip, vilken är om människan har eller inte har en ökande kunskap om Gud, om att uppleva sådant verk och sådan sanning kan eller inte kan väcka till liv en kärlek till Gud inom henne och föra henne allt närmare Gud. I detta kan man mäta om det är den sanna vägen eller inte. Det mest grundläggande är om denna väg är realistisk snarare än övernaturlig, och om den kan sörja för människans liv eller inte. Om den överensstämmer med dessa principer kan

slutsatsen dras att denna väg är den sanna vägen. Jag säger inte dessa ord för att få er att acceptera andra vägar i era framtida upplevelser, och inte heller som en förutsägelse om att det kommer finnas ännu en ny tidsålders verk i framtiden. Jag säger dem så att ni kan vara säkra på att dagens väg är den sanna vägen, så att ni inte bara är till hälften övertygade i er tro på dagens verk och oförmögna att vinna insikt om den. Det finns till och med många som, trots att de är säkra, fortfarande förvirrat följer med; det finns ingen princip för sådan säkerhet och de måste elimineras förr eller senare. Till och med de som är särskilt entusiastiska i sitt efterföljande är tre delar säkra och fem delar osäkra, vilket visar att de inte har någon grund. Eftersom er kaliber är för låg och er grund är för ytlig har ni ingen förståelse för särskiljningsförmåga. Gud upprepar inte sitt verk, han gör inget verk som inte är realistiskt, han kräver inte för mycket av människan och han gör inget verk som går bortom människans förstånd. Allt verk han gör ligger inom det normala mänskliga förnuftets räckvidd och överskrider inte gränsen för normal mänsklighets förnuft, och hans verk är i enlighet med människans normala krav. Om det är den Helige Andes verk blir människan ständigt mer normal och hans mänsklighet blir ständigt mer normal. Människan har en ökande kunskap om sitt satanska fördärvade sinnelag, och om människans väsen, och hon har en ständigt växande längtan efter sanningen. Det vill säga att människans liv växer och växer och människans fördärvade sinnelag blir förmöget till fler och fler förändringar – och allt detta är meningen med att Gud blir människans liv. Om en väg är oförmögen att avslöja dessa ting som är människans väsen, är oförmögen att förändra människans sinnelag och, dessutom, är oförmögen att föra henne inför Gud eller ge henne en sann förståelse för Gud, och till och med gör hennes mänsklighet ännu mer obetydlig och hennes förnuft ständigt mer onormalt, då kan denna väg inte vara den sanna vägen, och det kan vara en ond andes verk, eller den gamla vägen. Kort sagt kan den inte vara den Helige Andes nuvarande verk.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud och hans verk kan tillfredsställa Gud" i "Ordet framträder i köttet"

I varje stadium av Guds verk finns det också motsvarande krav på människan. Alla som befinner sig i den helige Andes ström besitter den helige Andes närvaro och fostran, och de som inte befinner sig i den helige Andes ström står under Satans befäl och saknar helt den helige Andes verk. De människor som befinner sig i den helige Andes ström är de som accepterar Guds nya verk och samarbetar i Guds nya verk. Om de som befinner

sig i denna ström inte kan samarbeta, och inte kan omsätta sanningen i praktiken så som Gud kräver under denna tid, kommer de att tuktas och i värsta fall överges av den helige Ande. Dessa som accepterar den helige Andes nya verk kommer att leva i den helige Andes ström och få den helige Andes omsorg och beskydd. De som är villiga att omsätta sanningen i praktiken får upplysning av den helige Ande, och de som är ovilliga att omsätta sanningen i praktiken tuktas av den helige Ande och kan även komma att bestraffas. Oavsett vilken typ av person de är kommer Gud, förutsatt att de befinner sig i den helige Andes ström, att ta ansvar för alla dem som accepterar hans nya verk för hans namns skull. De som förhärskar hans namn och är villiga att omsätta hans ord i praktiken kommer att få hans välsignelser; de som inte lyder honom och inte omsätter hans ord i praktiken kommer att straffas av honom. De människor som befinner sig i den helige Andes ström är dessa som accepterar det nya verket, och eftersom de har accepterat det nya verket, måste de samarbeta på rätt sätt med Gud och inte bete sig som rebeller som inte gör sin plikt. Det här är det enda krav Gud ställer på människan. Men så är inte fallet när det gäller dem som inte accepterar det nya verket: De befinner sig utanför den helige Andes ström och den helige Andes tuktan och förebråelser gäller inte dem. De här människorna lever hela dagarna i köttet, de lever i sitt sinne och allt de gör överensstämmer med den lärosats som skapats av deras egen hjärnas analys och forskning. Det här inte vad som krävs av den helige Andes nya verk, och än mindre är det samarbete med Gud. De som inte accepterar Guds nya verk saknar Guds närvaro och dessutom saknar de Guds välsignelser och beskydd. De flesta av deras ord och handlingar håller fast vid de krav som den helige Andes verk ställde förr; de är trossatser, inte sanningen. Dessa trossatser och föreskrifter räcker för att bevisa att de här människornas samling inte är något annat än religion; de är inte Guds utvalda eller föremål för hans verk. När alla dessa människor samlas kan det bara kallas en stor religiös kongress; det kan inte kallas en kyrka. Detta är ett oföränderligt faktum. De har inte den helige Andes nya verk; det de gör påminner om religion, det de lever ut verkar vara fullt av religion;. De har inte den helige Andes närvaro och verk, än mindre är de kvalificerade att ta emot den helige Andes tuktan eller upplysning. Alla de här människorna är livlösa kroppar och daggmaskar utan andlighet. De vet ingenting om människans upproriskhet och motstånd, det vet inget om alla människans ogärningar och än mindre vet de om hela Guds verk och vad Gud vill idag. De är okunniga, usla

människor allihop, avskum som inte passar att kallas troende! Inget de gör har något med Guds förvaltning att göra och än mindre kan det rubba Guds planer. Deras ord och handlingar är alltför motbjudande, alltför patetiska, och helt enkelt ovärdiga att ens nämna. Inget de gör, som inte befinner sig i den helige Andes ström, har någonting att göra med den helige Andes nya verk. Därför saknar de den helige Andes fostran vad de än gör, och dessutom saknar de den helige Andes upplysning. De är nämligen allesamman människor som inte älskar sanningen och som den helige Ande har föraktat och förkastat. De kallas ogärningsmän eftersom de vandrar i köttet och gör vadhelst som behagar dem under Guds fana. Medan Gud verkar är de avsiktligt fientliga till honom och agerar tvärtemot honom. Människans underlåtenhet att samarbeta med Gud är i sig själv ytterst upprorisk, så nog kommer väl dessa människor som avsiktligt går tvärs emot Gud att få sitt rättmätiga straff?

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

.....

5. Skillnaden mellan att följa Gud och att följa människor

Relevanta ord från Gud:

Det allra viktigaste med att följa Gud är att allt ska vara enligt hans ord i dag: Vare sig du strävar efter att träda in i livet eller uppfylla Guds vilja måste allting vara centrerat kring Guds ord i dag. Om det du samtalar om och strävar efter inte är centrerat kring Guds ord i dag är hans ord främmande för dig och du är helt berövad den helige Andes verk. Vad Gud vill ha är människor som följer i hans fotspår. Det spelar ingen roll hur underbart och rent det du förstod förut är, Gud vill inte ha det och om du inte kan lägga bort sådana ting kommer de att bli ett kolossalt hinder för ditt inträde i framtiden. Alla som kan följa den helige Andes nuvarande ljus är välsignade. Människorna i gångna tider följde också i Guds fotspår, men de kunde inte följa fram till idag; det här är välsignelsen för människorna i de sista dagarna. De som kan följa den helige Andes nuvarande verk och som kan följa i Guds fotspår, så att de följer honom varthelst han leder dem – det är människor som är välsignade av Gud. De som inte följer den helige Andes nuvarande verk har inte trätt in i Guds ords verk, och hur mycket de än arbetar, hur svårt de än lider och hur mycket de än springer omkring betyder det ingenting för Gud och han kommer inte att berömma dem.

Utdrag ur "Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår" i "Ordet framträder i köttet"

En del människor gläder sig inte över sanningen, än mindre över domen. Istället gläder de sig över makt och rikedom; sådana människor kallas maktsökare. De söker bara efter de samfund i världen som har inflytande och de söker bara efter pastorer och lärare som kommer från seminarier. Fastän de har godtagit sanningens väg, förblir de skeptiska och kan inte hänge sig helt och hållet. De talar om att spendera för Gud, men deras blickar är inriktade på de stora pastorerna och lärarna, och Kristus viftas åt sidan. Deras hjärtan är fyllda med berömmelse, förmögenhet och ära. De tror inte alls att en så ynklig man har förmågan att erövra så många, att någon så obetydlig har förmågan att fullkomna människor. De tror inte alls att de där obetydliga människorna i dammet och på sophögarna är det folk som Gud valt ut. De tror att om sådana människor var föremål för Guds frälsning, så skulle himmel och jord vändas upp och ner och alla människor skulle skratta sig fördärvade. De tror att om Gud valde så obetydliga personer att bli fullkomnade, så skulle de där andra, stora männen bli Gud själv. Deras perspektiv är

befläckade av otro, och mycket värre än otro: de är befängda odjur. För de värdesätter enbart ställning, prestige och makt; det de håller högt är stora grupper och samfund. De bryr sig över huvud taget inte om dem som leds av Kristus; de är helt enkelt förrädare som har vänt ryggen mot Kristus, mot sanningen och mot livet.

Det du beundrar är inte Kristi ödmjukhet, utan de där högt uppsatta falska herdarna. Du älskar inte Kristi ljuvlighet eller vishet, utan de där lättsinniga som ansluter sig till den tarvliga världen. Du skrattar åt Kristi smärta när han inte har någonstans att vila sitt huvud, men beundrar dessa döda kroppar som grabbar åt sig gåvor och lever i utsvävningar. Du är inte villig att lida vid Kristi sida, men går glatt rätt in i famnen på dessa lättsinniga antikrister fastän de inte förser dig med mer än kött, bokstav och kontroll. Till och med nu vänds ditt hjärta till dem, till deras rykte, till deras status och till deras inflytande. Och ändå fortsätter du att ha inställningen att du finner Kristi verk svårt att svälja och att du vägrar godta det. Det är därför jag säger att du saknar tron att erkänna Kristus. Anledningen till att du har följt honom till denna dag är bara att du inte hade något annat val. I ditt hjärta tornar för alltid en rad ståtliga bilder upp sig; du kan inte glömma alla deras ord och gärningar, inte deras inflytelserika ord och händer. I ditt hjärta är de för alltid högstående och för alltid hjältar. Men så är det inte med Kristus idag. Han är för alltid obetydlig i ditt hjärta och för alltid ovärdig att vördas. För han är alltför vanlig, har alltför lite inflytande, och är allt annat än upphöjd.

Utdrag ur "Är du en sann Gudstroende?" i "Ordet framträder i köttet"

6. Att skilja mellan sanna och falska ledare och mellan sanna och falska herdar

Relevanta ord från Gud:

En kvalificerad arbetare kan föra in människor på den rätta vägen och låta dem gå djupare in i sanningen. Det verk han utför kan föra människor inför Gud. Dessutom kan det verk han utför variera från individ till individ och är inte bundet av regler, utan tillåter människor att bli och vara fria. Vidare kan de successivt växa i livet och gå allt djupare in i sanningen. En okvalificerad arbetares verk infriar inte alls förväntningarna; hans verk är dåraktigt. Han kan bara föra in människor i regler; hans krav på människor varierar inte från individ till individ; han verkar inte med utgångspunkt från människors faktiska behov. I denna typ av verk finns det alltför många regler och alltför många lärosatser, och det kan inte föra in människor i verkligheten eller i en normal tillväxt i livet. Det kan bara göra det möjligt för människor att hålla fast vid ett fåtal värdelösa regler. Denna typ av vägledning kan bara leda människor vilse. Han leder dig att bli sådan som han själv är; han kan föra dig in i vad han har och är. För att anhängare skall kunna urskilja om ledare är kapabla, är det viktigaste att se på vägen de leder och på resultaten av deras verk, och se efter om anhängare erhåller principerna i enlighet med sanningen och om de erhåller sätt att praktisera som är lämpliga för att de ska bli förvandlade. Du måste skilja mellan de olika sorters människors olika verk; du ska inte vara en dåraktig anhängare. Det här påverkar frågan om ditt inträde. Om du inte kan avgöra vilken persons ledarskap som har en väg och vilken som inte har det, blir du lätt lurad. Allt detta har en direkt inverkan på ditt eget liv.

Utdrag ur "Guds verk och människans verk" i "Ordet framträder i köttet"

Du måste förstå de många omständigheter som människor kommer att befinna sig i när den Helige Ande bearbetar dem. I synnerhet måste de som samverkar för att tjäna Gud ha ännu bättre förståelse av de många omständigheter som skapas genom det arbete som den Helige Ande utför med människor. Om du bara talar om många erfarenheter och många sätt att träda in, visar detta att din erfarenhet är alltför ensidig. Utan att känna till sitt sanna tillstånd eller fatta sanningens principer är det inte möjligt att åstadkomma en förändring av sinnelaget. Utan att känna till principerna för den Helige Andes verk eller förstå dess frukter, blir det svårt att urskilja vad som är onda andars verk. Du måste avslöja onda andars verk och människors föreställningar och gå

rakt på problemets kärnpunkt; du måste också påpeka många avsteg i människors praktik eller problem med att tro på Gud så att de kan bli medvetna om dem. Men du får absolut inte göra så de känner sig negativa eller passiva. Du måste förstå de sakliga svårigheter som de flesta människor har; du får inte vara oresonlig eller ”försöka lära en gris att sjunga” – att göra det är dåraktigt. För att kunna skingra människors många svårigheter måste du förstå dynamiken i den Helige Andes verk, förstå hur den Helige Ande verkar med olika människor, förstå människors svårigheter och tillkortakommanden, urskilja problemets avgörande frågor och nå fram till problemets källa utan avsteg eller misstag. Endast den här sortens människa är kvalificerad att samverka för att tjäna Gud.

Utdrag ur ”Vad en fullgod herde bör vara utrustad med” i ”Ordet framträder i köttet”

De som tjänar Gud måste vara Guds förtrogna, de ska behaga Gud och kunna vara absolut lojala mot honom. Oavsett om du handlar bakom människor eller framför dem kan du vinna Guds glädje inför Gud och kunna stå fast inför Gud, och oavsett hur andra behandlar dig går du alltid din egen väg och engagerar dig verkligen i Guds börda. Endast en sådan människa står Gud nära. Att människor som står Gud nära kan tjäna honom direkt beror på att de har fått Guds stora uppdrag, och Guds börda, och kan ta Guds hjärta som sitt eget och Guds börda som sin egen. De bryr sig inte om huruvida de själva vinner eller förlorar i fråga om framtidsutsikter: Till och med om de helt saknar framtidsutsikter och det inte finns något att vinna för dem, tror de alltid på Gud, med kärleksfullt hjärta. Och därför står de Gud nära. De som står Gud nära är också hans förtrogna; bara hans förtrogna kan dela hans rastlöshet och hans tankar, och även om deras kött är smärtande och svagt kan de uthärda smärta och försaka sådant de älskar för att göra Gud nöjd. Gud ger fler bördor till sådana människor, och det som Gud önskar göra bärs fram i dessa människors vittnesbörd. Därför behagar dessa människor Gud, de är Guds tjänare efter hans hjärta, och bara sådana människor kan styra tillsammans med Gud.

Utdrag ur ”Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja” i ”Ordet framträder i köttet”

En sådan person hyser ständigt en fientlig hållning mot Guds nya verk, har aldrig visat den minsta avsikt att underordna sig, och har aldrig glatt visat att han underkastar sig eller ödmjukat sig. Han upphöjer sig framför andra och visar aldrig att han underkastar sig någon. Inför Gud anser han sig vara den kunnigaste i att predika ordet

och den skickligaste i att arbeta på andra. Han avfärdar aldrig skatterna som han redan har i sin ägo, utan behandlar dem som släktklenoder för gudstjänst och för att predika om för andra, och han använder dem till att föreläsa för dessa dårar som avgudar honom. Det finns verkligen ett visst antal sådana personer i kyrkan. Man kan säga att de är ”okuvliga hjältar”, generation efter generation som vistas i Guds hus. De betraktar förkunnelsen av ordet (doktrin) som sin främsta plikt. År efter år och generation efter generation håller de på att kraftfullt genomdriva sin ”heliga och okränkbara” plikt. Ingen vågar röra dem och inte en enda person vågar klandra dem öppet. De blir ”kungar” i Guds hus, och drar otyglat fram när de dominerar över andra från tidsålder till tidsålder.

Utdrag ur ”De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Det är alltför lätt för människan att utföra arbete i sitt sinne. Exempelvis pastorer och ledare i den religiösa världen förlitar sig på att deras gåvor och ställning ska göra jobbet åt dem. Människor som följer dem under lång tid kommer att smittas av deras gåvor och påverkas av en del av vad de är. De fokuserar på människors gåvor, förmågor och kunskap, och de lägger vikt vid en del övernaturliga saker och många djupsinniga, orealistiska lärosatser (dessa djupsinniga lärosatser är naturligtvis ouppnåeliga). De fokuserar inte på förändringar i folks sinnelag utan snarare på att träna folk att predika och arbeta genom att förbättra människors kunskap och överflöd av religiösa lärosatser. De fokuserar inte på hur mycket människors sinnelag förändras eller hur väl människor förstår sanningen. De befattar sig inte med människors substans och än mindre försöker de att lära känna människors normala och onormala tillstånd. De bemöter inte människors föreställningar eller avslöjar deras föreställningar, och än mindre beskär de folks brister eller fördärvligheter. De flesta som följer dem tjänar med sina gåvor och allt de uttrycker är religiösa föreställningar och teologiska teorier som helt saknar kontakt med verkligheten och är totalt oförmögna att ge människor liv. Faktum är att kärnan i deras arbete är att driva upp talanger, ta en person som saknar allt och göra honom till en begåvad präst med teologiexamen som sedan går vidare till att arbeta och leda.

Utdrag ur ”Guds verk och människans verk” i ”Ordet framträder i köttet”

Att tjäna Gud är ingen enkel uppgift. De vars fördärvade sinnelag förblir oförändrade kan aldrig tjäna Gud. Om ditt sinnelag inte har blivit dömt och tuktat av Guds ord, då företräder ditt sinnelag fortfarande Satan. Detta räcker för att bevisa att

din tjänst för Gud ligger utanför din egen goda avsikt. Den är tjänst som bygger på din sataniska natur. Du tjänar Gud med din naturliga beskaffenhet, och efter dina egna personliga preferenser; dessutom fortsätter du tänka att Gud gläder sig åt allt du önskar göra, och hatar vadhelst du inte önskar göra, och du vägleds helt av dina egna preferenser i ditt verk. Kan detta kallas att tjäna Gud? I slutändan kommer ditt livs sinnelag inte att ha förändrats ett dugg; snarare kommer du att bli ännu mer envis eftersom du har tjänat Gud, och genom detta kommer ditt fördärvade sinnelag att bli djupt ingrott. På så sätt kommer du att inåt sett ta fram regler för att tjäna Gud som i första hand grundar sig på din egen beskaffenhet, och den erfarenhet du fick när du tjänade utifrån ditt eget sinnelag. Detta är lärdomar från mänsklig erfarenhet. Det är människans livsfilosofi. Sådana människor tillhör fariseerna och de religiösa ledarna. Om de aldrig vaknar och omvänder sig, kommer de garanterat att förvandlas till de falska kristusgestalter och antikrister som ska bedra människorna i de sista dagarna. De falska kristusgestalter och de antikrister som nämnts kommer att träda fram från detta slags personer. Om de som tjänar Gud följer sin egen beskaffenhet och handlar enligt sin egen vilja, då löper de risk att kastas ut när som helst. De som använder sig av sin mångåriga erfarenhet av att tjäna Gud för att vinna andras hjärtan, för att läxa upp dem och undertrycka dem, och sätta sig på höga hästar – och som aldrig ångrar sig, aldrig bekänner sina synder, aldrig avstår från fördelarna med en hög befattning – dessa människor kommer att falla ned inför Gud. De är människor av samma typ som Paulus, som utnyttjar sin höga tjänsteålder och briljerar med sina kvalifikationer. Gud kommer inte att föra sådana människor till fullkomlighet. Den sortens tjänst stör Guds verk. Människor älskar att hålla fast vid det gamla. De håller fast vid föreställningar från det förflutna, vid saker och ting från det förflutna. Detta är ett stort hinder för deras tjänst. Om du inte kan kasta av dig sådana ting, kommer de att kväva hela ditt liv. Gud kommer inte att berömma dig, inte det minsta, inte ens om du bryter benen av att springa eller ryggen av att arbeta, inte ens om du blir martyr i din tjänst för Gud. Snarare det motsatta: Han kommer att säga att du är en missdådare.

Utdrag ur "Religiösa gudstjänster måste bort" i "Ordet framträder i köttet"

Tror du att besitta kunskap betyder att besitta sanningen? Är inte det en förvirrad synvinkel? Du kan prata om kunskap lika mycket som det finns sand på stranden, men inget av det innehåller en verklig väg. Lurar du inte människor på det här sättet? Låtsas

du inte bara utan att ha någon substans som kan styrka det? Allt sådant beteende är skadligt för människor! Ju högre teorin är, desto mer saknar den verklighet och desto mer är den oförmögen att ta med människor in i verkligheten; ju högre teorin är desto mer gör den att du trotsar och motsätter dig Gud. Betrakta inte de högsta teorierna som värdefulla skatter; de är skadliga och tjänar ingen nytta! Somliga kanske kan prata om de mest upphöjda teorierna, men sådana teorier innehåller inget av verkligheten, för dessa människor har inte personligen upplevt dem, och därför har de ingen väg till praktiken. Sådana människor är oförmögna att föra in människor på rätt spår och kommer bara att vilseleda människor. Är inte det här skadligt för människor? Du måste åtminstone vara förmögen att lösa aktuella problem och tillåta människor att kunna träda in; bara detta räknas som hängivenhet och bara då kommer du vara kvalificerad att arbeta för Gud. Använd inte bara storslagna, nyckfulla ord, och bind inte fast och tvinga människor att lyda dig med dina många opassande praktiker. Det kommer inte att ha någon effekt och kan bara öka människors förvirring. Att leda människor på det här sättet kommer att producera många förordningar som kommer få människor att avsky dig. Det här är mänsklighetens tillkortakommande och det är verkligen förödmjukande.

Utdrag ur "Fokusera mer på verkligheten" i "Ordet framträder i köttet"

De som inte förstår syftet med Guds verk är de som tar ställning mot honom, och de som har förstått syftet med Guds verk men ändå inte försöker behaga honom ska i än högre grad betraktas som hans motståndare. Det finns de som läser Bibeln i ståtliga kyrkor och reciterar den dagarna i ända, men likväl förstår ingen av dem syftet med Guds verk. Inte en enda en av dem är kapabel att lära känna Gud; än mindre är någon av dem vara i samklang med Guds vilja. De är värdelösa, hemska människor allesamman som upphöjer sig själva och läxar upp Gud. Samtidigt som de bär Guds banér sätter de sig medvetet upp emot honom. De påstår sig tro på Gud men äter likväl människans kött och dricker hennes blod. Alla dessa individer är djävlar som förtär människans själ, huvuddemoner som avsiktligt hindrar dem som försöker slå in på den rätta vägen, och stötestenar som blockerar vägen för dem som söker Gud. De må ge intryck av att ha "sund fysik", så hur ska deras anhängare kunna veta att de är antikrister som leder människan till att sätta sig upp mot Gud? Hur ska deras

efterföljare kunna veta att de är levande djävlar som är fast beslutna att sluka mänskliga själar?

Utdrag ur "Alla som inte känner Gud är Guds motståndare" i "Ordet framträder i köttet"

7. Skillnaden mellan yttre goda gärningar och förändringar i sinnelag

Relevanta ord från Gud:

När sådana religiösa människor samlas frågar de: "Min syster, hur har du haft det den här tiden?" Hon svarar: "Jag känner att jag står i skuld till Gud och att jag inte klarar av att uppfylla hans hjärtans önskan." Någon annan säger: "Jag står också i skuld till Gud och jag kan inte göra honom nöjd." Dessa få meningar och ord uttrycker i sig de nedriga saker de har i sina hjärtan. Sådana ord är de mest avskyvärda och oerhört motbjudande. Sådana människors natur står i motsatsförhållande till Gud. De som fokuserar på verkligheten kommunicerar vadhelst de har i sina hjärtan och öppnar sina hjärtan för kommunikation. Det finns inget falskt över dem, de ägnar sig inte åt hövligheter eller tomma artigheter. De är alltid rättframma och följer inga jordiska regler. Det finns de som föredrar yttre uppvisning, som till och med saknar vett. När någon annan sjunger börjar han dansa och förstår inte ens att riset i hans kastrull redan har bränts vid. Sådant uppträdande är varken gudfruktigt eller hedervärt, utan är alldeles för lättsinnigt. Allt detta är manifestationer av bristen på verklighet! Vissa samlas för att prata om livet i anden och även om de inte pratar om sin skuld till Gud har de en sann kärlek till honom i sina hjärtan. Din skuld till Gud har ingenting med andra människor att göra. Du står i skuld till Gud, inte människan. Så till vilken nytta är det för dig att alltid prata om saken med andra? Du måste lägga vikt vid att träda in i verkligheten, inte på yttre nit eller uppvisning.

Vad representerar människans ytliga goda handlingar? De representerar köttet, och inte ens de bästa av yttre gärningar representerar livet, utan bara ditt eget individuella temperament. Människans yttre gärningar kan inte uppfylla Guds önskan. Du talar ständigt om att du står i skuld till Gud, men ändå kan du inte tillföra något till andras liv eller få andra att älska Gud. Tror du att sådana handlingar kommer att göra Gud nöjd? Du tror att det här är Guds hjärtas önskan, att det här kommer från anden, men det är i sanning absurt! Du tror att det som gör dig nöjd och det som du önskar är det som också gläder Gud. Kan det som gör dig nöjd representera det som gör Gud nöjd? Kan människans karaktär representera Gud? Det som gör dig nöjd är just det som Gud avskyr, och Gud föraktar och förkastar dina vanor. Om du känner att du står i skuld, gå då och be inför Gud. Det finns ingen anledning att prata om det med andra. Om du inte

ber till Gud utan i stället ständigt drar uppmärksamhet till dig själv i andras närvaro, kan detta uppfylla önskan i Guds hjärta? Om dina handlingar alltid görs enbart för syns skull, betyder det att du är den mest fåfänga av människor. Vilken sorts människa är hon som bara gör ytliga goda gärningar men är tom på verklighet? Sådana människor är hycklande fariseer och religiöst folk! Om ni inte slutar med era yttre gärningar och inte kan ändra er, då kommer inslagen av hyckleri inom er att växa ytterligare. Ju större inslagen av hyckleri, desto mer motstånd finns det mot Gud, och i slutändan kommer sådana människor säkerligen att kastas bort!

Utdrag ur "Tro måste fokusera på verkligheten – att ägna sig åt religiösa ritualer är inte tro" i "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 7 Andra sidor av de sanningar du måste förstå i din tro på Gud

1. Känna till källan till människors motstånd mot Guds nya verk i deras tro på Gud

Relevanta ord från Gud:

Att människan motsätter sig Gud beror å ena sidan på människans fördärvade sinnelag, och å andra sidan på okunnighet om Gud och bristande insikt om principerna för Guds verk och hans vilja med människan. Dessa två aspekter utgör sammantaget en bakgrund till människans motstånd mot Gud. Nybörjare i tron motsätter sig Gud eftersom detta motstånd ligger i deras natur, medan motståndet mot Gud hos dem som varit troende i många år beror på deras okunnighet om Gud, liksom deras fördärvade sinnelag.

Utdrag ur "Alla som inte känner Gud är Guds motståndare" i "Ordet framträder i köttet"

Guds verk fortsätter att framskrida, och fastän syftet med hans verk är oföränderligt, förändras hela tiden de sätt han verkar på, och därmed också de som följer Gud. Ju mer Guds verk, desto mer grundligt kommer människan att känna Gud, och människans sinnelag förändras därmed tillsammans med hans verk. Men det är på grund av att Guds verk ständigt förändras som de som inte känner till den Helige Andes verk och de befängda personer som inte känner sanningen har blivit motståndare till Gud. Guds verk överensstämmer aldrig med människans föreställningar, för hans verk är alltid nytt och aldrig gammalt. Han upprepar aldrig ett gammalt verk utan skyndar snarare vidare med verk som aldrig tidigare utförts. Eftersom Gud inte upprepar sitt verk och människan undantagslöst bedömer Guds verk av idag utifrån hans verk i det förflutna, är det ytterst svårt för Gud att utföra varje steg i den nya tidsålderns verk. Människan lägger ut alltför många hinder! Människans tänkande är alltför inskränkt! Ingen människa känner Guds verk, men alla definierar de sådant verk. Långt från Gud förlorar människan liv, sanning och Guds välsignelser, men människan accepterar varken liv eller sanning, än mindre de större välsignelser som Gud skänker till mänskligheten. Alla människor vill vinna Gud men kan ändå inte tolerera några förändringar i Guds verk. De som inte accepterar Guds nya verk tror att Gud är oföränderlig, och att Guds verk för alltid står stilla. Enligt deras övertygelse är allt som behövs för att få evig frälsning från Gud att hålla lagen, och så länge de ångrar sig och bekänner sina synder kommer Guds hjärta alltid att vara tillfredsställt. De är av åsikten att Gud bara kan vara Guden enligt lagen och Guden som spikades fast på korset för

människan; de anser också att Gud inte borde och inte kan gå utöver Bibeln. Det är just dessa åsikter som har fjättrat dem ordentligt vid den gamla lagen och hållit dem fångna genom hårda regler. Ännu fler anser att oavsett vilket nytt verk Gud utför, måste det styrkas av profetior, och att i varje skede av ett sådant verk måste också alla de som följer honom med ett sant hjärta få se uppenbarelsen, annars kan inte detta verk komma från Gud. Det är redan svårt för människan att lära känna Gud. När detta läggs till människans absurda hjärta och hennes upproriska natur, självhärlighet och inbilskhet, då är det desto svårare för människan att acceptera Guds nya verk. Människan varken studerar Guds nya verk med omsorg eller accepterar det med ödmjukhet; människan antar istället en föraktfull attityd och inväntar Guds uppenbarelsen och vägledning. Är inte detta beteendet hos en människa som gör uppror mot och motsätter sig Gud? Hur kan sådana personer få Guds godkännande?

Utdrag ur "Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelsen?" i "Ordet framträder i köttet"

Eftersom det alltid sker nya framsteg i Guds verk, finns det verk som blir föråldrat och gammalt när nytt verk uppstår. De här olika typerna av verk, gamla och nya, står inte i strid mot varandra utan kompletterar varandra; varje steg följer på det förra. Eftersom det finns nytt verk, måste de gamla sakerna förstås elimineras. Till exempel har en del av människans sedan länge etablerade sedvänjor och vanemässiga ordspråk, i kombination med människans mångåriga erfarenhet och läror, bildat en rad olika föreställningar i människans sinne. Ännu mer gynnsam för människans bildande av sådana uppfattningar är att Gud ännu inte har fullständigt avslöjat sitt sanna ansikte och inneboende sinnelag för människan, tillsammans med den mångåriga spridningen av forna tiders traditionella teorier. Man kan säga att under loppet av människans tro på Gud har olika föreställningars påverkan lett till det ständiga bildandet och utvecklandet av alla sorters föreställningar om Gud hos folk, vilket har fått många religiösa människor som tjänar Gud att bli hans fiender. Ju starkare folkets religiösa föreställningar är, desto mer motsätter de sig därför Gud, och desto mer är de fiender till Gud. Guds verk är alltid nytt och aldrig gammalt, och det bildar aldrig dogmer utan förändras och förnyas istället ständigt i större eller mindre utsträckning. Detta verk är ett uttryck för det inneboende sinnelaget hos Gud själv. Det är också den inneboende principen för Guds verk, och ett av de medel med vilka Gud åstadkommer sin

förvaltning. Om Gud inte verkade på det här sättet, skulle människan inte förändras eller kunna känna Gud och Satan skulle inte besegras. I hans verk sker det därför ständigt förändringar som framstår som oregelbundna, men som faktiskt är återkommande. Det sätt på vilket människan tror på Gud är däremot helt annorlunda. Hon klamrar sig fast vid gamla välbekanta dogmer och system, och ju äldre de är desto mer tilltalande är de för henne. Hur kan människans dåraktiga sinne, ett sinne som är lika omedgörligt som sten, acceptera så många ofattbara nya verk och ord från Gud? Människan avskyr den Gud som alltid är ny och aldrig gammal; hon tycker bara om den gamle Guden som är skröplig, vithårig och fast på ett ställe. Eftersom Gud och människan har sina egna preferenser har människan därmed blivit Guds fiende. Många av dessa motsägelser existerar ännu i dag, i en tid då Gud har gjort nya verk i nästan sex tusen år. Därför är de bortom räddning. ... Guds avsikt har hela tiden varit att hans verk ska vara nytt och levande, inte gammalt och dött, och det han får människan att hålla fast vid varierar med tidsåldern och skedet, och det är inte evigt och oföränderligt. Det beror på att han är en Gud som får människan att leva och vara ny, snarare än en djävul som får människor att dö och bli gamla. Förstår ni fortfarande inte detta? Du har föreställningar om Gud och är oförmögen att släppa taget om dem eftersom du är trångsynt. Det beror inte på att det är för lite förnuft i Guds verk eller att Guds verk avviker från människans önsknings, och det beror inte heller på att Gud hela tiden är försumlig med sina plikter. Att du inte kan släppa taget om dina föreställningar beror på att du brister för mycket i lydnad, och på att du inte har den minsta likhet med en av Gud skapad varelse, och det beror inte på att Gud gör det svårt för dig. Allt detta har orsakats av dig, och har inget samband med Gud; allt lidande och all motgång orsakas av människan. Guds avsikter är alltid goda! Han vill inte få dig att fabricera föreställningar, utan önskar att du förändras och förnyas vartefter tidsåldrarna går. Men du kan inte skilja krita från ost och sysslar ständigt med att inspektera eller analysera. Det är inte så att Gud gör det svårt för dig, utan du saknar vördnad för Gud, och din olydnad är alltför stor. En liten skapad varelse som vågar ta en obetydlig del av det som tidigare gavs av Gud och sedan vänder sig om och använde den för att angripa Gud – är inte det människans olydnad? Man kan med rätta säga att människorna är ytterst okvalificerade att uttrycka sina åsikter inför Gud, och än mindre är de kvalificerade att paradera omkring med sitt värdelösa, stinkande, ruttna och blomrika språk som de

behagar – för att inte tala om de där mögliga uppfattningarna. Är de inte ännu mer värdelösa?

Utdrag ur "Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det "kapital" med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinnelag är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Vill ni veta roten till att fariséerna motsatte sig Jesus? Vill ni veta fariséernas väsen? De var fulla av fantasier om Messias. Dessutom trodde de bara att Messias skulle komma men de sökte ändå inte livets sanning. Och därför väntar de än idag på Messias, för de har ingen kunskap om livets väg och vet inte vad sanningens väg är. Hur skulle ni

säga att sådana dåraktiga, envisa och okunniga människor kan vinna Guds välsignelse? Hur skulle de kunna se Messias? De motsatte sig Jesus för att de inte kände riktningen för den Helige Andes verk, för att de inte kände sanningens väg som Jesus talade om och dessutom för att de inte förstod Messias. Och eftersom de aldrig hade sett Messias och aldrig hade varit i Messias sällskap gjorde de misstaget att fåfängt klamra sig fast vid namnet Messias samtidigt som de motsatte sig Messias väsen med alla tillgängliga medel. Dessa fariséer var till sitt väsen envisa och arroganta och hörsammade inte sanningen. Principen för deras tro på Gud är: Oavsett hur djup din förkunnelse är, oavsett hur hög din auktoritet är så är du inte Kristus om du inte kallas för Messias. Är det inte absurda och löjliga synpunkter? Jag frågar er igen: Är det inte extremt lätt för er att begå de första fariséernas misstag, med tanke på att ni inte har den ringaste förståelse av Jesus? Kan du urskilja sanningens väg? Kan du uppriktigt garantera att du inte kommer att motsätta dig Kristus? Har du förmåga att följa den Helige Andes verk? Om du inte vet om du kommer att motsätta dig Kristus så säger jag att du redan lever på dödens rand. De som inte kände Messias kunde alla motsätta sig Jesus, avvisa Jesus och baktala honom. Människor som inte förstår Jesus kan alla förneka honom och skymfa honom. Dessutom kan de se Jesu återkomst som Satans bedrägeri och fler människor ska fördöma Jesus som har återvänt till köttet. Blir ni inte rädda av allt det här? Det ni möter ska vara en hädelse av den Helige Ande, ödeläggelse av den Helige Andes ord till kyrkorna och avvisandet av allt som uttrycks av Jesus. Vad kan ni vinna från Jesus om ni är så förvirrade? Hur kan ni förstå Jesu verk när han återvänder till köttet på ett vitt moln, om ni envist vägrar inse era fel? Jag säger följande: Människor som inte accepterar sanningen utan blint väntar på Jesu ankomst på vita moln kommer säkert att häda den Helige Ande och de är den kategori som ska förgöras. Ni vill bara ha Jesu nåd och bara njuta av den lycksaliga himmelska världen men har aldrig hörsammat de ord som Jesus har talat och aldrig tagit emot den sanning som uttrycks av Jesus när han återvänder till köttet. Vad kommer ni att lyfta fram i utbyte mot Jesu återkomst på ett vitt moln? Är det er uppriktighet med vilken ni gång på gång begår synder och sedan bekänner dem, om och om igen? Vad kommer ni att erbjuda som offer till Jesus som återvänder på ett vitt moln? Är det åren av arbete som ni berömmar er av? Vad kommer ni att lyfta fram för att få den Jesus som återvänt att lita på er? Är det er arroganta natur som inte hörsammar någon sanning?

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

Upphovet till människans motstånd och upproriskhet mot Gud är att hon är fördärvad av Satan. Eftersom människan har blivit fördärvad av Satan har hennes samvete trubbats av, hon är omoralisk, hennes tankar är vanartade och hon har en bakåtsträvande mental inställning. Innan människan blev fördärvad av Satan följde hon naturligt Gud och lydde hans ord. Hon hade av naturen ett stabilt vett och samvete och normal mänsklighet. Sedan hon blivit fördärvad av Satan blev hennes ursprungliga vett, samvete och mänsklighet tröga och skadade av Satan. Således har hon mist sin lydnad mot och kärlek till Gud. Människans vett har blivit snedvridet, hennes sinnelag har blivit detsamma som ett djurs, och hennes upproriskhet mot Gud ännu mer frekvent och bitter. Ändå varken vet eller erkänner människan detta och är bara blint motsatt och upprorisk. Det som avslöjar människans sinnelag är uttrycket för hennes vett, insikt och samvete, och eftersom hennes vett och insikt är bristfälliga och hennes samvete har blivit extremt trögt är hennes sinnelag upproriskt mot Gud. ...

Upphovet till avslöjandet av människans fördärvade sinnelag är inget annat än hennes tröga samvete, hennes illvilliga natur och bristfälliga vett; om människans samvete och vett kan bli normala igen kommer hon att bli användbar inför Gud. Det är helt enkelt för att människans samvete alltid har varit avtrubbats, människans vett aldrig har varit stabilt och blir allt trögare, som människan blir allt mer upprorisk mot Gud, så att hon till och med spikade fast Jesus vid korset och har vägrat de sista dagarnas inkarnerade Gud tillträde till hennes hem och fördömer Guds kött och betraktar Guds kött som ringa. Om människan hade den minsta mänsklighet skulle hon inte vara så grym i sin behandling av Guds inkarnerade kött. Om hon hade det minsta vett skulle hon inte vara så elak i sin behandling av den inkarnerade Gudens kött; om hon hade det minsta samvete skulle hon inte vara så "tacksam" mot den inkarnerade Guden som hon är. Människan lever i den tidsålder då Gud blir kött men hon saknar ändå förmåga att tacka Gud för denna goda möjlighet och förbannar istället Guds ankomst eller fullkomligt ignorerar Guds inkarnation som ett faktum och är till synes emot det och trött på det. Oberoende av hur människan hanterar Guds ankomst har Gud, i korta ordalag, alltid tålmodigt fortsatt med sitt verk – även om människan inte har varit det minsta välkomnande mot honom och blint ställer krav på honom. Människans sinnelag har blivit extremt elakt, hennes vett har blivit extremt trögt och hennes samvete har

blivit helt nertrampat av den onde och har för länge sedan upphört att vara människans ursprungliga samvete.

Utdrag ur "Att ha ett oförändrat sinnelag är att vara i fiendskap med Gud" i "Ordet framträder i köttet"

2. Du måste besitta förnuft i ditt sökande efter den sanna vägen

Relevanta ord från Gud:

Det går inte att tala om Gud och människan som jämbördiga. Guds väsen och hans verk är fullständigt ofattbara och obegripliga för människan. Om inte Gud personligen utförde sitt verk och talade sitt ord i människans värld skulle hon aldrig kunna förstå Guds vilja. Och då skulle inte ens de som gett hela sitt liv åt Gud kunna vinna hans gillande. Om inte Gud skred till verket skulle allt vara förgäves – oavsett hur bra människan skötte sig – eftersom Guds tankar alltid kommer att vara högre än människans tankar och Guds visdom övergår människans förstånd. Och därför säger jag att de som påstår sig ”till fullo förstå” Gud och hans verk är en oduglig samling; de är förmätna och okunniga allihop. Det är inte människans sak att definiera Guds verk, och för övrigt kan hon inte göra det. I Guds ögon är människan obetydlig som en myra, så hur skulle hon kunna förstå Guds verk? De som gärna hasplar ur sig att ”Gud verkar inte på det eller det viset” eller att ”Gud är si eller så” — talar de inte i övermod? Vi ska alla veta att människan, som är av köttet, har fördärvats av Satan. Det ligger i mänsklighetens natur att opponera sig mot Gud. Människan kan inte jämföras med Gud, än mindre kan hon hoppas på att ge Gud råd angående hans verk. När det gäller Guds vägledning av människan så är det ett verk som Gud själv utför. Det är lämpligt att människan underkastar sig utan att komma med den ena eller andra synpunkten, för människan är bara stoft. Eftersom det är vår avsikt att söka Gud ska vi inte häva våra föreställningar på hans verk och mena att Gud ska ta dem i beaktande, än mindre ska vi anstränga vårt fördärvade sinne till det yttersta för att medvetet gå emot Guds verk. Skulle inte det göra oss till antikrister? Hur skulle sådana människor kunna tro på Gud? Eftersom vi tror att det finns en Gud och eftersom vi vill behaga honom och se honom, måste vi söka sanningens väg och söka efter ett sätt att vara i samklang med Gud. Vi får inte stå i styvnackad opposition mot honom. Vad skulle det rimligen kunna komma för gott ur ett sådant agerande?

Idag har Gud utfört nytt verk. Du kanske inte kan acceptera dessa ord, och de kanske verkar underliga, men jag skulle råda dig att inte blotta din naturlighet, för det är bara de som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet inför Gud som kan vinna sanningen, och det är bara de som är verkligt gudfruktiga som kan bli upplysta och

vägleda av honom. Resultat når man genom att söka sanningen med allvarsamt lugn, inte genom gräl och strider. När jag säger att "idag har Gud gjort nytt verk" syftar jag på att Gud har återvänt till köttet. De här orden kanske inte bekymrar dig, du kanske avskyr dem eller också är de kanske av stort intresse för dig. Oavsett vilket hoppas jag att alla dessa som verkligen längtar efter att Gud ska framträda kan ta emot detta faktum och inte drar förhastade slutsatser om det utan ägnar det sin omsorgsfulla granskning. Det är vad en vis människa bör göra.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Jesu återkomst är en stor frälsning för dem som har förmåga att acceptera sanningen, men för dem som är oförmögna att acceptera sanningen är den ett tecken på fördömelse. Ni ska söka er egen väg och inte häda den Helige Ande och förkasta sanningen. Ni ska inte vara okunniga och arroganta utan sådana som följer den Helige Andes ledning och längtar efter och söker sanningen; endast på det sättet kommer ni att dra nytta. Jag råder er att vandra på Gudstrons väg med omsorg. Dra inga förhastade slutsatser; och var inte heller flyktiga och tanklösa i er tro på Gud. Ni ska veta att de som tror på Gud åtminstone ska vara ödmjuka och vördnadsfulla. De som har hört sanningen och ändå rynkar på näsan åt den är dåraktiga och okunniga. De som har hört sanningen och ändå sorglöst drar förhastade slutsatser eller fördömer den är överöst med arrogans. Ingen som tror på Jesus är kvalificerad att förbanna eller fördöma andra. Ni ska alla vara personer som är rationella och accepterar sanningen. Kanske tror du, efter att ha hört sanningens väg och läst livets ord, att bara ett av 10 000 av dessa ord stämmer överens med dina övertygelser och Bibeln och då bör du fortsätta söka i det tiotusende ordet av dessa. Jag råder dig ändå att vara ödmjuk, att inte vara för självsäker och inte upphöja dig själv för mycket. Om du har en så ringa vördnad för Gud i ditt hjärta kommer du att vinna större upplysning. Om du ingående granskar och upprepade gånger begrundar dessa ord ska du förstå om de är sanningen eller inte, och om de är liv eller inte. Kanske kommer vissa människor blint att fördöma dessa ord efter bara att ha läst några få meningar och säga: "Det här är inget annat än någon slags upplysning från den Helige Ande" eller "Det här är en falsk Kristus som har kommit för att bedra människor". De som säger sådana saker är förblindade av okunskap! Du förstår för lite av Guds verk och visdom och jag råder dig att börja om från början! Ni får inte blint fördöma de ord som uttalas av Gud på grund av framträdandet av några falska

Kristusfigurer i de sista dagarna, och ni får inte bli sådana som hädar den Helige Ande för att ni fruktar bedrägeri. Skulle inte det vara mycket beklagligt? Om du efter omfattande granskning fortfarande tror att dessa ord inte är sanningen, inte är vägen, inte är uttryckta av Gud, ska du slutligen bli straffad och utan välsignelser. Om du inte kan acceptera en sådan sanning som framförs så enkelt och så tydligt, är du då inte olämplig för Guds frälsning? Är du inte någon som inte är lycklig nog att komma tillbaka inför Guds tron? Fundera över det! Var inte obetänksam och impulsiv och behandla inte tron på Gud som en lek. Tänk för ditt slutmåls skull, för dina framtidsutsiktens skull, för ditt livs skull och ta dig själv på allvar. Kan du acceptera dessa ord?

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

Eftersom vi söker efter Guds fotspår måste vi söka efter Guds vilja, efter Guds ord, efter Guds yttranden – för där Gud uttalar nya ord, där finns Guds röst, och där Guds fotspår finns, där finns Guds gärningar. Där Guds uttryck finns, där framträder Gud, och där Gud framträder, där finns sanningen, vägen och livet. När ni har sökt efter Guds fotspår har ni ignorerat orden: "Gud är sanningen, vägen och livet." Och därför tror många människor inte att de har funnit Guds fotspår ens när de tar emot sanningen, och ännu mindre erkänner de Guds framträdande. Vilket allvarligt misstag! Guds framträdande kan inte fås att gå ihop med människans föreställningar, och än mindre kan Gud framträda på människans begäran. Gud gör sina egna val och har sina egna planer när han utför sitt verk; därtill har han sina egna syften och sina egna metoder. Oavsett vilket verk han utför har han inget behov av att diskutera det med människan eller söka hennes råd, än mindre behöver han underrätta varenda människa om sitt verk. Detta är Guds sinne, något som dessutom alla måste inse. Om ni vill bevittna Guds framträdande, om ni vill följa Guds fotspår, då måste ni först lämna era egna föreställningar bakom er. Ni kan inte kräva att Gud ska göra si eller så, och än mindre kan ni sätta upp era egna ramar för honom och anpassa honom efter era egna föreställningar. Istället ska ni fråga hur ni ska söka efter Guds fotspår, hur ni skall ta emot Guds framträdande och hur ni skall underkasta er Guds nya verk: Det här är vad människan ska göra. Eftersom människan inte är sanningen och inte äger sanningen, måste hon söka, acceptera och lyda.

Oavsett om du är amerikan, britt eller av någon annan nationalitet, måste du gå utanför nationalitetens begränsningar, överträffa dig själv och se på Guds verk ur en

skapad varelses perspektiv. På så sätt kommer du inte att begränsa Guds fotspår. I dag ser nämligen många människor det som omöjligt att Gud kommer att framträda i ett visst land eller bland ett visst folk. Hur oerhörd är inte betydelsen av Guds verk och hur viktigt är inte Guds framträdande! Hur skulle det över huvud taget kunna bedömas med människans föreställningar och tankar som måttstock? Därför säger jag att du måste bryta igenom dina uppfattningar om nationalitet och etnicitet för att kunna söka Guds framträdande. Endast på det viset blir du inte begränsad av dina egna uppfattningar; endast då kommer du att vara kvalificerad att välkomna Guds framträdande. I annat fall kommer du att förbli i mörkret och aldrig vinna Guds gillande.

Utdrag ur "Guds framträdande har inlett en ny tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Gud är hela människosläktets Gud. Han betraktar sig inte som något lands eller folks privata egendom, utan utför sitt verk så som han planerat utan att begränsas av någon form, något land eller något folk. Kanske har du aldrig föreställt dig denna form, kanske har du en förnekande inställning till den, eller kanske är det bara så att det land där Gud uppenbarar sig och det folk han uppenbarar sig bland bara är diskriminerat av alla och bara råkar vara det mest efterblivna på jorden. Men Gud har sin visdom. Med sin makt och genom sin sanning och sitt sinne har han verkligen vunnit en skara människor som är av samma sinne som han, och en skara människor som han ville göra fulltalig: en grupp som han erövrat och som efter att ha uthärdat alla sorters prövningar och förföljelser kan följa honom ända till slutet. Målsättningen med Guds framträdande är att gör det möjligt för honom att fullborda sitt verk så som han planerat, utan några begränsningar på grund av form eller nation. Det är precis som när Gud blev kött i Judéen: Hans syfte var att genomföra korsfästelsens verk för att återlösa hela människosläktet. Judarna trodde emellertid att det var omöjligt för Gud att göra detta, och de trodde att det var omöjligt att Gud skulle kunna bli kött och anta Herren Jesu gestalt. Deras "omöjligt" var grunden till att de fördömde Gud och gjorde uppror mot honom, vilket i slutänden ledde till Israels förstörelse. Idag har många människor begått ett liknande misstag. De förkunnar med all sin kraft att Gud skall framträda inom kort, samtidigt som de fördömer hans framträdande; deras "omöjligt" begränsar återigen Guds framträdande till ramarna för vad de själva kan föreställa sig. Därför har jag sett många människor brista ut i gapskratt när de har träffat på Guds ord. Men är det någon skillnad mellan detta skratt och judarnas fördömande och hädande? Ni visar ingen

vördnad i sanningens närvaro, än mindre har ni en längtande attityd. Ni bara studerar utan urskillning och väntar med bekymmerslös likgiltighet. Vad kan ni vinna med att studera och vänta på det viset? Tror ni att ni kommer att få personlig vägledning från Gud? Hur skulle ni kunna vara kvalificerade att bevittna Guds framträdande om ni inte kan urskilja vad som är Guds yttranden? Varhelst Gud framträder kommer sanningen till uttryck, och där kommer Guds röst att vara. Endast de som kan godta sanningen kommer att kunna höra Guds röst, och endast dessa människor är kvalificerade att bevittna Guds framträdande. Släpp taget om era uppfattningar! Tysta dig själv och läs dessa ord noggrant. Om ni längtar efter sanningen kommer Gud att upplysa er och ni kommer att förstå hans vilja och hans ord. Släpp taget om era åsikter om vad som är "omöjligt"! Ju mer folk tror att något är omöjligt, desto troligare är det att det händer, för Guds visdom når högre än himlarna, Guds tankar är högre än människors tankar, och Guds verk övergår gränserna för människans tankar och föreställningar. Ju mer omöjligt något är, desto mer rymmer det sanning som kan sökas; ju mer något går bortom människans uppfattningar och föreställningar, desto mer rymmer det Guds vilja. Det beror på att oavsett var Gud uppenbarar sig så är han fortfarande Gud, och hans väsen kommer aldrig att förändras beroende på var eller hur han framträder. Guds sinnelag förblir detsamma oavsett var hans fotspår är, och oavsett var Guds fotspår är så är han hela mänsklighetens Gud, precis som Herren Jesus inte bara är israeliternas Gud utan också Gud för alla folk i Asien, Europa och Amerika, och mer ändå, han är den ende Guden i hela universum. Så låt oss söka Guds vilja, upptäcka hans framträdande i hans yttranden och hålla jämna steg med honom! Gud är sanningen, vägen och livet. Hans ord och hans framträdande existerar samtidigt, och hans sinnelag och fotspår är alltid öppna för mänskligheten. Kära bröder och systrar, jag hoppas att ni kan se Guds framträdande i dessa ord, börja följa hans fotspår då ni vandrar framåt in i en ny tidsålder och träder in i den underbara nya himmel och jord som Gud har förberett för dem som väntar på hans framträdande.

Utdrag ur "Guds framträdande har inlett en ny tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

3. Du ska upprätta en normal relation till Gud i din tron på honom

Relevanta ord från Gud:

I tron på Gud måste du åtminstone lösa problemet med att ha ett normalt förhållande till Gud. Utan ett normalt förhållande till Gud så förlorar tron på Gud sin betydelse. Att upprätta ett vanligt förhållande till Gud uppnås helt och hållet genom att tysta ditt hjärta i Guds närvaro. Ett normalt förhållande till Gud betyder förmågan att inte tvivla på eller förneka något av Guds verk och underkasta sig det, och vidare betyder det att ha rätt avsikter i Guds närvaro, att inte tänka på sig själv, att oavsett vad du gör alltid sätta Guds familjs intressen i första rummet, acceptera Guds observation och underkasta sig Guds arrangemang. Du har förmågan att tysta ditt hjärta i Guds närvaro närhelst du gör något. Även om du inte förstår Guds vilja så måste du ändå uppfylla dina plikter och ansvar efter bästa förmåga. Så snart Guds vilja har uppenbarats för dig, ska du agera på den och det kommer inte att vara för sent. När ditt förhållande till Gud har blivit normalt, då kommer du även ha ett normalt förhållande till människor. Allt är inrättat med Guds ord som grund. Genom att äta och dricka Guds ord, praktisera i enlighet med Guds krav, anpassa dina synvinklar och inte göra något som motarbetar Gud eller stör kyrkan. Gör inte något som inte gagnar brödernas och systrarnas liv, säg inte saker som inte tillför något till andra människor, gör inga skamliga saker. Var rättvis och hederlig i allt du gör och gör dem presentabla inför Gud. Även om köttet ibland är svagt, kan du fästa största vikt på vad som gynnar Guds familj, inte eftertrakta det som gynnar dig själv, och utföra rättfärdighet. Om du kan praktisera på det här viset, kommer ditt förhållande till Gud att vara normalt.

Utdrag ur "Hur är ditt förhållande till Gud?" i "Ordet framträder i köttet"

Närhelst du gör något måste du undersöka om du har rätt motiveringar. Om du kan agera enligt Guds krav, då är ditt förhållande till Gud normalt. Detta är minimikriteriet. Om, när du undersöker dina motiveringar, det uppstår sådana som är fel och om du kan vända ryggen mot dessa och agera i enlighet med Guds ord, då kommer du att bli någon som är rätt inför Gud, vilket kommer visa att ditt förhållande till Gud är normalt och att allt du gör är för Guds skull och inte gör dig själv. Närhelst du gör eller säger någonting måste du ha hjärtat på rätt ställe, vara rättfärdig, och inte styras av dina känslor eller agera av egen vilja. Dessa är principerna som de som tror på Gud följer. En persons

motiv och mognad kan uppenbaras i en liten sak, därför måste människor som följer stigen mot att bli fullkomliggjord av Gud först lösa sina motiv och sitt förhållande till Gud. Först när ditt förhållande till Gud är normalt kommer du att kunna bli fullkomliggjord av Gud, och först då kommer Guds behandling, beskärning, disciplin och förfining i dig att kunna nå dess önskade effekt. Det innebär att människor kan ha Gud i sina hjärtan, inte söka egna fördelar, inte tänka på sin egen framtid (hänvisar till att tänka på köttet), utan de bär snarare bördan av att träda in i livet, göra sitt bästa att sträva efter sanningen och underkasta sig Guds verk. På detta sätt är målen du söker korrekta och ditt förhållande till Gud är normalt. Man kan säga att rätta till sitt förhållande till Gud är det första steget på ens andliga resa. Även om människans öde ligger i Guds händer, och har blivit förutbestämt av Gud, och inte kan ändras av dem själva, huruvida du kan bli fulländad eller inte eller vunnen av Gud beror på om ditt förhållande till Gud är normalt eller inte. Kanske finns det delar av dig som är svaga eller olydiga, men så länge din inställning är rätt och dina motiv korrekta och så länge du har rättat till ditt förhållande till Gud och gjort det normalt, då kommer du vara kvalificerad att bli fulländad av Gud. Om du inte har rätt förhållande till Gud och agerar för köttets skull, eller din familjs, då kommer det, oavsett hur hårt du arbetar, att vara förgäves. Om ditt förhållande till Gud är normalt, då kommer allt annat att falla på plats. Gud ser inte till något annat, utan han ser bara till om dina åsikter om tron på Gud är rätt: vem du tror på, för vems skull du tror och varför du tror. Om du tydligt kan se allt detta, och kan rätta till dina åsikter och praktiker, då kommer ditt liv att göra framsteg och du kommer säkert att slå in på rätt spår. Om ditt förhållande till Gud inte är normalt och dina åsikter om tron på Gud är förvridna, då kommer det att förhindra allt annat. Oavsett hur du tror på Gud, kommer du inte att erhålla något. Bara om ditt förhållande till Gud är normalt kommer du att godkännas av Gud när du vänder ryggen åt köttet, ber, lider, uthärdar, lyder, hjälper dina bröder och systrar, helgar mer möda åt Gud och så vidare.

Utdrag ur "Hur är ditt förhållande till Gud?" i "Ordet framträder i köttet"

Människor tror på Gud, älskar Gud, och tillfredsställer Gud genom att röra vid Guds Ande med sina hjärtan, och på det sättet uppnår de hans tillfredsställelse. När de engagerar sig i Guds ord med sina hjärtan, rörs de också av Guds Ande. Om du önskar uppnå ett normalt andligt liv och etablera en normal relation till Gud, måste du först ge

ditt hjärta till honom. Först när du har stillat ditt hjärta inför honom och låtit hela ditt hjärta flöda in i honom kommer du att gradvis kunna utveckla ett normalt andligt liv. Om människor inte ger sitt hjärta till Gud i sin tro på honom, om deras hjärtan inte är i honom, och om de inte betraktar hans börda som sin egen, då är allt de gör att bedra Gud. Detta är helt det beteende som finns hos religiösa människor, och detta kan inte få Guds beröm. Gud kan inte få något från en sådan person; en sådan person kan enbart fungera som kontrast till Guds verk, som en dekoration i Guds hus, något som tar upp utrymme men inte duger något till. Gud använder inte en sådan person. Det är inte bara så att den helige Ande inte har någon möjlighet att utföra sitt verk i en sådan person, utan, än viktigare, finns det inget fullkomlighetsvärde; den här sortens personer är de verkliga "levande döda". De har inga beståndsdelar som kan användas av den helige Ande. De har alla övertagits av Satan, de har blivit ytterst fördärvade av Satan, och de är föremål för Guds eliminering. När den helige Ande i dag använder människor tar han inte enbart deras dygder i bruk, utan dessutom fullkomliggör och förändrar han deras tillkortakommanden. Om ditt hjärta kan flöda in i Gud och vara stilla inför honom, då har du möjligheten och kvalifikationerna för att bli använd av den helige Ande, att få den helige Andes upplysning och belysning, och framför allt: du får möjlighet att låta den helige Ande kompensera för dina brister. När du ger ditt hjärta till Gud, på den positiva sidan, kan du uppnå djupare inträde och en högre nivå av insikt. I den negativa aspekten, kommer du att förstå mer av dina egna fel och brister, du kommer att vara mer ivrig att söka tillfredsställa Guds vilja, du kommer inte att vara passiv och du kommer aktivt att träda in. Detta kommer att innebära att du är en korrekt person.

Utdrag ur "Det är mycket viktigt att upprätta en normal relation till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Om du vill ha en normal relation till Gud, måste ditt hjärta vändas till Gud. Med det som grund kommer du också att ha en normal relation till andra människor. Om du saknar en normal relation till Gud, spelar det ingen roll vad du gör för att upprätthålla dina relationer till andra människor, inte heller hur hårt du arbetar eller hur mycket energi du använder, den kommer fortfarande att tillhöra en mänsklig livsfilosofi. Du upprätthåller din ställning bland människor utifrån ett mänskligt perspektiv och en mänsklig filosofi så att folk ska berömma dig, Men du följer inte Guds ord för att bygga normala relationer till människor. Om du inte fokuserar på dina relationer till människor utan upprätthåller en normal relation till Gud, om du är beredd att ge ditt

hjärta till Gud och lära dig att lyda honom, då kommer dina relationer till alla människor helt naturligt att bli normala. På så sätt bygger inte dessa relationer på köttet, utan på den grund som utgörs av Guds kärlek. Det finns nästan ingen interaktion som baseras på köttet, men i anden finns det såväl gemenskap som kärlek, bekvämlighet och ombesörjande om varandra. Allt detta kommer ur den grund som utgörs av ett hjärta som tillfredsställer Gud. Dessa relationer upprätthålls inte genom att man förlitar sig på en mänsklig livsfilosofi, utan de kommer mycket naturligt genom bördan för Gud. Det kräver ingen mänsklig ansträngning. Du behöver bara handla i enlighet med Guds ords principer. Är du villig att ta hänsyn till Guds vilja? Är du villig att vara en person "utan förnuft" inför Gud? Är du villig att helt ge ditt hjärta till Gud, utan att bry dig om din ställning bland människor? Av alla människor som du har kontakt med, vilka av dem har du de bästa relationerna till? Vilka av dem har du de sämsta relationerna till? Är dina relationer till människor normala? Behandlar du alla människor likvärdigt? Upprätthåller du relationer till andra i enlighet med din livsfilosofi, eller bygger de på den grund som är Guds kärlek? När någon inte ger sitt hjärta till Gud, blir hans ande slö; den blir förlamad och förlorar medvetandet. En sådan person kommer aldrig att förstå Guds ord och kommer aldrig att ha en normal relation till honom; den här sortens människas sinnelag kommer aldrig att förändras. Att förändra sitt sinnelag är en process av att ge sitt hjärta helt till Gud, och att ta emot upplysning och belysning från Guds ord. Guds verk kan förmå en att aktivt träda in, men också förmå en person att göra sig av med sina negativa aspekter efter att han vunnit kunskap. När du förmår ge ditt hjärta till Gud, kommer du att förstå varje subtil beröring i din ande, och du kommer att förstå varje upplysning och belysning du får från Gud. Håll fast vid detta, så kommer du gradvis att träda in på den stig där du blir fullkomliggjord av den helige Ande. Ju mer stilla ditt hjärta kan vara inför Gud, desto känsligare och skörare kommer din ande att vara, och desto mer kommer din ande att kunna uppfatta hur den aktiveras av den helige Ande, och då kommer din relation till Gud att bli alltmer normal. En normal relation människor emellan byggs på grunden av att man ger sitt hjärta till Gud och uppnås inte genom mänskliga ansträngningar. Om man inte har Gud i sina hjärtan blir relationer mellan människor enbart köttsliga relationer. De är inte normala, utan snarare en eftergift för lusten. Det är relationer som Gud hatar, som han avskyr. Om du säger att din ande har blivit berörd, samtidigt som du alltid vill ha gemenskap med

människor som du tycker om, med vem som helst som du högaktar, och inte tänker ha någon kontakt med någon som söker men som du ogillar eller till och med har fördomar om, då är detta ytterligare bevis på att du är slav under dina känslor och inte har någon normal relation till Gud över huvud taget. Du försöker bedra Gud och täcka över din egen fulhet. Även om du kan dela en viss förståelse, men bär på felaktiga avsikter, är allt du gör bara gott enligt mänskliga normer. Gud kommer inte att ge dig beröm – du agerar i enlighet med köttet, inte i enlighet med Guds börda. Det är bara om du förmår stilla ditt hjärta inför Gud och har normala interaktioner med alla dem som älskar Gud, som du är lämpad att användas av Gud. Oavsett hur du relaterar till andra, kommer det i så fall inte att ske utifrån en livsfilosofi, utan det kommer att vara att leva inför Gud, med hans börda i åtanke.

Utdrag ur "Det är mycket viktigt att upprätta en normal relation till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

För varje av Guds yttranden, efter att du har läst det och förstått, ska du omsätta det i praktiken. Oavsett hur du har praktiserat tidigare – förut var kanske ditt kött svagt, du var upprorisk, och du gjorde motstånd – det är ingen stor sak och det kan inte hindra ditt liv från att växa idag. Så länge som du kan ha ett normalt förhållande till Gud idag, så finns det hopp. Om du förändras varje gång du läser Guds ord och andra kan se att ditt liv har förändrats till det bättre, då visar det att ditt förhållande till Gud numera är normalt, att det har rättats till. Gud behandlar inte människor utifrån deras överträdelser. Så länge du är i stånd att inte göra uppror igen och att inte göra motstånd igen efter du har förstått och är medveten, då kommer Gud fortfarande att visa dig nåd. När du har den här förståelsen och viljan att sträva efter att bli fullkomliggjord av Gud så kommer ditt tillstånd i Guds närvaro att vara normalt. Oavsett vad du gör, tänk på: Vad kommer Gud att tycka om detta? Hur kommer det att påverka bröderna och systrarna? Granska dina avsikter i din bön, gemenskap, tal, arbete och kontakt med människor och undersök om ditt förhållande till Gud är normalt eller inte. Om du inte kan särskilja dina avsikter och tankar, då har du ingen urskiljning, vilket bekräftar att du vet för lite om sanningen. Ha en tydlig förståelse av allt som Gud gör, se saker i enlighet med Guds ord och se saker genom att stå på Guds sida. På så sätt kommer dina synvinklar att vara rätt. Därför måste byggandet av ett bra förhållande till Gud vara högsta prioritet för alla som tror på Gud. Alla borde se denna uppgift som sin viktigaste och största livshändelse. Allt du gör bör vägas mot huruvida du har ett normalt

förhållande till Gud eller inte. Om ditt förhållande till Gud är normalt och dina avsikter är korrekta, gör då det. För att upprätthålla ett normalt förhållande till Gud, kan du inte vara rädd för att förlora egna intressen, kan du inte låta Satan segra, kan du inte låta Satan att hitta något emot dig, kan du inte låta Satan att göra dig till åtlöje. En sådan avsikt är en manifestation av att ditt förhållande till Gud är normalt. Den är inte till för köttet, utan den är snarare till för andlig frid, den är till för att erhålla den Helige Andes verk och för att tillfredsställa Guds vilja. Om du ska träda in i ett korrekt tillstånd så måste du bygga ett bra förhållande till Gud, du måste rätta till dina synvinklar om tron på Gud. Det innebär att låta Gud erhålla dig, att låta Gud uppenbara frukterna av sina ord i dig, och att upplysa och belysa dig ännu mer. På det här viset kommer du att träda in i det korrekta sättet. Fortsätt att oavbrutet äta och dricka Guds nuvarande ord, träd in i det nuvarande sättet hos den Helige Andes verk, agera enligt Guds nuvarande krav, följ inte gammalmodiga tillämpningar, klamra inte fast vid gamla sätt att uträtta saker och träd snabbt in i dagens sätt att verka. På så sätt kommer ditt förhållande till Gud att vara fullkomligt normalt och du kommer att träda in på rätt spår av tro på Gud.

Utdrag ur "Hur är ditt förhållande till Gud?" i "Ordet framträder i köttet"

4. Den helgonlika anständighet den som tror på Gud ska besitta

Relevanta ord från Gud:

Vad innefattas i normal mänsklighet? Insikt, förstånd, samvete och karaktär. Om du kan nå ett normaltillstånd i alla dessa avseenden är din mänsklighet av god kvalitet. Du bör ha en likhet med en normal människa och uppföra dig som en som tror på Gud. Du behöver inte nå enorma höjder eller ägna dig åt diplomati. Du behöver bara vara en vanlig människa, med en vanlig människas vett, förmåga att genomskåda saker och åtminstone se ut som en normal människa. Det räcker. Allt som krävs av dig idag är inom din förmåga och detta är inte på något sätt som att lära en gris att sjunga. Inga meningslösa ord eller meningslöst verk kommer att appliceras på dig. All fulhet som uttryckts eller avslöjats i ditt liv måste förkastas. Ni har blivit fördärvade av Satan och har för mycket av Satans gifter. Det enda som begärs av dig är att du gör er av med dessa fördärvade satanistiska sinnelag, inte att du blir någon med hög rang eller en berömd eller stor person. Det är meningslöst. Det verk som utförs på er överensstämmer med vad som finns naturligt hos er. Det finns gränser för vad jag begär av människor. Om människor idag blev ombedda att uppföra sig som myndighetspersoner – att tala med myndighetspersoners tonfall, tränade sig att tala som högt uppsatta myndighetspersoner, eller la sig till med att uttrycka sig med essäisters eller romanförfattares manér och tonfall, då skulle det heller inte räcka, det låter sig inte göras. I enlighet med kalibern hos er människor borde ni åtminstone ha förmågan att tala med vishet och taktkänsla och förklara saker klart och tydligt. Det är då ni uppfyller kraven. Insikt och vett bör åtminstone uppnås. För närvarande gäller det huvudsakligen att förkasta det fördärvade sataniska sinnelaget. Du måste förkasta fulheten du uttrycker. Om du inte har förkastat de här sakerna, hur kan du då nå fram till överlägset vett och insikt? Många människor inser att tiden har förändrats, så de utövar varken ödmjukhet eller tålamod, och de kan också sakna både kärlek och helgonlik anständighet. Sådana människor är alltför orimliga! Har de ett uns av normal mänsklighet? Har de något vittnesbörd att tala om? De har överhuvudtaget ingen insikt eller något vett. Naturligtvis måste en del aspekter av en människas utövande, som är avvikande och felaktiga, korrigeras. Precis som människors strikta andliga liv i det förflutna eller deras sken av okänslighet och dumhet – allt detta måste förändras.

Förändring innebär inte att låta dig vara utsvävande eller hänge dig åt köttet och säga vad som faller dig in. Att tala vårdslöst duger inte. Att uppföra sig som en normal människa innebär att tala med samstämmighet. Ja betyder ja och nej betyder nej. Håll dig till fakta och tala på ett passande sätt. Luras inte, ljug inte. Vilka gränser en normal person kan nå när det gäller att förändra sitt sinne måste vara känt. Om detta inte är känt kommer du inte att kunna träda in i verkligheten.

Utdrag ur "Höja kalibern i syfte att ta emot Guds frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

De människor som Gud använder framstår utifrån som irrationella och tycks sakna normala relationer till andra, även om de talar hövligt, inte talar vårdslöst och alltid förmår att bevara ett stilla hjärta inför Gud. Men det är just en sådan person som är tillräcklig att användas av den helige Ande. Dessa "irrationella" personer som Gud talar om tycks inte ha normala relationer till andra och de har ingen påklitrad kärlek eller ytliga praktiker, men när de kommunicerar andliga ting kan de öppna sitt hjärta och osjälviskt förse andra med den belysning och upplysning som de har fått av sin verkliga erfarenhet inför Gud. Det är så de uttrycker sin kärlek till Gud och tillfredsställer Guds vilja. När andra hånar och förlöjligar dem, klarar de av att inte kontrolleras av andra personer, händelser eller ting, och kan förbli stilla inför Gud. En sådan person tycks ha sina egna unika insikter. Oberoende av andra, lämnar deras hjärtan aldrig Gud. När andra småpratar lättsinnigt och humoristiskt, förblir deras hjärtan stilla inför Gud, och reflekterar över Guds ord eller ber tyst till Gud i sitt hjärta, medan de söker Guds intentioner. De lägger aldrig någon vikt vid att upprätthålla normala relationer till andra människor. Dessa människor tycks sakna en livsfilosofi. Utåt sett framstår en sådan här person som livlig, älskvärd och oskyldig, men han besitter också en känsla av lugn. Sådan framstår en person som Gud använder. Företeelser som livsfilosofi eller " normalt förnuft" fungerar helt enkelt inte i den här typen av person; en sådan person har ägnat hela sitt hjärta till Guds ord, och tycks bara ha Gud i sitt hjärta. Det är en sådan person som Guds refererar till som en person "utan förnuft" och precis en sådan person som används av Gud. Kännetecknet för en person som används av Gud är: Oavsett när eller var, är dennes hjärta alltid inför Gud, och oavsett hur utsvävande andra är, hur mycket de än hänger sig åt lust, hänger sig åt köttet, lämnar dennes hjärta aldrig Gud, och följer aldrig med strömmen. Endast denna sorts person är lämpad att användas av Gud, och det är precis denne som görs fullkomlig av den helige Ande. Om du inte kan nå den här

nivån, då är du inte kvalificerad att bli vunnen av Gud, eller att göras fullkomlig av den helige Ande.

Utdrag ur "Det är mycket viktigt att upprätta en normal relation till Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Människor som har sanningen är de som, i sina verkliga erfarenheter, kan stå fasta vid sitt vittnesbörd, stå fasta i sin ståndpunkt, stå på Guds sida utan att någonsin retirera, och ha en normal relation med människor som älskar Gud, och som, när det händer dem saker, kan lyda Gud fullständigt och in i döden. Ditt praktiserande och dina avslöjanden i det verkliga livet är vittnesbörd om Gud, de är människans utlevande och vittnesbördet om Gud, och detta är verkligen att njuta av Guds kärlek; när du har haft erfarenheter till denna punkt, kommer du att ha uppnått de berättigade följderna. Du är i besittning av ett faktiskt utlevande och andra beundrar alla dina handlingar. Din klädsel och ditt yttre är oansenligt, men du lever ut ett liv i verklig fromhet, och när du kommunicerar Guds ord, vägleds du och blir upplyst av honom. Du kan tala Guds vilja genom dina ord, kommunicera verkligheten, och du förstår mycket om att tjäna i anden. Du är uppriktig i ditt tal, du är anständig och ärlig, icke-konfronterande och värdig, du kan lyda Guds ordningar och stå fast vid ditt vittnesbörd när saker händer dig, och du är lugn och samlad oavsett vad du sysslar med. Denna typ av person har verkligen sett Guds kärlek. Vissa människor är fortfarande unga, men de agerar som en medelålders person; de är mogna, besatta av sanningen och beundrade av andra – och det är dessa människor som har vittnesbördet, och de är en manifestation av Gud.

Utdrag ur "De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus" i "Ordet framträder i köttet"

5. Tro på Gud ska inte bara ha sökande efter frid och välsignelser som grund

Relevanta ord från Gud:

Vad är det människan har fått sedan hon började tro på Gud? Vad har du fått veta om Gud? Hur mycket har du förändrats genom din tro på Gud? I dag vet ni alla att människans tro på Gud inte bara handlar om själens frälsning och köttets välmående, och det handlar inte heller om att berika sitt eget liv genom att älska Gud, och så vidare. Det ligger till så att om du älskar Gud för att må bra i köttet eller känna tillfälligt välbehag, så kan du visserligen nå höjden av din kärlek till Gud och inte behöva be om någonting längre, men den kärlek du söker är då ändå en oren kärlek och behagar inte Gud. De som använder kärleken till Gud för att berika sina tråkiga liv och fylla en tomhet i sina hjärtan är de som strävar efter att leva bekvämt, inte de som verkligen strävar efter att älska Gud. Den sortens kärlek är emot ens vilja, en jakt på känslomässigt välbehag, och Gud behöver inte den sortens kärlek. Av vilket slag är då den kärlek du har? Varför älskar du Gud? Hur mycket sann kärlek har du till Gud just nu? De flesta av er har just den kärlek vi talade om. Den sortens kärlek kan bara behålla status quo – den kan inte bli en sådan kärlek som varar för evigt, inte slå rot i människan. Den sortens kärlek är som en blomma som blommar och vissnar utan att bära frukt. Med andra ord: När du en gång har älskat Gud på det sättet och det inte finns någon som kan leda dig på vägen framåt, så kommer du att falla. Om du bara kan älska Gud under den tid då du älskar Gud, och inte efteråt ändrar någonting av ditt livssinnelag, så kommer du att fortsätta vara innesluten i mörker, där du inte kan fly och fortfarande inte slipper manipuleras och luras av Satan. Ingen sådan människa kan helt och hållet vinnas av Gud; i slutändan tillhör hennes ande, själ och kropp alltjämt Satan. Det är ingen tvekan om det. De som inte helt kan vinnas av Gud kommer alla att återgå till sin ursprungliga plats, det vill säga tillbaka till Satan, och de kommer att hamna i sjön som brinner av eld och svavel och få finna sig i nästa steg i straffet från Gud. De som vinns av Gud är de som gör uppror mot Satan och flyr från hans överhöghet. Sådana människor kommer officiellt att räknas in i rikets folk. Det är så rikets folk blir till.

Utdrag ur "Vad troende bör ha för perspektiv" i "Ordet framträder i köttet"

Idag måste du komma in på rätt spår eftersom du tror på den praktiske Gud. När du har tro på Gud bör du inte bara söka välsignelser, utan söka att älska Gud och känna Gud. Genom hans upplysning och din egen strävan kan du äta och dricka hans ord, utveckla en sann förståelse av Gud, och ha en sann kärlek till Gud som kommer från ditt hjärta. Med andra ord är din kärlek till Gud den mest äkta, så att ingen kan förstöra eller stå i vägen för din kärlek till honom. Då är du på rätt spår i tron till Gud. Det bevisar att du tillhör Gud, för ditt hjärta har tagits i besittning av Gud och då kan du inte besittas av någonting annat. På grund av din erfarenhet, det pris du betalat och Guds verk, kan du utveckla en oombedd kärlek till Gud. Då befrias du från Satans inflytande och lever i ljuset av Guds ord. Först när du har brutit dig fri från mörkrets inflytande kan du bedömas ha vunnit Gud. I din tro på Gud måste du söka detta mål. Detta är plikten för var och en av er. Ingen bör vara tillfreds med saker och ting som de är. Du kan inte vara tvehågsen gentemot Guds verk eller ta lätt på det. Du bör tänka på Gud i alla avseenden och vid alla tillfällen, och göra allting för hans skull. Och när du talar eller gör saker, bör du sätta Guds hus intressen först. Bara detta är i enlighet med Guds vilja.

Utdrag ur "Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Den som tjänar Gud måste inte bara veta hur han ska lida för honom; dessutom måste han förstå att syftet med att tro på Gud är att sträva efter att älska Gud. Gud använder dig inte bara för att förädla dig eller för att få dig att lida, utan tvärtom använder han dig för att du ska kunna lära känna hans handlingar och den verkliga meningen med människans liv, och i synnerhet för att du ska förstå att det inte är någon lätt uppgift att tjäna Gud. Att uppleva Guds verk handlar inte om att åtnjuta nåd utan om att lida för sin kärlek till honom. Eftersom du åtnjuter Guds nåd måste du också åtnjuta hans tuktan; du måste uppleva allt detta. Du kan erfara Guds upplysning inom dig och du kan även erfara hur han åtgärdar dig och dömer dig. På så sätt kommer din upplevelse att vara omfattande. Gud har utfört sitt dömande och tukande verk på dig. Guds ord har åtgärdat dig, men inte bara det; det har även upplyst och belyst dig. När du är negativ och svag oroar sig Gud för dig. Syftet med hela detta arbete är att låta dig förstå att allt som rör människan är i Guds orkestrering. Du kanske tänker att tro på Gud handlar om att lida eller att göra allehanda saker för honom; du kanske tänker att syftet med att tro på Gud är att ditt kött ska känna frid, att allt i ditt liv ska förlöpa smidigt eller att du ska känna dig bekväm och tillfreds i alla avseenden. Men inget av

detta är syften som folk ska knyta till sin tro på Gud. Om du tror av de här anledningarna är din utgångspunkt felaktig och det är helt enkelt omöjligt för dig att bli fullkomliggjord. Guds handlingar, hans rättfärdiga sinnelag, visdom, ord, förunderlighet och ogripbarhet är alltsamman sådant som folk måste förstå. När du har den förståelsen måste du använda den för att befria ditt hjärta från alla personliga krav, förhoppningar och uppfattningar. Endast genom att göra dig av med dessa ting kan du uppfylla de villkor Gud kräver, och det är endast genom att göra detta som du kan ha liv och behaga Gud. Syftet med att tro på Gud är att behaga honom och att leva ut det sinnelag han kräver, så att hans handlingar och hans härlighet kan manifesteras genom denna skara ovärdiga människor. Det är det korrekta perspektivet när det gäller att tro på Gud, och det är också det mål som du ska söka. Du måste ha rätt utgångspunkt för din tro på Gud och du måste söka att få del av Guds ord. Du behöver äta och dricka Guds ord och du måste kunna leva ut sanningen, och särskilt måste du kunna se hans praktiska gärningar, hans underbara gärningar i hela universum, liksom det praktiska verk han utför i köttet. Genom sina praktiska upplevelser kan människor förstå exakt hur Gud utför sitt verk i dem och vad han vill med dem. Syftet med alltsamman är att rensa bort folks fördärvade sataniska sinnelag. Efter att ha kastat ut all orenhet och orättfärdighet du har inom dig, och efter att ha gjort dig av med dina felaktiga avsikter och utvecklat sann tillit till Gud – endast med sann tillit kan du verkligen älska Gud. Du kan bara hysa sann kärlek till Gud med din tro på honom som grundval. Kan du älska Gud utan att tro på honom? Eftersom du tror på Gud måste du vara på det klara med detta. Somliga människor blir fulla av energi så fort de märker att deras tillit till Gud ger dem välsignelser, men sedan tappar de all energi så snart de ser att de måste utstå förädlingar. Är det att tro på Gud? Till sist måste du uppnå fullständig och total lydnad mot Gud. Du tror på Gud men du ställer fortfarande krav på honom, du har många religiösa uppfattningar som du inte kan göra dig kvitt, personliga intressen som du inte kan släppa taget om, och du söker fortfarande köttets välsignelser och vill att Gud ska rädda ditt kött och frälsa din själ – precis så beter sig människor som har fel perspektiv. Även om religiösa människor förtröstar på Gud, försöker de inte ändra sitt sinnelag och strävar inte efter kunskap om Gud, utan de söker bara tillgodose köttets intressen. Många av er har en trosuppfattning som hör hemma i kategorin religiösa övertygelser; det är inte sann tro till Gud. För att tro på Gud måste man äga ett hjärta som är redo att

lida för honom och en vilja att överlämna sig. Om inte folk uppfyller de här två villkoren är deras tillit till Gud inte stor och de kommer inte att kunna åstadkomma någon förändring i sitt sinne. De enda som verkligen tror på Gud är de som verkligen strävar efter sanningen, söker kunskap om Gud och strävar efter liv.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

Förstår du nu vad tro på Gud är? Är tro på Gud att skåda tecken och under? Är det att stiga upp till himlen? Att tro på Gud är absolut inte lätt. De där religiösa riterna ska rensas ut; att sträva efter att sjuka ska botas och onda andar drivas ut, att fokusera på tecken och under, att trakta efter mer av Guds nåd, fred och glädje, att sträva efter köttsliga framtidsutsikter och bekvämligheter – det här är religiösa seder och bruk och sådana religiösa bruk är uttryck för en vag och abstrakt typ av tro. Vad är verklig tro på Gud idag? Det är att acceptera Guds ord som verkligheten i ditt liv och att känna Gud utifrån hans ord i syfte att uppnå en sann kärlek till honom. För att vara tydlig: Det är tron på Gud som gör att du kan lyda Gud, älska Gud och fullgöra den plikt som åligger dig i egenskap av en Guds skapelse. Detta är målet för gudstron. Du måste förstå Guds ljuvlighet, hur vördnadsvärd Gud är och hur Gud utför frälsningens verk i sina skapade varelser och fullkomnar dem – detta är själva kärnan i din tro på Gud. Gudstro är huvudsakligen övergången från ett köttsligt liv till ett liv av kärlek till Gud; från att leva i fördärv till att leva i Guds ords liv; det är att komma ut ur Satans herravälde och leva under Guds omvårdnad och beskydd; det är att kunna lyda Gud och inte lyda köttet; det är att överlåta ditt hela hjärta till Gud, att låta honom fullkomna dig och att frigöra dig själv från det fördärvade sataniska sinnelaget. Gudstron syftar huvudsakligen till att Guds kraft och härlighet ska kunna uppenbaras i dig, så att du kan göra Guds vilja, verkställa Guds plan och vara i stånd att vittna om Gud inför Satan. Tron på Gud ska inte kretsa kring att skåda tecken och under, och den ska inte heller finnas för ditt eget kött skull. Den ska utgöras av en strävan efter att lära känna Gud, att kunna lyda Gud och att likt Petrus lyda honom intill döden. Detta är de främsta målsättningarna med att tro på Gud. Man äter och dricker Guds ord för att lära känna Gud och behaga honom. Att äta och dricka Guds ord ger dig mer kunskap om Gud och först därefter kan du lyda honom. Du måste känna Gud för att kunna älska honom, och att uppnå detta mål är den enda målsättning människan ska ha i sin tro på Gud. Om din tro på Gud innebär att du alltid försöker se tecken och under, då är utgångspunkten i denna gudstro felaktig. Tron

på Gud är huvudsakligen ett accepterande av att Guds ord är livets realitet. Guds mål kan bara uppnås genom att du omsätter orden från hans mun i praktisk handling och utföra dem i ditt inre. Människans gudstro ska innebära en strävan efter att fullkomnas av Gud, att kunna underkasta sig Gud, och att lyda honom fullständigt. Om ni kan lyda Gud utan att knorra, vara uppmärksamma på Guds önskemål, uppnå Petrus mognad och äga Petrus hållning som Gud talar om, då kommer ni att ha uppnått framgång i tron på Gud, och det kommer att vara tecknet på att ni har vunnits av honom.

Utdrag ur "Allt uppnås genom Guds ord" i "Ordet framträder i köttet"

Du hoppas att din tro på Gud inte skall föra med sig några utmaningar eller vedermödor, eller det minsta besvär. Du eftersträvar alltid de ting som är värdelösa, och du fäster inget värde vid livet, utan sätter istället dina egna överdådiga tankar framför sanningen. Du är så värdelös! Du lever som en gris – vad är det för skillnad mellan dig och grisar och hundar? Är de som inte eftersträvar sanningen, och istället älskar köttet, inte alla fän? Är de där döda utan andar inte alla de vandrande liken? Hur många ord har talats bland er? Har bara lite verk gjorts bland er? Hur mycket har jag försörjt er med? Och varför har du då inte vunnit det? Vad har du att klaga på? Ligger det inte till så att du inte har vunnit något därför att du är alltför förälskad i köttet? Och är det inte för att dina tankar är alltför överdådiga? Är det inte för att du är alltför dum? Om du är oförmögen att vinna dessa välsignelser, kan du skylla på Gud för att han inte frälser dig? Det du eftersträvar är att kunna vinna frid efter att tro på Gud – att dina barn skall vara fria från sjukdom, att din man skall ha ett bra jobb, att din son skall hitta en bra hustru, att din dotter skall hitta en bra make, att dina oxar och hästar skall plöja marken bra, att det skall bli ett år med bra väder för dina grödor. Det är vad du söker. Din strävan är bara att leva i bekvämlighet, att inga olyckor skall drabba din familj, att vindarna skall blåsa förbi dig, att ditt ansikte skall vara oberört av sand, att din familjs grödor inte skall översvämmas, att du skall vara opåverkad av alla katastrofer, att leva i Guds omfamning, att leva i ett gemytligt bo. En ynkrygg som du, som alltid eftersträvar köttet – har du inget hjärta, har du ingen ande? Är du inte ett fä? Jag ger dig den sanna vägen utan att be om något i gengäld, men ändå strävar du inte. Är du en av dem som tror på Gud? Jag skänker det verkliga mänskliga livet till dig, ändå strävar du inte. Är du inte likadan som en gris eller en hund? Grisar eftersträvar inte människolivet, de strävar inte efter att bli rena, och de förstår inte vad livet är. Varje dag, efter att ha ätit sig mätta, sover de bara.

Jag har gett dig den sanna vägen, ändå har du inte vunnit den: Du är tomhänt. Är du villig att fortsätta med detta liv, livet för en gris? Vad är det för mening med att sådana människor lever? Ditt liv är föraktligt och tarvligt, du lever i smuts och lössläppthet, och du eftersträvar inte några mål; är inte ditt liv det mest tarvliga av alla? Har du fräckheten att se på Gud? Om du fortsätter att erfara på detta sätt, kommer du då inte att uppnå ingenting? Den sanna vägen har getts åt dig, men om du till slut kan vinna den eller inte beror på din egen personliga strävan.

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

Hur mycket älskar du egentligen Gud idag? Och hur mycket känner du egentligen till av allt det som Gud har utfört i dig? Det är något som du bör lära dig. När Gud kommer till jorden är meningen med allt som han har utfört i människan och låtit henne se att hon ska älska honom och verkligen känna honom. Att människan kan lida för Gud och har kunnat komma så här långt beror å ena sidan på Guds kärlek, å andra sidan på Guds frälsning. Det beror också på det verk av dom och tuktan som Gud har utfört i människan. Om ni är utan dom, tuktan och provningar från Gud, och om Gud inte har fått er att lida, då – om jag ska vara helt härlig – är det inte så att ni verkligen älskar Gud. Ju större Guds verk i människan är och ju större människans lidande är, desto mer kan det visa exakt hur viktigt Guds verk är, och desto mer kan den människans hjärta verkligen älska Gud. Hur lär man sig att älska Gud? Utan plåga och förädling, utan smärtsamma provningar – och om Gud dessutom bara gav människan nåd, kärlek och barmhärtighet – skulle du då kunna uppnå sann kärlek till Gud? Å ena sidan inser människan under Guds provningar sina egna brister och ser hur obetydlig, föraktlig och liten hon är – att hon varken har något eller är något. Å andra sidan skapar Gud under provningarna olika situationer för människan som gör henne mer förmögen att uppleva hans ljuvlighet. Fastän smärtan är stor och ibland oöverstiglig – och till och med når en nivå av förkrossande sorg – kommer människan, när hon upplevt den, att se hur härligt Guds verk är i henne. Endast med det som grund föds i människan sann kärlek till Gud. I dag ser människan att med endast Guds nåd, kärlek och barmhärtighet är hon oförmögen att verkligen känna sig själv, och än mindre förmögen att lära känna människans innersta väsen. Endast genom både Guds förädling och Guds dom, endast under sådan förädling kan människan lära känna sina egna brister, och förstå att hon inte har någonting. På så sätt bygger människans kärlek till Gud på grundvalen som

består av Guds förädling och dom. Om du endast åtnjuter Guds nåd och har ett fridfullt familjeliv eller materiella välsignelser, då har du inte vunnit Gud och din tro på Gud kan inte betraktas som framgångsrik. Gud har redan utfört ett stadium av nådens verk i köttet, och har redan skänkt människan materiella välsignelser – men människan kan inte göras fullkomlig med endast nåd, kärlek och barmhärtighet. Genom sina erfarenheter möter människan en del av Guds kärlek och ser Guds kärlek och barmhärtighet. Men efter en tids erfarenhet ser hon att Guds nåd och hans kärlek och barmhärtighet inte kan göra människan fullkomlig, och inte heller kan avslöja det som är fördärvat i människan eller få bort människans fördärvade sinnelag eller göra hennes kärlek och tro fullkomlig. Guds nådaverk var hans verk under en tidsperiod, och människan kan inte förlita sig på att åtnjuta Guds nåd för att lära känna honom.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma provningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

Många av dem som följer Gud bryr sig bara om hur de ska få välsignelser eller undvika olyckor. När det talas om Guds verk och förvaltning tystnar de och tappar intresset. De tror inte att kunskapen om sådana tröttsamma frågor kommer att berika deras liv eller vara till någon fördel, så även om de hört talas om Guds förvaltning bryr de sig inte mycket om det. De betraktar den inte som något värdefullt att acceptera, och än mindre tar de emot den som en del av sitt liv. De här människorna har bara en enda enkel målsättning med att följa Gud, och den målsättningen är att bli välsignade. Dessa människor orkar inte bry sig om något som inte direkt inbegriper den målsättningen. Att tro på Gud för att få välsignelser är det mest legitima målet för dem och själva värdet av deras tro. De är oberörda av allt som inte uppfyller det syftet. Så är fallet med de flesta som tror på Gud idag. Deras mål och motivation ter sig legitima, för samtidigt som de tror på Gud offrar de sig för Gud, hänger sig åt Gud och utför sin plikt. De ger avkall på sin ungdom, försakar familj och karriär och är till och med fullt engagerade långt hemifrån i flera år. På grund av sitt slutliga mål byter de intressen, förändrar sin livssyn och ändrar till och med riktning för sitt sökande, men syftet med sin tro på Gud kan de inte förändra. De skyndar omkring för att förvalta sina egna ideal. Det spelar ingen roll hur lång vägen är och hur många umbäranden och hinder de stöter på, de håller ändå fast vid sina avsikter och är aldrig rädda för döden. Vad är det för kraft som gör att de fortsätter vara så hängivna på det här sättet? Är det deras samvete? Är det deras stora

och ädla personlighet? Är det deras fasta beslutsamhet att kämpa mot onskans krafter ända till slutet? Är det deras tro att vittna om Gud utan att vänta sig någon lön? Är det deras lojalitet som de är beredda att ge upp allting för i syfte att utföra Guds vilja? Eller är det deras anda av hängivenhet med vilken de alltid har försakat personliga slösaktiga krav? Att människor som aldrig har känt till Guds förvaltningsverk ger så mycket är helt enkelt ett förunderligt mirakel! Låt oss för ögonblicket inte resonera om hur mycket dessa människor har gett. Deras beteende är däremot väl värt en närmare analys. Kan det, förutom de fördelar som är så tätt förknippade med dem, finnas andra anledningar till att dessa människor som aldrig förstår Gud ger så mycket till honom? Här upptäcker vi ett hittills oidentifierat problem: Människans relation till Gud är av rent och skärt egenintresse. Det är en relation mellan en som tar emot och en som ger välsignelser. Det är kort sagt som relationen mellan anställd och arbetsgivare. Den anställde arbetar endast för att få den ersättning som arbetsgivaren ger. I en sådan relation finns ingen tillgivenhet, bara en överenskommelse. Där finns ingen som älskar och blir älskad, endast välgörenhet och nåd, där finns ingen förståelse, endast kvävd resignation och bedrägeri. Där finns ingen förtrolighet, endast en avgrund som inte kan överbryggas. När det går så långt, vem har förmågan att vända en sådan trend? Och hur många människor kan verkligen förstå hur hopplös den relationen har blivit? Jag tror att när människor fördjupar sig i glädjen över att vara välsignade kan ingen föreställa sig hur pinsam och obehaglig en sådan relation till Gud är.

Det sorgligaste med människans tro på Gud är att hon står för sin egen förvaltning mitt i Guds verk och är obekymrad om Guds förvaltning. Människans största misslyckande består i hur hon, samtidigt som hon försöker underkasta sig Gud och tillbe honom, bygger upp sitt eget ideala slutmål och räknar ut hur hon ska erhålla den största välsignelsen och det bästa slutmålet. Även om människor inser hur beklagansvärda, avskyvärda och patetiska de är, hur många finns det som beredvilligt att överge sina ideal och förhoppningar? Och vem har förmåga att hejda sig och sluta att bara tänka på sig själv? Gud behöver dem som kommer att samverka nära med honom och fullborda hans förvaltning. Han behöver dem som tänker ägna kropp och själ åt hans förvaltningsverk, i syfte att underkasta sig honom. Han har inget behov av människor som sträcker ut handen och tigger av honom varje dag, än mindre behöver han dem som skänker lite och sedan väntar på att bli återgäldade. Gud föraktar dem som ger ett litet

bidrag och sedan vilar på lagrarna. Han hatar de kallt beräknande personer som ogillar hans förvaltningsverk och bara vill prata om att komma till himlen och få välsignelser. Han hyser en ännu större avsky för dem som drar nytta av den möjlighet som kommer ur hans verk med att frälsa mänskligheten. Det beror på att dessa människor aldrig har brytt sig om vad Gud vill åstadkomma och vinna med sitt förvaltningsverk. De är bara engagerade i hur de kan använda den möjlighet som kommer av Guds verk för att få välsignelser. De är likgiltiga för Guds hjärta och helt upptagna av sin egen framtid och sitt eget öde. De som ogillar Guds förvaltningsverk och inte har det minsta intresse av hur Gud frälsar mänskligheten och hans vilja gör alla som de behagar, oberoende av Guds förvaltningsverk. Gud varken minns eller godkänner deras beteende – än mindre ser han det med blida ögon.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

Vad ska du eftersträva nu? Oavsett om du är i stånd att bära vittnesbörd om Guds verk eller ej, oavsett om du kan bli ett vittnesbörd för Gud och manifestera honom eller ej, och oavsett om du är duglig att användas av honom eller inte, så är det här vad du måste söka. Hur mycket verk har Gud egentligen utfört i dig? Hur mycket har du sett, hur mycket har du rört vid? Hur mycket har du erfårit och smakat på? Vare sig Gud har provat dig, åtgärdat dig eller fostrat dig, så har han utfört sina handlingar och sitt verk på dig. Men kan du, som en Gudstroende och en person som är villig att sträva efter att bli fullkomliggjorda av honom, bära vittnesbörd om Guds verk på basis av din praktiska erfarenhet? Kan du leva ut Guds ord genom din praktiska erfarenhet? Kan du tillgodose andra genom din egen praktiska erfarenhet och ägna hela ditt liv åt att bära vittnesbörd om Guds verk? För att bära vittnesbörd om Guds verk måste du förlita dig på erfarenhet, kunskap och det pris du har betalat. Endast på så sätt kan du uppfylla hans vilja. Är du en person som bär vittnesbörd om Guds verk? Har du denna ambition? Om du kan bära vittnesbörd om hans namn och än mer om hans verk, och om du kan leva ut den bild som han fordrar av sitt folk, då är du ett vittne för Gud. Hur bär du rent konkret vittnesbörd om Gud? Du gör det genom att söka och längta efter att leva ut Guds ord och genom att vittna med dina ord och låta folk lära känna hans verk och se hans handlingar. Om du verkligen söker allt detta kommer Gud att fullkomna dig. Om det enda du söker är att bli fullkomnad av Gud och bli välsignad i den allra sista änden, då är inte utgångspunkten för din tro på Gud ren. Du måste sträva efter att förstå hur du ska se

Guds gärningar i verkliga livet, hur du ska behaga honom när han uppenbarar sin vilja för dig, hur du bör bära vittnesbörd om hans förunderlighet och visdom, och hur du ska vittna om hur han fostrar och åtgärdar dig. Allt detta är sådant du måste begrunda nu. Om du älskar Gud enbart för att du ska kunna ta del av hans härlighet när han har fullkomnat dig, då är din kärlek fortfarande bristfällig och kan inte uppfylla Guds fordringar. Du måste kunna bära vittnesbörd om Guds verk, uppfylla hans krav och uppleva det verk han har gjort i människor på ett praktiskt sätt. Oavsett smärta, tårar eller sorg så måste du uppleva allt detta i din trosutövning. Deras syfte är att fullkomna dig som en person som bär vittnesbörd om Gud. Exakt vad är det som nu driver dig att lida och söka fullkomning? Lider du verkligen för att du älskar Gud och för att du ska kunna bära vittnesbörd om honom? Eller gör du det för köttets välsignelsers skull, för dina framtidsutsikters och ditt ödes skull? Alla dina avsikter, motivationer och de mål du strävar efter måste korrigeras och får inte styras av din egen vilja.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

6. Lidandets mening och vilken typ av lidande de som tror på Gud måste utstå

Relevanta ord från Gud:

Idag har de flesta människor inte den kunskapen. De tror att lidande saknar värde, världen vill inte kännas vid dem, deras familjeliv är oroligt, Gud älskar dem inte och deras framtidsutsikter är dystra. Vissa människors lidande når en extrem nivå och de börjar de tänka på döden. Det här är inte sann kärlek till Gud; den sortens människor är ynkryggar, de har ingen uthållighet, de är veka och kraftlösa! Gud är mån om att människan ska älska honom, men ju mer hon älskar honom desto större blir hennes lidande, och ju mer hon älskar honom desto större prövningar utsätts hon för. Om du älskar honom kommer du att drabbas av alla slags lidanden – och om du inte gör det kommer kanske allt att gå smidigt för dig och allt kommer att vara fridfullt omkring dig. När du älskar Gud, kommer du att uppleva att mycket omkring dig är oöverstigligt, och eftersom din mognad är alltför ringa kommer du att förädlas. Dessutom är du oförmögen att tillfredsställa Gud; du kommer alltid att känna att Guds vilja är alltför upphöjd, att den är utom räckhåll för människan. På grund av allt detta kommer du att förädlas – eftersom det finns mycket svaghet i dig och mycket som är oförmöget att tillfredsställa Guds vilja, kommer du att förädlas i ditt inre. Men ni måste vara på det klara med att rening bara kan uppnås genom förädling. Därför måste ni i dessa sista dagar vittna om Gud. Oavsett hur svårt ert lidande är måste ni hålla ut ända till slutet, och till och med då ni drar ert sista andetag måste ni fortfarande vara trogna Gud och låta er ledas av honom; endast detta är att verkligen älska Gud, och endast detta är det starka och rungande vittnesbördet.

Utdrag ur "Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet" i "Ordet framträder i köttet"

Människan liden när Gud verkar för att förädla henne. Ju mer en individ förädlas, desto större blir hennes kärlek till Gud och desto mer av Guds makt kommer att uppenbaras i henne. Och omvänt – ju mindre förädling en människa mottar, desto mindre växer hennes kärlek till Gud och desto mindre kommer Guds makt att uppenbaras i henne. Ju mer en sådan människa förädlas och ju mer smärta och plåga hon upplever, desto mer växer hennes kärlek till Gud, desto mer äkta blir hennes tillit till Gud och desto större blir hennes kunskap om Gud. I dina upplevelser kommer du att

se människor som lider svårt då de förädlas, då de utsätts för omfattande åtgärder och fostran, och du kommer att se att det är de här människor som har en djup kärlek till Gud och en större och mer inträngande kunskap om Gud. De som inte har upplevt att bli åtgärdade har bara en ytlig kunskap och de kan bara säga: "Gud är så god, han skänker människorna sin nåd så att de kan glädjas åt honom." Om folk har erfarit att bli åtgärdade och fostrade, då kan de tala om den sanna kunskapen om Gud. Så ju mer förunderliga Guds verk i människan är, desto mer värdefullt och betydelsefullt är det. Ju mer ogenomträngligt det är för dig och ju mer oförenligt det är med dina uppfattningar, desto mer kan Guds verk erövra dig, vinna dig och göra dig fullkomlig. Hur väldig är inte betydelsen av Guds verk! Om inte Gud förädlade människan på det här viset, om han inte arbetade enligt denna metod, skulle hans verk vara ineffektivt och betydelselöst. Tidigare sas det att Gud skulle välja ut och vinna denna skara och göra dem fullkomliga i de sista dagarna; häri ligger en sällsam betydelse. Ju större det verk är som Gud utför i ert inre, desto större och renare blir er kärlek till honom. Ju större Guds verk är, desto mer kan människan fatta något av hans visdom och desto större är människans kunskap om honom.

Utdrag ur "De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling" i "Ordet framträder i köttet"

Du måste lida vedermöda för sanningen, du måste ge dig själv till sanningen, du måste utstå förödmjukelse för sanningen, och för att vinna mer av sanningen måste du genomgå mer lidande. Detta är vad du borde göra. Du får inte kasta bort sanningen för ett fridfullt familjelivs skull, och du får inte förlora ditt livs värdighet och integritet för tillfällig njutnings skull. Du bör sträva mot allt som är vackert och gott, och bör eftersträva en väg i livet som är mer meningsfull. Om du lever ett så vulgärt liv, och inte eftersträvar några mål, slösar du då inte bort ditt liv? Vad kan du vinna av ett sådant liv? Du bör försaka alla köttets njutningar för en sannings skull, och bör inte kasta bort alla sanningar för lite njutnings skull. Sådana människor har ingen integritet eller värdighet; det finns ingen mening med deras existens!

Utdrag ur "Petrus upplevelser: hans kunskap om tuktan och dom" i "Ordet framträder i köttet"

Att älska Gud kräver att man söker Guds vilja i allt, och att du sonderar djupt inom dig när något händer dig, försöker greppa Guds vilja, och försöker se vad Guds vilja är i den här frågan, vad han vill att du skall uppnå, och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Exempelvis: Något händer som kräver att du utstår vedermöda, och vid det

tillfället borde du förstå vad Guds vilja är och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Du får inte tillfredsställa dig själv: Lagg först dig själv åt sidan. Ingenting är mer uselt än köttet. Du måste sträva efter att tillfredsställa Gud, och måste fullfölja din plikt. Med sådana tankar kommer Gud att ge dig särskild upplysning i den här frågan, och ditt hjärta kommer också att finna tröst. När någonting händer dig, stort eller smått, så måste du först lägga dig själv åt sidan och se köttet som det mest obetydliga av allt. Ju mer du tillfredsställer köttet, desto fler friheter tar det sig; om du tillfredsställer det den här gången, kommer det att be om mer nästa gång. När detta fortsätter kommer folk att älska köttet ännu mer. Köttet har alltid överdådiga begär, det ber alltid att du tillfredsställer det och att du inom dig belönar det, vare sig det är i vad du äter, vad du har på dig, eller när du brusar upp, eller när du ger efter för dina egna svagheter och lättja ... Ju mer du tillfredsställer köttet, desto större blir dess begär, och desto mer utsvävande blir köttet, tills det når den punkten att människors kött hyser ännu djupare föreställningar, och inte lyder Gud, och upphöjer sig självt, och börjar tvivla på Guds verk. ... Därför måste du göra uppror mot köttet, och inte ge efter för det: Din man, hustru, barn, framtidsutsikter, äktenskap, familj – inget av det spelar roll! Du behöver ha den här föresatsen: ”I mitt hjärta finns bara Gud, och jag måste göra mitt bästa för att tillfredsställa Gud, och inte tillfredsställa köttet.” Om du alltid är fylld av en sådan föresats, då kommer du, när du omsätter sanningen i praktiken och lägger dig själv åt sidan, att kunna göra detta med bara lite ansträngning.

Utdrag ur ”Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Om du kan vinna liv inför Gud, och vad det definitiva slutet blir för dig, beror på hur du utför ditt uppror mot köttet. Gud har räddat dig, och utvalt och förutbestämt dig, men om du idag är ovillig att tillfredsställa honom, är ovillig att omsätta sanningen i praktiken, är ovillig att göra uppror mot ditt eget kött med ett hjärta som verkligen älskar Gud, då kommer du till slut att förstöra dig själv, och kommer därmed att få utstå extrem smärta. Om du alltid ger efter för köttet kommer Satan gradvis att sluka dig och lämna dig utan liv eller Andens beröring, fram till den dag då du är fullständigt mörk inuti. När du lever i mörker kommer du att ha tagits till fånga av Satan, du kommer inte längre att ha Gud, och vid det tillfället kommer du att förneka Guds existens och lämna honom. Så om folk vill älska Gud måste de betala priset av smärta och utstå umbäranden. Det finns inget behov av yttre iver och vedermöda, att läsa mer och

anstränga sig mer; istället ska de lägga undan det de har inom sig: de överdådiga tankarna, de personliga intressena och sina egna överväganden, idéer och avsikter. Detta är Guds vilja.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Gud ber människor att omsätta sanningen i praktiken främst för att hantera tingen inom dem, hantera deras tankar och deras föreställningar som inte är enligt Guds hjärta. Den Helige Ande vidrör människor invändigt, och utför sitt verk inom dem, och därför finns det en strid bakom allt som händer: Varje gång människor omsätter sanningen i praktiken, eller omsätter kärleken till Gud i praktiken, pågår det en stor strid, och fastän allt kan verka bra med deras kött, så kommer det i djupet av deras hjärtan faktiskt att pågå en strid på liv och död – och det är först efter denna intensiva strid, efter en oerhört omfattande reflektion, som det kan avgöras om det blivit seger eller nederlag. Man vet inte om man skall skratta eller gråta. Eftersom många av motiven inom människor är fel, eller eftersom mycket av Guds verk annars är på kant med deras föreställningar, så utkämpas det, när människor omsätter sanningen i praktiken, en stor strid bakom kulisserna. När människor har omsatt denna sanning i praktiken kommer de bakom kulisserna att ha utgjutit oräkneliga sorgsna tårar innan de slutligen bestämmer sig för att tillfredsställa Gud. Det är på grund av denna strid som människor utstår lidande och förfining; detta är sant lidande. När striden kommer över dig, om du verkligen kan stå vid Guds sida, så kommer du att kunna tillfredsställa Gud. När man utövar sanningen är det oundvikligt att man lider inombords; om allt inom dem var rätt när de omsatte sanningen i praktiken, då skulle de inte behöva göras fullkomliga av Gud, och det skulle inte bli någon strid, och de skulle inte lida. Det är för att det finns många ting inom människorna som inte är lämpliga för Guds användning, och mycket av köttets upproriska sinnelag, som människor behöver lära sig läxan att göra uppror mot köttet på ett djupare plan. Detta är vad Gud kallar det lidande som han bett människorna att genomgå med honom.

Utdrag ur "Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud" i "Ordet framträder i köttet"

7. De som tror på Gud ska förbereda sig för sitt slutmål med tillräckligt många goda gärningar

Relevanta ord från Gud:

Min barmhärtighet uttrycks över dem som älskar mig och förnekar sig själva. Och det straff som hemsöker de ondskefulla är just ett bevis på mitt rättfärdiga sinnelag, och ännu mer ett vittnesbörd om min vrede. När katastrofen kommer, skall hungersnöd och pest drabba alla dem som motsätter sig mig, och de kommer att gråta. De som har begått all slags ondska, men som har följt mig i många år, kommer inte att undkomma att betala för sina synder; även dessa, som drabbas av en katastrof vars like sällan har setts genom miljoner år, kommer att leva i ett ständigt tillstånd av panik och rädsla. Och de av mina följeslagare som enbart har varit lojala mot mig skall fröjda sig och klappa i händerna över min makt. De kommer att uppleva obeskrivlig belåtenhet och leva i en glädje som jag aldrig förut har skänkt åt mänskligheten. För jag värdesätter människornas goda gärningar och avskyr deras onda gärningar. Sedan jag först började leda mänskligheten har jag ivrigt hoppats på att vinna en grupp människor med samma sinne som jag. Jag har aldrig glömt dem som inte är av samma sinne som jag; jag har med vämjelse bevarat dem i mitt hjärta, och bara väntat på tillfället att hemsöka dem med min vedergällning, som jag kommer att njuta av att se. Min dag har slutligen kommit idag, och jag behöver inte vänta längre!

Mitt slutliga verk är inte bara till för att straffa människan utan också för att ställa i ordning människans slutmål. Dessutom är det för att få erkännande från alla för allt som jag har gjort. Jag vill att varje människa skall se att allt jag har gjort är rätt, och att allt jag har gjort är ett uttryck för mitt sinnelag; det är inte människans gärning, och minst av allt naturens, som har frambringat mänskligheten. Tvärtom är det jag som livnär varje levande varelse i skapelsen. Utan min existens kommer mänskligheten bara att förgås och utsättas för olyckornas gissel. Ingen människa kommer någonsin mer att se den fagra solen och månen eller den gröna världen; mänskligheten skall endast möta den kyliga natten och den ostoppbara dödsskuggans dal. Jag är mänsklighetens enda frälsning. Jag är mänsklighetens enda hopp, och dessutom är jag han som hela mänsklighetens existens vilar på. Utan mig kommer mänskligheten omedelbart att bli helt stillastående. Utan mig kommer mänskligheten att drabbas av katastrofer och bli nedtrampade av alla slags spöken, fastän ingen fäster avseende vid mig. Jag har gjort

verk som inte kan göras av någon annan, och mitt enda hopp är att människan kan återbetala mig med några goda gärningar. Fastän de som kan återbetala mig är mycket få, kommer jag fortfarande att slutföra min resa i den mänskliga världen och påbörja nästa steg i mitt verk som breder ut sig, för allt mitt rusande fram och tillbaka mitt bland människorna under de här många åren har burit frukt, och jag är mycket belåten. Det jag bryr mig om är inte antalet människor utan snarare deras goda gärningar. I varje fall hoppas jag att ni bereder tillräckligt många goda gärningar för ert eget slutmål. Då kommer jag att bli tillfredsställd; i annat fall kommer ingen av er att undkomma den katastrof som drabbar er. Katastrofen har sitt ursprung i mig och iscensätts naturligtvis av mig. Om ni inte kan framstå som goda i mina ögon, kommer ni inte att kunna undgå att drabbas av katastrofen. Mitt i motgångarna ansågs inte era handlingar och gärningar helt lämpliga, för er tro och kärlek var ihåliga, och ni visade er bara vara antingen skygga eller hårdhudade. Angående detta kommer jag bara att utfärda en dom om huruvida det var gott eller dåligt. Det jag bekymrar mig för är fortfarande hur var och en av er handlar och uttrycker sig, och utifrån detta skall jag fastställa ert slut. Emellertid måste jag klargöra detta: Jag skall inte visa någon mer barmhärtighet till dem som inte visade mig minsta lojalitet i tider av motgång, för min barmhärtighet sträcker sig bara så långt. Dessutom tycker jag inte om någon som en gång har förrått mig, och än mindre tycker jag om att umgås med dem som säljer ut sina vänners intressen. Detta är mitt sinnelag, oavsett vem den personen må vara. Jag måste berätta detta för er: Var och en som krossar mitt hjärta skall inte få något förbarmande från mig en andra gång, och var och en som har varit trogen mot mig skall för alltid förbli i mitt hjärta.

Utdrag ur "Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Jag hoppas bara att ni i det sista stadiet av mitt verk är i stånd att handla utomordentligt väl, är helt hängivna och inte längre är halvhjärtade. Jag hoppas förstås också att ni alla har ett bra slutmål. Jag har trots det fortfarande mitt eget krav, nämligen att ni ska fatta det bästa beslutet när ni frambär er enda och slutgiltiga hängivenhet till mig. Om någon inte har denna enda hängivenhet, kommer den personen med säkerhet att bli Satans klenod och jag kommer inte att fortsätta att använda honom. Jag ska sända hem honom för att bli omhändertagen av sina föräldrar.

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Ni bör fullgöra er egen plikt efter bästa förmåga med öppna och rättrådiga hjärtan och vara villiga att göra vad som än krävs. Som ni har sagt, när dagen kommer, kommer Gud inte att vara försumlig mot någon som har lidit eller betalat ett pris för honom. Denna typ av övertygelse är värd att hålla fast vid och ni bör aldrig glömma det. Endast på detta sätt kan jag känna mig lugn i fråga om er. Annars kommer jag aldrig att kunna känna mig lugn angående er, och ni kommer alltid vara föremål för min motvilja. Om ni alla kan följa ert samvete och ge allt för mig, inte bespara er någon möda för mitt verk och ägna en livstid av ansträngning åt mitt evangelieverk, kommer då inte mitt hjärta ofta att hoppa till av glädje för er? Kommer jag inte att kunna känna mig helt lugn angående er?

Utdrag ur "Om slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Om det behagar dig att söka sanningens väg, nå, då är du en som alltid vandrar i ljuset. Om du är glad att vara en tjänstgörare i Guds hus, att arbeta flitigt och noggrant utan erkännande, att alltid ge och aldrig ta, då säger jag att du är ett lojalt helgon, för du söker ingen belöning utan är bara en ärlig människa. Om du är villig att vara uppriktig, om du är villig att ge ditt allt, om du kan offra livet för Gud och stå fast i ditt vittnesbörd, om du är ärlig till den grad att du bara vill tillfredsställa Gud utan tanke på dig själv eller på att få något i gengäld, då säger jag att dessa människor är de som vårdas i ljuset och som för alltid kommer att leva i riket.

Utdrag ur "Tre förmaningar" i "Ordet framträder i köttet"

Kapitel 8 Slutet för olika typer av människor och Guds löfte till människan

Relevanta ord från Gud:

Mitt verk varar endast i sextusen år, och jag lovade att den ondes kontroll över hela mänskligheten inte heller skulle vara mer än sextusen år. Nu är alltså tiden ute. Jag kommer varken att fortsätta eller fördröja mer: Under de sista dagarna kommer jag att besegra Satan. Jag kommer att ta tillbaka hela min härlighet och återkräva alla de själar som tillhör mig på jorden, så att dessa bedrövade själar ska kunna fly bort från lidandets hav, och därmed kommer hela mitt verk på jorden att vara avslutat. Från och med denna dag kommer jag aldrig mer att bli kött på jorden, och min Ande som styr allt kommer aldrig mer att vara verksam på jorden. Jag kommer bara att göra en enda sak på jorden: Jag kommer att återskapa mänskligheten, en mänsklighet som är helig och som är min trogna stad på jorden. Men ni ska veta att jag inte kommer att utplåna hela världen, och jag kommer inte heller att utplåna hela mänskligheten. Jag kommer att behålla den där återstående tredjedelen – den tredjedel som älskar mig och som har erövrats grundligt av mig, och jag ska göra så att denna tredjedel blir fruktsam och föröka sig på jorden, precis som israeliterna under lagen, och jag ska livnära dem med otaliga får och kreatur och all jordens rikedomar. Denna mänsklighet ska förbli hos mig för evigt, men det är inte dagens bedrövliga, smutsiga mänsklighet utan en mänsklighet som består av alla dem som jag har vunnit. Denna mänsklighet kommer inte att skadas, störas eller belägras av Satan, och den kommer att vara den enda mänsklighet som existerar på jorden efter att jag har besegrat Satan. Det är den mänsklighet som jag har erökrat i dag och som har fått mitt löfte. Den mänsklighet som har erövrats under de sista dagarna är därmed också den mänsklighet som kommer att skonas och vinna mina eviga välsignelser. Det kommer att vara det enda beviset på min seger över Satan och de enda krigsbytena från min strid mot Satan. Jag räddar dessa krigsbyten från Satans domän och de utgör min sextusenåriga förvaltningsplans enda kristallisering och frukt.

Utdrag ur "Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag" i "Ordet framträder i köttet"

De som verkligen följer Gud klarar att härda ut när deras verk prövas, medan de som inte verkligen följer Gud inte klarar att uthärda någon av Guds prövningar. Förr eller senare kommer de att kastas ut medan övervinnarna blir kvar i riket. Huruvida människan verkligen söker Gud eller inte avgörs när hennes verk prövas, alltså genom

Guds prövningar, och är ingenting som människan själv beslutar om. Gud avvisar inte någon godtyckligt; allt han gör kan övertyga människan fullkomligt. Han gör ingenting som är osynligt för människan, eller något verk som inte kan övertyga henne. Huruvida människans tro är äkta eller inte bevisas av fakta och är inget människan kan bestämma. Det är tveklöst så att "vete inte kan förvandlas till ogräs och ogräs inte kan förvandlas till vete". Alla som verkligen älskar Gud kommer i slutändan att bli kvar i riket, och Gud kommer inte att behandla någon illa som verkligen älskar honom. Övervinnarna i riket kommer att tjäna som präster eller anhängare baserat på deras olika funktioner och vittnesbörd, och alla som segrar i vedermödan kommer att utgöra prästkåren i riket. Kåren av präster kommer att bildas när evangeliets verk i hela universum har avslutats. När den tiden är inne, kommer det som ska utföras av människan att vara fullgörandet av hennes plikt i Guds rike och hennes liv tillsammans med Gud i riket. Prästkåren kommer att bestå av överstepräster och präster, och resten kommer att vara Guds söner och folk. Allt detta bestäms av deras vittnesbörd om Gud under vedermödan; inga titlar delas ut godtyckligt. När människans status väl har fastställts kommer Guds verk att upphöra, för var och en klassificeras utifrån sitt slag och återbördas till sin ursprungliga position, och det är tecknet på att Guds verk är fullbordat, slutresultatet av Guds verk och människans trosutövning, och det är kristalliseringen av Guds verks visioner och människans samarbete. Till sist kommer människan att finna vila i Guds rike, och även Gud kommer att återvända till sin boning för att vila. Det här blir det slutgiltiga resultatet av sextusen års samarbete mellan Gud och människa.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

Förstår du nu vad som är dom och vad som är sanning? Om du har förstått uppmanar jag dig att lydigt underkasta dig att bli dömd, annars ska du aldrig få möjlighet att bli prisad av Gud eller förd av honom in i hans rike. De som bara accepterar domen men aldrig kan bli renade, det vill säga de som flyr mitt under domens verk, ska för alltid bli avskydda och förkastade av Gud. Deras synder är fler och svårare än fariseernas, för de har förrått Gud och är upproriska mot Gud. Sådana människor som inte ens är värdiga att tjänstgöra ska få strängare straff, ett straff som dessutom är evigt. Gud ska inte skona någon förrädare som en gång visade lojalitet med orden men sedan förrådade honom. Sådana människor ska få vedergällning genom bestraffning av anden, själen och kroppen. Är det inte just en uppenbarelse av Guds

rättfärdiga sinnelag? Är inte det Guds syfte med att döma människan och blotta henne? Gud sänder alla dem som utför alla slags onda gärningar under domens tid till en plats som hemsöks av onda andar och låter dessa onda andar förgöra deras köttsliga kroppar efter behag. Deras kroppar stinker som lik och sådan är deras lämpliga vedergällning. I dessa illojala falska troende, falska apostlar och falska arbetares loggböcker skriver Gud ner varenda en av deras synder. Sedan, när tiden är inne, kastar han in dem bland de orena andarna och låter dessa orena andar besmitta deras kroppar efter behag, så att de aldrig kan bli återfödda och aldrig får se ljuset igen. Dessa hycklare som en gång tjänstgjorde men inte kan förbli lojala till slutet räknas av Gud till de onda, så de följer de ondas råd och får ingå i deras oregerliga patrask. I slutändan ska Gud förrinta dem. Gud kastar dem åt sidan och tar ingen notis om dem som aldrig har varit lojala mot Kristus eller har gjort någon ansträngning och skall förrinta dem alla vid övergången mellan tidsåldrar. De kommer inte längre att finnas på jorden, än mindre vinna inträde i Guds rike. De som aldrig har varit uppriktiga mot Gud men av omständigheterna tvingas att ha med honom att göra på ett oengagerat sätt räknas till dem som tjänstgör för hans folk. Endast ett mindre antal sådana människor kan överleva, medan majoriteten ska förgås tillsammans med dem som inte ens är kvalificerade nog att tjänstgöra. Slutligen ska Gud föra in alla dem är av samma sinne som Gud i sitt rike, Guds folk och Guds söner liksom de som är förutbestämda av Gud att bli präster. Sådant är det destillat som Gud har fått genom sitt verk. Vad gäller de som inte kan hamna i någon av de kategorier som Gud har ställt upp, ska de räknas till de icke-troende. Och ni kan säkert föreställa er vad resultatet blir för dem. Jag har redan sagt allt jag skulle säga till er. Det är ni som beslutar vilken väg ni ska ta. Det ni bör förstå är följande: Guds verk väntar aldrig på någon som inte håller jämna steg med honom, och Guds rättfärdiga sinnelag visar inget förbarmande med någon människa.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

Men så länge som den gamla världen fortsätter att existera, kommer jag att slunga ut min ilska över dess nationer, öppet förkunna mina administrativa förordningar i hela universum, och sända tuktan till vemhelst som kränker dem:

När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla

under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Utdrag ur "Kapitel 26" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

Jag vandrar nu ute mitt ibland mitt folk; jag bor mitt ibland mitt folk. Idag är människor likt de som hyser en äkta kärlek till mig saliga; saliga är de som underkastar sig mig, de kommer helt säkert att bo i mitt rike; saliga är de som känner mig, de kommer helt säkert att utöva makt i mitt rike; saliga är de som söker efter mig, de kommer helt säkert att undkomma satans bojar och njuta välsignelsen i mig; saliga är de som kan försaka sig själva, de kommer helt säkert att träda in i min besittning, och ärva mitt rikes rikedom. De som far omkring för min skull ska jag minnas, de som lägger ut för min skull ska jag glatt omfamna, åt de som offrar till mig ska jag ge förnöjelser. De som finner nöje i mina ord ska jag välsigna; de kommer helt säkert att utgöra pelarna som håller upp taknocken i mitt rike, de kommer helt säkert att få överlägsen rikedom i mitt hus, och ingen kan jämföra sig med dem. Har ni någonsin accepterat de välsignelser som ni fick? Har ni någonsin sökt de löften som ni fick? Ni kommer helt

säkert, vägleda av mitt ljus, bryta er ur mörkrets krafters strypgrepp. Ni kommer helt säkert inte, mitt i mörkret, att mista det ljus som vägleder er. Ni kommer helt säkert att bli hela skapelsens herrar. Ni kommer helt säkert att bli övervinnare inför Satan. Ni kommer helt säkert, när den stora röda drakens rike faller, att resa er upp i de otaliga folkmassorna för att vittna om min seger. Ni kommer helt säkert att vara beslutsamma och ihärdiga i sineernas land. Genom de lidanden ni uthärdar, kommer ni att ärva den välsignelse som kommer från mig, och ni kommer helt säkert att få hela universum att lysa upp av min härlighet.

Utdrag ur "Kapitel 19" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

缺翻译。

缺翻译。

Så fort erövrands verk har slutförts, kommer människan att föras in i en vacker värld. Detta liv blir naturligtvis fortfarande på jorden, men det blir fullständigt olik människans liv idag. Det är det liv som mänskligheten kommer att ha efter att hela mänskligheten har erövrats, det blir en ny början för människan på jorden, och att mänskligheten får ett sådant liv blir beviset på att mänskligheten har trätt in i ett nytt och vackert rike. Det blir början på människans och Guds liv på jorden. Förutsättningen för ett så vackert liv måste vara att människan, efter att hon renats och erövrats, underkastar sig inför Skaparen. Och alltså är erövrands verk det sista skedet i Guds verk innan mänskligheten träder in i det underbara slutmålet. Ett sådant liv är människans framtida liv på jorden, det är det vackraste livet på jorden, den sorts liv som människan längtar efter, den sort som människan aldrig tidigare har åstadkommit i världens historia. Det är slutresultatet av förvaltningens sextusenåriga verk, det är vad mänskligheten längtar mest efter, och det är också Guds löfte till människan. Men detta löfte kan inte inträffa genast: Människan kommer att träda in i det framtida slutmålet först när de sista dagarnas verk har slutförts och hon har erövrats fullkomligt, det vill säga så snart Satan har besegrats i grund. Människan kommer att vara utan en syndfull natur efter att hon har förfinats, därför att Gud kommer att ha besegrat Satan, vilket innebär att det inte kommer att finnas något intrång av fientliga krafter, och inga fientliga krafter som kan angripa människans kött. Och därför blir människan fri, och helig – hon kommer att ha trätt in i evigheten.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

Endast de som älskar Gud kan vittna om Gud, endast dessa är Guds vittnen, endast dessa är välsignade av Gud och kan ta emot Guds löften. De som älskar Gud är Guds förtrogna, de är det folk som är älskat av Gud och kan åtnjuta välsignelserna tillsammans med Gud. Det är bara sådana personer som kommer att leva i evighet, och endast de kommer att för alltid att leva under Guds omsorg och skydd. Gud är för människan att älska, och han är värd alla människors kärlek, men alla människor är inte kapabla att älska Gud, vittna om Gud och inneha makt tillsammans med Gud. Eftersom de kan vittna om Gud, och ägna alla sina ansträngningar åt Guds verk, kan de som verkligen älskar Gud gå vart som helst under himlen utan att någon vågar motsätta sig dem, och de kan utöva makt på jorden och härska över hela Guds folk. Dessa människor har kommit samman från hela världen, de talar olika språk och har olika hudfärger, men deras tillvaro har samma mening, de har alla ett hjärta som älskar Gud, alla bär de samma vittnesbörd, och har samma beslutsamhet och samma önskan. De som älskar Gud kan vandra fritt över hela världen; de som vittnar om Gud kan färdas genom universum. Dessa människor är älskade av Gud, de är välsignade av Gud, och de kommer för evigt att leva i hans ljus.

Utdrag ur "De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus" i "Ordet framträder i köttet"

De som kommer att fullkomnas av Gud är de som kommer att ta emot Guds välsignelser och hans arv. De tar alltså in vad Gud har och är, så att det blir vad de har inom sig; de blir fullständigt genomsyrade av alla Guds ord; hur Guds vara än är så kan ni ta in alltsamman precis så som det är och därigenom leva ut sanningen. Det här är den sortens människa som fullkomnats av Gud och vunnits av Gud. Endast den sortens människa är berättigad att ärva de välsignelser som Gud skänker:

1. Att ta emot hela Guds kärlek.
2. Att i allting handla enligt Guds vilja.
3. Att ta emot Guds vägledning, leva i Guds ljus och bli upplyst av Gud.
4. Att leva ut den avbild som Gud älskade på jorden; att verkligen älska Gud som Petrus gjorde, korsfäst för Gud och värdig att dö för att återgälda Guds kärlek; att uppnå samma härlighet som Petrus.
5. Att bli älskad, respekterad och beundrad av alla på jorden.
6. Att övervinna dödens och Hades alla bojor, att inte ge Satans verk någon chans, att ägas av Gud, leva med en frisk och livlig ande och inte känna någon trötthet.
7. Att känna en outhärlig glädje och entusiasm under alla perioder i livet, som om man har sett Guds härlighets dag bli verklighet.
8. Att motta härlighet med Gud och bli lik Guds älskade heliga.
9. Att bli det som Gud älskar på jorden, det vill säga, Guds älskade son.
10. Att ändra form, lämna köttet bakom sig och tillsammans med Gud stiga upp till den tredje himlen.

De enda som är i stånd att ärva Guds välsignelser är dessa som fullkomnats av Gud och vunnits av Gud. Har du vunnit någonting? I vilken utsträckning har Gud fullkomnat dig? Gud fullkomnar inte människan på måfå. Det finns villkor och tydliga resultat som människan kan se. Det är inte som människan tror, att om hon bara förtröstar på Gud så kan hon bli fullkomnad och vunnit av honom och motta Guds välsignelser och arv på jorden. Sådana saker är utomordentligt svåra, och ännu svårare är det när det gäller formförändringen. Det ni för närvarande i första hand bör sträva efter är att bli fullkomnade av Gud i allt, och att bli fullkomnade av Gud genom alla människor, frågor och företeelser som ni ställs inför, så att mer av vad Gud är införlivas i er. Ni måste först

erhålla Guds arv på jorden innan ni är berättigade att ärva fler och större välsignelser från Gud. Allt sådant är vad ni bör eftersträva och vad ni först bör förstå.

Utdrag ur "Löften till dem som gjorts fullkomliga" i "Ordet framträder i köttet"

